THE OLDER SCHOLIA ON THE PROMETHEUS BOUND

EDITED BY

C. J. HERINGTON

THE OLDER SCHOLIA ON THE PROMETHEUS BOUND

MNEMOSYNE

BIBLIOTHECA CLASSICA BATAVA

COLLEGERUNT

 W. DEN BOER • W. J. VERDENIUS • R. E. H. WESTENDORP BOERMA BIBLIOTHECAE FASCICULOS EDENDOS CURAVIT
 W. J. VERDENIUS, HOMERUSLAAN 53, ZEIST

SUPPLEMENTUM UNDEVICESIMUM

C. J. HERINGTON
THE OLDER SCHOLIA
ON THE
PROMETHEUS BOUND

THE OLDER SCHOLIA ON THE PROMETHEUS BOUND

EDITED BY

C. J. HERINGTON

LUGDUNI BATAVORUM E. J. BRILL MCMLXXII

LUGDUNI BATAVORUM E. J. BRILL MCMLXXII

SCHOLIASTAE BYZANTINO:

Ilicet, o fati nobis solator acerbi, O consors longi, quisquis es, exsilii.

Copyright 1972 by E. J. Brill, Leiden, Netherlands

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or translated in any form, by print, photoprint, microfilm, microfiche or any other means without written permission from the publisher PRINTED IN THE NETHERLANDS

CONTENTS

Preface	X
Introduction:	
Section I. Survey of the problem	3
II. Choosing the manuscripts	8
III. Catalogue of the manuscripts used	ı
IV. Recovery of the A-commentary: (A), external criteria	22
V. Recovery of the A-commentary: (B), internal criteria	28
VI. Medicean and minority scholia 3	36
VII. Conclusions and problems	43
VIII. Bibliography	50
IX. Guide to the use of this edition	52
Vita Aeschyli	59
	61
Prolegomena ad Prometheum	65
Scholia in Prometheum	67
Versus ad Finem Fabulae Collocati	40
Indices:	
(i) Auctores	45
(ii) Nomina	49
(iii) Grammatica et Rhetorica 25	53
(iv) Scaenica	55
	56
	58

PREFACE

The most recent complete edition of the Aeschylean scholia is almost one hundred and twenty years old (W. Dindorf's, Oxford, 1851). It was a bold venture, and an impressive monument to its editor's vast knowledge of Greek. In hundreds of passages he corrected, with finality, the corrupt tradition that had been passed on by a series of editors since the Renaissance. Unfortunately, however, his acquaintance with the relevant manuscripts was so deficient, and his application of those he did know so slapdash, that he left the most voluminous scholia of all, the "A-scholia", in even greater darkness than before. From that day to this the A-scholia have stood as a gigantic question-mark in the history of the transmission of Aeschylus' text. Their date, their sources, their value or otherwise as witnesses to the text and interpretation of Aeschylus, their very contents and extent, have remained unknown-or worse, have been the subject of erudite and dogmatic guesswork. To bring these questions nearer to a reasoned solution is the main purpose of this book.

It may be asked-rather, it should be asked-what is the upshot of such work? Will it lead us, directly or indirectly, closer to anything that really matters? To the poetry of Aeschylus? Or even to that strange and increasingly relevant historical phenomenon, the survival, through an era of collapse, of the best and most innocent that humanity has created? I could not have undertaken this book if I had not hoped so; I have no more use than most people for mere scribblings in the margins of the poets. One conviction with which I began, and have ended, was that such a book was the necessary preliminary to a more accurate edition of one of the greatest poems in our heritage (and one in which a syllable wrong is an idea, a vision, wrong). Another: that to see our poet in detail through the eyes of men who worked in a long distant age, under difficult physical conditions and with very different spiritual resources, is itself an education in poetry and history. Another: that the "A-commentary", once isolated and edited from the manuscripts, might have its direct uses for any man who sought to comprehend the Prometheus Bound. I at least have found that its uniquely detailed Greek paraphrase and comment, even at the points where

PREFACE

they are apparently most ignorant or wrongheaded, have forced me again and again to look with fresh eyes at the words of Aeschylus; to go back to the poem.

And what else should any commentary do?

It is a pleasure to thank the American Council of Learned Societies, the John Simon Guggenheim Foundation, and the University of Texas Research Institute for the awards that made this work possible. Likewise I thank the authorities of the following libraries for permission to study the manuscripts in their care, or for supplying microfilms: the Ambrosian, Bodleian, Laurentian, Marcian, and Vatican Libraries; the University Library in Levden; the National Libraries of Madrid, Naples, Paris, and Vienna. R. D. Dawe, N. G. L. Hammond, G. O'Grady, N. Panayotakis, O.L. Smith, A. Turvn, N. G. Wilson, G. Zuntz, and the late F. W. Lenz kindly supplied information on various questions that arose in the progress of the book, though I assume entire responsibility for the shape that it has finally taken. To three friends I owe a special debt of thanks: Mr. Walter Wehrle, who helped in assembling the manuscript materials; Mr. Jon Corelis, who did much of the work on the indices; and Professor Douglas Young, who has not only provided much-needed encouragement throughout but has also undertaken the labour of reading and amending the book in proof.

The purchase price of this typographically complex work would have been much greater than it is but for the liberality of Stanford University, which has come forward with a substantial grant to the publisher.

C. J. H.

Stanford, February 1971

INTRODUCTION

SECTION ONE

SURVEY OF THE PROBLEM

In our mediaeval manuscripts of Aeschylus four major classes of scholia are distinguished:¹

- (a) The Medicean scholia, on all the seven plays. They are preserved in the Medicean manuscript (M of Aeschylus, L of Sophocles: Florence, Laur. 32. 9, written ca. 1000 A.D.), and in eleven relatively late apographs of it. Their character is discussed below, Section VI.
- (b) The "A-scholia", on the Byzantine Triad (Prometheus, Septem, Persae) only. This, the most voluminous of the Greek commentaries on Aeschylus, is preserved (in whole or part) in some forty five manuscripts,² ranging in date from the thirteenth to the sixteenth centuries; the earliest precisely dated manuscript is cod. B (Florence, Laur, 31. 3), subscribed in May, 1287 A.D.
- (c) The "B-scholia", more properly called the Thoman scholia, on the Byzantine Triad only. They were composed by Thomas Magister, probably very near the end of the thirteenth century.³ Some thirteen manuscripts of the fourteenth and fifteenth centuries preserve substantial parts of the commentary.⁴
- Possibly a fifth class is constituted by the scholia in cod. I (Mount Athos, Iviron 209, olim 161). These are still almost entirely unpublished, but from the information in Dawe, pp. 99 and 118, and Lambros, pp. 41-42, one would tentatively guess that they comprise an elaborate eclectic commentary dating from the fourteenth century A.D. The published excepts include elements hitherto known from the Medicean, Thoman, and Triclinian
- This total includes all those manuscripts known to me from personal inspection, photographs, or printed reports, that contain a substantial proportion of "A-scholia", on the Triad or any part of it as opposed to such as merely contain an "A" note here and there. The borderline between the two groups is, obviously, hard to draw, so the figure given can only be approximate.
- ³ On the date of Thomas' work, see Turyn, Aeschylus, p. 67, and Turyn, Sophocles, pp. 32 and 41; a terminus ante quem for it is provided by cod. Q (Paris, gr. 2884), subscribed in 1301 A.D.
- ⁴ This total (which, like the total of manuscripts of the "A-scholia", is necessarily approximate) includes the two manuscripts of the Triclinian commentary (d), since these reproduce the Thoman scholia in large part. Indeed, it is to Triclinius' statements that we owe the identification of Thomas as the author of the "B-scholia" (cf. Dindorf in Philologus 20 [1863], p. 5].

(d) The Triclinian commentary, on the Byzantine Triad plus the Agamemnon and Eumenides. This is not a complete running commentary, but rather a series of notes by Demetrius Triclinius interspersed among older matter: in the Triad, among the scholia of Thomas Magister (who was Triclinius' teacher); in the Agamemnon and Eumenides, among some notes that Triclinius refers to as σχόλια παλαιά. Triclinius composed this work at some date after, but not long after, the completion of the Thoman commentary. It survives in two manuscripts: cod. T (Naples, II. F. 31), which is in the author's own hand, and cod. Ta (Vienna, phil. gr. 334), a partial apograph of T dating from the sixteenth century.¹

The "A-scholia" are by far the longest and most elaborate of the four classes. They were also, to judge by the high proportion of surviving Aeschylean manuscripts (45 out of a total of nearly 150) in which they are found, by far the most popular among mediaeval students of Aeschylus. Yet they have never been fully or accurately published, and consequently no reliable conclusions have been possible as to their makeup, let alone as to their relationship to the other classes of scholia (especially the Medicean) or their date of origin. It is true that answers have been given to such questions, which are clearly of crucial importance to any editor of the Triad.2 In modern times one group of scholars 3 has asserted that the A-scholia are no more than Byzantine elaborations of the scholia still extant in the Medicean manuscript-this very manuscript being assumed to be the unique source available to the Middle Ages for Aeschylus' poetic text as well as the scholia. In more recent years, however, that somewhat extreme opinion has been overshadowed by the statements of another, and highly authoritative, group;¹ these maintain that both the A-scholia and the Medicean scholia are independent excerpts from one and the same archetype—an ample, and presumably antique, commented edition of Aeschylus. If that were true, the A-scholia, satisfactorily reconstructed, would become of very great importance as a witness to the Aeschylean text. As will be seen later, their lengthy paraphrases cover approximately three-quarters of the poetic text of the Prometheus, and often permit us to restore the text used by the paraphrast with some certainty. If this latter school of thought were correct, the A-scholia would thus constitute the equivalent of a partial manuscript that antedated the Medicean by half a millennium.

But the unfortunate fact is that neither party in the debate has had before it adequate material to justify a debate at all. Elsewhere 2 I have traced in more detail the disastrous history of the printed editions of Aeschylus' scholia, from Robortello's editio princeps of 1552 to Dindorf's Oxford edition of 1851. Here it is enough to recall that the material labelled "A" in Dindorf's edition is really an amalgam of extraordinarily disparate elements. The basic stratum is simply the printed "vulgate" of the Aeschylean scholia, which Dindorf inherited from Robortello through Victorius, Stanley, Butler, and Schütz; the main components of that vulgate were Medicean scholia mixed indiscriminately with scholia taken from one of the codices veteres 3 (probably either V or one of V's numerous family of apographs and relatives), the whole being abridged and otherwise doctored ad lib.. Dindorf was only partially successful in separating out the Medicean scholia from this mess. In other respects he added to the confusion by emending and expanding the vulgate "A-scholia" from two very copious manuscripts, his "O" (C in Turvn's notation, which I follow throughout),

On the floruit of Triclinius see Turyn, Aeschylus, p. 103 and note 89, It is enough here to recall that the only precise dates in his career are provided by three autograph subscriptions of 1308, 1316, and 1319 A.D. respectively. That part of his commentary which deals with the Promatheus has been fully published by Smyth (I). For the editions of the remaining portions ee Turyn, Aeschylus, p. 108; since that book was published there has also appeared L. Massa Positano's Demetrii Triclinii in Aeschyli Persas Scholia, second edition, Naples 1064.

And hence, one should add, for any serious reader of the Triad; for in Aeschylus, of all poets, every serious reader is forced to some extent to become his own editor.

³ Above all. Dindorf (praef., pp. v-vi, xv).

¹ Heimsoeth, esp. pp. 172 ff.; Wilamowitz (I) pp. 161-70, and (II), pp. xiv, xvii, and xxii (notice, however, the doubts that he voices in this later work); Turyn, Aeschylus, pp. 13 and 15; Pasquali, pp. 27-28. Dähnhardt, who also held a modified version of this view, gives a useful history of the whole controvers up to his time on pp. xxii xxv.

² "The Composition of the A-scholia on Aeschylus' Prometheus", in the forthcoming volume of Studies in Honor of Professor Alexander Turyn.

^{3 &}quot;Codicos veteres" is a convenient collective term for the MSS (apart from the Medicean and its apographs) described in Turyn, Aeschylus, Part I; as is scholia vetera for the scholia found in those manuscripts. The terms are necessarily vague, but at this early stage of the discussion they have the great advantage that they do not prejudice any issues.

INTRODUCTION

and P. Both these manuscripts prove to be somewhat eccentric by comparison with the other manuscripts of the scholia vetera; P, in fact, is the most eclectic of all the manuscripts of the scholia known to me, and even those scholia that it shares with the others represent a separate recension. After all that it could perhaps hardly have confused the matter much more, relatively, if one or two Thoman scholia had also been wrapped up in the blanket of Dindorf's "A". And they were!

Dindorf's edition of the scholia, photographically reprinted in 1962, remains the standard and most generally accessible complete edition of the "A-scholia". Since his time there has been only one edition of any part of them: Dähnhardt's edition of the scholia on the Persae of 1894. Although this editor was a far more conscientious investigator than Dindorf, his knowledge of the subject and the language was vastly less, and his manuscript sources were inadequate from the start for so complex a project. He knew, or obtained collations of, only half a dozen manuscripts; and of these one was the Medicean itself, one (Ya in Turyn's notation) has since proved to be highly eclectic, and two (Sl and Γ in Turyn's notation) are reported by Turyn to be Thoman, or influenced by the Thoman tradition, in the Persae. For the readings of Dindorf's "O" (Turvn's C) and P. Dähnhardt relied on no other source than Dindorf's edition. As a result neither his text of the "A-scholia" nor his bold stemma of the entire scholiastic tradition (his p. xiv) has much meaning.1

From an early stage of my enquiries, therefore, it became clear that there was only one way to find out the content of the scholia vetera, and thence to establish whether or not there had ever existed a man who could properly be called the "scholiasta A" (or, as I prefer to put it, the "A-commentator"). That way was hard: one must, at least temporarily, abandon all the printed editions, and go back to as many as possible of the codices veteres themselves. The results are printed in this edition. Besides the scholia vetera, I have included a new collation of the Medicean scholia, since their textual history is inextricably involved in the question. I have not included the scholia of classes (c) and (d), the Thoman and Triclinian; both of these can probably contribute a

little more to our understanding of the Medicean scholia, but—as will be seen later—there was almost no communication between them and the school-tradition to which we owe the scholia vetera. Furthermore, Thomas' commentary stands at a very elementary level, and Triclinius' much more significant and original work marks a distinct break with the continuous ancient-mediaeval scholiastic tradition; he belongs in spirit rather to the Renaissance.

¹ Cf. also Wilamowitz (II), p. xiii.

SECTION TWO

CHOOSING THE MANUSCRIPTS

Turyn's Aeschylus, the most recent general survey, lists 146 manuscripts that contain all or part of Aeschylus' work, or of the scholia. Some 110 of these are represented by photographic specimens (varying from a single plate to reproductions of the entire codex concerned), collected by the late H. W. Smyth and now in Harvard's Widener Library. I am bound to thank the Department of the Classics in that university which, pro singulari sua humanitate, allowed me facilities to take soundings from every specimen in the collection. Relying partly on these, and partly on the published accounts of the Aeschylean manuscripts.1 I was able to make a preliminary selection of suitable material. Even after the exclusion of manuscripts that lacked the Prometheus, or contained no scholia (or purely Thoman scholia) on that play, and of the late apographs of the Medicean scholia, there remained some 40 manuscripts that evidently contained scholia on the Prometheus, either of "A" or "mixed" type.2

The criteria for the next stage in the process of selection were bound to be somewhat uncertain. In the investigation of scholia even more than in that of a regular text, no manuscript's character can decisively be established until it has been collated in detail throughout. On the other hand, the detailed collation of marginal scholia and glosses throughout even one manuscript (especially in crabbed and physically mutilated manuscripts such as V and Y) may require many weeks of continuous work; to collate all 40 manuscripts in such a way would in itself have taken up more time than I had available for the entire project. My soundings suggested one fairly reliable criterion: as one would anyhow have expected in such a tradition, the later the manuscript, the more likely its scholia were to be contaminated, interpolated, or reworded. I therefore

gave relative age, on the whole, the first preference in selecting eight basic manuscripts (enumerated in Section III, Group i) for detailed collation from end to end; all of them, except Pd, are assigned to the thirteenth or fourteenth centuries. Two more manuscripts (Section III, Group iii), both assigned to the fourteenth century, were collated in detail for all scholia where the first eight had left me in doubt; they were also checked throughout for the presence or absence of scholia found in the eight. Beyond these, nine other manuscripts containing "A" or mixed scholia on the Prometheus (Section III, Group iv) were checked throughout for the presence or absence of the scholia found in the manuscripts so far mentioned; in residual cases of doubt, or for otherwise poorly attested scholia, their readings also were noted in detail. Beyond these again, seven manuscripts (Section III, Group v), though not checked throughout, were sounded or partially collated in order to control various points. There remain to be mentioned, finally, some manuscripts which I have sounded or briefly inspected on the spot, but which are not actually cited in this edition: (predominantly "A", so far as sounded) Ja, Nd, Pb, Zg; (mixed) La, Yd, Naples II. F. 32, and Naples II. F. 33; (Thoman, or predominantly so) F. Fc. Fd. K. Ua.

Thus the scholia included in this edition derive from a fairly extensive acquaintance with nineteen of the relevant manuscripts, and some acquaintance with a dozen more. Of the remainder, some were excluded on the basis of my earliest soundings as apparently gemelli, or else very late apographs, of manuscripts already selected; others-principally those in the Greek, Russian, and East German collections-I have not seen at all, except for such specimens of them as are available in the Smyth photographic collection. The initial selection of manuscripts of a virtually unknown body of scholiastic Greek must necessarily be a gamble. Looking back after the completion of the work, however, I believe that the eight manuscripts chosen for full collation, further checked by the subsidiary collations and soundings, have in fact provided as firm a base for the reconstruction of the A-commentator's work as one could reasonably hope for. Had I the task to do over again in the light of experience acquired since the initial selection, I might have broadened that base by including detailed collations of Nc, Xa, and Xc, but only for additional security; the overall results of the present edition would not be noticeably affected. Of course, any manu-

¹ Notably Dawe, Smyth (II), and Turyn, Aeschylus.

² In this introduction I mean by "mixed scholia" those that consist partly of "A" material and partly of material from some other source (usually Thoman). "Mixed manuscript" is used as shorthand for a manuscript containing such scholia.

INTRODUCTION

script that contains scholia at all is likely to yield at least one or two otherwise unknown scholia (this phenomenon is discussed in detail in Section IV), and it is desirable that at some time all the extant Aeschylean manuscripts should be checked with that possibility in view. But isolated notes of that sort, though sometimes containing intrinsically interesting and important material, are unlikely to alter the picture of the A-commentator and his work which will be drawn in the following pages.

SECTION THREE

CATALOGUE OF THE MANUSCRIPTS USED

For fuller descriptions and bibliographies of each manuscript I refer primarily to Turyn, Asschylus, and Smyth (II). The symbols used to denote the manuscripts are, throughout, those that were adopted or assigned by Turyn. Normally, the approximate datings given are also his. There will always be legitimate differences of opinion as to the dating of later mediaeval Greek manuscripts, where this has to be done on purely palaeographical and physical grounds; and in fact studies now being carried out (for example, Douglas Young's on the watermarks of the Aeschylean manuscripts) may necessitate some modifications. But I can envisage none that could in any way affect the present work, and at the same time I myself do not have that prolonged first-hand acquaintance with the books themselves which can alone confer the right to publish an opinion on the date of a manuscript.

(i) Manuscripts collated throughout

These eight manuscripts are collectively referred to as "A" in this edition. On the grounds stated in Sections IV and V, scholia that appear in all of them, or in the great majority, have been assigned to the A-commentary.

B Florence, Laur. 31. 3, subscribed in May, 1287. Turyn, pp. 54-55; Smyth, no. 65. "G" in Dindorf (but he does not cite it anywhere in the scholia to Prom.). The scholia are written in a continuous column, by the same hand that wrote the poetic text, and pari passu with it. (By pari passu, in this context, I mean that the scholia were not entered after the completion of the entire poetic text, but were written at the same time as the poetic text on any given page. This is shown in B, for example, by fol. 152V, where the scribe has temporarily interrupted his column of poetic text and extended his scholia across the whole width of the page—obviously because

Matthiessen (p. 299) in fact suggests that Turyn's datings of paper manuscripts (and almost all the manuscripts that concern us, with the exception of the Medicean, are of paper) may tend to be too late.

INTRODUCTION

text and commentary were getting out of step with each other). There are very few, perhaps half a dozen, notes subsequently added by the same hand. From my photographs it appears that a leaf has been lost from the manuscript between fols. 156 and 157, carrying with it *Prom.* 203-238 and the scholia between sch. 197, med., and sch. 242.

- C Paris, gr. 2785, assigned to the fourteenth century. Turyn, pp. 61-62; Smyth, no. 23, "O" in Dindorf (praef., p. vii), who used it extensively in his edition. The scholia are written in a very neat continuous column, by the same hand that wrote the poetic text, and pari passu with it. I have found no notes that appeared to have been added subsequently to the first state of the text and scholia. C's selection of scholia is unusually wide-ranging, but it has a habit-instances of which will be found passim in the apparatus criticus-of abridging the material found in our other manuscripts: this extends from the omission of entire scholia, through the omission of large parts of a given scholium, to the excision of synonyms. C also shows a large number of very odd glosses, especially on geographical matters; of those that I have printed an amusing instance will be found at Prom. 808. A close relative of C is Wa (below, Group iv), as will be shown in the note on that manuscript. Turvn is mistaken in stating that the leaf containing Prom. 156-189 is missing from C.
- N Madrid, Biblioteca Nacional, cod. 4677 (47 in Iriarte), assigned to the fourteenth century. Turyn, p. 27; Smyth, no. 144. From the note written by Constantine Lascaris (1434-7501 A.D.) on fol. 180R we learn that the book was in his possession in Constantinople at the time of the sack in 1453. Long afterwards he unexpectedly ran into it again (πάντα χρή προσδοάν, exclaims Lascaris), much damaged, in Messina; and restored the text in his own hand. I have collated in detail only the old part of the book, which ends (so far as the Prometheus is concerned) with Prom. 847, sch. 847c; Lascaris

¹ It may be of some importance to note that Lascaris, an experienced user of manuscripts if there ever was one, describes N as ή παροδοπ παμπάλαιος βίβλος although, if the modern palaeographers are right, it can hardly have been more than a century old in his time. This may justify some caution in accepting similar descriptions by other Payantine-period scholars at their face value (e.g. Triclinius' ἐν λίαν παλαιῷ βιβλίφ and similar formulae; cf. Dawe, p. 61).

wrote the rest of the poetic text, with a few scattered scholia. In the old part the scholia are written in a continuous column, by the same hand that wrote the poetic text. No notes of any significance have been added to the first state.

- P Paris, gr. 2787, assigned to the late fourteenth century. Turyn, pp. 27-28 (see also his Sophocles, p. 42, and J. Irigoin in Scriptorium 4 [1950], p. 195); Smyth, no. 25. Its scholia were first published by Faehse, and Dindorf (praef., p. vii) used it—or rather, collations of it by Dübner—in his edition. It is described in Section IV.
- Pd Paris, gr. 2789, assigned to the fifteenth century. Turyn, pp. 41-42; Smyth, no. 27. The scholia are written in continuous column, by the same hand that wrote the poetic text. Very few notes were added subsequently to the first state. For Pd's relationship to P, see Section IV.
- Venice, gr. 468 (653), assigned to the late thirteenth century.1 Turvn, pp. 28-29 and 100; Smyth, no. 132. Once the property of Cardinal Bessarion, whence it is referred to as the codex Bessarionis in some of the earlier editions of Aeschylus. This is the only manuscript of the veteres to contain a part of the Agamemnon (lines 1-348), and for that reason has long been paid special attention. so far as its poetic text is concerned. It, or one of its many near relations (see Turvn. pp. 48-52) seems to have been a prime source of the Renaissance editions of the scholia also. The poetic text is written in double columns, in a rather minute script; the same hand, but using an even smaller script, wrote the copious scholia in a continuous column, pari passu with the poetic text. There are few significant additions to the first state. (On the other hand, it is certain that a lost immediate ancestor of V contained very many such additions. This is indicated by the frequent "nests" of dislocated scholia in V, usually at the bottom of a page; e.g. on fol. 57V, bottom, sch. 977b is followed by the unique sch. 936d, the rare 941b, the unique 945b, the unique 950b, the unique 952b, and the Ascholium 928-in that order. The "nest" phenomenon is further

I here follow the consensus of recent investigators (Matthiessen, p. 299, with further references), which dates V around 1290 A.D.

discussed in Section IV). V's scholia are not easy to read. I I used large blow-ups of my microfilms, supplemented later by inspection of the manuscript itself. In this way perhaps nine tenths of the scholiastic matter could be deciphered, and the presence or absence of any given scholium could be ascertained, with very few exceptions. Even so, the readings of V in detail at any given passage cannot be taken for granted unless they are expressly confirmed in the apparatus criticus.

- X Florence, Laur. 31. 2, assigned to the fourteenth century. Turyn, pp. 30-31; Smyth, no. 64. The poetic text is written in double columns; the same hand has written the scholia, in continuous column, pari passu with the poetic text. There are few dislocated scholia, and only three or four notes added after the first state.
- Y Levden, University Library, Voss. gr. O 6, assigned to the fourteenth century, Turyn, p. 30; Smyth, no. 55, "N" in Dindorf (praef., p. viii), who had before him the excerpts published by Francken: his actual use of them in his edition, however, was minimal. The poetic text is written in double columns; the scholia are written by the same hand in continuous column; for both, the script is very small and crowded together. No notes appear to have been added after the first state; but Y shows a large number of "nests" of dislocated scholia, including half a dozen that are unique, in the first half of the Prometheus (the latest significant instance is sch. 466b). Y's physical condition is comparable only to that of V. At least one leaf has been lost from the beginning, carrying away everything before Prom. 51 and sch. 45b (there would have been room on this leaf for the Vita and Prolegomena, besides the opening lines of the play). The surviving pages are mutilated at the edges. especially to begin with; and a persistent dampstain decreases legibility at many points throughout the play. With the aid of blow-ups, however, and of inspection on the spot under ultraviolet light, it was possible to decipher nearly all the scholia.

(ii) The Medicean Manuscript

The Vita, Prolegomena, and scholia on the Prometheus in this famous book (Florence, Laur. 32. 9, assigned to ca. 1000 A.D.;

Turyn, pp. 17-19; Smyth, no. 69) were collated throughout from the photographs in Rostagno. The occasional notes and glosses added by much later hands are not normally recorded in this edition (except in a few special cases); they may be found in Wecklein-Vitelli. In this edition I have avoided the usual symbol "M" for this manuscript, since by convention it refers to the hand that wrote the poetic text, in minuscule. I write "Mediceus" in full, referring thereby to the hand of the diorthola ("M" in Wilamowitz and Murray) who corrected the poetic text, and added the scholia and glosses, in small uncials. This may also serve as a reminder of the special status of the Medicean in our context; it is not merely an individual manuscript, but represents a separate class of the Aeschylean scholia.

(iii) Manuscripts regularly used to supplement the "A" manuscripts

The two following manuscripts contain the same range of material as the "A" manuscripts. They were checked throughout for the presence or absence of scholia, and collated in detail at any point where the "A" manuscripts left the reading in doubt, or where an "A" manuscript (usually, in fact, C, with its habit of abridging) was deficient.

- Milan, Ambros. G 56 sup., assigned to the fourteenth century (not later than 1372 A.D.). Turyn, pp. 36-37; Smyth, no. 80. The poetic text (in double columns) and the scholia are both written by the same very fine and minute hand. D is unique among the manuscripts of the Prometheus that I have seen, in that the scholia are not written in marginal columns, but are grouped in blocks running right across the width of the page, interrupting the poetic text after every thirty or forty lines; i.e. it is arranged like a Biblical Texthatena. There are few evident additions to the first state of any significance; but the regular scholia include a few dislocated items, some of them unique.
- W Vatican Library, Vat. gr. 1332, assigned to the fourteenth century. Turyn, pp. 35-36; Smyth, no. 115. The scholia are written in continuous columns. From sch. 1 to sch. 425a, med., στενάζει,

¹ It is not just that they are written to begin with in a rather small and difficult hand. The writing is now rather faded throughout: the paper is worn and tattered in the first few pages; and a large damp-stain persists throughout the Prometheus part, badly obscuring up to one third of each page.

¹ The codex A of Aeschylus (Milan, Ambros. C 222 inf.) which contains only the Septem and Persae, is arranged in a similar way, to judge by Wilamowitz (II), p. xiv.

INTRODUCTION

they are in the same hand as that which wrote the poetic text; at that point the script changes, becoming smaller and neater [I cannot decide whether a different scribe is now at work, or whether it is the original scribe, perhaps resuming after a long interval), and so continues until sch. 592b. After that the margins are empty of scholia until sch. 947, where, unmistakably, the original hand resumes the scholia, and carries them through until the end. Throughout the play there are many intramarginal notes, apparently in the original hand; all but two or three of them, however, contain matter known from other manuscripts.

(iv) Manuscripts occasionally cited

The following were checked throughout for the presence or absence of scholia. They were collated in detail for otherwise poorly attested scholia, and for some few specially doubtful passages elsewhere.

- Nc Florence, Laur. 28. 25, assigned to the end of the thirteenth century (there exists another manuscript by the same scribe, with the date 1290 A.D.). Turyn, pp. 40-41; Smyth, no. 62. "H" in Dindorf, who possessed excerpts, but does not seem to have applied them in the *Prometheus* scholia. The scholia are written in continuous column, by the same hand that wrote the poetic text. The scholia contain the same range of material as the "A" manuscripts. There are no notable additions.
- O Leyden, University Library, Voss. gr. Q 4 A, assigned to the fourteenth century. Turyn, pp. 26-27; Smyth, no. 54. The poetic text is in double columns, leaving insufficient room at the sides for regular marginal columns of scholia. On the first four pages of Prometheus, however, what is probably the same hand has entered scholia in a somewhat haphazard way, at the tops or bottoms or squeezed into the sides. After that there are only a few scattered marginal notes and glosses. The scholia are mixed in character and

tend to be somewhat out of order. It is not impossible that this scribe himself has collected them from various sources. The majority are regular "A" scholia; some are shared only with a minority of our manuscripts (notably PPd); one, on Prom. 1, is Thoman; at least one (sch. 156a, the last scholium but one entered in O) is shared with the Medicean alone, and preserves at least as good a reading there. O also stands close to the Medicean in its version of the Vita and Prolegomena; at one point (Supplement d) it excels the Medicean, being the only manuscript to preserve the correct reading διὰ μόνων (attributed in Wilamowitz to Robortello as an emendation).

- Q Paris, gr. 2884, subscribed in 1301 A.D. Turyn, pp. 76-77 (with correction as to the date in his Sophocles, p. 41n.); Smyth, no. 31. The poetic text is written in single column, with wide margins left for the reception of scholia. In the event, however, regular columns of scholia were never entered. Instead, between fifty and sixty scholia have been written in here and there. The majority, in black ink and apparently by the same hand that wrote the poetic text, are predominantly "A", or shared with a minority of our "A" manuscripts (especially PPd); some are unidentified, but seem to be connected with Thoman scholia; two or three are unique, and of some interest. There are also twelve notes in red ink on the first half of the play, in a different, more rounded, hand; of these four are unidentified, the rest Thoman.
- Sj Vatican Library, Vat. gr. 58, assigned to the fifteenth century. Turyn, pp. 41, 86; Smyth, no. 110. The ample scholia are written by the same hand that wrote the poetic text. The majority of them (usually grouped close together, and more or less in the correct order) are of "A" type. But there are numerous others (usually out of order, and clustered toward the lower part of the margin) that are either (a) shared only with a minority of the "A" manuscripts or (b) Thoman. Thus, so far as layout goes, Sj has all the appearance of a "composite" scholia-manuscript, by which I mean one in which the scribe himself has added scholia piecemeal from various

Mnemosyne, Suppl. XIX

¹ An apparently very much later hand has scribbled various oddities in the margins of O, including the interesting couplet (fol. 3R):

σοφός Σοφοκλής, εύφυης δ' Εύριπίδης.

τὸν δ' ΑΙσχύλον τέθηπα καὶ τούτων πλέον

[—]a combined reminiscence, perhaps, of Ar. Ran. 1413 and of the "Delphic oracle" recorded by sch. Plat. Apol. 21A (σοφός Σοφοκλής, σοφώτερος δ' Εδυμπίδης κ.τ.λ.)?

¹ It is possible that Q's exemplar was written in double columns: in the passage Prom. 268-274 Q originally omitted the odd-numbered lines 269, 271, 273, and had to supply them in the margin.

² Among our codices the best example of a composite manuscript in this sense is P, which will be discussed in detail in Section IV.

sources over a considerable period.² Against this conclusion, however, is the quite extraordinary regularity of alignment, spacing, penmanship and (so far as it can be judged from my photographs) ink-colour throughout. On these grounds Sj should rather be considered a faithful page-by-page transcript of a composite manuscript.¹

- Wa Vatican Library, Regin. gr. 92, assigned to the fifteenth century. Turyn, pp. 39-40; Smyth, no. 107. The scholia are written in a continuous column, by the same hand that wrote the poetic text. There are few or no subsequent additions. Wa is a regular "A" type manuscript, containing almost precisely the same material as C, even down to small peculiarities in its readings.²
- Xa Milan, Ambros. N 175 sup., assigned to the fifteenth century. Turyn, p. 31, Smyth, no. 82. The opening leaves of the Prometheus are missing; the manuscript now begins at Prom. 147, sch. 144a, med. The scholia are written in a continuous column, pari passw with the poetic text, and in the same hand. They contain much the same range of material as the "A" manuscripts. Although Xa is described by Turyn as a genellus of X in its poetic text, this does not appear to be true of its scholia; they rather side with CPPdV, both in selection and in readings.
- Xc Florence, conv. soppr. 98, assigned to the fourteenth century. Turyn, pp. 31-32; Smyth, no. 76. The scholia are written in a continuous column, by the same hand that wrote the poetic text. Xc, like Xa, contains much the same range of material as the "A" manuscripts, with a tendency to group itself alongside CPPdV. But the selection of scholia is not quite identical with that in Xa, for Xc includes a certain number of unique scholia in addition.
- Ya Vienna, phil. gr. 197, subscribed in May 1413 A.D. Turyn, p. 43; Smyth, no. 3. "V" in Dähnhardt's edition of the Persae scholia. The poetic text and the scholia are both written throughout by the same hand, but the scholia are not as a rule in continuous column; they are usually written separately, in very neatly aligned blocks,

as close as possible to the relevant poetic text. This arrangement is generally possible because Ya's poetic text is very widely spaced, and the scholia are written in a relatively much smaller script. Ya is a very mixed manuscript indeed. It contains a wide selection both of "A" and of Thoman scholia, interspersed with each other; and also a large number of scholia shared only with one or two other manuscripts. On more than thirty occasions it preserves material otherwise known to me only from P or Pd alone. It also includes several articles lifted verbatim from the Souda, and excerpts from Aristotle (on Prom. 668) and Galen (on 878). It must, therefore, be closely descended from a composite manuscript; but is unlikely itself to be a composite manuscript, for the same reasons as Sj (see note there).

Ea Paris, suppl. grec 110, assigned to the fifteenth century. Turyn, p. 99; Smyth, no. 33. "S" in Dindorf, who possessed excerpts, but does not seem to have applied them to the Prometheus scholia. In its present state the manuscript begins only at Prom. 247 (Thoman sch. 250). There are sporadic marginal scholia, written by the same hand that wrote the poetic text. The variations in penmanship, ink-colour, and alignment (so far as I can judge them in my photographs) suggest that the scribe himself has collected and entered the scholia at various times. Ea is therefore probably a "composite" manuscript in the sense defined above (under Sj). The great bulk of the scholia are Thoman, selected intelligently: the scribe cut out much trivial matter. Some of them, e.g. sch. 386, are marked uy' (for Μάγιστρος, according to Turyn, loc. cit.). Part of a metrical note by Triclinius is found at Prom. 436, and at 624 there is a note similar to Triclinius'. At 406 there is a fairly long excerpt from one of Triclinius' regular notes (sch. 496 in Smyth [I]). There are also a score of unidentified notes, perhaps by post-Triclinian commentators. Finally, Ea includes three items that are found also in a minority of "A" manuscripts: 253a, headed παλαιόν έστι in Ξα: 309b, part, written alongside Prom. 291, and headed παλαιόν; and Poem (c) on Prometheus at the end of the play, following Poem (a) in Ξa and there headed ἔτερον παλαιόν.1

¹ A certain instance of such a transcript is provided by Pa, also to be discussed in Section IV; here we can still compare the exemplar, P. See further on Ya, below.

² Wa does not, however, appear to be an apograph or direct copy of C. Both manuscripts are probably descended from the same near ancestor. Compare their readings in sch. 252 and 803b.

¹ There are similar headings to poem (c) in Ya and Yd; see the commentary on it.

CATALOGUE OF THE MANUSCRIPTS USED

(v) Manuscripts cited for one or two scholia only

The following manuscripts have not been checked throughout, but only sounded in order to estimate their general character, and referred to in the edition at one or two points.

- Ga Vatican Library, Pal. gr. 287 ("P" in Euripides), assigned to the fourteenth century. Turyn, p. 69-70; Smyth, no. 104. Some leaves are missing from the Prometheus (see Turyn, p. 70). Sporadic scholia, predominantly of "A" type, but some Thoman.
- La Paris, gr. 2786, assigned to the fourteenth century. Turyn, pp. 42 and 74; Smyth, no. 24. Sporadic scholia; those that I have checked are vetera. Cited for parts of the Vita.
- Pa Leyden, University Library, Voss. gr. F 23, assigned to the sixteenth century. Turyn, p. 47; Smyth, no. 56. "Q" in Dindorf (praef., pp. viii-ix), who relied on excepts published by Francken. Pa is a careful page-by-page transcript of P, preserving everything in the order (or rather, disorder) in which it found it. I have cited this manuscript here and there in passages where P is now faded or mutilated.
- Rc Florence, conv. soppr. 7, dated 1344 A.D. Turyn, p. 73; Smyth, no. 74. Predominantly Thoman scholia.
- Va Venice, gr. 470 (824), assigned to the fifteenth century. Turyn, p. 29; Smyth, no. 133. According to Turyn Va is a gemellus of V in its poetic text. So far as my brief soundings go, the same is probably true of its scholia; but Va differs notably from V in containing no interlinear glosses on the Prometheus.²
- Vb Oxford, Bodleian, Barocci 231, assigned to the fifteenth century. Turyn, p. 29; Smyth, no. 16. Used by Stanley for his "A-scholia".
- Vk Berlin, gr. 184, assigned to the sixteenth century. Turyn, p. 50;

¹ A date in the vicinity of 1325 A.D. is very probable; see Zuntz, passim, esp. his chapters I and II.

Smyth, no. 36. Contains scholia (of "A" type) only, plus the verses on Aetna at the end of the *Prometheus*. I consulted it only for the latter.

Vn Paris, gr. 2793, assigned to the sixteenth century. Turyn, p. 50; Smyth, no. 30. Its contents are similar to those of Vk, and I consulted it for the same purpose.

Turyn's surmise (loc. cit.) that Va also contains the Catalogue of Aeschylus' plays turns out to be correct; this item is on fol. 303R, and shows only one minute variation ($\theta \gamma \beta \mu u_0$ originally for $\theta \gamma \beta \mu u_0$ in the title of the Septem) from the text given by V.

SECTION FOUR

RECOVERY OF THE A-COMMENTARY: (A), EXTERNAL CRITERIA

Almost every manuscript examined in the course of this enquiry proved to contain a certain number of scholia that were either unique, or were shared with only a few other manuscripts. Such scholia will henceforth be referred to as "minority scholia".

The genesis of such scholia can best be understood if we consider in more detail the makeup of a single member of the "A" manuscripts (Section III, Group i): P. Paris, gr. 2787. The scribe of P has not always been kindly spoken of by modern critics,1 and indeed his activities have before now proved something like a deathtrap to those whose vocation it is to construct stemmata (or to edit scholia). In his defence it must be pleaded that, if not the most intelligent, he was perhaps the most devoted and persistent of Aeschylean students known to us from any stage of the tradition. What he did was no different from what any serious student would have done at his time and in his circumstances, or indeed from what any serious student does now, with one important exception: we usually add our source references. The scribe of P sought wherever he could for material that might improve the poetic text and commentary, and faithfully entered what he found in his personal copy of the Triad.

The scholia in his copy fall, broadly speaking, into two classes.²
(a) "First state" scholia, noted in this edition simply as "P".
These can be recognized by three criteria: (i), their lemmata and initial letters are in red ink; or in the absence of a lemma, the initial letter of the note is in red ink; (ii) they are entered in the margin at the closest point possible to the line of the poetic text to which they refer, and almost always in the correct order; (iii),

their ink-shade and alignment are uniform throughout the play. These "first-state" scholia, apart from certain textual deviations (to be discussed below), almost always coincide with the scholia found in the bulk of our other "A" manuscripts. In its earliest phase, therefore, P differed little in substance from any other member of Group (i) in Section III.

(b) Added scholia, noted in this edition—wherever they are clearly identifiable as such—by the symbol P*. In these, red ink is not normally used for lemmata or initials; the notes are written wherever the scribe could find room for them, either in the blank spaces left in the regular scholia-column between blocks of "first state" scholia, or intramarginally, or at the top or bottom of the page; consequently they are often out of order, and have been related to the relevant text passages by reference signs. (Many quite lengthy notes inserted between the widely spaced lines of the poetic text may also belong to this class, but there is usually no objective way of distinguishing them from glosses incorporated in the first state).

In the vast majority of instances, the added scholia of class (b), thus distinguished from class (a) by purely visual criteria, prove not to coincide with the scholia found in the bulk of the other "A" manuscripts. Many are unique; many are found only in one or two of the other codices veteres (e.g., B at 824; D at 904f; VXa at 450b; WXc at 521a; YYa at 270). Once there is a Thoman note, at 774c, in. Five times there are notes otherwise known to us only from the Medicean (102d, 191b, 555c, 705b, 1044c). All these additions are in the same hand as that which wrote the first state scholia; though often minute in scale, it is amazingly clear—the script, one would say, of a generous student, writing sibi et amicis et posteris.

On the above evidence, it seems clear that the manuscript P in its final state contains the record of decades—perhaps a life—spent by this student in a wide-ranging search for material to improve his copy of Aeschylus. In some aspects his thoroughness almost goes beyond reason: for example, he has at some stage obtained a copy of another "A" type manuscript, and worked through his own first state scholia, writing in the variants (even slight differences in word order) above the line with the prefix yp.

Turyn (pp. 27, 41, 47) mentions four other extant manuscripts as close relatives of P. Of these Pa, Pb, and Pc are unimportant

¹ See, e.g. Dawe, p. 8.

² This distinction, so far as I know, has not been made before, although it of crucial importance to any investigation of the scholia vetera. Certainly Dindorf failed altogether to make it, going so far in the other direction as to advertise this highly composite manuscript as "scholiastae A codex integerimus" (p. vii).

for our purposes, being sixteenth-century apographs of P itself.1 But the fourth, Pd (assigned to the fifteenth century) is of great interest, for this reason; its selection of scholia (which are written in continuous column, pari passu with the poetic text, and in the same hand) is almost identical with the "first state" scholia of P; further, the wording of these scholia is the same, down to small details. Thus Pd is a manuscript very like the manuscript which we presume P was at its earliest stage, before the long series of added scholia had begun to stream over its margins (and also before the ye notes had been entered in its "A" type scholia). The obvious possibility that Pd is an apograph of P itself, made at the time when P was still in its first state, must be excluded, not merely on the ground (which could be mistaken) that Pd is assigned to a later date, but also because Pd has many errors and divergencies which could hardly have arisen if its scribe had had P before his eyes.2 There remains only the alternative that Pd was copied from the exemplar originally used by P, or a near ancestor of it. Thus we obtain further confirmation of the evidence, stated above, that the added notes in P were derived from elsewhere than from P's original exemplar.

The lost common ancestor of PPd must itself have been a peculiar manuscript. Although it contained basically the same selection of scholia as the bulk of the other "A" manuscripts, the readings of PPd show that these scholia differed verbally in hundreds of passages. The differences are nearly always in the direction of greater elegance and more correct "Atticism"; and they are so numerous and consistent that the text of P (first state) and Pd must be classed as a separate recension.* Further, the lost ancestor—

again, to judge from PPd—contained some seventy scholia and glosses that are very rare or unique; some sixteen of them are found elsewhere only in the Medicean. Thus P is not only a highly composite manuscript itself, but actually began its career as the apograph of a composite manuscript.¹

The process described above with reference to one small family of manuscripts clearly occurred in many others. Few scribes can ever have been afflicted with a collector's mania as violent as that which we have observed in the scribe of P; though the scribes of the immediate ancestors of Si and Ya may not have been far behind him. On the other hand, most of our scribes can be shown by ocular evidence to have added at least a note or two here and there after the first state of their manuscripts. In subsequent transcriptions such extra notes might well be assimilated to the continuous column of scholia, thus becoming impossible to distinguish, visually, from the older material. They would now often, however, be out of order; a scribe would naturally tend to copy both "first state" and added scholia in the order in which he found them on the page of his exemplar. This must surely be the explanation of the "nests" of dislocated scholia that occur at fairly regular intervals in the scholia-columns of some manuscripts, notably V and Y: they represent added scholia bunched together (probably at the top or bottom of the page) in a near ancestor of each.2 The contents of the "nests" almost always prove to be rare or unique. Where, however, an added scholium in the exemplar has been put into its proper order by the next copyist, the only practicable way of detecting the addition is by the comparison of as many other manuscripts as possible. If this is done, even manuscripts showing

¹ So Turyn, whose opinion is corroborated by my soundings of Pb and Pc in the Smyth photographic collection, so far as they go; and by my fairly extensive acquaintance with Pa (see the description of this manuscript in Section III).

³ The variant readings of this recension are recorded in the apparatus criticus throughout. As a rule they do not greatly affect the substance of the scholia. There is not enough evidence to show how old the recension is; nothing that I can see actually forbids the assumption that it represents a revision by the A-commentator himself of his own work, such as Textes is

known to have applied to his own commentaries (cf. Positano-Holwerda-Koster, vol. I, pp. xxv-xxvi).

¹ The little stemma implied in the above discussion of P and its relatives seems certain. I cannot, however, reach any definite conclusion on the status in that stemma of another manuscript, namely Ya. This manuscript (also evidently, a near descendant of a composite manuscript, cf. Section IIII) shares more than 30 notes or readings with P* or PPd alone, but does not reproduce the special recension of the A-scholia which we find in PPd.

¹ The scribe of Y's lost exemplar seems to have lost interest in collecting new scholia about half way through the Prometheus (see the account of Y in Section IIII); and of the dozen unique notes in V, again, presumably, from a lost exemplar, four occur between 758 and 772, and five between 936 and 980.

few additions or serious dislocations will produce surprises. Thus the innocent-looking B, one of the first manuscripts that I happened to collate, proved on such comparison to yield twenty notes found in no other manuscript, and to share a note or two here and there with the following manuscripts or limited groups: C alone, CN, CP, DP, DX, NX, P alone, PPd, X alone, XY, and Y alone.

The problem facing an editor of the scholia vetera on the Triad will by now have become clear. Quite apart from the familiar difficulties encountered in the editing of any Greek text from numerous near-contemporary manuscripts—corruptions, misreadings, and interpolations in detail—he cannot at the outset be sure even of the compass and substance of that which he is seeking to edit. For the Palaeologan scribes are seen to have been as zealous in collecting explanatory material to add to their scholia as they were in collecting variants for their poetic text. They would compare other manuscripts containing the scholia. They would search for the explanations and etymologies of difficult words in lexicons and glossaries, and in encyclopedic works of scholarship such as Eustathius' commentaries. It is also to be suspected that some of them, in default of an authoritative explanation from elsewhere, were very apt to concoct one out of their own heads.

Yet from the start of the project there were reasons to believe that somewhere within the resultant ever-growing snowball of scholia there lay a solid core—a commentary on the Triad composed at some definite date by some definite individual. It was too much to suppose that a commentary in some ways so purposeful and consistent in method, carried through from end to end of the Triad, had entirely come into being by a process of casual accretion, manuscript by manuscript. The only reasonable way to disengage the assumed commentary in its original shape seemed to be to choose a fair number of relatively old, relatively ample, and (so far as could be seen) not too closely related manuscripts of the scholia vetera, and catalogue their contents. My choice, as has been explained in Section II, fell on B, C, N, P (supplemented by Pd, in order to recover the lost ancestor of both, with its slightly different recension), V, X, and Y.

Scholia transmitted in all these manuscripts, or almost all of them, might fairly be assumed to have been part of the tradition for a long time, and probably to belong to the original commentary. They were therefore provisionally set on one side, and labelled "A-scholia" or, collectively, the "A-commentary". The same process was applied to the Vita and to the Prolegomena.

This working assumption could then be controlled in two ways. First, by checking for content the other ample manuscripts of scholia vetera available: D, Nc, W, Wa, Xa, Xc. Here the results, so far as they go, are satisfactory; these manuscripts also include among their notes substantially the same "A-commentary". Second, by considering internal criteria: do the "A-scholia" isolated in this way turn out to be homogeneous in style, sources, and method? These criteria are discussed in the following section.

¹ This list includes only cases where B shares a note with, at most, two manuscripts. Had I included larger groupings, the list would be three times as long.

¹ This qualification was necessary because any manuscript may occasionally omit a scholium, and C (see Section III) evidently even set out deliberately to abridge the commentary before it. Such omissions are, of course, always noted in this edition.

SECTION FIVE

RECOVERY OF THE A-COMMENTARY: (B), INTERNAL CRITERIA

Throughout this edition the material separated off by the method described in the last section, and named the "A-scholia" or "A-commentary", is printed across the whole width of the page. The reader should thus find it easy to control for himself the general characterization of the assumed commentary that follows. All the remaining material is inset by one inch in this edition; it comprises (a) the Medicean scholia, (b) the "minority scholia", i.e. the notes found only in one, or in a small number, of the codices veleres that I have used.¹

The A-commentary was prefaced by a Life of Aeschylus and Prolegomena to the Prometheus. Textually, these were very close to the Life and Prolegomena preserved in the Medicean manuscript. The differences between the two versions ² were such as to suggest that the compiler of the A-commentary simply took over his material from a manuscript like (but certainly not identical with) the extant Medicean manuscript, with little or no deliberate editing or rewriting.

The commentary proper must have embraced the entire Triad, with Prolegomena to the Septem and Persae included at the appropriate places. This can be inferred almost with certainty from the material published, however inadequately, in Dindorf's edition, but detailed analysis of the commentary on the two later plays will of course not be possible until that part, too, has been re-edited from a wide range of codices veteres.

The A-commentary on the Prometheus is essentially paraphrastic. I estimate that about 835 lines, or more than three quarters of

the play's text, are paraphrased in the scholia here separated off as the "A-scholia", and often as many as twenty lines may be paraphrased in a single long scholium. This fact in itself sharply distinguishes our "A-scholia" both from the minority scholia and from the Medicean, which never paraphrase a long passage and only very rarely paraphrase more than a couple of lines. On the whole, the A-commentator's paraphrases are reasonably competent, if pedestrian. Only on a few occasions does the author, whether from inattention or plain ignorance (or possibly because he has yielded to the timeless academic vice of trying to explain a passage differently from his colleagues at any cost), commit an absolutely impossible rendering of the Aeschylean text. Examples are at 60a. where he takes ἀλένη to mean some kind of hardware; 496a, where he confounds the spine with the stomach; and 829a, where he madly renders οἰστρήσασα as βοῦς γενομένη, apparently forgetting Io's account of her story 150 lines earlier in the play.1

The paraphrastic and expository technique is consistent throughout. Paraphrases of passages spoken only by one character are, naturally, introduced as a rule by φησί. Paraphrases of dialogue are usually introduced by a participal formula such as εἰπόντος Α ὅτι... φησίν ὁ Β. Often the circumstances or motivation of a character's speech are thrown in by means of a participle, ε.g. sch. 101 ἀποδυρόμενος ὁ Προμηθεύς..., 928a ὁ χορὸς ἀχούων τοῦ Προμηθέως χαχά προλέγοντος περὶ τοῦ Διός....

Long strings of synonyms or alternative explanations of the Aeschylean words (usually connected by καί, somewhat less often by ήτοι οτ ήγουν) are a notable and persistent feature of the paraphrase. At times they seem so utterly unnecessary for the elucidation of the meaning that one suspects that such elucidation may be only a secondary purpose. The main aim of the commentator, in this matter, may well be pedagogic, to exercise and widen the student's Greek vocabulary. Examples of the way in which synonyms are introduced are 284a ήκω πρός σε διαμεψέμενος καὶ διελθών τὸ τέρμα καὶ τὸ τέλος τῆς δολιχής καὶ μακρᾶς ὁδοῦ (I

¹ The principle adopted in selecting these is stated in Section VI.

³ They can be grasped very quickly by a glance at the lower register of the apparatus criticus to the Vida and Prolegomena. The Medicean version is by no means always the better of the two. The most striking instance of this comes in the Vida, paragraph 6, where (as Turyn pointed out, Asschylus, p. 16, note 15), the reading of the veteres γεθτης ημέρας seems to be confirmed, and the Medicean's γείτου μέρους condemned, by the evidence of the Niobe papyrus (Asech. Fr. 273, 6 Mette).

¹ The most serious blunders in the paraphrase that I have noticed, besides those, occur at scholia 64d, 144a, 226a (in the £λλως note), 561a, init., 782, ad fin., 1080 (βρυχία).

² The same suspicion arises with respect to very many of the interlinear glosses that are so frequent in these manuscripts; for an example, see the paragraph on glosses in Section IX.

have underlined the Aeschylean words), and sch. 760 (ώς τοίνυν ὅντων τῶνδε) ήτοι ὡς βεβαίων καὶ ἀληθινῶν καὶ ἡδρασμένων καὶ ἐνεστώτων τούτων ὅντων....

Another characteristic that distinguishes the A-commentary very clearly from the Medicean, and somewhat less so from the minority scholia, is that the A-scholia are systematically provided with lemmata. Perhaps ninety per cent of the A-scholia are headed by such extracts from the poetic text, usually consisting of several words, sometimes of an entire line. On the whole the scribes of our "A" manuscripts preserve them with surprising unanimity, and I, in my turn, have tried to record them as accurately as possible in this edition.

Besides the paraphrase, the A-scholia include much comment and illustrative material, either in separate scholia or, far more commonly, interwoven with the paraphrase itself.

Here the commentator's prime interest is directed to the explanation of individual words, their etymology (often, by his account, bizarre) and meaning. The slightest deviation from the flat, literal, prose usage of a word, as he conceives it, is conscientiously noted; in Aeschylus, as one might imagine, this gives him plenty of work to do. For aid he draws occasionally on the late antique and Byzantine lexicons.¹

Quotation is often used to illustrate his points; usually from ancient classical poetry, much more rarely from classical prose authors. But it is, for our present purposes, very important to note that there is not one single quotation from the classics throughout his commentary on the *Prometheus* that is not already found in the Medicean scholia.² This total lack of originality (or perhaps of information?) in the matter of quotations distinguishes the Acommentator not only from the Medicean but also from the minority scholia. The Medicean yields a large number of additional quotations not preserved in the A-commentary; the minority scholia yield some twenty additional quotations, including some from lost works (see Section VI). The A-commentator's solitary

quotation of his own from an identifiable work is taken not from the classics, but from the Bible (Psalm 122, in sch. 986). Possibly classical, or early Byzantine, are the unidentified geographical work quoted at length in sch. 813a, and the unidentified handbook on which he seems to have depended for his mythological scholia, discussed below.

The A-commentator takes a limited interest in textual problems: in nine passages he either expressly records, or implies by an alternative paraphrase, that he had more than one reading before him (see the list of his readings in Section VII). But he shows no discrimination. He rarely even implies a preference for one reading over another, and never states a stylistic, logical, grammatical, or metrical reason for a preference. Of metre he shows no knowledge whatever. One might read his entire commentary and come away without suspecting that the subject existed. This is not just reticence on the part of the A-commentator; it is ignorance, as one can tell from the numerous passages where he reads or comments on a metrically impossible reading (see the list in Section VII, lines 42, 438, 637, 682, 712, 801, 900, 986, 1057). In this point he contrasts with the Medicean scholia, which in places, at least, betray a deep and subtle understanding of metre (e.g. 128a, sch. 612), but not with the minority scholia. For Byzantine notes that show any real metrical expertise we have to turn to Demetrius Triclinius, and to a few mixed manuscripts that are later than he, and perhaps show traces of his influence; but they are outside the scope of this book.

Only on rare occasions does the A-commentator seem to raise his eyes from the written words immediately before him and visualize the Prometheus Bound as a play. Even then, the welcome appearance is deceptive nine times out of ten: his comments on action, character and staging most often prove—exactly like his impressive classical quotations—to occur already in the Medicean scholia, and usually (not quite always) in a textually superior version. In a handful of passages, only, he contributes something of his own that goes beyond sentence-by-sentence comment: the summaries of the general action at 199a, 469a, init., and sch. 640, med.; and the quite penetrating remarks on Prometheus' changes of mood in his opening speech (sch. 101, init.), and on the pivotal dramatic function of Egypt at the climax of the Io-scene (844a, olov ἀναγνορισμόν ποιείται τῆς Αἰγύπτου).

¹ I have little doubt that further research among such sources will uncover many more references that I have succeeded in finding.

² As will appear later, he occasionally preserves a slightly better text of the Medicean quotations, just as he occasionally preserves a slightly better text of the Medicean-type schola in themselves.

The mythological background of the action and characters is described in a series of lengthy passages (sch. 167, 347a, 351a, 561d, 774b, 793a, 853a, 1022a). These contain little that is not known from other mythological writers: Hesiod, indeed, seems to be their major ultimate source of information. But there is at least one unparallelled feature: the story of the oracle given to Danaos (853a, with note). The direct and businesslike style of the mythological passages does not read at all like that of the A-commentator: it seems very probable that they are extracts from a so far unidentified mythological handbook of considerably earlier date.1 Perhaps the same handbook is to be recognized in at least one of the scholia on the Septem,2 and in a few minority scholia on the Prometheus (27b, sch. 137, sch. 922). One further point should be made about the mythological information contained in the A-commentary generally: it is not, as Dindorf maintained (praef., pp. xi-xii) allegorical in tendency. Dindorf based his opinion partly on faulty information (e.g. his scholium marked "A" at Prom. 18 is actually Thoman; the error is as old as Stanley's edition), partly on scholia which now prove to be minority scholia (e.g. 120c, contained only in P*VWXcY). Here, incidentally, is another distinction between the A-commentary and the minority scholia on the one side and the Medicean on the other: the latter contains no extensive mythological notes whatever on the Prometheus.

Finally, a component of the A-commentary that may prove significant in determining its date (Section VII) are the Byzantine verses incorporated at 428b and at the end of the Prometheus.3 In this feature the A-commentary again differs from the Medicean, but finds parallels in the minority scholia (see 90c and 730b).

On the Greek style of the A-commentary perhaps the first point that should be made is this: many of its mannerisms and much of its terminology are the common property of scholiasts and grammarians at all periods, from the Hellenistic age to the

1 The style of the extracts, so far as I can see, does not permit of a more precise dating: the Greek could belong to a minor writer of any period between the late Hellenistic and early Byzantine.

² See my note on sch. Prom. 351a.

Turkish sack of Constantinople (and beyond). No conclusions as to date or authorship can be drawn from such phrases as gruziωσαι ότι, ό νοῦς τοιοῦτος, τουτέστιν, ἐχ μεταφορᾶς τοῦ . . . , 'Αττιχῶς, and so forth.1 In other respects, however, the style of the Acommentary is readily and clearly distinguishable from that of the Medicean scholia. The latter, for the most part, are written with great concision and show an apt and exquisite diction; Aristotle himself, one feels, might have written thus, had he ever found time to compose a commentary. Often the economy of a Medicean note (like the economy of a Latin note by Lachmann or Hermann) is such that more than one reading is needed before its full epigrammatic force is clear. The A-commentator could neither write like that nor even appreciate such writing when he met it. More than once we catch him burying a point neatly made by a Mediceantype note in a loosely piled mound of verbiage: one need only look at what the A-scholium at 745, fin., does with the antithesis of the Medicean's sch. 746.

The observation of such stylistic differences must mostly be left to the reader. Certain differences in syntax, however, between the A-commentary and the Medicean can be objectively discerned and stated. In the Prometheus the A-commentator (a) habitually uses a plural verb with a neuter plural subject; (b) often treats the second aorist subjunctive as equivalent to a future indicative; (c) occasionally uses ἐάν with the indicative; (d) occasionally omits žv in indefinite relative clauses with the subjunctive; (e) very often uses the preposition èv in a variety of ways (mostly instrumental) that are either rare or unheard of in classical prose; (f) is prone to a rather artificial variety of relative attraction (e.g. olz πάσχω χαχοῖς in 152a, σοφίσματι & εἶπε in 1007a).2 By contrast the

³ Byzantine verses of similar technique, and evincing a similar Schadenfreude towards the heroes of the respective plays, are found in some of the veteres at the end of the Septem and Persae also (Dindorf, p. vii); but many more manuscripts must of course be collated at those points before we can say whether or not they were an integral part of the A-commentary.

¹ It seems necessary to emphasize this point, in view of the extravagant use of such terms made by Dahnhardt (pp. xl-xlvi) in his attempt to show that large parts of the A-commentary might be independent excerpts from the ancient source of the Medicean. In my experience the only mannerism that is an almost infallible index of date-late date-is the frequent occurrence of jyour or jtot. Those words occur passim in the A-commentary and minority scholia, never in the Medicean.

² The figures (approximate, because there are occasional doubts about the readings) are as follows. (a): Plural verb in 17 passages, singular in 6 only (and of those six, two are identical with the corresponding Medicean scholia, and one repeats the singular verb directly from the poetic text). (b): 17 passages. (c): 4 passages. (d): 4 passages. (e): 17 passages. (f): 8 passages. See further Index V.

Medicean scholia, throughout the seven plays, show scarcely any instance of (a), and none of the other features mentioned.

Similar syntactical comparisons between the A-commentary and the minority scholia are obviously of limited validity, because on the whole the latter are probably nearer in date to the A-commentary, less numerous, of diverse origin, and on the whole contain material of a somewhat different type. The figures suggest that in features (a), (b), (c), and (d) the practice of the minority scholia differs little from that of the A-commentary.² But the minority scholia show only two instances of (e) against the A-commentary's 17 instances, and only one instance of (f) against the A-commentary's 8 (B, gloss at 331). These features may therefore be counted, hesitantly enough, as idiosyncracies of the A-commentator's personal style, or of his epoch.

To sum up: the Medicean scholia are seen to differ radically from the A-commentary in almost all the aspects that we have considered in this section. In the passages where the two classes of scholia do resemble each other, there can only be one reasonable explanation: the A-commentator had something very like our Medicean scholia before him while he worked, and borrowed from them heavily and continually. The most weighty evidence for this dependence is the classical quotations, and the comments on action, character, and staging. But it must be stressed again that the manuscript used by the A-commentator certainly cannot have been the extant Medicean manuscript, Laur. 32. 9. As in the Vita and Prolegomena, so in the scholia themselves, there are too many passages in which the A-commentator's version differs in detail, sometimes for the better.

The stylistic and syntactical differences between the A-commentator's unaided work and the Medicean scholia are so overwhelm-

¹ I have found at least 48 passages in the Medicean scholia on the seven plays where a neuter plural is the subject of a verb. Of these, only 5 show the plural verb: sch. Prom. 436 υποπότα. τά πράσσας (but here the plural verb might be justified even in classical Greek on the ground that πράσσα πefers to animate beings, the speakers in the play); sch. Prom. 436 παίσσας π. πάπρονται (probably a "peculiar error" of the Medicean manuscript, see the app. crit. there); sch. Se. 361 τὰ κύματα... eloiv; sch. Su. 302 τὰ κύκη... κατέπξας νές. Su. Su. 903 πάντα... δουλεύουσι.

² Approximate figures for the minority scholia: (a), plural verb in 18 passages, singular in 6; (b), 3 passages; (c) and (d), 3 passages each.

ingly great that the theory of Wilamowitz and others (see above, p. 5, n. 1) seems to be ruled out. The Greek style and diction of the A-commentator—not to mention his ignorance of metre and his lack of citations from any classical literature other than those already found in the Medicean—are post-antique. By no stretch of the imagination can we now suppose that his work and the Medicean scholia are both independent excerpts from one and the same ancient commentary.

The minority scholia are not by any means so sharply distinguishable from the A-commentary as are the Medicean. None the less, the systematic paraphrastic method, the occurrence of long paraphrastic notes, the systematic provision of full lemmata, the absence of allegoric interpretation of the myths, and—possibly—the two syntactic features (e) and (f), all found in the A-commentary, can be counted as sufficiently distinctive. The assumption that the material isolated by the more or less mechanical process described in Section IV was in fact a homogeneous commentary—the A-commentary—thus seems to be justified on internal grounds.

I should stress that we may not have recovered the A-commentary in its entirety by these means. Some of it may be completely lost, and it is likely that a certain amount of it still lurks among the minority scholia. Among these I notice a number that look as if they should belong to the A-commentary on stylistic and methodic grounds. There is some reason to suspect that the group BXY may have had a tendency to omit scholia, especially towards the end of the play; thus minority scholia preserved in all of my other "A" manuscripts (CNPPdV, with DW often added) deserve close examination as being, at least, possible candidates for membership of the A-scholia. I cannot find any instance where objective proof is practicable, but where the likelihood seems very strong I draw attention to it in the apparatus criticus.

On the whole, however, we have good grounds for thinking that the great bulk of the A-commentary has been cleared of its accretions by the means described in the last two sections, and is now available for inspection.

SECTION SIX

MEDICEAN AND MINORITY SCHOLIA

The Medicean scholia were last published in full by Wecklein-Vitelli. Their edition was phenomenonally complete and accurate as far as the actual text was concerned. On the other hand, the Medicean scholia's composition, methods, probable date andabove all—relationship to the other classes of scholia have since received little study. The excellent work of certain nineteenth-century scholars 2 on these questions now proves to be based partly on false or inadequate information, and badly needs to be brought up to date. This omission cannot be supplied here, but I hope that the following brief remarks, together with the material edited in this volume, may simplify the approach to such work.

It has never been doubted since the time of the earliest editors ³ that at any rate a large proportion of the Medicean scholia must preserve material dating from the liveliest and finest phase of ancient scholarship; I mean the period (of which Didymus' work marks the approximate end) when classical Greek poetry was as yet not just a mass of words to be processed and transmitted in classroom routine, but an urgent study, stimulating as much effort and devotion as any branch of human knowledge at any date. Among the most significant evidence ⁴ may be mentioned the traces of the ancient editors' critical signs (sch. *Prom.* 9a, with note), and the wide range of quotation from Greek classical literature, including many lost works; no less than eighteen lost works are quoted or alluded to in the Medicean scholia on the *Prometheus* alone, and fourteen of the quotations (or allusions) are preserved in no other

source.1 Less obvious, but to me equally striking, indications are to be found in the comments on action and character. Many of these show a sympathetic insight into the play as a stage-production and noem, and even into human nature itself, that is unparallelled in the later Greek commentaries—and not always, unfortunately, to be parallelled in the commentaries of our own age. I would specially mention the Medicean's notes at 12c, 78a, 88b, 128a, 272a, 284b. 307b, 393b, 397b, 472b, 561c, on staging and dramatic technique;2 175, 193b, 231b, 345b, 355b, 643a, 707a, on the psychology of the characters or of the poet himself. Lastly in this connection, I would put forward the possibility that two Medicean scholia preserve the impress of specifically Alexandrian, rather than just "Hellenistic" scholarship: sch. Persae 34 (35 Weckl.), on the names of Xerxes' Egyptian contingent: τὰ γὰρ ὀνόματα πέπλαχε καὶ οὐκ ἔστιν Αίγυπτιακά; and sch. Persae 312 (315 Weckl.), on a similar list of names: ταῦτα οὐκ ἔχει τὸν Αἰγύπτιον χαρακτῆρα, ἀλλὰ ποιητικῶς διαπέπλασται. What ancient scholar domiciled outside Egypt would have been equipped to pronounce so confidently on whether a name was Egyptian or not? 3

There are, however, certain Medicean scholia that can be shown beyond doubt to have originated later than the floruit of Hellenistic scholarship. The quotation from Strabo (who died not earlier than 21 A.D.) consigns sch. Prom 420a to this category. The same holds of sch. 790, where Dionysius the Periegete is quoted; on some views this author worked in the early second century A.D., 4 but on any view he cannot be later than ca. 300 A.D. Four other certainly

At any rate for the Prometheus scholia, as I can testify after collating the scholia afresh.

² Notably Francken, Frey, and Heimsoeth.

⁹ Special praise is due to the discussions of this question in Victorius' edition of 1557, by both Victorius (praef., pp. iii-vi) and Stephanus (pp. 386-389).

⁴ Enumerated in considerable detail by Frey, pp. 22-32. His facts are accurate, though I cannot accept many of the theories that he deduces from them.

¹ Speaking more strictly, but too cumbrously, one should say "no other source but the immediate common ancestor of the Medicean and of the similar manuscript used by the A-commentator"—since the A-scholia, as we have seen, also preserve much of this material. For the full list of the quotations, see the Index Auctorian.

² The difficult question, whether the stage-directions here included reflect the actual theatrical practice of Aeschylus' time, or of any time in antiquity, is too large to be discussed here (see Weissmann, the most recent comprehensive account). But whether or not the commentator had witnessed a stage performance of the Prometheus, the fact remains that he possessed a stage performance of the Armetheus and work designed for the theatre.

³ Perhaps the Medicean sch. Su. 2 and sch. Su. 220 (226 Weckl.) may lend support to this theory; one shows a special acquaintance with the topography and legends of the Nile mouths, the other with Egyptian iconography. ⁴ Knaack in Pauly-Wissowa, R. E. V. 1 (1903), cols. 915 ff.

<sup>Not long after that date his poem was imitated in Latin by Festus
Not long after that date his poem was imitated in Latin by Festus</sup>

or probably post-Hellenistic authors cited in the Medicean scholia on the other plays are enumerated by Frey. There are one or two passages where the diction alone suggests a date relatively late in classical antiquity (see sch. 379b and 536b, with notes); but I have noticed no passage that can be proved, on grounds of style or content, to be later than the collapse of the ancient world, with the very dubious exception of the few passages where a neuter plural subject takes a plural verb (above, p. 34, n. 1). That is as far as we can go on the evidence, though of course the probability that short notes were added here and there at any date up to the actual writing of the Medicean manuscript (or even during the writing) cannot be denied.

It is clear, at any rate, that there is a minimum of two strata—a Hellenistic and a post-Hellenistic—in the Medicean scholia as we have them. Most scholars have accounted for this fact by assuming that the Medicean scholia as a whole represent the remains of a large commentary pieced together (in the late Roman period?) from a number of hypomnemata, somewhat as the far better preserved Homer scholia are definitely known to have been assembled. Vestiges of the actual process of assembly may survive in the well known mention of οἱ ὅπομνημαντοάμενοι and οἱ ἄλλοος ὁπομνημαντοάμενοι in the Medicean sch. Persae I. Personally I cannot see enough evidence to decide how many such hypomnemata were used,² it is only clear to me that at least one of them (and perhaps the most extensively represented one) preserved much Hellenistic material of the first quality.

The slow process that ended in the extant scholia of the Medicean manuscript, Laur. 32. 9, was still not complete. In the transference from the postulated late-antique commentary into the margins of a codex many scholia were evidently mutilated (63tb), abbreviated (12c), wrongly placed (sch. 108), or corrupted (364a); some, as we now have them, even apparently include the lemmata of scholia from slightly later passages in the play. Lastly, even after the

completion of Laur. 32. 9 some additional notes were written into its margin by late-medieval hands; these are for the most part omitted from the present edition, but may easily be found in Wecklein-Vitelli.

The relationship between the Medicean scholia and the A-commentary was discussed in the last section, where it was concluded that the A-commentator must have possessed and exploited a codex containing Medicean-type scholia but not identical with our extant Medicean manuscript. But the influence of the Medicean-type scholia on the mediaeval tradition did not end at that. It was almost equally potent in the "minority scholia", to which I now turn.

The minority scholia printed in this edition consist of (a), all minority scholia that occurred in any of my "A" codices (Section III, Group i), or in DW (Section III, Group ii), to), selected minority scholia from any of the remaining manuscripts listed in Section III; inclusion here depended either on the intrinsic interest of the scholium concerned, or on the possible information that it might yield concerning the Medicean scholia or the A-commentary. By this compromise between total exclusion and indiscriminate admission of minority scholia, I aimed to lay before the reader a reasonably objective picture of the entire scholiastic tradition of the codices veteres—a kind of dialogue between the manuscripts extending over two hundred years—and at the same time to spare him an excess of the rubbish that increasingly strews the margins as time goes on.

The picture, I think, will be found enlightening in several ways. The minority scholia demonstrate, with far greater certainty and clarity than the variants on the poetic text, the enormous industry with which the scribes of our veteres compared other, not necessarily closely related, manuscripts. For after a succession of transcriptions

¹ Frey, p. 32.

² Frey knew: there were two of them (Frey, pp. 14-19). But the evidence seems insufficient for anything like such certainty.

³ There are instances of this at sch. 438a, fin. (lemma for a scholium on Prom. 445?) and sch. 847a, fin. (lemma for a scholium on Prom. 859). Here perhaps we can see another vestige of the postulated late antique commentary, which would be in the form of a continuously written book in undivided.

uncial script. In such a commentary (but not in a mediaeval marginal commentary) it would be easy for a careless excerptor to confuse the end of one note with the lemma of the next.

¹ The few exceptions to this rule are as follows. I have excluded a few notes that were either (a) wholly irrelevant intrusions into the commentary, or (b) illegible to a great extent but, so far as legible, did not seem to be of importance. I have abridged a number of diffuse notes on grammar (e.g. complete—and too often inaccurate—conjugations of unfamiliar verbs) printing their beginnings and ends only: such abridgement, of course, is signalized in the apparatus criticus in each case.

an intrusive text-variant may be difficult, if not impossible, to distinguish from a transmitted reading; whereas we have seen that an intrusive scholium, even after it has been absorbed into the regular scholia-column in successive transcriptions, may still betray itself by its dislocation, its absence from the majority of the other manuscripts, or (in rare cases) its unusual style or content. The amount of comparison that went on in our group of manuscripts can be grasped quickly and easily just by scanning the headings to the minority scholia over any hundred lines of this edition. Almost any conceivable combination of our manuscript-symbols will occur here or there in that space.

Another, less generally known, fact demonstrated by our minority scholia is this: most of our scribes (or the scribes of their immediate exemplars, or of near ancestors of these exemplars) had independent access to Medicean-type scholia, throughout the two centuriest hat primarily concern us. By my count (which must be approximate, because there are a few borderline cases) over 120 of the Prometheus scholia and glosses found in the Medicean manuscript reappear in nearly or entirely the same form in the minority scholia printed in this edition. Sometimes such Medicean-type scholia are found in as many as half a dozen of my assortment of manuscripts, more often in one or two only. B, for example, preserves five notes that are otherwise known only from the Medicean, all crowded within a single hundred-line space: see 794, 809b (note), 811a (note), 849, 891.1 C is alone in preserving two such notes: see C's variant in 712a (app. crit.), and C's variant in 983a (app. crit.). D similarly preserves at least two: see 3a, D's variant in 723b (app. crit.), and possibly sch. 16. P preserves five: see 102d, 191b, 555c, 705b, 1044c. The archetype of PPd, it can be inferred, had gathered as many as sixteen throughout the play, of which 110 and 1027b may serve as examples. V is alone in preserving five, all late in the play: see 723d, 945b, 950b, init., 952b, init., 980b. W preserves two: see 64b, 883c (app. crit.). X may preserve a trace of one: see 775b (app. crit.). Thus seven out of my ten principal manuscripts (Groups i and iii in Section III), not counting the lost archetype of PPd, show traces of independent contact with Medicean-type scholia. Of the remaining three, both N and Y share a number of Medicean-type scholia with one or two manuscripts only. Manuscripts from Group iv of Section III that have yielded at least one Medicean-type note on their own are: O (156a); Sj (128a, 875a); Xc (568b); Ya (400e, 728b, 837a, 843b).

At this point one begins to wonder just how many copies of the Medicean-type scholia (and, presumably, of the Mediceantype poetic text) were in existence during the Palaeologan period. One copy must be assumed to have existed in or near Thessalonica, since Thomas Magister makes extensive use of Medicean-type scholia, and Demetrius Triclinius evidently knew a manuscript, or manuscripts, that resembled the Medicean. A second copy must be postulated for the use of the A-commentator (see Section V). Whether the scribes of the minority scholia had access to yet another copy or copies cannot be decided. But the fact seems clear that both the A-commentator and at least some of the scribes of the minority scholia had access to a manuscript (or manuscripts) of the Medicean-type material other than the extant Laur. 32. 9.2 Their versions of such material often vary for the worse, but there are several passages where slight "peculiar errors" of Laur. 32. 9 can be corrected from them,3 and a few where it seems that the text can be substantially improved.4

In view of the prevalence of collation evident in the codices veteres (both between themselves and with Medicean-type manu-

¹ In all cases but one (811a) these short notes appear as glosses in the Medican; all appear as glosses in B. B, or the scribe of his exemplar, must have been specially interested in the end of the 10 scene.

¹ When this book was already in proof, Dr. Ole L. Smith very kindly sent me an advance copy of his article. "A Note on San Marco 222 and Laur. 31.15" (forthcoming in Vol. XXIX of Classica et Mediaevalia). In this he has ably demonstrated that San Marco 222 (Ma of Turyn; Oresteia, Supplices) is the work of an early-fourteenth-century scribe of the Thessalonican school. Since this manuscript has long been considered to be an apograph of the extant Medicean manuscript, there is justification for Dr. Smith's further-extant Medicean manuscript, there is justification for Dr. Smith's further-and tentative—hypothesis that the Medicean itself may have been in Thessalonica at that time. Of course, alternative hypotheses have still to be explored (e.g. that San Marco 222 is an apograph of a gemellus of M?), explicitly in view of the undoubted presence of the Medicean in Constantinople about 1423 A.D. (Turyn, p. 18). But in any event Dr. Smith's discovery will provide strong confirmation of the fact that the school of Thessalonica was fully acquainted with the branch of the Aeschylean tradition on we represented for us by Laur. 32-9.

now represented for us by Laur. 34.9.

They can hardly have had access to Thomas' copy, as will appear shortly.

³ See, e.g. notes on 85a, 147, 362d, 762b, 881a, 1027a.
⁴ See, e.g. notes on 364a, 380, 616c (where, at least, modern editors of Archilochus have preferred the A-commentary's version of the fragment quoted), 624c (the Epicurus fragment), 898a, 1024.

scripts) the almost total absence of Thoman or Triclinian material is all the more striking. In the minority scholia yielded by my ten principal manuscripts (some of which, at least, must be later even than the death of Triclinius) I count only five Thoman (or rather "Thomanoid") notes. Only one conclusion is possible: the Thomau and Triclinian editions were not readily available in the centre(s) where the veleres were written and studied.

Apart from the frequent Medicean-type, and very infrequent Thoman, intrusions, the contents of the minority scholia cannot be precisely categorized. In general they contain relatively little paraphrase; the rare paraphrastic notes of any length are contained in large minority groups (usually CNPPdV, with additions or subtractions), and we saw at the end of Section V that there is often cause to suspect that they may actually belong to the A-commentary. The bulk of the minority material, though, is explanatory and lexicographical, evidently drawn from any compendium of knowledge that the scribe could lay his hands on. The ready use of lexica probably accounts for the relatively large number of quotations yielded by the minority scholia,3 which includes fragments of Anaxagoras (88c) and Plato Comicus (12od), a fine trimeter line from an unknown source (sch. 591), and, delightfully, an otherwise unrecorded Greek word for the popping sound made by shellfish on the boil (sch. 504). I can see no firm evidence that any scribe found access to a full commentary on the Prometheus other than those that we now possess.4 Only in one or two places (e.g. B's unique added scholium at 680) do we run into comments whose quality seems to approach the quality of the Medicean scholia.

¹ 279a (PPdW), 359 (PPdVY) [This, however, appears to be a quotation from some alien source, not the work of Thomas himself], 729b (D), 774c, fin. (P*), 941b (DPVW) [again, possibly a quotation, this time from a lexicon].

CONCLUSIONS AND PROBLEMS

The contents of this section must be taken as in varying degrees provisional. Absolutely firm conclusions will not be possible until the scholia on the entire Triad have been edited from the manuscripts, and until their language and contents have been compared in detail with those of the scholia on the other Greek classics, and with the lexicographical and grammatical works.

On the date of the A-commentator the following may now be said. The absolute lower limit for his activity is, of course, set by the subscription to our cod. B, with the date 1287 A.D. But very few indeed of our manuscripts are precisely dated in this way, and it is possible that some of them are older than B; further, neither B itself nor any other of our manuscripts gives the impression of being close to the archetype of this tangled tradition—close, that is, to the lost autograph of the A-commentator. The opposite chronological limit is given, more vaguely, by the A-commentator's language, style, and evident dependence on the Medicean-type scholia; these make it certain that he lived in post-classical times. On the common assumption (which I share) that the Medicean-type marginal scholia reached their present shape some time during the revival of classical literature in the ninth and tenth centuries, then that revival is the terminus post quem for the A-commentator.

The latter result is fully confirmed by the Byzantine poems incorporated in the A-commentary at sch. 428b and at the end of the play (Poem a, on Prometheus and Aeschylus). In these the trimeter lines are all strictly of twelve syllables; the vowels α , ι , υ are treated as $\delta(\chi\rho\sigma)\alpha$ (i.e. as indifferently long or short in any word, according to the demands of the metrical pattern); and every verse ends with a paroxytone word. This combination of metrical features dates them not earlier than the tenth century A.D.3

There are strong—but not yet conclusive—grounds for narrowing these chronological limits further. Two independent manuscripts

² Wilamowitz already surmised (II, p. xxi) that the centres that produced the Thoman and Triclinian manuscripts on the one hand and the codices veteres on the other must have been somewhat isolated from each other geographically and/or politically. Since it now appears reasonably certain that Thomas and Triclinius worked in Thessalonica (see, e.g., Zuntz, p. 285n.), the most likely centre for the tradition represented by the veteres and scholia vetera is Constantinople (presumably with a phase in Nicaea).

³ See the Index Auctorum.

⁴ The ὑπόμνημα Προμηθέως Δεσμώτου referred to in the Etymologicum Magnum (the passage is printed here as sch. 438e) might be either the Medicean scholia (cf. sch. 438a) or even the A-commentary (436a, fin.). The wording does not precisely coincide with either, but the muddled and absurd argument is basically the same.

¹ I am greatly indebted to Professor Nikolaos Panayotakis for examining the verses, and giving the above opinion on them.

actually ascribe Poem a at the end of the play to "Tzetzes" (see commentary there).1 We cannot tell what evidence the two scribes concerned may have had for this ascription, but the mere fact that they supposed Tzetzes to be the author of the verses may perhaps carry some weight. Otherwise there are no explicit traces of either Tzetzes brother (Isaac, ca. 1110-1138; and the better-known John ca. 1112-1185) 2 in the A-commentary proper, though the minority scholium 730b quotes John's Chiliades, and an unpublished unique scholium in O refers to a "Tzetzes".3 It is, in fact, unlikely in the extreme that the body of the A-commentary, as distinct from the verses incorporated in it, could be the work of either brother. It shows none of their extensive learning (which included a well advertised, if shaky, knowledge of metre), nor the aggressive and bitter personality of John. On the other hand, the compass. apparent aims, and expository method of the A-commentary could hardly be more similar than they are to, say, John Tzetzes' commentary on the Triad of Aristophanes.4 Provisionally, therefore. I am inclined to suppose that the A-commentary was written under the influence of John Tzetzes, or at least in the same period and place. This would place it in the Constantinople of the second half of the twelfth century.

cribes the family of Iapetos κατά τὸν Τζέτζην.

On any dating, however, the lost autograph of the A-commentator must have been very much earlier than of any of our extant manuscripts of Aeschylus except the Medicean. It thus becomes a matter of considerable interest for the textual history of Aeschylus' tragedies to see to what extent we can reconstruct the poetic text on which the A-commentator was commenting-and which, to judge by the almost universal practice of Byzantine commentators. including Tzetzes, must have been incorporated in his autograph along with the commentary. I am well aware of the limitations of such a reconstruction, especially when it has to be made from a somewhat loose commentary like ours, heavily encumbered with synonyms (or rather, near-synonyms and words of related meaning) and here and there demonstrably inaccurate. None the less, in the following passages it seems to me that there can be little doubt as to what the A-commentator had in his text. Passages where he expressly states that he had more than one reading before him, or implies as much by giving an alternative paraphrase, are marked with an asterisk. The source of the information (where this is not obvious from the line-number of the text passage concerned) is given in parentheses. My references-which are not intended to be exhaustive-to the readings of other Aeschylean manuscripts are based on Dawe's reports.

- 2 ἄβατον, with all MSS.
- 17 ἐξωριάζειν, with all MSS (12a).
- 28 ἀπηύρω, with most MSS, but against M's ἐπηύρω (28a, lemma).
- 41 punctuates after πως (39a).
- 42 αλεί τοι, contra metrum; so also most MSS, but not M, which reads τε (42a, lemma).
- 49 ἄπαντ' ἐπράχθη, with all MSS.
- 70 τόνδε, with all MSS except M1 (τῶνδε) (sch. 69).
- 134 θερμερῶπιν, with all MSS except M before correction (132a,
- 146 εἰσιδούση, against M and a number of other MSS, which read εἰσίδουσα οτ -αν (144a).
- 146 probably read πέτρα rather than M's πέτραις in this line (144a).
- 155 ἀγρίως (paraphrased ἀπηνῶς), against M's ἀγρίοις (152a).
- 159 his paraphrase has ἐπίχαρμα, which presumably was his

¹ Schömann (p. 304n.) long ago suggested, on internal grounds, that the poem in 428b might be the work of John Tzetzes. See also Dindorf, pp. xvi f.; Wendel, col. 1972. The latter notes the political verse at Prom. 90c, the quotation from Tzetzes' Chiliades in 730b (both, as it now turns out, preserved only in minority scholia), the Tzetzian story of Amphion inserted by some manuscripts in the Argument to Septem (Dindorf, pp. xv-xvi), and the Byzantine verses at the end of Septem and Persae. From these he concludes: "Es scheint also, dass Tzetzes sich mit einer Erklärung der 3 byzantinischen Schul-Tragödien befasst hat, und man wird die Frage offenlassen mussen, wieweit sich seine Tätigkeit über die Verszusätze hinaus auf die Gestaltung der jungen Scholien [i.e. on Aeschylus] erstreckt hat."

² Wendel, cols. 2010-11, 1959-61, respectively, for these dates. 3 This scholium (on fol. 2R of cod. O; perhaps meant for Prom. 18) des-

⁴ See Herington, "The Composition . . ." (cf. above, p. 5, n. 2), end of section 6, with reference specifically to Tzetzes' Aristophanes-commentary in the Positano-Holwerda-Koster edition. Briefly, the features held in common are: paraphrase as the predominant instrument of exegesis, with many synonyms; earlier scholia reused and rehandled in the same way; several scholia in trimeters (including, in the Aristophanes commentary, a sarcastic epigram at the end of the Plutus); similar syntax. I might note a further, obvious, resemblance: the Aristophanes-commentary too is primarily an edition of a Triad (Plut., Nub., Ran.; some notes on Aves are added, but only in one MS).

- reading, rather than the ἐπίχαρτα of M and some other MSS (152a).
- *168 his paraphrase recognizes two readings, αλκιζόμενος as well as the αἰχιζομένου of M and almost all other MSS (sch. 167).

177 τῆσδε, with all MSS except M (τῆς) (sch. 167).

- 189 read ἡωσθη or ἡεχθη, or a word of similar meaning, rather than the ὁαισθη of M and some other MSS (186a).
- *226 read the unique (and absurd) 58', as alternative to the 8 8' of the other MSS.
- 235 ὁ τόλμης (sic), interpreted as an adjective (231a, and note).
- 236 probably read τοῦ μη rather than the τὸ μη of M and the scholiast in I (231a).
- 256, 257: attributes both these lines to the Chorus, with all MSS (sch. 255).
- 269 κατισγανεῖσθαι (interpreted as if derived from έσχός), with almost all MSS including M (sch. 268).
- 281 οκριοέσση with M and five others, against the δκρυοέσση of the rest (278a).
- 296 ποτε φής, against the ποτ' ἐρεῖς of M and a number of other MSS (sch. 293).
- 313 yóλον, with all MSS (307a).
- 333 πείσεις, against M's πείθεις (sch. 335).
- 347-372: attributes to Ocean, with all MSS except M (347a and 351b).
- 348 probably read πρὸς (so most MSS), against the ἐς of M and two others (347a).
- 355 probably read φόνον, against φόβον of M and a few other MSS (351b).
- *363 παρήορον; but records existence of a variant πανάωρον
- θερμής, with almost all MSS including M (367a).
- 371 ἀπλήστου, with all MSS (367a).
- *394 ψαύει; but records existence of the variant ψαίρει, which is the text-reading of M and some other MSS.
- 418 πόρον, against the τόπον of M and a number of other MSS (sch. 415).
- 421 δψίκρημνόν θ', with all MSS (sch. 415).
- 425 ἄλλων, against the ἄλλον of M and a few others (sch. 425a).
- 430 read a verb which he paraphrases as βαστάζει; this can hardly represent codd. ὑποστενάζει, unless he is being

- unusually careless, or has misunderstood sch. 430 of the Medicean (425a).
- 438 προσελούμενον (436a).
- 451 προσείλους; but his alternative paraphrase (προσηλωμένους χ.τ.λ.) perhaps implies also the variant προσήλους (439a).
- 452 ἀείσυροι, against M's (before correction) ἀήσυροι (439a).
- 459 σοφισμάτων with all Dawe's MSS except M; but records existence of the variant νοσφισμάτων, which is the textreading of M.
- 461 μνήμην θ', against M (before correction) and two others (461a, lemma).
- almost certainly read πλανᾶ; the variant version of the scholium in PPd, alone, adopts the reading πλάνη (472a).
- 518 ἐκφύγη, against the correct ἐκφύγοι of M and two other MSS (515a).
- 519 πλην, against M's πρίν.
- 556 λοετρά, against the λουτρά of M and some others (555a).
- 560 πιθών, against M's πείθων (555a).
- 562 probably read the words τοῖς ὀρείοις in poetic text, against M (561f).
- *567 recognizes readings ἄλευ ἄ δᾶ and 'Αλευάδα (567a; this scholium reproduces the Medicean scholium very closely).
- *599 probably read νήστισιν; records existence of variant νήστησιν.
- ώς ἀποκλαῦσαι (sch. 637, lemma).
- 638 ὅπου, against the ὅποι of M and several other MSS (sch. 637).
- 642 δδύρομαι, with no mention of a variant (sch. 640).
- 659 μάθη, against the μάθοι of M and a few other MSS (sch. 655). 667 paraphrase implies εl, not κεl-except for the version given
- by the recension PPd, which implies the latter (sch. 655). 676 Κεγχρείας, against the spelling of M and a few other MSS
- (66ga).
- 682 γης πρός γην, contra metrum, and against the γην πρό γης of M 1 (sch. 677).
- 688 ηύχουν, against ηὐχόμην in M and three other MSS.
- 696 πρό, against M's πρώ.
- *712 Γύποδας, with most MSS; records existence of a variant γε πόδας, and (possibly) another variant γυμνόποδας.

¹ This reading occurs in the Medicean manuscript (before correction) alone of Dawe's MSS; but I also find it in cod. L (Laur. 32. 2), which was not included among the MSS that he collated.

- 725 κατοικιούσι(ν), against κατοικούσιν of M before correction and some other MSS (723b).
- 741 μηδ' ἐπῶν, with all MSS (741b, lemma).
- 74 στο τοιούτον, contra metrum, against M and a few other MSS (801a, lemma).
- 806 πόρου with most MSS, against M's πόρον (801a).
- 897 πλασθείην, probably followed by έν (894a).
- *897 paraphrases both the γαμέτα of almost all MSS, and (apparently) an alternative reading γαμετη, which is otherwise found only as a variant in PYP and Dawe's cod. I (894a).
- 900 δυσπλάγχνοις, contra metrum, with almost all MSS (894a).
- 916 read a word which he paraphrases as τόποις, for χτύποις of all MSS (sch. 907, with note).
- *917 reads πιστός, but also records existence of a variant πυστός, otherwise only found in P supra lineam (sch. 907).
- 948 πρός ὄν τ', with almost all MSS; the PPd recension, however, implies the omission of the τε (sch. 947, with app. crit).
- 968-9 attributes this couplet to Prometheus, with all MSS; ignores line 970 in the paraphrase (971a).
- 986 ώς παΐδα, with M and many other MSS (sch. 986, lemma).
- 698 δπται, with almost all MSS, against M's δ παῖ (sch. 997).
   6 probably read μή τι rather than the μή τοι of MYa, to judge
- probably read μη τι rather than the μή τοι of MYa, to judge by his paraphrase μηδέν τι προσδόχα (1022b).
- 1049 τῶν τ΄ οὐρανίων, with M and almost all MSS (sch. 1043). 1057 the paraphrase εἰ τὰ τοῦδ΄ εὐτυχῶς ἔχουσιν implies that he
- certainly read εἰ, followed perhaps by (τὰ?) τοῦδ' εὐτυχ(ῆ?); cf. 1057b in DP (1054a).
- 1071 ἄτ' ἐγὼ, with M and most other MSS (sch. 1071, lemma).

There are 75 passages in the above list. In 5 of them the A-commentator adopts, or notices as a variant, a unique or very rare reading (168, 226, 897, 976, 917). In 34 others he differs from M, always being followed in this by some of the codices veteres, and usually by the majority of them. In the remaining passages he is either in agreement with all (or nearly all) the known manuscripts, including M, or the case is doubtful.

At this point a problem must be posed. The Triad edition by the A-commentator was, ex hypothesi, the ultimate ancestor of the scholia with which our codices veteres are equipped—however much those scholia have been contaminated with other material (notably with the Medicean-type scholia) and added to in the different individual manuscripts. Was it likewise the ultimate ancestor of the poetic text found in our codices veteres—that poetic text, like the scholia, having subsequently suffered contamination (notably with a Medicean-like text)? In itself, to judge by what is known of the relation between text and scholia in other traditions, this is not an extravagant assumption, but rather a natural one. Should it be correct, the A-commentator's work would mark a crucial moment in the textual history of Aeschylus' plays. But only much closer analysis than can be attempted here, and more collations of the veteres than those published to date, could make proof possible one way or the other.

A further problem outstanding is the relationship between the A-commentator's edition of the Triad and the $\sigma_f \dot{\omega} \lambda \alpha \pi \dot{\omega} \lambda \dot{\omega}$ preserved by Triclinius on the Agamemnon and the Eumenides. Were they originally all part of the same project—a twelfth-century edition of the "Pentad", of which only the first three plays subsequently found general favour in the schools, while the last two were rescued from oblivion at the eleventh hour by Triclinius? I have noticed certain family resemblances between the A-commentary and the $\sigma_f \dot{\omega} \lambda \alpha \pi \pi \lambda \pi \dot{\omega}$, but, again, to pursue this question is beyond the scope of the present book.

SECTION EIGHT

BIBLIOGRAPHY

This select bibliography includes all books mentioned in the Introduction or the notes to the edition, with a few others that I have found useful, but have not had occasion to cite. It does not include certain periodical works to which references are given as they occur; or editions of fragments, etc., which are listed in the Index Auctorum.

BAUER, W.: Griechisch-Deutsches Wörterbuch zu den Schriften des Neuen Testaments, fifth edition, Berlin 1963.

BUTLER, S.: see STANLEY.

Cougny, E. (ed.): Epigrammatum Anthologia Palatina cum Planudeis et Appendice Nova, 3 vols., Paris 1890.

Dähnhardt, O. (ed.): Scholia in Aeschyli Persas, Leipzig 1894.

DALE, A. M.: Collected Papers, Cambridge 1969.

DAWE, R. D.: The Collation and Investigation of Manuscripts of Aeschylus. Cambridge 1964.

DE PROPRIIS, A.: Eschilo nella Critica dei Greci, Turin 1941.

DI BENEDETTO, V.: "Il Silenzio di Achille nei Mirmidoni di Eschilo" in: Maia 19 (1967) 373-386.

DINDORF, Gulielmus: Aeschyli Tragoediae, Tom. III: Scholia Graeca e codicibus aucta et emendata, Oxford 1851 (repr. Hildesheim 1962).

FAEHSE: Sylloge lectionum graecarum glossarum scholiorum in tragicos graecos... in codicibus MSS. qui in bibliotheca imperiali Parisiis adservantur, Leipzig 1813. [I have not been able to obtain a copy of this book, which is referred to by Francken, Dindorf, and Smyth (II), My rare reports of Faehse's conjectures are taken from Francken and Dindorf.]

Fraenkel, E. (ed.): Aeschylus: Agamemnon, 3 vols., Oxford 1950. Francken, C. M.: Disputatio Critica de antiquarum Aeschyli interpretationum ad genuinam lectionem restituendam usu et auctoritate, Utrecht 1845.

FREY, I. I.: De Aeschyli Scholiis Mediceis. Diss. Bonn 1857.

GARVIE, A. L.: Aeschylus' Supplices: Play and Trilogy, Cambridge 1969. HEIMSOETH, F.: Die Indirekte Überlieferung des aeschyleischen Textes, Bonn 1862.

KIRCHHOFF, A. (ed.): Aeschyli Tragoediae, Berlin 1880 [includes a not very accurate text of the Medicean scholia.]

Lambros, S. P.: Κατάλογος των έν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ 'Αγίου "Όρους Ελληνικῶν κωδίκων, 2 vols., Cambridge 1900.

"LSJ" = H. G. LIDDELL and R. Scott: A Greek-English Lexicon, new edition revised by H. STUART-JONES, Oxford 1940.

MATTHIESSEN, K .: "Manuscript Problems in Euripides' Hecuba" in: Greek Roman and Byzantine Studies 10 (1969) 293-305.

MURRAY, G. (ed.): Aeschyli Septem quae supersunt Tragoediae, second edition, Oxford 1955.

PALEY, F. A.: Commentarius in Scholia Aeschyli Medicea, Cambridge 1878 (repr. Amsterdam 1967).

PASQUALI, G.: Storia della Tradizione e Critica del Testo, second edition, Florence 1952.

PAUW, J. C. de (ed.): Aeschyli Tragoediae Superstites, graeca in eas scholia. et deperditarum fragmenta, 2 vols., The Hague 1745.

POSITANO, L. M., HOLWERDA, J., and KOSTER, W. J. W.: Scholia in Aristophanem, Pars IV: Jo. Tzetzae Commentarii in Aristophanem, 4 vols. Groningen and Amsterdam 1960-1964.

ROBORTELLO, F.: Scholia in Aeschyli tragoedias omnes ex vetustissimis libris manuscriptis collecta atque in hoc corpus redacta a Francisco Robortello manusi, Venetiis, ex officina Erasmiana Vincentii Valgristi, 1552.

ROMAGNOLI, E.: "Il contenuto degli scoli laurenziani di Eschilo", in: Atti del Reale Istituto Veneto di scienze, lettere ed arti 75, Part II (1915-16) 849-893. RÖMER, A: "Studien zu der Handschriftlichen Überlieferung des Aischylos

und den alten Erklärern derselben", in: Sitzungsberichte . . . der Akademie der Wissenschaften zu München II (1888) 201-254.

ROSTAGNO, E.: L'Eschilo Laurenziano, Florence 1896.

SCHÖMANN, G. F. (ed.): Des Aischylos Gefesseller Prometheus, Greifswald 1844. SCHUTZ, C. G. (ed.): Aeschyli Tragoediae quae supersunt ac deperditarum fragmenta . . . accedunt scholia Graeca, 3 vols., London 1823.

SIKES, E. E., and WILLSON, St. J. B. W. (ed.): The Prometheus Vinctus of Aeschylus, London 1898.

SMYTH, H. W.: (I) "The Commentary on Aeschylus' Prometheus in the Codex Neapolitanus", in: Harvard Studies in Classical Philology 32 (1921) 1-98.

(II) "Catalogue of the Manuscripts of Aeschylus", in: Harvard Studies

in Classical Philology 44 (1933) 1-62.

STANLEY, T (ed.): Aeschyli Tragoediae Septem cum Scholiis Graecis omnibus (etc.), London, 1663. [I have mostly used S. Butler's reprint, which includes the additional notes that Stanley made for a second edition: Aeschyli Tragoediae quae supersunt, 8 vols., Cambridge 1809-1816; vol. I contains the Prometheus and its scholia].

TURNER, E. G.: Greek Papyri: an Introduction, Princeton 1968.

TURYN, A .: (I) "Aeschylus" = The Manuscript Tradition of the Tragedies of Aeschylus, New York 1943 (repr. Hildesheim 1967). [References to "Turyn" alone are also to this book].

(II) "Sophocles" = Studies in the Manuscript Tradition of the Tragedies of Sophocles (Illinois Studies in Language and Literature, vol. XXXVI,

Nos. 1-2). Urbana 1952. (III) "Euripides" = The Byzantine Manuscript Tradition of the Tragedies of Euripides, Urbana 1957.

VICTORIUS, P. (ed.): Aeschyli Tragoediae VII, Paris 1557. [Contains, in the words of the title-page, "Scholia in easdem, plurimis in locis locupletata, et in penè infinitis emendata"]

"Wecklein-Vitelli" = Aeschyli Fabulae cum lectionibus et scholiis codicis Medicei et in Agamemnonem codicis Florentini ab Hieronymo Vitelli

denuo collatis edidit N. Wecklein, Berlin 1885-1893. WEISSMANN, K.: Die scenischen Anweisungen in den Scholien zu Aischylos,

Sophokles, Euripides und Aristophanes, Bamberg 1896. WENDEL, C.: Art. Tzetzes in Pauly-Wissowa, R. E. Ser. 2, VII. 2 (1948).

WILAMOWITZ-MOELLENDORF, U. von: (I) "Die Überlieferung der Aischylos-Scholien", in: Hermes 25 (1890) 161-170.

(II) (ed.) Aeschyli Tragoediae, Berlin 1914 (repr. 1958).

ZUNTZ, G.: An Inquiry into the Transmission of the Plays of Euripides, Cambridge 1965.

SECTION NINE

GUIDE TO THE USE OF THIS EDITION

Line-numbering: the line-numbers are those of Murray's Oxford text (which coincide almost always with those of Wilamowitz' and Dindorf's editions).

Insetting: All material printed across the full width of the page derives from the manuscripts collectively called "A" (Section III, Group i), or the great majority of them, and is assumed, for the reasons given in Sections IV and V, to have formed part of the original A-commentary. All other material is inset by one inch, and the source or sources from which it is derived are given in full at the beginning of each item.

The Vita Aeschyli and Prolegomena to the Prometheus: The text presented is based on the "A" manuscripts, with this qualification: since the opening pages of Y are entirely missing, and DX contain only fragments of this preliminary material, I have called in another codex vctus, Xc (Section III, Group iv), for additional support.

Where the "A" material is concerned, the reader should note that I am not attempting to restore the earliest form of the Vita and Prolegomena, but to restore them as they stood in the A-commentary. The upper register of the apparatus criticus shows the variant readings among the "A" manuscripts employed; the lower register shows the points at which the Medicean manuscript differs from the restored A-commentary text. In the "minority" items (IIc, d, e, f, and IIId) a different procedure is adopted: here the attempt is to restore so far as possible the earliest form of the text, from the manuscripts shown at the beginning of each item.

The scholia: All scholia found in the "A" manuscripts (whether individually or collectively) and in DW are printed here, with the exception of certain trivial or irrelevant items. All scholia found in the Medicean manuscript, except for the additions made by later hands, are also printed. Only a selection is given from the scholia in the other manuscripts used (Groups iv and v in Section III). For the principles adopted in selection and rejection, see Section VI.

The interlinear glosses: All glosses found in the Medicean manuscript, except for the additions made by later hands, are printed here. There is a generous selection of glosses from the "A" manuscripts and DW, and a small selection of the more interesting or significant glosses from the remaining manuscripts.

It early became clear that even to print all the glosses found only in a small group of the codices veteres would double the size of the book and at the same time defeat its purpose-which was to produce, so far as the conditions allowed, a readable and intelligible edition of the pre-Thoman scholia on the Prometheus. My procedure has been only to print those glosses that seemed to contribute material of factual or textual interest not preserved in the regular marginal scholia, or to throw light on the A-commentary. At places where the text or interpretation of the Prometheus are seriously disputed, I have given a very full selection (e.g. on Prom. 702). It is possible that I have missed some few useful items, but at least I have shielded the reader from encountering, a thousand times over, either broken extracts from the marginal scholia or such pitiable stuff as this: "Ηφαιστε] &. σοι]τίνι; χρή]πρέπει. μέλειν] φροντίζειν. ἐπιτολὰς (sic)] τῶν (ἐπιτολ)ῶν. ἐντολάς, προστάζεις. 'Αττικόν-which are the glosses on a single line (Prom. 3) of a single codex vetus (B)! 1

Indication of contents and sources of scholia: If a scholium contains comment on more than one line of the poetic text, the scholium-number is immediately followed by a parenthesis showing the text-lines that are embraced by it; e.g. "526a (526-535)". A-scholia are followed by the letter "A"; if a given scholium is omitted by one of the "A" manuscripts, or if additional manuscripts have been collated for it, these facts are recorded, e.g.: "A. (om. C; contuli et DW)". All Medicean and minority scholia are preceded by the symbols of the manuscripts that have been collated for them.

^a In the minority scholia I do not necessarily cite all the manuscripts,

¹ This is not to deny the value even of glosses like those just quoted as possible evidence for the interrelationship of manuscripts (in certain manuscript traditions), the thoughtpatterns of glossators, the history of the mediaeval Greek language, and the—evidently ghastly—educational practice of the Byzantine schoolrooms. But such studies are not within the scope of this book.

² It must be noted, however, that the content of "A" varies slightly over the Prometheus as a whole, since BNY are deficient in certain places. See the table given under "Symbols and abbreviations" below.

Apparatus criticus to the scholia and glosses: In this material, far more than in a regular classical text, peculiar errors abound in the manuscripts, so that drastic selection was necessary if the apparatus criticus was not to exceed in bulk the scholia themselves. Normally I have printed the consensus of the majority of my manuscripts without recording the minority readings, unless (a) the minority reading evidently represents a deliberate revision of the scholium concerned; there are many such readings in PPd throughout the play, constituting a separate recension; (b) the minority reading seems to throw some light on the relationship between the Medicean and the codices veteres, collectively or severally; (c) the text of the scholium concerned is unusually corrupt or doubtful. In a few passages the manuscripts, while not differing in substance, present such wildly differing word-orders that I have simply printed the text given in one of them, without recording all the variations of the others; in such cases the reader is warned by the formula "secutus sum (cod.) X".

Lemmata: Lemmata that are found in the manuscripts are followed by a full colon (:). If the manuscripts show significant variants or omissions, these are reported in the apparatus criticus. Lemmata supplied by me are followed by a square bracket (]); they are extracted from the poetic text of the manuscript(s) concerned, and so may often have an unfamiliar appearance. If there is serious doubt as to the readings there, this fact also is noted in the apparatus criticus. For glosses, the lemmata supplied normally consist of those words in the manuscript's poetic text over which the gloss is written.

Emendation, orthography, etc.: The orthography, accentuation, and punctuation found in the manuscripts have been brought into conformity with modern practice. Except in cases where the text or interpretation might be affected, such alterations are not noted. In the A-scholia the aim was to restore what the A-commentator

outside the basic group of "A" and DW, that to my knowledge contain a given scholium. For example, a scholium contained in BWY may very well occur in four of five others of the later velers or mixed manuscripts (Section III, Groups iv and v) known to me; but unless BWY present an exceptionally doubtful text I shall not mention those others in my headings or apparatus criticus.

wrote, not what he ought to have written. I have therefore abstained from correcting his evident minor blunders from the parallel passages in the Medicean scholia, though this could often have been done (and the reader, if he wishes, can easily do it for himself by means of the cross-references). Nor have I attempted to "improve" his Greek style or syntax with reference to the Attic norms. A slightly different approach is demanded towards the minority scholia, especially to the Medicean, but also to others that seem to include ancient material in the form of quotations; here the aim should be to restore the scholium concerned, so far as possible, to its earliest form. Even in these, however, the uncertainties are so great that I have usually confined conjectural emendations to the apparatus criticus rather than introduce them into the text. Ratio et res ipsa are very well in dealing with a complete classical text, but in most of my material the res is so shaky at the edges that ratio must too often retire baffled before it. Many more conjectures than I have thought fit to record may be found in the Appendix and Appendix Propagata of Wecklein-Vitelli.

Symbols, Abbreviations, etc.: The symbols used for the individual manuscripts are given in the catalogue, Section III.

"A" = BCNPPdVXY through most of the *Prometheus*. Since the manuscripts B, N, and Y are deficient in certain parts, the following exceptions should be noted:

Prom. sch. 1-45a: "A" = BCNPPdVX. sch. 197 med.-231a: "A" = CNPPdVXY.

sch. 843a-end: "A" = BCPPdVXY.

For "A" in the Vita and Prolegomena, see above, p. 52.

Mediceus = the Medicean manuscript, Laur. 32. 9; reference is to the hand of the diorthota unless otherwise noted.

Mediceum = Medicean scholium.

B (etc.) = the scribe who wrote the bulk of the scholia in cod. B (etc.); not necessarily, though in our manuscripts usually, the same scribe who wrote the poetic text (for exceptions, see Section III).

B*: the asterisk indicates that the note concerned has evidently been added by the scribe B after the completion of the first state of his text and scholia.

 B^1 = reading of B before correction, or before addition of $\gamma \rho$ note.

INTRODUCTION

Bpe = reading of B after correction.

BY? = note in B prefaced by the letters or compendium γρ (which may in theory stand for γράφεται, γράφε οι γραπτέον, but in our manuscripts usually seems to stand for the first of these).

Bgl = interlinear gloss in B. Where several manuscripts share the same interlinear gloss, this is reported as "gll. in BXY" etc.

Bmarg = intramarginal note (i.e. a note written in the space between the poetic text and the regular scholia column, or anywhere in the outer margins) in B. Where several manuscripts share such a note, this is reported as "marg. in BXY" etc.

Cross-referencing: "= Mediceum 615" means that the passage concerned is identical, or identical but for minor verbal variants, with the Medicean scholium 615 or part of it.

"cf. Mediceum 615" means that the passage concerned closely resembles the Medicean scholium 615 or part of it.

add. = addit or addunt. This abbreviation simply means "contains in addition"; it does not imply that the material concerned has been subsequently added to the manuscripts.

Dind. = Dindorf, in his edition of the scholia.

edd. = consensus of the post-Renaissance editors of the complete scholia: Stanley, Schütz, and Dindorf.

nostri or omnes nostri= all the manuscripts used for the particular scholium, gloss, or other item concerned.

Weckl. = the edition of Wecklein-Vitelli.

Wil. = Wilamowitz.

( ) expansion of an abbreviation used in the manuscript.

letters supplied by modern editors.

indicates that letters or words are assumed to be missing from the manuscripts.

... words omitted by the editor.

VITA AESCHYLI PROLEGOMENA AD PROMETHEUM SCHOLIA IN PROMETHEUM

VITA AESCHYLI

secundum Commentarium A

(1) Αλσχύλος ό τραγικός γένει μὲν ἢν 'Αθηναΐος, 'Ελευσίνιος τὸν δῆμον, υἰὸς Εὐφορίωνος, Κυναιγείρου ἀδελφὸς και 'Αμεινίου, ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν. (2) νέος δὲ ῆρξατο τῶν τραγφδιῶν, καὶ πολύ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερῆρε κατὰ τὴν ποίησιν καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς, 5 τὴν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν τὴν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα· ὡς καὶ 'Αριστοφάνης· ἀλλί' ὁ πρῶτος τῶν 'Ελλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνά, καὶ κοσμήσας τραγικόν κλῆρον». (3) συνεχρόνισε δὲ Πινδάρφ, γεγονὸς κατὰ τὴν μ' 'Όλυμπιάδα. (4) γενναῖον δὲ αὐτόν φασι, καὶ μετασχεῖν ὁμολογοῦσι τῆς ἐν Μαραθῶνι 10 μάχης σὐν τῷ ἀδελφῷ Κυναιγείρφ, τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας. (5) κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ τὸ ἀδρὸν ἀεὶ πλάσμα, δνοματοποιίαις τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ καὶ μεταφοραῖς, καὶ πᾶια τοῖς δυναμένοις δγκον τῆ φράσει περιθεῖναι, χρώμενος, αἱ τε διαθέσεις τῶν δραμάτων οὐ πολλὰς αὐτῷ περιπετείας καὶ πλοκὰς ἔχουσιν, ὡς παρὰ

Commentarius A (= BCDNPPdV [in hoc permulta evanida] Titulus incertus: ΑΙσχύλου γένος ΡΥΡ V; γεν. ΑΙσχ. WXXc): CP1 (add. τοῦ τραγικοῦ); Αἰσχύλου βίβλος τοῦ τραγικοῦ προκρίτου ής και καταρχάς και γένος τοῦ τρ N: in ceteris aut numquam erat Ι γένει μέν ήν] τὸ μέν γένος ήν aut nunc quidem videri non potest. 1-2 τον δημον] των δήμων DVWacX. PPd; γένος μέν ἐστιν Χ. 2 Kuv. άδ.] inverso ordine PPd. 4 αὐτοῦ] ἐαυτοῦ CpcWXXc. 6 post 'Apiστοφ. add. PPd: 4 κατά] κατά τε D; κατά γε Β. 7 κλήρον omnes nostri praeter D: φησί περί τούτου (αύτοῦ Pd). λήρον D et codd. Aristoph. (Ran. 1004 sq.). 8 συνεχρόνισε (ν) omnes nostri (etiam Mediceus, pace Wil. et Murr.). γοῦσι] om. DX. 10 post ναυμ. add. BX: σύν τῷ νεωτέρω ἀδελφῷ 'Αμεινία, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς (Πλαταῖς Χ) πεζομαχίας 11 textus incertus; σύνθεσιν BDNX; θέσιν cet. 12 καὶ μεταφ.] καὶ om. DX. 13: ordo περιθ. τ. φρασ. PPdXc. 13 δυναμένοις: hic deficit X.

Loci, ubi Mediceus a textu Commentarii A differt: Titulus in Mediceo: Aloxiddos Bios. 1 την δετιν (= X). 1-2 ταδν δήμων Med. (= DVWaeX). 2 Κυναι-] Κινα-. 2 καὶ 'Αμ-] orn. 4 αὐτοῦ ξευινοῦ (= CreWXXc). 4 ὑπερῆρε] εν (ταὶὶ amplius on notantur). 4 κατὰ] κατὰ τε (ε) Dβ. 7 κλῆρον) λῆρον (= D). 9 φιωλογοῦση οπ. (= DX). 10 Κυναι-] Κινα-. 10 (= D). 9 φιωλογοῦση οπ. (= DX). 10 Κυναι-] Κινα- 10 γεν Ιλαταιαῖς ναμαχίας (sic). Cf. BX. 11 σύνδεσιν et Med. 12 καὶ μεταγ-] καὶ οπ. (= DX).

τοῖς νεωτέροις· μόνον γάρ ζηλοῖ τὸ βάρος τοῖς προσώποις, άρχαΐου είναι χρίνων τούτο το μέρος μεγαλοπρεπές τε καὶ ήρωικόν, το δὲ πανούργον κομψοπρεπές τε καὶ γνωμολογικόν άλλότριον τῆς τραγωδίας ήγούμενος. ώστε διά τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων χωμφδεῖται 5 παρά 'Αριστοφάνους. (6) ἐν μὲν γὰρ τῆ Νιόβη ἔως τρίτης ἡμέρας έπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων οὐδέν φθέγγεται έγκεκαλυμμένη. έν δὲ τοῖς τοῦ "Εκτορος Λουτροῖς ἐγκεκαλυμμένος ὁμοίως ὁ 'Αχιλλεύς οὸ φθέγγεται, πλήν ἐν ἀρχαῖς ὁλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. (7) διὸ έχλογαὶ μέν παρ' αὐτῷ τῆ κατασκευῆ διαφέρουσαι πάμπολλαι ἄν εὐρεθεῖεν. 10 γνώμαι δέ ή συμπάθειαι ή άλλο τι των δυναμένων είς δάκρυον άπαγαγεῖν οὐ πάνυ· ταῖς τε γὰρ ὄψεσι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἔκπληξιν τερατώδη μάλλον ή πρός ἀπάτην κέχρηται. (8) ἀπήρε δὲ εἰς Ἱέρωνα τὸν Σικελίας τύραννον, κατά τινας μέν ύπὸ 'Αθηναίων κατασπουδασθείς καὶ ήσσηθείς νέω ὄντι τῶ Σοφοκλεῖ, κατὰ δὲ ἐνίους ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι 15 τεθνηχότας έλεγείω ήσσηθείς Σιμωνίδη· το γάρ έλεγεῖον πολύ τῆς περί τὸ συμπαθές λεπτότητος μετέχειν θέλει, δ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστίν άλλότριον. (9) τινές δέ φασιν έν τῆ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν τοσοῦτον ἐκπλῆξαι τὸν δῆμον ὥστε τὰ μὲν νήπια έχιθυξαι, τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι. ἐλθών τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἱέρω-20 νος τότε την Αίτνην κτίζοντος, ἐπεδείξατο τὰς Αίτνας, οἰωνιζόμενος βίον άγαθὸν τοῖς συνοιχοῦσι τὴν πόλιν. (10) καὶ σφόδρα τῷ τυράννω "Ιέρωνι καὶ τοῖς Γελώοις τιμηθείς, ἐπιζήσας τρίτον ἔτος τοῦτον ἐτελεύτα τὸν τρόπον - ἀετὸς γελώνην άρπάσας, ὡς ἐγχρατής γενέσθαι τῆς γελώνης

> Commentarius A (= BCDNPPdVWXc): 1 textus incertus: τοῖς προσώποις, tantum, CNWXc; περιτιθέναι τοῖς προσ. BD cum Mediceo; τοῖς προσ. περιτιθέναι PPd. I ἀργαῖον: hic deficit D. 5 παρά] περί VW. 5 'Αριστοφάνους] -ει ΒΧc. 5 τρίτης ή! omnes nostri (et V). 7 Λουτροῖς omnes nostri (et V). 5 τρίτης ἡμέρας πάμπολλαι] πάμπολοι (sic) C; πάμπολυ N. 10 άπαγαγεῖν] ἐπαγαγείν Ρ. 12 είς πρός Β. 12-13 τον Σικ. τυρ.] om. N. 18 είσαγαγόντα] είσάγοντα PPd. 18 ώστε] ώς ΒΝ. 20 Αἴτνας] Αἰτναί(ας?) Β; αἰτίας ΡΥΡ. 21 συνοιχοῦσι] συνοιχίζουσι PPd. 21 τῷ] τῷ τε CNP. 22 post ἔτος add. PPd: γηραιός. 22-23] ordo έτελ. τουτ. τ. τροπ. PPd. 23: post άετὸς add. BC: γάρ. 23 sq. τῆς χελ. τῆς ούρ.] τῆς ἄγρας Ν; ταύτης PPd.

> Medicens: Ι τοῖς προσώποις] περιτιθέναι τοῖς προσ. 5 'Αριστοφάνοις] termination ominis incerta. 5 τριτ. 5μ μ.] τρίτου μέρους. 7 έν δὲῖ δν τε. 7 Ανυτροῖς] Αλτροίς. 7 έγχεκαλυμμένος ... 'Αχυλείκ] 'Αγυλείς διρόιως έγχεκαλυμμένος hoc ordine. 9 πάμπολλαι 7 μετά 7 πάμπολλαι 7 μετά 7 μετά

τῆς οὐρᾶς οὐχ ἴσχυεν, ἀφίησι κατά πετρῶν, αὐτῆς συνθιάσσων τὸ δέρμαἡ δὲ ἐνεχθεῖσα κατά τοῦ ποιητοῦ φονεύει αὐτόν. χρηφιάς δὲ ἦν αὐτῷ δοθεὶς οῦτως· ιιοὐράνιόν σε βέλος κατακτανεῖ». (ΙΙ) ἀποθανώντα δὲ Γελῷοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες ἐτίμησαν μεγας λοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες τούτω·

> «Αίσχύλον Εύφορίωνος 'Αθηναΐον τόδε κεύθει μνῆμα καταφθίμενον πυραφόροιο πέλας· ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἄν εἴποι, καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος».

10 είς τὸ μνημα δὲ φοιτώντες ὅσοις ἐν τραγωδίαις ἡν ὁ βίος ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. (12) 'Αθηναῖοι δὲ τσσοῦσον ἡγάπησαν Αἰσχύλον ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὸν βουλόμενον δυδάσκευν τὰ Αἰσχύλου χορὸν λαμβάνειν. (13) ἐβίωσε δὲ ἔτη ἔγ', ἐν οἰς ἐποίησε δράματα ο', καὶ ἐτὶ τοὐτοις σατυρικὰ ἀμφὶ τὰ ε'. νίκας δὲ τὰς πάσας 15 ἐλήφει ιγ' οὐκ ὀλίγας δὲ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο.

SUPPLEMENTA IN VITAM AESCHYLI

Supplementum (a): (14) πρῶτος Αἰσχύλος πάθεσι γενικωτάτοις τὴν

Commentarius A (= BCNPPdVWXc): 1 αὐτῆς] αὐτὴν PPd. Ι συνθλάσσων] συνθλάσων PPdV. 2 ή δὲ ἐνεχθεῖσα] τοῦ δέρματος δὲ ἐνεχθέντος Β. 3 κατακτανεῖ: sic omnes nostri excepto C (κτανεῖ). 3 ἀποθανόντα] -ος CVXc. 5 τούτω] τοῦτο PPd; ούτως C. 7: sic nostri, nisi quod πυροφόροιο Β (recte), πυρειφυροιο Χc, et σέλας BXc. Vera lectio πυροφόροιο Γέλας petitur e 10 post 60014 add. PPd: 8 άλσος] άλλος CNPγρ. Plutarcho. 10 ένηγ. τε] ένόμιζόν τε VWXc; ένομίζοντο C. 13 έβίωσε] έβίω PPd; έβίου Β. 13 EY] EEnχρυσόν BPPd. 15 είλήφει] είληφε B ut vid. κοντα καὶ πέντε PPd; ξε' καὶ τρία Β. 15 ιγ' vel δέκα καὶ τρεῖς plerique; τρισκαίδεκα Β. Supplementum (a) partem fuisse Commentarii A veri simile est, quamquam abest a PPd. Habent BCNVWXc.

Mediceus: 1 αὐτῆς] αὐτῆν (= PPd). 1-2 τὸ δέρμιτ. ιδεχθείασ] τοῦ δέρμιτος: ἐνεχθείσα δὲ (cf. B). 2-3 χρησιμός. ιδεχρηστριασθείς δὲ ἡν. (cf. C). 6 'λθηναίον] 'λθηναίον. 7 πραφη παραφόρου. 7 πραφη τη δεχθείας et Mediceus. 8 δλοσίς έλλος (= CNPre). 10 ἐξι σία 13 ἐβίωσῖ ἐβίω (= PPd. cf. B). 15 ελληφεί ελληφεί (cf. B). 15 χ'] τρειοικαίδεκα (cf. B). 17 γενικοτάτοις) γενυκοτάτοις.

τραγωβίαν ηύζησε, τήν τε σκηνήν έκόσμησε καὶ τήν δύιν τῶν θεωμένων κατέπληξε τῆ λαμπρότητι, γραφαῖς καὶ μηχαναῖς, βιομοῖς τε καὶ τάφοις, σάλπγζιν, εἰδώλοις. Έριννόσι, τούς τε ὑποκριτάς † χειρὶ σκεπάσας καὶ τῶ σύρματι ἐξογκώσας, μείζοσί τε τοῖς κοθόρνοις μετεωρίσας. (15)

τῷ σύρματι ἐξογκώσας, μείζοσί τε τοῖς κοθόρνοις μετεκορίσας. (15) s χρήσατο δὲ ὑποκριτή πρώτα μὲν Κλεάνδρφ, ἔπειτα δὲ καθὸ δεύτερον αὐτῷ προσῆψε Μωννίσκον τὸν Χαλκιδέα τό δὲ τρίτον ὑποκριτήν αὐτὸς ἐφεῦρεν, ὡς καὶ Δικαίαρχος ὁ Μεσήνιος, Σοφοκλῆς. (16) τὸ δὲ ἀπλοῦν τῆς δραματοποιίας εἰ μέν τις πρὸς τοὺς μετ' αὐτὸν λογίζοιτο, φαιλον † μὲν ὑπολαμβάνοιο † καὶ ἀπραγμάτευτον εἰ δὲ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω, θαυμάσειε το τῆς ἐπινοίας τὸν ποιητήν καὶ τῆς εὐρέσεως, † οῦτω δὲ δοκεῖ τελεωτέρας τραγφόίας ποιητής ὁ Σοφοκλῆς γεγονέναι, ὁρθῶς μὲν δοκεῖ· λογιζέσθω δὲ ὅτι πολλῶ γαλεπώτερον ῆν ἐπὶ Θέσπιδι, Φρυνίχφ τε καὶ Χοιρίλφ ἐς τοσόδε μεγέθους τὴν τραγφόίαν προσαγαγεῖν ἢ † ἐπὶ Αἰσχύλου εἰπόντος † ἐς τὴν τοῦ Σοφοκλδους ἐλθεῖν τελειότητα.

15 Supplementum (b): (17) ἐπίγραμμα γραφὲν εἰς τὸν τάφον Αἰσχύλου-«ἀετοῦ ἐξ ὀνύχων βρέγμα τυπεὶς ἔθανεν».

> Commentarius A (= BCNVWXc): 3 yespl omnes nostri (et V. et Mediceus; γειρίδι coni. Robortellus, χειρίσι Bodius). 6 to 82] ton 7 ώς καὶ omnes nostri (et V). 7 Μεσήνιος: sic omnes nostri (et V). 9 ὑπολαμβάνοιο] -οιτο C. 10 οὅτω] ὅτε Ν. 12 γαλεπώτερον] -ος C. 12 Χοιρίλω] -ίλλω ΒΝV(?). 12 ές (non elg) omnes nostri. 13 τοσόνδε] τόσονδέ his accentibus BWXc. 13 ἐπὶ Αἰσχύλου εἰπόντος omnes nostri (ἐπὶ Αἰσχύλφ εἰσιόντα coni. Nauck ap. Ritschl-Schoell, ed. Septem [1875], p. 6). 14 ές την] εἰς την BN. 15 sqq.: Supplementum (b) praebent BCNPPdVWXc. In PPd post Vitae par. 13 collocatur (titulus: ἔτερον ἐπίγραμμα κ.τ.λ.); in B post Suppl. (e); in ceteris post Suppl. 16 ἔθανεν omnes nostri.

Supplementum (c): codices Mediceus, La, O: (18) φασίν ύπο Ίέρωνος άξιωθέντα άναδιδάξαι τοὺς Πέρσας ἐν Σικελία καὶ λίαν εὐδοκιμεῖν.

Supplementum (d): codices Mediceus, D, La, O, V: ΕΚ ΤΗΣ 5 ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ: ταύτη καὶ ἄριστος εἰς τραγφιδίαν Αἰσχύλος κρίνεται, ὅτι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα. καὶ τινες ήδη τῶν τραγφιδιών αὐτοῦ διὰ μόνων οἰκονομοῦνται θεῶν, καθάπερ οἱ Προμηθεῖς: τὰ γὰρ δράματα συμπληροῦσιν οἱ πρεσβύτο τατοι τῶν θεῶν, καὶ ἔστι τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ τῆς ὀρχήστρας θεῖα πάντα πρόσωπα.

Supplementum (e): codices Mediceus, B, O, V, X: (19) τῶν ποιημάτων ἄ μέν ἐστι διεξοδικὰ καὶ διηγηματικὰ καὶ ἀπαγγελτικά, ᾶ δὲ δραματικὰ καὶ μιμητικά, ᾶ δὲ ἔξ ἀμφοῖν, 15 ἄ δὲ μόνον δραματικὰ: «ἀντὰ γὰρ ἐνεργεῖ καὶ λέγει ἄμα τὰ πρόσωπα, καὶ αὐτὰ τὸ κῦρος ἔχει. διὰ τοῦτο αἰ τῶν δραμάτων ἐπιγραφαὶ προγράφονται τοῦ ποιητοῦ: «Νιόβη Αἰσγύλου». «'Ομήρου» δὲ «Τλιάς»: μικταὶ γὰρ εἰστο

αί ποιήσεις † αὐτῶν.

Supplementum (c) hoc App. crit. in Supplementa (c), (d) et (e): loco reddendum esse videbatur, quamvis in nullo codice Commentarii A exstet. Cf. sch. Aristoph. Ran. 1028. Supplementum (d) collocavi post Suppl. (c), Medicei ordinem secutus; DLaO hic illic inter Vitae Supplementa ponunt, V inter Prolegomena ad Prom. (b) Supplementum (e) quo ordine poni debeat, et Suppl. (e). incertum; secutus sum ordinem codicum BV. Post Prolegomena ad Prom. (b) collocant Mediceus et O; seorsum in imo fol. 25R habet X. Primae tragoediae titulo primitus adscriptum esse censet Wil. 4-5: titulum om. D. 8 διά μόνων Ο; διά δαμόνων (sic) La; δαιμόνων Mediceus DV. 9-10 τὰ γὰρ . . . θεῶν] om. D. έστι] καὶ ότι D. 12: ante τῶν ποιημ. add. O: τὰ είδη. 15 αὐτὰ γάρ] αύτους γάρ Β; αυτίκα Ο. 16 κύρος Mediceus X; κύρσος 16-19: nugae haud admodum dissimiles inve-ΒΥ; κῦδος Ο. niuntur in Excerptis de Comoedia VIII. I (Aeli Donati Commentum Terenti ed. P. Wessner, Leipzig 1902, Vol. I, p. 28). 17 προγράφονται Mediceus V; προσγράφονται ΟΧ; γράφονται Β. 18 post Αlσχύλου plenam interpunctionem adieci. Tum in 19 pro αυτών (codd. omnes) scripserim αὐτοῦ, ut fiat sensus: «nam eius (sc. Homeri) carmina mixti sunt generis cin quo poetae nomen praescribere debemus>.»

SUPPLEMENTA IN VITAM AESCHYLI

Supplementum (f): codex W: τί έστι δρᾶμα; μίμησις τῶν προγεγονότων πραγμάτων. πόθεν δρᾶμα; ἐπὶ τοῦ μεμελημένως δρᾶσθαι ἐν θεάτροις.

App. crit. in Supplementum (f): 2 μεμελημένως scripsi; μεμηλώς W.

PROLEGOMENA AD PROMETHEUM

secundum Commentarium A

(a) ΥΠΟΘΕΣΙΣ: Προμηθέως ἐν Σκυθία δεδεμένου διά τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ πυνθάνεται 'Τὸ πλανωμένη, κατ' Αίγυπτον γενομένη 6τι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν "Επαφον. 'Ερμῆς τε παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνωθήσεσθαι, ἐάν μὴ είπη τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διί. καὶ \$ τέλος βροντῆς γενομένης ἀφανής γίνεται ὁ Προμηθεύς.

κεΐται δὲ ἡ μυθοποιία ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις· παρὰ δ΄ Εὐριπίδη ὅλως οὐ κεῖται.

ή μὲν σχηνή τοῦ δράματος ὑπόχειται ἐν Σχυθία ἐπὶ τὸ Καυχάσιον ὅροςὁ δὲ χορὸς συνέστηχεν ἐξ 'Ωχεανίδων γυναικῶν νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον 10 ἀὐτοῦ ἐστι Προμηθέως δέσις.

(b) Correctio Argumenti: Ιστέον ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσω φησί δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις τέρμασι τοῦ 'Ωκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν 'Τὰ λεγομένων ἔστι συμβαλεῖν.

Commentarius A (= BCDPPdVWXc): Prolegom. (a): ύποθ. om. BCDVX; add. τοῦ δράματος PPdW; add. Αἰσχύλου Προμηθέως Δεσμώτου Χc. 2 πλανωμένη] πλανωμένη καὶ ΒCVW, corruptum corrumpentes; vide ad 2 proxim. nostri praeter PPd. Sic scripserunt et Mediceus et, credo, auctor Commentarii A. Bene paradosin emendant PPd (et cod. K), qui ότι hic omittunt, sed post 5 πλανωμένη addunt. PPd (et K et La): προέλεγε γάρ ὁ Προμηθεύς ὡς ἐξωσθήσεται ὁ Ζεύς τῆς ἀρχῆς ὑπό τινος οἰκείου υἰοῦ. 4-5 καὶ τέλος] τέλος δὲ PPd (et 9 γυναικών] om. DPPd. 11 sqq.: Prolegom. (b). K et La). Hanc notam om. B, habent ceteri. In CDPPd sequitur Argumentum, quem ordinem servavi; in ceteris collocatur aut in initio Prolegomenon ad Prom. aut in fine. Vide etiam sch. 1b, ubi iterum 11 post loréov add. PPdW: 82. in codd, invenitur. 12 phoi] paol PPdV. 11 τὸν κοιν.] τὸν om. VXc. CDPdXc. 13 Eστι] Εξεστι PPd. 13 τέρμασι] μέρεσι DPPd; cf. sch. 1b. 13-14 συμβαλείν] έμβαλείν CV(?)WXc.

Mediceus: Prolegom. (a): 6 κεῖται δὲ) δὲ ôm. ο γνένακῶν; om. (= DPPd). 11 sqq: Prolegom. (b). Haee nota invenitur in Mediceo inter Suppl. in Vitam (d) et (e): repetitur etiam sub textum Promethei v. 11 (vide sch. 1d). 11: ὅτς] ὡς. 11 τὸν κοινὸν] τὸν om. (= VXc).

(c) ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ: Κράτος καὶ Βία· "Ηφαιστος. χορὸς 'Ωκεανίδων· Προμηθεύς· 'Ωκεανός· Γῆ· 'Ηρακλῆς· 'Ερμῆς· Ἰὼ Ἰνάχου.

(d): codices BCD: τὸ Κράτος καὶ ἡ Βία προλογίζει.

1 sqq.: Prolegom. (c); habent BCDVWXc; om. PPd, nisi quod in P supplevit manus recentissima. 2) ordo in C: Προμ., χορ. Υικενόδων, 'Γικενόδω, 'Γικενόδων, 'Γικενόδ

Mediceus: 1-3: var. lect. nulla. 4 Prolegom. (d): om.

SCHOLIA IN PROMETHEUM

1a χθονός μὲν ἐς τηλουρόν: Διὰ τὸ πολύ τοῦ ὅρους ἐκάλεσεν αὐτὸ τηλουρόντὸ ἐπιπολύ διῆκον καὶ ἔλκον τὰ οἰκεῖα ὅρια μακράν, ἢ διὰ τὸ ὑψος- ἀρ΄ οδ πόρρω τις ὁρᾶν δύναται. Α.

Lemma: N (sls) X; om. cet.

d

b Ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τῷ Καυκάσφ φασὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλά πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τοῦ ἀνεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς Ἰὼ λεγομένων ἔστι συνιδεῦν. Α (contuli et DW).

Ita fere omnes nostri, post 1a; melius traditur in *Prolegomenis ad Prom.* (b), et hoc loco a Mediceo 1d.

1 φασί] φασί PPdW.

1-2 ἀλλά... 'Ωκεκνοῦ] πρὸς τοῖς Εὐρωπαίος υἰρεστι δὲ τοῦ 'Ωκεκνοῦ, καὶ οἰνα ἀλλαγοῦ PPd.

3 ἔστι] ἔνεστι ΒDPre.

Mediceus gl: τηλουρόν] Είς τὸν Καύκασον.

Mediceus: Ίστέον ὅτι οὖ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσω φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις τέρμασι τοῦ 'Ωκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰω λεγομένων ἔστι συμβαλεῖν.

In imo margine haec habet Mediceus, ita ut sub *Prom.* 11 collocentur. Cf. 1b adn.

e P* (ante Ia): τηλουρόν: Τὸ τῆλε καὶ μακράν τῶν ὁρίων ἡμῶν. ἡ παρὰ τὸ τῆλε ὁρᾶν διὰ τὸ ὕψος. ἦ τηλουρόν, τὸ ἐπιπολὸ διῆκον.

> CPPdVW (continuatur cum 1b): "ΑΛΛΩΣ: τηλουρόν είπεν είς τὸ ἀπαραμύθητον τοῦ δεθησομένου. καὶ Σοφοκλής τὸ αὐτὸ περὶ Φιλοκτήτου λέγει.

2-3 = Mediceum 2b, ubi aptior videtur esse Philoctetis citatio; cf. et 2a 1-3.

g CPPdW: Είς τὸ τηλοῦ τὸν ὅρον ἔχον, ὅ ἐστι πόρρω* τουτέστι τὸ μακρὰν ψκισμένον.

h (1-4) BBbWZf: νοῦς τοιοῦτος· «Ἰδού ἤλθομεν ἡ Βία καὶ τὸ

5a-7d

d

Κράτος είς τὸν οξμον τὸν ἄβατον, ὧ "Ηφαιστε, περάσαντες την γην την μακράν της Καυκάσου δρους νθονός είς την οξμον την Σκυθικήν.» και γάρ παρά τά ς Εύρωπαΐα μέρη ἀνεσκολοπίσθη ὁ Προμηθεύς. «ού» ένδέγεται ούν βραδύνειν σε, & "Ηφαιστε, άλλά πληρούν τὰς ἐπιτολὰς ἄς σοι ὁ πατήρ ἐκέλευε Ζεύς.» ή ούτως. «δ "Ησαιστε, χρή φροντίζειν τῶν ἐπιτολῶν τοῦ Διός.»

Potest fuisse hoc scholium pars commentarii A, sed extrusum esse turba notarum initio fabulae adscriptarum. Codices Bb et Zf tantum e Turyn (pp. 64, 95) novi. 2 et 4 oluov hac aspiratione W ut vid. 3 post μακράν add. W. 6 ούν W; γούν BBb. πληρούν] ἐκπληρούν W.

2a Σχύθην ἐς οξιμον: Τὴν Σχυθικὴν ὁδόν· ἵνα γὰρ ἀπαραμύθητος εἴη δ Προμηθεύς, διὰ τοῦτο αὐτὸν ἐχεῖσε ἄγουσιν. καὶ Σοφοκλῆς τὸ αὐτὸ περί Φιλοκτήτου λέγει. ή διά τοῦτο «Σκυθικήν όδον» εἶπε, διότι Σκύθαι κατώκουν τὸν Καύκασον, ἢ διὰ τὸ ἄγριον καὶ ἀπάνθρωπον τοῦ τόπου. 5 ότι δὲ τοιοῦτος ὁ τόπος ἐχεῖνος, δῆλον ἀπὸ τοῦ «ἄβατον εἰς ἐρημίαν.» A (om. C; contuli et DW).

> 2-3 καὶ Σοφ. . . . λέγει DNX; καὶ Σοφ. tantum VW; totam sententiam om. BPPd. Cf. Mediceum 2b, et 1f, et S. Phil. 2. exervoc] exeros PPdW. 5 post tou add. PPdW: elmerv.

Mediceus: Τοῦτο είς τὸ ἀπαραμύθητον τοῦ δεθησομένου. καὶ Σοφοκλῆς τὸ αὐτὸ περὶ Φιλοκτήτου λέγει.

b

3a

b

Mediceus et D: ἐπιστολάς: Διχῶς φασὶν 'Αθηναῖοι, έπιστολάς καὶ έντολάς.

Lemma om. Mediceus. Ι διχῶς D; δι cum compendio Mediceus; δίγα edd.

> Ρ*Χς: ἐπιστολάς] ἐπιτέλλειν τὸ προστάσσειν καὶ έντέλλεσθαι· έξ αὐτοῦ δέ, προσθέσει τοῦ σ, ἐπιστολή ή ἐντολή.

Eisdem verbis utitur Eustathius ad II 1. 25, addito παρ' Αἰσχύλφ post τοῦ σ.

5α τὸν λεωργόν: Τὸν Προμηθέα λέγει, τὸν ὀφείλοντα γενέσθαι ἔργον λάων (ήτοι λίθων), οίονεὶ τὸν ἄξιον λευσθῆναι· ἢ τὸν ἔργον ἔχοντα τοῖς λαοῖς άπαγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν ἔργα καὶ βουλεύματα. ἢ τὸν τούς λαούς

έργασάμενον (ήγουν τὸ τῶν ἀνθρώπων πληθος) · οδτος γὰρ μυθεύεται πλάσαι τὸν ἄνθρωπον. Α.

r cf. Mediceum 5b. 1-2 λάων... λευσθήναι] λαοῦ (λαῶν học accentu Pd) οίονεί τὸν ἄξιον λιθασθήναι PPd. 3 έργ. καί βουλ] πογια καὶ μυστήρια PPd. 4-5 ούτος . . . ἄνθρωπον] μυθεύεται γάρ έχ λίθων πλάσαι τούς άνθρώπους PPd.

Mediceus: Λαῶν ἔργον ὀφείλοντα γενέσθαι.

ι λάων hoc accentu coni. Cobet, cf. 5a 1.

P*WXcYa: ἐν ἀρρήκτοις πέτραις: Τοῦτο δηλοῖ τὸ έχ δευτέρου είρημένον «πέτραις» · οὐ μόνον ταῖς πέτραις ούσαις ύψηλοχρήμνοις, άλλά και πέτραις έμπέδοις και στερεαίς. είσὶ γὰρ ἐν ὅρεσι πέτραι εύθραυστοι καὶ σομφώδεις.

Lemma: πέτραις: sic nostri, et codd. omnes in textu poetico. 2 είρημένον XcYa; om. PW. 3 έμπέδοις καί] ἐν πέδαις Χο. 4 post πέτραι lectio incerta: PW evanidi; εύθραυστοι tantum Xc; άθρυπτοι (sic) καὶ σομφώδεις Ya.

7α (7-9) τὸ σὸν γὰρ ἄνθος: Ταῦτα πρὸς ἐρεθισμὸν τοῦ Ἡφαίστου φασὶ τὸ Κράτος καὶ ἡ Βία, ἵνα σπουδαῖον αὐτὸν ἀπεργάσωνται πρὸς τὴν τοῦ Προμηθέως ἀνασκολόπισιν· ἴσον δὲ τοῦτο ὡς εἰ ἔλεγον ὅτι «τὸν σὸν κόσμον καὶ καλλωπισμόν ἀφείλετο.» ὁ γὰρ Προμηθεύς κλέψας τὸ πῦρ ἀπὸ 5 τοῦ Διός, ἄγνωστον ον πρίν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ διὰ τοῦτο δυσπορίστους αὐτοῖς τὰς τέγνας ποιοῦν, δέδωκε τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἄν δι' αὐτοῦ τὰ πάντα ἐργάζωνται. «τῆς τοιαύτης γοῦν ἀμαρτίας ἐνδέχεται αὐτὸν δοῦναι δίκην.» A (1-3 tantum habet C; contuli et DW).

5-6 και διά τοῦτο . . . δέδωκε τοῖς ἀνθρώποις 1-4 cf. Mediceum 7b. 7 έργάζωνται VW; -ονται BPmargX; παρέσχεν tantum cet. 8 Post 81xnv add. quaedam PPd; vide 7d. PacPd: -ouvro cet.

Mediceus: Ταῦτα ἐρεθίζων "Ηφαιστόν φησιν, ὡς εἰ έλεγεν «τὸν σὸν χόσμον.»

Mediceus (in altero margine): Καὶ παρὰ τὸ 'Ομήρου· «αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς ἄνθος ἀπέπτατο, παύσατο δὲ φλόξ.» Cf. II. 9. 212 (ubi codd. plurimi αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ

ἐμαράνθη), cum Eustathio et Alleni adnotatione critica.

PPd (in his continuatur cum 7a): "Ανθος δὲ λέγει τὸ πῦρ, διὰ τὸ ἐν τῷ ἀνάπτειν οἶον ἀνθεῖν, ἔπειτα δὲ μαραίνεσθαι.

9a Mediceus: Τὸ χ διὰ τὸ «σφε».

b

10

b

Chi et ipsi versui o praefigit Mediceus; cf. eiusdem scholia ad Se 79, Cho 534. et Turner pp. 116 sq. Hic «notat scholiasta $\sigma \varphi \epsilon$ numero singulari dictum» (Dind.); cf. sch. E. Med. 33.

D (collocatur post 45a): θεοῖς δοῦναι δίκην: 'Απορητικός ἐστιν ὁ λόγος . . . περὶ τοῦ πταίσαντος.

Prima et ultima verba trado scholii de usu δίκην δοῦναι inepte tractantis.

PPdSjW (in hoc inter Prolegomena, fol. 65v.) Χς: τὴν Διὸς τυραννίδα: Σημείωσαι ὅτι τὸ «τύραννος» ὅνομα βασιλικόν ἢν τοῖς παλαιοῖς, νῦν δὲ βλασφημεῖται· ὡσπερ καὶ τὸ «χυδαῖοι» ἀντὶ τοῦ πεπληθυσος αμένοι πάλαι λεγόμενον, νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ οὐδαμινοί. «πολλοστὸς» οὐχ ὡς πάλαι ὁ πολύς, ὁ ἔνδοξος, ἀλλ' ὁ μηδὲν ὤν «ἀμός» οὐχ ὁ στερρός, ἀλλ' ὁ φαιλότατος νῦν «ἔξαίστον» τὸ ἔξω τοῦ αἰσίου ἤγουν τοῦ δικαίου, νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μέγα καὶ ἔένον.

Eadem fere inveniuntur apud Eustathium ad II. 1. 25 (Francken, p. x). In W multa evanida, sed legi possunt ultima verba δὲ ἀγαθολογοῦνται. Secutus sum PPd.

8-9 sic PPd; in SjXc ita: ἐξαίσιον τὸ ἔκδικον, τὸ ἔξω τοῦ αἰσίου καὶ δικαίου, νῦν δὲ ἀγαθολογεῖται, quod propius est ab Eustathio.

12a (12-17) Κράτος Βία τε: Ἡ μὲν παρὰ τοῦ Διὸς βουλὴ ἡ δι' ὑμῶν ἀγγελθεῖσά μοι, φησὶν Ἡφαιστος, ἔχει ἤδη τέλος, καὶ οὐδέν ἐστιν ἐμποδῶν τοῦ γενέσθαι καὶ πληρωθῆναι αὐτήν ἐγὼ δὲ ἀπρόθυμός εἰμι τὸν Προμηθέα δῆσαι καὶ ἀνασκολοπίσαι ἐν τῷ δυσγειμέρω τοὐτῳ ὅρει (τὰ γὰρ ὑψη-

5 λόκρημνα δρη δυσχείμερά εἰσιν). διως άναγκαϊόν ἐστι τοῦτο ποιῆσαι τὸ γὰρ ἔξω ώρας καὶ φροντίδος τίθεσθαι τὰς τοῦ πατρὸς Διὸς προστάξεις (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐξωριάζειν πατρὸς λόγους, ήτοι παραβλέπεσθαι), χαλαπόν καὶ ἐπικίνδυνον. A (om. C; contuli et DW).

I-4 = Mediceum 12b. Ι βουλή] ἐντολή PPd. 6 cf. Mediceum 17. 7 παραβλέπεσθαι] -ειν PPd.

Mediceus: ἐντολὴ Διὸς] Ἡ μὲν παρά τοῦ Διὸς ἐντολὴ ἡ δι' ὑμῶν ἀγγελθεῖσά μοι ἔχει ήδη τέλος, καὶ οὐδέν ἐστιν ἐμποδῶν τοῦ γενέσθαι: ἄκων δὲ ἐπιχειρήσω τῷ δεσμεύειν.

Mediceus: Έν παραχορηγήματι αύτῷ εἰδωλοποιηθεῖσα Βία. παρὰ 'Αθηναίοις Αἰδὼς τύθηνὸς 'Αθηνᾶς-Τόλμης τε καὶ 'Αναιδείας τεμένη παρ' αὐτοῖς.

Haec in summo margine habet Mediceus, supra Prom. 12. Excerptum esse videtur de scholio minime indocto, quod primo de Vi personata, deinde universe de personificationibus (quae vulgo dicuntur) apud Athenienses egerit. Similibus verbis in re simili utuntur scholia Medicea ad Se 105, 164.

14 Mediceus: συγγενή θεόν] Τὸν ἀπὸ μιᾶς ὁρμώμενον τέγγης.

Cf. Mediceum 39b.

12c-18b

15

Mediceus: δυσχειμέρφ] "Ανω «ἄβατον» καὶ «ὑψηλόκρημνον» αὐτὴν εἶπεν, ὧδε προσανεπλήρωσε τὸ «δυσγειμέρφ».

2 εἶπεν: εἰπών bene coni. Paley. τὸ: fortasse legendum τῷ.

16 (16-17) D: Πάντως ἀνάγκη δὲ μοί ἐστιν ἔχειν τόλμην τῶνδε· el (?) τὸ πᾶν τοῦτό ἐστι, τὸ πράττειν τὰ τοῦ Διὸς βουλεύματα· βαρύ γάρ ἐστι τὸ ἔξωριάζειν τοὺς λόγους τοῦ Διὸς, ἤγουν ἔξω φροντίδος τιθέναι.

4 cf. Mediceum 17.

17 Mediceus: ἐξωριάζειν] ἔξω ὤρας καὶ φροντίδος ποιεῖσθαι.

Cf. 12a 6 et sch. 16.4. 1 ώρας Mediceus hac aspiratione; corr. edd.

18α τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος: Πρὸς τὸν Προμηθέα ἀποστρέφει ὁ "Ηφαιστος τὸν λόγον · Θέμιδος δὲ παΐδα αὐτὸν εἶπε, τῆς Δικαιοσύνης τῆς ὁρθὰ καὶ δίκαια βουλευομένης. Α (om. Pd).

Cf. Mediceum 18b. 3 post βουλευομένης add. quaedam DW; vide 18d.

Mediceus: τῆς ὁρθοβούλου Θέμιδος] ᾿Αποστροφὴ πρὸς
 τὸν Προμηθέα. Θέμιδος δὲ τὸν Προμηθέα φησὶ καὶ οὐ
 Κλυμένης.

3 quippe Clymenes filium fuisse Prometheum dixerat Hesiodus Theog. 507-510.

22C-24g

d

20

21

Ρ: σταθευτός: 'Αττική ή λέξις, ήγουν τὰ κατ' δλίγον Ν: ὀρθοβούλου] Τῆς ὀρθά βουλευομένης, οἱ μέν (?) πεφρυγμένα · καθά παρά τοῖς κοινοῖς ἐψητά. Ίαπετοῦ καὶ ᾿Ασώπης ἡ Κλυμένης παΐδα τοῦτόν φασιν· ούτος δὲ Θέμιδος. "ΑΛΛΩΣ· (sequitur tum 2 πεφρυγμένα dubitanter scripsi; έψυγμένα P, quod huic loco 2 έψητά scripsi; έψηται (vel έψητα?) P: minime congruit. ξώηται legit Pa. 2 'Ασώπης: dubium; cf. sch. Hesiodi Op. 48c Pertusi δ δέ Προμηθεύς ην παῖς Ίαπετοῦ καὶ † ᾿Ασώπης (᾿Ασίας mavult Pertusi) η Κλυμένης η Θέμιδος. 3 ούτοι N ut vid.; correxi. P* Pd marg: Σταθευτός, ἀπὸ τοῦ ἴστημι στήσω d χαί τοῦ εύω τὸ φλογίζω. ὁ ἐν τῷ ἴστασθαι φλογιζό-DW (continuatur cum 18a): Καλῶς δὲ εἶπεν ἔγειν LEVOS. τὸν Προμηθέα συγγένειαν μετά τῆς Θέμιδος. ἐπελ γὰο Προμηθεύς ἐστι, προνοεῖ τὰ δίκαια. Mediceus: γροιᾶς | Χροιᾶς καὶ στοιᾶς φασὶν 'Αθηναῖοι. 23a CNcW (in hoc inter Prolegomena, fol. 65v.) WaXc: Pgl Pd marg: ἀσμένω Διὰ τὸ μὴ καίεσθαι τῷ ἡλίω. αἰπυμῆτα: Ύψηλὰ βουλευόμενε. ἡ ἀντὶ τοῦ γαλεπὰ καὶ στοεβλά καὶ δόλια. πρὸς γὰρ τὸ «ὀρθοβούλου» καὶ τὸ Mediceus: ποιχιλείμων: 'Η ώς λειμών τοῖς ἄστροις «αἰπυμῆτα» εἴρηκεν. 24a πεποιχιλιιένη. Tria prima verba om. C. gll. in BNX: ποικιλείμων] 'Η καλλωπιζομένη τοῖς Pd* (in margine superiore): 'Αλλά δη βουλευόμενε. άστροις ώσπερ λειμών. ή χαλεπά καὶ στρεβλά καὶ τῆς σῆς μητρὸς ἐναντίως. έστι δὲ τὸ σγῆμα ἀποστροφή. καλλωπιζομένη] καλλωπισμένη (sic) B. ι ἀλλά δή Pd; corrupta, fortasse ex ὑψηλά (cf. 18e). Cgl: ποικιλείμων] 'Ως ίμάτιον ένδεδυμένη τὰ ἄστρα, λόμενε Pd: correxi. c καλλωπιζομένη τοῖς ἄστροις. ήγουν ἀποσκεδάσει καὶ gll. in PPd: ἀπανθρώπω] Τῷ ἀπὸ καὶ μακρὰν τῶν διασχορπίσει ώσπερ λειμών· ώς δὲ Σοφοκλῆς, μέλαιναν. άνθρώπων - ή τῷ ἔχοντι ἀνθρώπους ἀπανθρώπους. 2-3 confusa haec; ἀποσκεδ. καὶ διασκορπ. gll. sunt in 25 σκεδ̄̄̄, sine dubio e 25a sumpta. 3 Σοφ.: cf. et 24f. Cum integrum erat hoc Ρ*: ἵνα: Τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ἵνα καὶ ἀντὶ τοῦ καθά · τὸ ἤ καὶ scholium, comparabat totum Aeschyli locum cum illo Sophocleo, ἀντὶ τοῦ καθὰ καὶ ἀντὶ τοῦ «ἴνα». εύρίσκεται γοῦν τὸ ΕΙ. 19: μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη. ΐνα, <ὁμοίως> τῷ ἢ, ἀντὶ τοῦ ὅπου, καὶ λαμβάνεται καὶ Pgl: Ποικιλολείμων τις ούσα καὶ ποικιλείμων- ή ή άντ' αὐτοῦ. d έγουσα ποιχίλα εΐματα καὶ ἱμάτια. Verba uncis inclusa suppleverunt Faehse et Dind.; in ambobus locis lacunam relinquit P. Pgl (alterum): Ἡ ποιχίλα ἱμάτια ἔχουσα ἦγουν 22α σταθευτός] 'Οπτώμενος, φλογιζόμενος· σταθεύειν γάρ φασιν 'Αττικοί άστοα. τὸ κατ' ὁλίγον ὁπτᾶν. Glossema in A (om. V, breviat X). Pmarg: Διὰ τὰ ἄστρα· ὡς δὲ Σοφοκλῆς, μέλαιναν. = Mediceum 22b. Ι σταθεύειν] στεύθειν PPd. Ι φασ. 'Αττ.] Cf. 24c adn. Mediceus: σταθευτός Φλογιζόμενος σταθεύειν γάρ τὸ κατ' ὀλίγον ὀπτᾶν φασὶν 'Αττικοί. Mediceus: φάος] τοῦ ἡλίου. g

28a-34b

25a πάχνην δ' ἐψαν: Έν νυκτί ἴσμεν ὅτι γίνεται ἡ πάχνη· ταὐτην οὖν, φησίν, ὑπὸ τὸν ὅρθρον ἀνατέλλων ὁ ἥλιος ἀποσκεδάσει σοι καὶ διασκορπίσει, ἐψαν δέ, τὴν ὑπὸ τὴν ἔω γινομένην, ἡτοι τὴν πρωινήν. δηλοῖ δὲ ὅτι οὐδὲ νόξ οὐδὲ ἡμέρα ἔσται αὐτῷ μετὰ περιχαρείας. A (om. BX; om. et D; W contuil).

= Mediceum 25b 2-5. 4 οὐδὲ ἡμέρα male a scholiasta A inlatum; vide Mediceum: «indicat autem poeta «scilicet hoc versu 25» ne noctem quidem gratam fore ei.»

Mediceus: Πάλιν ἐχ διαδοχῆς μετὰ τὴν νύκτα σχεδάσει. ἐν νυκτὶ δὲ ἴσμεν ὅτι γίνεται ἡ πάχνη· ταύτην, φησίν, ὑπὸ τὸν ὅρθρον ἀνατέλλων ὁ ἤιος ἀποσκεδάσει σοι. ἐψαν δέ, τὴν ὑπὸ τὴν ἕω γινομένην. δηλοῖ δὲ ὅτι 5 οὐδὲ ἡ νὸξ ἀσμένη αὐτῷ ἔσται.

ı verbum πάλιν fragmentum esse lemmatis (Prom. 25 fin.) iure censet Pappageorgiu. 4 ξω edd., ξωι Mediceus.

27a Mediceus: ὁ λωφήσων] ὁ ποιήσων σε λωφῆσαι Ἡρακλῆς.

λωφήσαι edd.; λωφήσων Mediceus.

b

CNcPPdVW: Φασὶ μετὰ ταῦτα γενόμενον τὸν 'Ηρακλέα πρός τὸ καθάραι τῶν κακούργων καὶ ληστῶν τὴν γῆν, ἀφ' ἐαυτοῦ στελλόμενον καὶ παρὰ πᾶν μέρος τῆς γῆς πορευόμενον, παραγενέσθαι καὶ ἐπὶ τὴν χώραν καθ'

5 ἢν ὁ Προμηθεύς ἐδέδετο, ἰδόντα δὲ αὐτὸν ταῖς πέτραις προσηλωμένον καὶ ὑπὸ γυπὸς τὸ ἤπαρ κειρόμενον, ὑπεραλγῆσαί τε αὐτοῦ καί, βέλει τὸν γῦπα διωσάμενον, ἐλευθερῶσαι τὸν Προμηθέα τοῦ ἐκ τοῦ ἀποκεἰρεσθαι τὸ ἦπαρ ἄλγους, καὶ μέντοι καὶ ἀπολῦσαι. ἐνταῦσα οὖν

το τὸν Ἡρακλέα αἰνιττόμενος λέγει ὅτι οὕπω γεγένηται ὁ παύσων σε τῆς ταλαιπωρίας.

1-9 ἀπολίσαι: mythographo cuidam antiquo videtur esse tribuendum; neque enim genus scribendi simplex ac planum, nec verborum delectus (ὑπεραλγῆσαί κα ἀπολύσαι) scholiastarum nostrorum sunt. Incertus haereo num commentario A haec citatio adscribi possit ullo pacto, cum omittant BNX, perverso ordine exhibeant PdVW.

1 φασίν ὅτι omnes nostri; ὅτι seclusi. Corruptum credo et γενόμενον, cf. 4 παραγενέσθαι. 11 ταλαιπωρίας] τιμωρίας Pre. 28a (28-30) τοιαΰτ' ἀπηύρω: Τοιούτων, φησίν, ἐπέτυχες φιλάνθρωπος γενόμενος. ἐν ἤθει δὲ ὁ λόγος· οἶον τὰ τῆς φιλανθρωπίας ἐπίχειρα τοιαῦτά σοι ἐγένοντο, καὶ τοιούτων ἐπέτυχες ἀγαθῶν, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις δέδωκας τὴν τοῦ πυρὸς χρῆσιν, τιμῶν αὐτούς, τῶν δὲ μεγίστων θεῶν τὴν ὁργὴν μὴ πτοούμενος. Α (om. C; contuli et DW).

1-3 = Mediceum 28b. 3 ἐγένοντο BDNVX: -ετο PPdW (cf. Mediceum).

Mediceus: Τοιούτων, φησίν, ἐπέτυχες φιλάνθρωπος γενόμενος. ἐν ήθει δὲ ὁ λόγος· οἴον τὰ ἐπίχειρα τῆς φιλανθρωπίας ταῦτά σοι ἐγένετο.

31a (31-32) ἀνθ' ὄν ἀτερπῆ: Τοῦτό φησιν, ὅτι ἀνθ' ὄν ἔπραξας τολμηρῶς, φρουρήσεις καὶ φυλάξεις καὶ τηρήσεις ταὐτην τὴν ἀτερπῆ πέτραν, ὁρθὸς ἱστάμενος, ἄυπνος, οὐδέποτε καθήμενος. A (om. C; om et W; D contuli).

1 τοῦτ. φησ. ὅτι] om.BDX.

Mediceus: ἀτερπή] Τινές, ἢν οὐ δυνήση παρατραπῆναι. ἀτερπῆ διὰ τὰ ἐπαγόμενα.

c gll. in CW: ἀτερπῆ] "Ην οὐ δυνήση παρατραπῆναι καὶ παρελθεῖν· ἢ τὴν ἐστερημένην τέρψεως.

Cf. Mediceum 31b.

33

Mediceus: πολλούς δ' όδυρμούς] Προαναφωνεί τὰς μονωδίας αὐτοῦ.

34a (34-35) Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες: Χαλεπαί εἰσι καὶ ἀκαταφρόνητοι αὶ τοῦ Διὸς προσταγαί, καὶ εὶ παραιτηθεῖεν κακοῦ πρόξενοι γίνονται. ἢ ἀμετάτρεπτοι καὶ ἀμετάκλιτοί εἰσιν οἱ τοῦ Διὸς λογισμοὶ καθ' ὧν ἀργισθῆ· πᾶς δὲ νεωστὶ κρατήσας περισσῶς χρᾶται τῆ ἐξωσός κα φοβερὸς δόξη τοῖς ὑπὸ χεῖρα· καὶ ὁ Ζεὺς νεωστὶ ἐπέβη τῆς βασιλείας. Α (οm. C; contulii et DW).

3-4 ἢ ἀμετατρ.... ὁργισθῇ om. BX. 3 ἢ ἀμετατρ..... 5] om. D. 3 ἀμετάχλιτοι PPdW; ἀμεταχίνητοι V; ἀπαράχλιτοι N. 4 χρῆται: hanc formam praebent omnes nostri.

P*: δυσπαραίτητοι] Παραιτούμαι τὸ συγγνώμην αἰτῶ,

39a-43

ώς 'Αριστείδης· «παραιτεῖσθαι μέν οὐκ οἶδα.» δυσπαραίτητος δὲ κριτής, δ εἰς συγγνώμην δύσκολος.

2 initium citatur Aristidis Orat. 46 (ed. Dind.).

35

36a

b

C

Mediceus: ἄπας δὲ τραχὺς ὅστις ἄν νεοκρατῆ: «Χαλεπαὶ δὲ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ἀπειλαὶ» τῶν νέων. ταῦτα δὲ φησιν ὡς νεωστὶ τοῦ Διὸς ἐκβάλλοντος.

Lemma: νεοκρατή Mediceus, litteris οκ per hyphen coniunctis; sed νέον κρατή idem codex in textu Aeschyleo. 1-2 Od. 17. 189, quem versum leviter mutavit scholiasta. 3 emendavit probabiliter Dind. e eschol. rec.» nescioquo: τοῦ Δ ιὸς «τὸν πατέρα» ἐκβαλόντος.

BOPPdSjWXc: Τὸ «εἴε» 'Αττικόν ἐστιν όμοῦ καὶ ἡπορικόν. χρῶνται γὰρ τούτω οἱ ῥήτορες ἐν σχήματι ὑπογραφῆς ὁμοῦ καὶ ἐπιγραφῆς. ὅταν γὰρ μέλλωσι δύο τινὰς ὑποθέσεις εἰπεῖν ἀλληλενδέτους καὶ συνεχεῖς, 5 πληρώσωσι δὲ τὴν μίαν ὑπόθεσιν καὶ τῆς ἐτέρας κατάρξασθαι μέλλωσι, τιθέασι τὸ «εἴεν», ὡς ἐν σχήματι ὑπογραφῆς ὁμοῦ καὶ ἐπιγραφῆς τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συνεχοῦς ὑποθέσεως.

PPd (in his continuatur cum 36a): Κεΐται δὲ τὸ «εἶεν» ἀντὶ τοῦ «καὶ ταῦτα μὲν οῦτως ἐγέτωσαν.»

Sch. 36a, b: idem scholium invenitur in cod. Vat. Palat. gr. 909, adscriptum secunda manu ad E. Hee. 313: Turyn, Euripides, p. 77, cf. p. 64. Maximo Planudi deberi suspicatur Turyn.

BOSjWXc (in his continuatur cum 36a): Κεῖται δὲ τὸ «εἶεν» οὕτως· τὰ δὲ ἐπιόντα καὶ διηγεῖσθαι κατάρχεται. "ΑΛΛΩΣ· τὸ «εἶεν» (τοῦτό φασιν οἱ παλαιοὶ σχολιογράφοι) καλεῖται ἀπόθεσις. ἐγὰ δὲ παραπλη- ρωματικὸν σύνδεσμον τοῦτο λέγω, εἰς ἐπικόσμησιν τιθέμενον τοῦ λόγου τῆς φράσεως, ἀντὶ τοῦ «ἄγς, φέρε, ὑπαρχέτωσαν.» οὕτως ἐγὰ παραπληρωματικὸν σύνδεσμον τοῦτο λέγω· ἀπόθεσις δὲ ἐστι τὸ ἀπὸ ἐννοίας εἰς ἔννοιαν μεταβαίνοντα λέγειν· «ἀλλὰ ταῦτα μὲν 10 οὕτως ἐχέτωσαν, εἴποιμεν δὲ περὶ τῶνδε·» ἢ «ἐατέον ταυτί· μεταβατέον.»

3 Φλλως] om. Β. 11 post μεταβ. add. W: εἰς τά.

30n (39-41) τὸ συγγενές τοι δεινόν: 'Ο "Ηφαιστός φησιν δτι Ισχυρόν καὶ βίκιον ἡ ξυγγένεια και ἡ ἔκπαλαι συνήθεια καὶ όμιλία καὶ συναναστροφή. ταῦτα δέ φησι πρὸς τὸ Κράτος εἰπὸν πρὸς αὐτὸν «διὰ τὶ κατοικτίζη τὸν Προμηθέα»; τὸ δέ φησι πρὸς τὸν "Ηφαιστον ὅτι «ἀληθῶς λέγεις ταῦτατὸ δὲ ἀνηκουστεῖν τῶν τοῦ πατρὸς Διὸς κελεύσεων δυνατόν ἐστι πῶς;» Α.

4-5 tò δέ φησι... πῶς] om. C. 5 τῶν... κελευσέων] τῆς... κελεύσεως P^1PdW .

b Mediceus: τὸ συγγενές] Πυρὸς ταμίας γὰρ καὶ αὐτός.

41a P^* : οίόν τε πῶς;] Σημείωσαι ὅτι τὸ «οίον» τὸ δυνατὸν χωρὶς τοῦ «τε» συλλαβῆς οὐ γράφεται.

VVa: οξόν τε πῶς:] 'Ερώτησις ἔχουσα τὸ ἄλυτον-«οξόν τε πῶς ἐστιν οῦτω νοηθηναι;» καὶ οὐτως, κατ' ἐρώτησιν ἀπλῆν δοκοῦσαν εἴναι, τὸ ἀλυτον· ὡς καὶ ἐν τῷ «πῶς ἀν ἔπειτα 'Όδυσσῆος λαθοίμην;» 5 ὡς γὰρ μὴ δυνατὸν δν λαθέσθαι, ἡρώτα.

4 Cf. Od. 1.65.

42a αἰεί τοι δὴ νηλὴς σύ: Πρὸς τὸν Δία τοῦτό φησιν, οὐ πρὸς τὸ Κράτος. τὸ γὰρ Κράτος, ἤτοι ἡ τοῦ Διὸς ἐξουσία, αὐτός ἐστιν ὁ Ζεύς· πρὸς αὐτὸν οῦν τὸν λόγον ποιεῖται· εἰ γὰρ πρὸς τὸ Κράτος ἔλεγεν, ὥφειλεν οὐδετέρως τὸν λόγον ἀποδοῦναι. A (om. C; contuli et DW).

1, 3-4 cf. Mediceum 42b. Lemma: τοι omnes nostri; eandem lectionem exhibent in textu Aeschyleo, exceptis PPd (π). 3 ώφειλ. ούδετ.] inverso ordine PPdW.

b Mediceus: Πρός τὸν Δία, οὐ πρὸς τὸ Θράσος· ὡφειλε γὰρ οὐδετέρως ἀποδοῦναι.

Melius tradit hoc scholium commentarius A (42a). Θράσος: sic Mediceus.

43 Pgl. ἄχος γὰρ οὐδὲν] Αὕτη ἡ ἔννοια γέγραπται καὶ ἐν Σοφοκλεῖ.

Cf. S. Aj. 362-363.

45a-49b

49b-53b

45a (45-47) ὧ πολλά μισηθείσα: 'Ένταῦθα μὴ δυνάμενος ὁ 'Ήφαιστος άντειπεῖν, πρὸς τὴν ἐαυτοῦ τέχνην τὴν χαλκευτικὴν ἀνάγει τὴν ἀράν· καὶ μισητὴν αὐτὴν ἀποκαλεῖ, διότι μέλλει προσηλῶσαι τὸν Προμηθέα. τὸ δὲ Κράτος, βουλόμενον δηλῶσαι ὅτι οὺχ ἡ αὐτοῦ τέχνη ἦν αἰτία τοῦ δῆσαι 5 τὸν Προμηθέα, ἀλλὶ ἡ πρὸς τὸν Δία ὑποταγή, φησί· «τί τὴν σὴν τέχνην μισητὴν ἀποκαλεῖς; οὐ γὰρ αὖτη ἡ σὴ τέχνη αἰτία τῶν παρόντων πόνων, ἤτοι τῆς δέσεως τοῦ Προμηθέως, ὡς ἀπλῶς διὰ λόγου ἔστιν εἰπεῖν,» Α

4 δῆσαι] δεθῆναι PPd. 5 ἡ πρὸς τὸν Δία ὑποταγή, «apud Iovem servitus», plerique (et V, et DW); ἡ τοῦ Διὸς προσταγή PPd. 7 ἔστιν NPPd; ἐστιν C (et D); quid ceteri voluerint, incertum.

COPPdVWY: χειρωναξία: 'Η διά χειρῶν ἐργασίακαὶ χειρῶναξ ὁ διά χειρῶν ἐργαζόμενος, ἡνίξατο δὲ ὅτι τὴν αἰτίαν τοῦ Διὸς εἰς τὴν τέχνην μετήγαγεν,

Haec quasi unum scholium praebent nostri; melius agit Mediceus $(45c\ et\ sch.\ 47).$

e Mediceus: χειρωναξία: Ἡ διὰ χειρῶν ἐργασία.

Repetitur haec definitio in sch. Mediceo Ch. 761.

47 Mediceus: οὐδὲν αἰτία τέχνη] Ἡνίξατο ὅτι τὴν αἰτίαν Διὸς εἰς τὴν τέχνην μετήγαγεν.

Cf. ad 45b.

49a

Υ: ἄπαντ' ἐπράθη (?): "Απαντα κατὰ τ (tum decem fere litterae evanidae) τοῖς (?) ἀνθρώποις· τὸ δὲ (βασιλεύειν ἐδόθη μόνον τοῖς θεοῖς. ἄπαντα, φησίν, κ.τ.λ. (sequitur deinde 4qb).

Mutilus et evanidus hoc loco Y. Lemma: ἐπράθη, credo, scripsit; sed incertum. 3 mutila hic charta; βασι- supplevi.

b (49-53) ἄπαντ' ἐπράχθη: "Απαντα, φησίν, ἐτυπώθησαν καὶ ὡρίσθησαν ὑπὸ τῶν Μοιρῶν, πλὴν τοῦ κοιρανεῖν τῶν θεῶν, (ἄγουν ἄρχειν αὐτῶν). ἢ τὸ «πλὴν» ἀντὶ τοῦ ὅμως, καὶ ἔστιν οὕτως: πάντα ὑπὸ τῶν Μοιρῶν μὲν ὁρίζονται: ὅμως δὲ οἱ θεοὶ ἄρχουσι καὶ ὁρίζουσι τὴν τούτων ἔχειν 5 πρᾶζιν: ἐλεύθερος δὲ (ἢτοι μὴ ἀγόμενος ὑπ' ἄλλων) οὕτις ἐστὶ χωρίς τοῦ Διός, τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ θεοὶ ἄρχουσιν, ἀλλ' ἄνευ τῆς τοῦ Διός βουλῆς οὐδεἰς δύναταί τι ποιῆσαι. οἱς συγκαταθέμενος ὁ "Ηφαιστός φησιν- «ἔγνων ὅτι οὕτως ἔχει πλ τῶν θεῶν, καὶ οὐχ ἀντιλέγω», πρὸς ὁν τὸ οῦτος ἔχει πλ τῶν θεῶν, καὶ οὐχ ἀντιλέγω», πρὸς ὁν τὸ

Κράτος φησίν· «οὐ σπεύδεις λοιπόν δεσμήσαι του Προμηθέα, ίνα μή δ πατήρ ίδη σε βραδύνοντα, καὶ ἀμελοῦντα τῶν αὐτοῦ πράξεων;» Α (contuli et DW).

1-2 cf. Mediceum 49d. Similibus verbis utitur P in 189c, 512. 1 post ὁρίσθ. add. PPd: καὶ ἐπράχθησαν. 2 post ἀὐτῶν add D: ἢ ἄπαντα ἐπράχθη καὶ ἐδόθη τοῖς θεοῖς, πλὴν τοῦ ἄρχεσθαι αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Διός. 4 ἄρχουσι ἄρχουσι μὲν PPd. 10 πράξεων] προστάξεων DY.

P*: "Απαντα, φησί, τοῖς θεοῖς πέπραχται καὶ τετέλεσται καὶ τέλειά εἰσι, πλὴν τῆς κοιρανίας: αὕτη γάρ ἄδηλος τοῖς θεοῖς πλὴν τοῦ Δυός. ἢ οὕτως, ἢ καὶ κρεῖττον: ἄπαντα τοῖς θεοῖς δέδοται τὰ καλά, πλὴν 5 καὶ χωρὶς τοῦ ἄρχειν έαυτῶν καὶ μὴ ἔχειν τινὰ τὸν δεσπόζοντα. διὸ ἐπάγει ὡς ουδείς ἐλεύθερος εἰ μὴ Ζεύς.

3-4 δ καὶ κρεῖττον: Thomam Magistrum sapit hoc; sed scholium in codicibus Thomanis non inveni.

Mediceus: ἐπράχθη] "Ωρισται· ἐτυπώθη. τινὲς δέ, πάντα ἐχ Μοιρῶν δέδοται τοῖς θεοῖς πλήν τοῦ ἄρχειν.

Bgl (similia in Cgl, alio ordine): ἐπράχθη] Ταῖς Μοίραις δηλονότι ἄπαντα ἐτυπώθη, ἀπεκυρώθη, ἐπράχθη.

f Pgl: ἐπράχθη] Ἐτυπώθη, ἀφωρίσθη, δηλονότι ὑπὸ τῶν Μοιρῶν.

g DglPgl (alterum): "Ολα αί Μοῖραι ἐρρύθμισαν καὶ ἐτάζαν πλὴν τοῦ κοιρανεῖν τῶν θεῶν.

2 ἔταξαν: ἐτάχθη coniecerunt Schaefer, Francken (pp. 5-7), Paley in textu Aeschyli.

h Cgl: κοιρανεῖν] Βασιλεύειν τοῦ Διός.

53a CPPdWXc: 'Ελιννύω, ἀπό ποῦ ἐλίσσω καὶ ποῦ ἀνίωεἰώθασι γὰρ οἱ μέλλοντες ἀνύσαι τι ἀνασκοπεῖν πρῶτον,
καὶ οἰον ἐμβραδύνειν.

b Mediceus gl: ἐλινύοντα] Χρονίζοντα.

b

61

Mediceus: Ψάλιά ἐστι κυρίως τὰ περιστόμια τῶν 54a

THIROV.

Cgl: ψάλια Δεσμά· χυρίως τὰ τῶν ἵππων περιστόμια.

WXc: πρόγειρα ψάλια: Ψάλλια χυρίως τὰ περιστόμια c τῶν ἔππων, χαλινά· νῦν δὲ δεσμὰ τὰ πρὸς ἐπογὴν ἐπιτήδεια, ήτοι δεσμά τινα περὶ τὰς χεῖρας.

> PPdWXc: Ψάλια, οὐχὶ ἦλοι, άλλ' ἔτερά τινα σιδήρια. είδος έγοντα τοιούτον ώστε άρμόσαι τῆ μασγάλη καὶ εἰς ἄλλο μέρος τοῦ σώματος. λέγονται δὲ ψάλια χυρίως τὰ χαλινὰ τῶν ἵππων.

Cf. sch. 61, 1-2. 1 άλλως praefigit Xc. 3-4 λέγονται . . . ἔππων] om. WXc.

Mediceus: «Νιν» πληθυντικώς, τὰ ψάλια.

57α περαίνεται δή: 'Αρξάμενος δεσμεῖν τὸν Προμηθέα, φησίν· ίδού, πράττω τὸ προστεταγμένον, καὶ οὐκ ἀναβάλλεταί μοι τόδε τὸ ἔργον· ή ὅτι άσφαλῶς καὶ οὐ μάτην εἴογασταί μοι ἡ δέσις. A (om. C; contuli et DW).

> ι πράττω] -εται PPd. 2 ή ότι] καὶ PPdW. 3 ού ματ. εξργ.: cf. Mediceum 57b. 3 εἴργασταί] ἐργάζεταί PPd.

b Mediceus: οὐ ματᾶ] οὐ μάτην γίνεται.

d

55

59a PPdWXcY: δεινός γάρ: Δεινός ών είς τὸ νοῆσαι φαίνη, καὶ παντοίας εύρησαι μηχανάς. ἢ μηχανικός ὧν δ Προμηθεύς, εί μη στερρώς προσηλωθή, λύσεως μηγανήν εύρήσει.

b marg. in PPd: Τοῦτο καὶ πρὸς τὸν Προμηθέα καὶ πρός τὸν "Ηφαιστον δύναται νοηθῆναι.

60a (60-63) ἄραρεν ήδε γ΄ ωλένη: Ὁ "Ηφαιστός φησιν ὅτι «οὕτος ὁ σιδηροῦς δεσμός ἀσφαλῶς ἡρμόσθη καὶ ἐνεπάγη». τὸ δὲ τοῦ Διὸς Κράτος φησί πρός αὐτόν· «καὶ ταύτην τὴν σιδηρᾶν ώλένην (ἤγουν τὸν κρίκον) περόνησον ἀσφαλῶς. ἵνα, δεινός ὧν εἰς τὸ νοῆσαι καὶ ἐφευρεῖν τὰς τέχνας, 5 νοήση καὶ μάθη ἐλάττων καὶ ἐπιδεέστερος εἶναι τοῦ Διός». εἶτα, ὡσανεἰ

βεβαιών ὁ "Ηφαιστος ότι ἀσφαλώς αὐτὸν προσέδησε, φησίν απλήν, βεβαιο τούτου ούδεις αν μέμψαιτό μοι δικαίως ώς μή καλώς αύτον πουσηλώσαντι». A (om. C; contuli et DW).

1, 3 notandum quod ώλένην pro quodam ferrei vinculi genere accepit scholiasta inscitus. 5 elvai] av PPd, magis Attice 6-7 πλήν, ένεκα τούτου: sic interpungendum; cf. 63c.

ΒWXcY: 'Αρῶ τὸ ἀρμόζω . . . καὶ ἄραρεν.

Scholii de partibus verbi ἀραρίσκω disserentis initium tantum et finem trado.

PPdWXc: καὶ τήνδε νῦν πόρπασον: «Πόρπαξ» οὐν ό ήλος, άλλ' άλλο τι σίδηρον κατεσκευασμένον.

Lemma solus praebet W. Cf. 54d, init.

Mediceus: πλην τοῦδ'] πλην τοῦ Προμηθέως. 63a

Cgl: Κατ' εἰρωνείαν· πλήν τοῦ Προμηθέως. b

> gll. in PPd: "Ομως, ένεκα τοῦδε· ή πλήν καὶ χωρίς τοῦδε τοῦ Προμηθέως.

Sensus: «πλήν aut absolute accipe (nihilominus) aut quasi praepositionem»; quarum interpretationum haec cum Mediceo (63a), illa cum commentario A (60a) consistit.

64α άδαμαντίνου νῦν σφηνός: Στερεοῦ ήλου σιδηροῦ. Α.

Mediceus et W: άδαμαντίνου κ.τ.λ.] "Ηλφ σιδηρώ τὰ στήθη αὐτοῦ διαπαττάλευε, ἐπεὶ ἐντεῦθεν αὐτῷ ἡ άγχίνοια.

2 ἐντεῦθεν Mediceus; ἐνταῦθα W.

Mediceus (in altero margine): γνάθον] "Ηλου σιδηροῦ άχρον, την δξύτητα.

d (64-65) αὐθάδη γνάθον: "Ητοι ἐξοχήν, περόνην. «διόλου τῶν στέρνων αύτου βάλε περόνην, δεσμεῖ ἀσφαλῶς, ἢ τὴν ἀναιδῆ καὶ στώμυλον αὐτοῦ γνάθον καὶ παρειάν μέχρι καὶ τοῦ στήθους διάπειρον», τουτέστιν έως αὐτῶν τῶν στέρνων κατελθέτω ἡ περόνη. «κατὰ τῶν στέρνων δέ», φησί,

76a-78a

789

5 «διαπερόνα αὐτόν, ὅτι ἐνταῦθα αὐτῷ ἡ ἀγχίνοια καὶ ἡ βουλὴ ἔγκειται, περὶ τοὺς τῆς καρδίας τόπους». Α.

1 διόλου (pro Aeschyli διαμπάξ) omnes nostri; om. edd. 2 βάλε περόνην] βάλε, περόνα CVY. 4-6 cf. Mediceum 64b.

Mediceus: κατοκνεῖς] 'Οκνεῖς τέλεον ἀποδεῖν.

Adscriptum in Mediceo ad Prom. 68; huc rettulit Dind. Sensus incertus: τέλεον ἀποδοῦναι (opus absolutum praestare) coni. Paley,

Mediceus: ὅπως] Λείπει «σκόπει».

69 (69-74) όρξε θέαμα: Λίαν ἀσφαλῶς ὁ "Ηφαιστος πεδῶν τὸν Προμηθέα, φησίν· «ὁρξε θέαμα: ὀδυνηρόν καὶ ὀφθαλμοῖς οὐκ ἀνεκτὸν θεαθῆναι.» τὸ δὲ Κράτος φησίν· «ὁρῶ τοῦτον, τὸν Προμηθέα, ἀπολαύοντα ῶν ἐστιν ἄξιος· ἀλλὰ βάλε καὶ περὶ τὰς πλευράς αὐτοῦ μασχαλιστῆρας, διαζώστρας,

5 ήτοι δεσμά.» · . . . . . «ἀναγκαϊόν ἐστι ποιῆσαι τοῦτο (ἤτοι τὸ βαλεῖν μασχαλιστῆρας) · σὸ οὖν μὴ πρόστασσέ μοι συνεχῶς καὶ λίαν.» τὸ δὲ φησι πρὸς αὐτόν · «ἔντως δὴ καὶ κελεύσω σοι τοῦτο, καὶ σὐν τῷ κελεῦσαι καὶ κρανγάσω· ἐν βάθει τὸν κρίκον περόνησον.» A (om. C; contuli et DW).

4 διαζώστρας edd. (eorum sch. 71); διαζώστας (-ζῶντας W) omnes nostri. 5 post δεσμά lacunam posui, e, e, κπρὸς δ "Ηφαιστός φησιν». 5 ἀναγαχιδή ἀνάγκη γὰρ PPd. 7 σοι τοῦτο, καὶ σύν τῷ κελεῦσαι PPd; σύν τούτφ (vel -oις) tantum, cet.

71 Mediceus: μασχαλιστῆρας] Δεσμά· ἀντὶ τοῦ, δέσμευε αὐτὸν καὶ παρὰ τὰ πλευρά.

2 παρά] περί Headlam.

67

68

74a Mediceus et gll. in PPd: Διὰ τὸ «χώρει κάτω» τὸ μέγεθος ἐνέφηνε τοῦ δεσμευομένου θεοῦ.

διὰ τὸ Mediceus; διὰ τοῦ PPd, melius.

 Dgl: Τοῦτο εἰπὼν δηλοῖ ὅτι παμμεγέθης ἤν ὁ Προμηθεύς.

c Mediceus: χίρχωσον] 'Αντί τοῦ χρίχωσον.

76a (75-76) ἐρρωμένως νῦν θεῖνε: Τοῦ Ἡφαίστου εἰπόντος ὅτι καλῶς ἥδη πέπρακται τὸ ἔργον ἄπαν, καὶ ὁ Προμηθεὺς ἀσφαλῶς διεπερονήθη, φησί

τό τοῦ Διὸς Κράτος πρὸς αὐτόν· «ἐπειδὴ ἀρχούντως τῷ βάθει τοὺς χρίχους ἐνέβαλες, νῦν τύπτε ἰσχυρῶς τὰς διατόρους πέδας, τὰς διαπειρούσας καὶ τιτρωσκούσας· ἦτοι τοὺς δεσμούς τοὺς σιδηροῦς.» A (om. C).

Mediceus: διατόρους] Δ ιατιτρωσκούσας $\cdot$ ή διατετορνευμένας.

διατετορν. suspectum: διατετορευμένας («caelatas») coni. Schneider, et iam praebent PPd (vide 76c, d); malim vero διατετορημένας («perforatas»), collato Mediceo 181 (δ διατορεῖν δυνάμενος κ.τ.λ.).

Pgl: Καὶ διαπεπερασμένας καὶ διατιτρωσκούσας· ή διατετορευμένας.

Pdgl: Διατιτρωσκούσας ἢ διατετορευμένας· διαπεπερασμένας.

77a (76-80) ὡς οὐπιτιμητής: «Καλῶς», φησί, «καὶ στερεῶς τύπτε τὰς πέδας τοῦ Προμηθέως· ὁ γὰρ προστάξας τοῦτο τὸ ἔργον (ἤγουν ὁ Ζεύς) δεινός ἐστι καὶ βαρύς· ἢ ὁ τοῦ ἔργου ἐπιστάτης· ἢ ὁ ζημιωτής καὶ εὐθυντής.» ταῦτα δὲ λέγοντος τοῦ Κράτους, φησί πρὸς αὐτὸ "Ηφαιστος,

5 ὡς εὐτραπέλου πεποιημένου τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἀναιδοῦς, ὅτι «ἀρμόζει τῆ μορφῆ σου καὶ προσήκοντα ταύτη τυγχάνει τὰ τραχέα ρήματά σου.» τὸ δὲ πρὸς αὐτόν· «σὸ γίνου μαλθακὸς καὶ χαῦνος, ἐμὲ δὲ ἔνεκα τῆς αὐθαδίας μὴ ὀνείδιζε.» Α.

4 εὐθυντής BDNX; εὐθυνητής cet. 5-7 cf. Mediceum 78a. 5 εὐτραπέλου plerique nostri, et Pγρ (sic scripsisse credo scholiastam A, sensu fortasse «vilis»); ἀγρίου P¹Pd; melius Mediceum 78a.

Mediceus: ούπιτιμητής] 'Ο ἐπιτιμᾶν μέλλων σοι, εἴ γε ἀμελήσοις, ὁ Ζεύς.

άμελήσοις Mediceus; lege -εις cum Dind. et «schol. rec.» nescioquo apud Weckl.

Pgl: Έπιτιμητής λέγεται ὁ ἐπιστάτης ἢ ἐπὶ καλοῦ ἢ ἐπὶ κακοῦ.

Mediceus: ʿΩς ἐκτραπέλου πεποιημένου τοῦ προσώπου αὐτοῦ. «ἀρμόζει τἢ μορφἢ σου τὰ τραχέα σου ῥήματα.» ἐκτραπέλου: υ supra x adiecit aliquis in Mediceo; cf. 77a 5, app. crit.

85a-88a

b

c

86

87a

Mediceus: την δ' έμην κ.τ.λ.] Τὰ έκ φύσεως προσόντα μη διείδιζέ μοι.

PPdXc: στείχωμεν: Βαδίζωμεν, ύποχωρῶμεν' συμβουλευτικόν. ἐπεὶ ποσὶ καὶ χερσὶ τὰ δεσμὰ ἔχει (τουτέστιν, ἄπαν τὸ σῶμα προσήλωται), ἀναχωρῆσαι χρεία.

 $_{1}$ στειχ. . . . συμβ.] om. Xc. $_{2}$ = Mediceum 81b.

79

81a

83

Mediceus: κώλοισιν] 'Εν ποσί καὶ χερσί τὰ δεσμά έχει.

e Pmarg.: Κυρίως δὲ κῶλα αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες.

82a (82-87) ένταθθα νῶν ὕβριζε: Ἡδὸν τὸ Κράτος ἀσφαλῶς δεσμηθέντα τὸν Προμηθέα, φησί πρὸς αὐτόν: «νῶν ὕβριζε καὶ καταφρόνει τοῦ Διὸς ἐνταθθα, καὶ κλέπτων τὴν τιμὴν τοῦ Διὸς δίδου τοῖς ἀνθρώποις· τὶ δύνανταί σε οἱ ἄνθρωποι ἐλευθερῶσαι τῶν δεσμῶν; ψευδῶς δὲ ἀνομάζουσι 5 σε οἱ θεοὶ Προμηθέα. χρεία γάρ σοι ἐτέρου Προμηθέως, δυναμένου σοι σαφηνίσαι ποίφ τρόπφ ἐλευθερωθήση τούτων τῶν δεσμῶν.» ἀπὸ τοῦ οἰκείου δὲ ἀνόματος διαβάλλει αὐτόν, ὅτι προνοητὴς ὧν τῶν μελλόντων (τοῦτο γάρ δηλοῖ τὸ Προμηθέως ὄνομα) οὐκ ἐνόησε τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβῆναι, οὕτε δύναται ἐαυτὸν ἐλευθερῶσαι ἀπὸ τῶν 10 δεσμῶν. Α.

2 ὕβριζε καὶ] om. PPd. 3 ἐνταῦθα] om. PPd. 6-7 cf. 85c.

Bl. in DP: ἐνταῦθα κ.τ.λ.] Τὸ Κράτος πρὸς τὸν Προμηθέα· κατ' εἰρωνείαν δὲ τὸ σχῆμα.

> DgIP*: Έφήμεροι χυρίως λέγονται οί χώνωπες, οὕτινες ὄντες ἔσωθεν τοῦ πίθου, ζῶσιν· ἀποσκεπάσαντος δὲ τὸν πίθον καὶ ἰδόντας αὐτούς τὸ φῶς, οὐκέτι ζῶσιν· ἐξ αὐτῶν δὲ ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἄνθρωποι «ἐφήμεροι».

Mediceus: Εύφνῶς ἀπὸ τοῦ δνόματος ελαβε τὸ διανόημα· «Προμηθεύς» γάρ ἐστιν ὁ προορῶν τὰ μήδεα· καὶ τροπῆ τοῦ $\bar{\delta}$ εἰς τὸ $\bar{\theta}$.

 $_3$ corruptum; aut dele mal (Kirchhoff), aut in fine supple Properties $_3$ corruptum; aut dele mal (Kirchhoff), aut in fine supple Properties $_3$ corruptum;

P*PdW: Πάνυ εύφυδη έτυμολογείται το Προμηθέως δνομα. «Προμηθεύς» γάρ έστιν ο προορών τά μήδεα και τά βουλεύματα· και τροπή τοῦ δ εἰς Θ, Προμηθεύς.

 $_{1-2}$ ὄνομα] om. Pd. $_{1}$ πάνν om. W. $_{1}$ ἐτυμολογεῖται P, ἐτυμολόγησε (sic) W. $_{3}$ Προμηθεύς PPd, μήθ (sic) W. Hic multa addit W; vide 85c.

PgIW (in hoc continuatur cum 85b): Φησί γὰρ ὅτι ψευδῶς «προγνώστης» ἀνομάζη, ὁ μᾶλλον προγνώστου δεόμενος ὅτου, τρόπφ τῶν παρόντων ἐλευθερωθήση δεσμῶν. ὥστε ἀπὸ τοῦ οἰχείου ἐνόματος διαβάλλει 5 αὐτόν.

ι φησὶ γὰρ ὅτι om. Pgl. 4-5 cf. 82a 6-7.

PPdW: αὐτὸν γάρ σε κ.τ.λ.] Χρεία γάρ σοι ἀνθρώπου συμβουλευομένου τίνι τρόπω ἐκβληθῆς τοῦ τεχνηέντως κατεσκευασμένου δεσμοῦ.

Cf. 82a 5-6.

WY: ἐχκυλισθήση: «Κυλίνδειν» λέγεται τὸ ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων εἰς τὰ χθαμαλώτερα κατάγεσθαι, ὡσπερ καὶ τὸ † ἀνὼ πάλιν † τὸ ὡθεῖν ἀπὸ τῶν χθαμαλωτέρων ἐπὶ τὰ ὑψηλότερα.

Ι χυλίνδειν: fortasse legendum ἐχκυλίνδειν. 3 ἀνώ (sic) πάλιν: scripserim ἀνχυλίειν.

Mediceus: τέχνης] Τῶν δεσμῶν.

marg. in PPd: τέχνης] Τοῦ δεσμοῦ, ότι μετὰ τέχνης ἐποίησε ταῦτα τὰ δεσμὰ ὁ "Ηφαιστος.

Hoc ordine P; ταῦτα ante μετὰ scribit Pd.

88a (88-97) ὧ δῖος αἰθήρ: 'Αρμοζόντως φησίν ὁ ποιητής μὴ εὐθὺς ἀντειπεῖν τὸν Προμηθέα, ἵνα μὴ δόξη ἄφρων καὶ αὐθάδης: μετὰ δὲ τὸ ὑποχωρῆσαι

²⁻³ ἀποσκεπάσαντος... çῶς: verbis leviter corruptis varia remedia excogitare possis (cf. Dind. p. 180, app. crit.). Sensus vero (αrecluso dolio et visa luce») non in dubio est.

88d-94b

d

91

94a

b

τούς κολαστάς προσιμαρτύρεται τον αίθέρα καὶ τούς ἀνέμους, ήτοι τὰ ἐἐρια στοιχεῖα: τούς ποταιμούς καὶ τὰς πηγάς, τὴν ὑγρὰν φύσιν· καὶ τὴν ἐἐρια στοιχεῖα: τούς ποταιμούς καὶ τὰς πηγάς, τὴν ὑγρὰν φύσιν· καὶ τὰν ἤλιον, τὴν θερμὴν φύσιν· καὶ λέγει αὐτοῖς- ς τῆν τὴν ἔτρὰν φύσιν· καὶ τον ἤλιον, τὴν θεοκ, καὶ ἐγὰ θεός ἀν.» «θὲκασαθέ με οἶα πάσχω κακά παρά τῶν θεῶν, καὶ ἐγὰ θεὸς ἀν.» ἐλλάσσει δὲ αὐθις τὴν λέξιν, καὶ φησιν· «δέρχθητε (ἀντὶ τοῦ Ιδετε) οῖαις τιμορίαις διακοπτόμενος κακοπαθήσω εἰς τὸν διηνεκῆ χρόνον· τοιοῦτος τιμορίαις διακοπτόμενος κακοπαθήσω εἰς τὸν διηνεκῆ χρόνον· τοιοῦτος γὰρ δεσμὸν ἐξεῦρεν ἐπ' ἐμοὶ ὁ νέος ἡγεμῶν τῶν θεῶν (ἤγουν ὁ Ζεύς).» Α (contuil et DW).

3 προσμαρτύρεται BD(?)WY(?), vocabulum non nisi ex hoc ipso loco notum; προμαρτύρεται cet. (et V), vocabulum huic loco parum aptum 6 καὶ ἐγὰ θεὸς ἄν] καὶ ἐγὰ θεὸς ἄν τάχα PPd; θεὸς ἄν καὶ ἀντός ΒC. 7 ἀλλάσσει ... λέξω; quod ad verba attinet, cf. Mediceum 91.

Mediceus: Τεχνικόν τὸ μὴ εὐθὸς εἰσάγειν λαλοῦν τὸ συνεκτικὸν πρόσωπον, πρὸς ἐρεθισμὸν τοῦ ἀκροατοῦ. μεγαλοφυῶς δὲ τὰ δ΄ στοιχεῖα ἐπικαλεῖται. μονφδεῖ δὲ πάντων ἀποστάντων.

1 τεχνεχόν: de huius vocabuli usu vide Romagnoli, p. 867. 3-4 sie locum emendavit Petrus Victorius (Variae Lectiones XXVIII. 6; vide Stanley ad Prom. 88); cf. Mediceum 33 (μονοφδίας). ἐπικαλεῖται μόνο(ς)- δεὶ δὲ πάντων ἀποστάντων Mediceus.

PPdWXcY: αίθήρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί: Οἱ ἄνεμοι κατά μέν 'Αναξαγόραν ἐκ τῆς γῆς γίνονται, καθ' "Ομηρον δὲ «πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων», ἀλλ' ὁ μός 'Αναξαγόρας τὸ ὅλικόν φησιν αἴτιον τῶν ἀνέμων, 5 "Ομηρος δὲ τὸ ποιητικόν, μαλλον δὲ ἀμφότερα, τό τε ὑλικόν καὶ τὸ ποιητικόν. ἐκ μὲν γὰρ τοῦ λέγειν ἐνιαχοῦ τοὺς ἀνέμους εἰκμένους,» ἤτοι ἰκμώδεις καὶ καθύγρους, τὸ ὅλικὸν αὐτῶν αἴτιον λέγει, τὴν ἰκμάδα καὶ δρόσον ἐκ δὲ τοῦ λέγειν αὐτοὺς ὁρμῶν «πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων» το τὸ ποιητικόν φησιν αἴτιον. ἰκμὰς γὰρ λεπτυνθείας ἀἡρ γίνεται: ἀἡρ δὲ ἔτι ἀναχθείς καὶ λεπτυνθείς, πνεῦμα.

1-6 = Diels-Kranz, 59 Anaxagoras A86a. In W post 88a invenitur host scholium; in ceteris nostris perverso ordine ponitur (e.g. II. 1. 479; de derivatione ex ½μ½ς, confer sch. Ven. A et Eustathium ad loc.

10 γησιν] om. W et, ut vid., Υ.

gll. in PPd ad 88-89: αθήρ] πῦρ. πνοαί] ἄἡρ ἄνεμοι. ποταμῶν] ὅδωρ.

90α γέλασμα: Καλῶς εἶπε τὸ «γέλασμα», χῦμα· ἐκ μεταφορᾶς τῶν γελώντων καὶ διαχεομένων. ὤσπερ γὰρ ἐκεῖσε εὐφραινομένης τῆς καρδίας γελῶσι, γελῶντες δὲ διαχέονται καὶ εὐρύτητα ποιοῦνται τῶν στομάτων ἀὐτῶν· ὤσπερ πάλιν οἱ λυπούμενοι συστέλλονται, τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐμφύτου καὶ τὸ ἐριμοῦ αἴματος συστελλομένου· οὕτω καὶ τὸ κῦμα ὡσανεῖ γελᾶ καὶ διαχέεται, συχνὸν ἐρχόμενον καὶ ἀλλεπάλληλον. Α (om. BX, et D; contuli et W).

1 χῦμα; cf. Mediceum 90b. 2 ἐκεῖσε paene omnes nostri; ἐκεῖνοι VPr et edd. 3 καὶ εὐρ. ποι.] καὶ εὐρύνονται, εὐρύνητα ποιοῦντες PPd. 3 στομάτων edd.; σωμάτων omnes nostri. 4 αὐτοῖζὶ ἡμῖν CV.

b Mediceus: γέλασμα] Διάχυμα.

P*: Γελᾶ γαλήν' ἡ θάλασσα, ἐγέλασε τὸ ἔαρ.

Versus «politicus" est; erotico cuidam scriptori tribuendum esse suspicatur Panayotakis.

Pgl: 'Η γὰρ θάλασσα γαληνιῶσα πάντα τὰ προσπελάζοντα γαλήνης πληροῖ.

Pgl (alterum), Pdgl: γέλασμα] Διάχυμα· πλάτος· ἄπλωμα.

διάχυμα = Mediceum 90b.

Mediceus: καὶ τὸν πανόπτην] "Ηλλαζεν τὴν φράσιν. Cf. 88a 7, ubi minus apte videtur collocari haec sententia.

Mediceus: μυριετή Πολυετή· ἐν γὰρ τῷ Πυρφόρῳ γ΄ μυριάδας φησί δεδέσθαι αὐτόν.

Fragmentum est Aeschyli Promethei Pyrphori 341 M, non nisi ex hoc loco et 94b, c cognitum.

Wgl: Τὸν πολυετή, τὸν μυριάριθμον τρεῖς γὰρ μυριάδας φασί δεδέσθαι αὐτόν.

101-106a

b

C

d

106a

gll. in NP et (alterum) W: Τρεῖς γὰρ μυριάδας φασὶ δεδέσθαι αὐτόν.

2 φ. δεδ. αὐτ.] αὐτόν φησι δεδέσθαι Ρ. 2 αὐτόν] αὐτοῦ W.

gll. in BC et (alterum) P: μυριετῆ] 'Αναρίθμητον.

98a (98-99) Φεῦ φεῦ· στενάζω καὶ τὸ παρὸν καὶ τὸ ἐπερχόμενον πῆμα. Α (om. BC; habent DWgl).

b (gl: τό τ' ἐπερχόμενον] Διὰ τὴν τιμὴν τοῦ ἀετοῦ.

τιμήν C; lege τιμωρίαν?

c

100a Το αξαιτείλαι» άντι τοῦ τελεσθήναι, ώς τὸ ανόστον, δν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς 'Αθήνη», ἀντι τοῦ ἀπετέλεσε. A (om. C; habent DW marg.; iterum praebet in marg. P).

Dubia haec. ἐπιτειλαι in textu poetico exhibent omnes nostri; sed ἀποτελέω vel etiam vocem nihili ἀποτέλλω in animo habuisse videntur plerique eorum qui scholium exscripserunt. Cf. Mediceum 100b.

1-2 ἐπετείλατο Pmarg., X, cum plurimis codd. Homeri (Od. 1. 327); ἐπιτείλετο Υ; ἀπετείλατο vel sim. cet. 2 ἀπετέλεσε] ἐπετέλεσε Υ. Hic quaedam addunt BWmarg Υ; vide 100d.

b Mediceus: ἐπιτεῖλαι: 'Αντὶ τοῦ ἐπιτελεσθήσεσθαι, «δν ἐχ Τροίας ἐπετέλλετο Παλλὰς 'Αθήνη.»

ἐπετέλλετο: sic Mediceus. Vide ad 100a.

Mediceus (in altero margine) ἐπιτεῖλαι] 'Αντὶ τοῦ ἐπιτελέσαι.

d BNcWmarg Y Ya (in his continuatur cum 100a): "Έτεροι δὲ τὸ «ἐπιτεῖλαι» ἀντὶ τοῦ ἐπίλαμψαι.

Bgl: ἐπιτεῖλαι] Καὶ καταντῆσαι ἢ λάμψαι.

101 (101-110) καίτοι τί φημι; πάντα προυξεπίσταμαι: 'Αποδυρόμενος ὁ Προμηθεύς, καὶ ώσανεὶ ἄγνοιαν προβαλλόμενος τῆς τελευτῆς τῶν συμβάντων αὐτῷ κακῶν, ἐρωτῷ πότε ῆξει αὐτῷ ἐλευθερία τῶν δεσμῶν εἰτα γνούς ὡς αὐτός ἐστι Προμηθεύς καὶ οὐ μόνον τὰ αὐτῷ συμβησόμενα ὁ ἐπίσταται, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέροις, φησί· «τί φημι; ἐγὼ τὰ πάντα ἐπίσταμαι

άκριβώς, τὰ μέλλοντα δέ μοι νεωστὶ συμβήσεσθαι οὐδεμίαν βλάβην κομίσουσί μοι: χρὴ δὲ ἐκάστο ὑπομένειν τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ τύχην καὶ μοῦραν, ώστερ κάμοι. ὑπομένει δὲ ὡς λίαν γινώσκοιν ὅτι τὸ τῆς ἀνάγκης σθένος, ἤγουν ἡ δύναμις τῆς εἰμαρμένης, ἀκαταμάχητὸς ἐστι το καὶ ἀήττητος, ἀλλ' ὁμως οῦτε σιγὰν δύναμια τὰς τύχας, ἀλγῷ γάρ· οὅτε μὴ σιγὰν ἤτοι λαλεῖν), εὐλαβοῦμαι γάρ τὸν Δία. ἐγὰ γὰρ παρασχών τοῦς ἀνθρώποις τιμήν — τὴν διὰ τοῦ πυρὸς λέγω — ἐνεπάγην ταὐταις ταῖς συμφοραῖς. θηρώμαι δὲ καὶ σφετερίζομαι καὶ παρέχω τοῖς ἀνθρώποις πηγὴν πυρὸς κλοπαίαν, τῷ νάρθηκι (ἤγουν ἔσω νάρθηκος) αὐτὴν βαλών.» (πηγὴν» δε «πυρὸς» εἶπεν, ὅτι πᾶσα οὐσία μείωσιν πάσχει· τὸ δὲ τῦρ, κῶν τὸ τυχὸν εὐρεθῆ (ἤτοι μικρότατος σπιθήρ), ὑποτεθῆ δὲ ὑλη τινί, πάλιν αὕξεται. διὰ τοῦτο δὲ εἶπε «πηγὴν πυρός», ὅτι ἐκ τοῦ μικροῦ αὕξεται. Α (13 θηρῶμαι-17 tantum habet C, quasi scholium ad Prom. 109).

Haec quasi sex scholia separatim dant edd.; quasi unum omnes nostri, praeter C. 6 àxrıb $\tilde{\omega}_s$: =Mediceum 102a 6 moi vecoti omnes nostri prae-

γυί scribit μοι δὲ νῦν. De usu verbi νεωστί cum futuro («mox») apud recentiores vide Dind. adn. p. 193. 5 (sch. 167).
 8-10 ὅτι. - ἀἡττητος: sic plerique, et P'νε; τὰς ἀνάγορς σθένος, ἄγουν τὴν δῦναμν τῆς ἐμιαρμένης, ἀκαταμάχητον οὐσαν καὶ ἀἡττητον P'Pd. 10-11: = Mediceum 106b. 15-17 πηγὴν .. αὕξεταὶ om. Pd, in inno margine adicit B; = Mediceum 110.

102a Mediceus gl: σχεθρῶς] 'Αχριβῶς.

Fere idem Hesych. s.v. σκεθρόν.

CWa: 'Ασφαλῶς' ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζυγοῦ, ὅταν οὐχὶ σκάζη καὶ βέπη ἐνὶ μέρει, ἀλλ' ἔστιν ἐπὶ ἰσότητι.

Mediceus: ποταίνιον] Πρόσφατον, ἀπροόρατόν μοι.

P*: Ποταίνιον, τὸ ἀπροόρατον, ἀπὸ τοῦ «προ» προθέσεως καὶ τοῦ «αΐνος» ὁ λόγος: ἦγουν τὸ μὴ γενόμενον εἰς ἐμὲ καὶ δεύτερον καὶ ἄλλο· διότι ἐγὰ προγινώσκω τὰ πάντα.

1 ἀπροόρατον: cf. Mediceum 102c.

CNP*VWY: ἀλλ' ούτε σιγᾶν ούτε μή σιγᾶν: Οδ δύναμαι ταύτας τὰς λύπας σιγῆσαι ούτε μή σιγῆσαι. ἐὰν γὰρ ταύτας σιγήσω, λύπην τῆ ψυχῆ μου φέρω (οὐ τοσούτον γάρ τις λυπεῖται, εἰ καὶ ἐν θλίψεσιν ἐστίν,

115b-118

b

c

118

5 δσον χαίρει δταν έχδηλα ποιῆ, καὶ πρὸς ἐτέρους λέγου τὰ λυπούντα αὐτόν) · ἐὰν δὲ μὴ σιγήσω, ἤτοι ἐὰν λαλήσω καὶ εἴπω τὰ λυποῦντά με, τὸν Δία παροτρυνῶ εἰς ὁργὸν έμήν, ἀπὸ τοῦ λέγειν πολλά.

Adnotatio satis verbosa fortasse tribuenda erat commentario contra omittunt BDPdX, et eadem materies iam in sch. 101 (quo certe commentarii A est) brevius meliusque tractatur. 5 λέγει omnes nostri; exspectes -η.

> Mediceus: ἀλλ' ούτε σιγᾶν] Ούτε σιγᾶν δύναμα άλγῶ γάρ · οὕτε ἐλέγχειν, εὐλαβοῦμαι γάρ τὸν Δία.

Cf. 101. 10-11. 2 ούτε μη ἐλέγχειν Mediceus; μη del. Bothe: οὐδὲ μὴν ἐλέγχειν Palev.

Mediceus: "Ο όρῶν ὁ Ζεύς οὐκ ἐπιλήσεται τῆς εἰς έμε δργής.

Incipit hoc scholium iuxta intervallum quod est inter versus Aeschyleos 108 et 109. Quo referendum sit, incertum; an versui 106 μη σιγάν τύχας (cf. 106a fin.)?

> Mediceus et (partim) PPd: πηγήν κλοπαίαν: Πᾶσα οὐσία μείωσιν πάσγει· τὸ δὲ πῦρ ἐν ὅσω κᾶν τὸ τυγὸν έγη πάλιν αύξεται, δ είδως πρώτος ὁ ποιητής είπεν «σπέρμα πυρός»· καὶ τὸ σπέρμα γὰρ ἐξ ἐλαγίστου 5 αύζεται, πρός τοῦτο οὖν ἀντεμηγανήσατο Αἰσγύλος «πηγήν» εἰπών· καὶ αὐτή γὰρ ἐκ τοῦ τυχόντος αὕξεται.

Cf. 101. 15-17. 1-4 πυρός: haec tantum praebent PPd. Od. 5, 490. 5 άντεμηχανήσατο Mediceus; άντετεχνήσατο Weckl., ingeniose et fortasse recte.

114a gll. in BCPX: ἄ ἄ ἔα ἔα] Ἐπίρρημα ἐκπληκτικόν Αττικόν ιδιοπεποιημένη ή φωνή.

gll. in PPd: Έκπλήξεως ἐπίρρημα.

c Mediceus: Έκπλήξεως ἐπιρρήματα.

115α τίς ἀχώ, τίς ἐδμά: "Ισως αἱ 'Ωκεανίδες εὐωδίας ἔπνεον. αἰσθητή δε ἡ όδμή, ούχ όρατή· διό καὶ «ἀφεγγῆ» ταύτην φησίν, ώς ἀθεώρητον οὐσαν. διά δὲ τῆς ὀδμῆς προνοεῖ τὴν τῶν 'Ωχεανίδων ἄφιξιν. Α.

I-2 cf. Mediceum 115b.

b

108

110

Mediceus: τίς ἀγώ, τίς δδμὰ] "Ισως, ὡς 'Ωχεανίδες, b εὐωδίας ἔπνεον. αἰσθητή δὲ ή ὀσμή, οὐχὶ ὁρατή. διὸ «ἀφεγγής»» φησι.

1 ώς Mediceus1; αl suprascr. manus recentior, cf. 115a1.

SįVWY: κεκραμένη: "Ηρωες, βροτοί μέν όντες, θεών 116a δὲ τυγγάνοντες σύγγονοι.

Lemma om. V, qui hoc scholium continuat cum 120a.

Pgl: χεχραμένη] Έξ ήμιθέων ήρώων, ήγουν ἀπὸ τῶν b ήρωων τε καὶ ἀνθρώπων.

Mediceus gl: κεκραμένη 'Ημιθέων.

117α ἵχετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον: Ἐπὶ τὸ τελευταῖον μέρος τῆς γῆς ἔλθεν. έπειδή τέλος τῆς οἰκουμένης ὁ Καύκασος. ή, οὖ ἐγὼ πρὸς τὸ πέρας εἰμὶ δεδεμένος · έπὶ γὰρ ἄκρου προσδέδεμαι. Α.

> Cf. Mediceum 117b. 3 προσδέδεμαι omnes nostri excepto Υ (-σαι).

> > Mediceus: ἵχετο τερμόνιον] ἐπεὶ τέλος τῆς οἰχουμένης ό Καύκασος. ή, ούκ έγω πέραν είμι δεδεμένος επί γάρ ἄχρου προσδέδεται.

2 oùx Mediceus; legendum où cum 117a. 2 πέραν suspectum; cf. 117a.

> PPd: ἵκετο τερμόνιον] Έπὶ τέλει τοῦ 'Ωκεανοῦ ὁ Καύκασος. «πάγος» δὲ παρὰ τὸ πήσσεσθαι ἐν αὐτῷ τὰ ὕδατα. ἢ διὰ τὸ τὰς πηγὰς ἐξ ἄκρων τῶν ὁρῶν κατέργεσθαι.

P*: 'Η «ἐπί», ὅταν στάσιν, μετὰ γενικῆς· ὅταν δὲ d χίνησιν, μετά αἰτιατικῆς.

> PPdWY: τί δή θέλων: "Η «τί ἔτερον θέλων», ή πρός τὸ σημαινόμενον ἀντὶ τοῦ «θέλουσα», καί ἐστι τὸ σχημα 'Αττικόν, τὸ λεγόμενον καινοπρεπές οἱ γὰρ 'Αττικοὶ πρός τὸ σημαινόμενον καὶ τὸν νοῦν ἀφορῶσι τῆς λέξεως.

Lemma om. PPd. 1-2 η τί...ἐστι solus habet W. corrupte ut videtur. 2-4 σχημα...λέξεως: secutus sum WY; eandem rem, verbis paullo mutatis, praebent PPd. Cf. sch. 406.

d

119 Mediceus: δεσμώτην] Διὰ τοῦτο «Δεσμώτης» ἐπιγέγραπται.

120α τὸν Διὸς ἐχθρόν, τὸν πᾶσι θεοῖς: Πάντες οἱ θεοὶ ὡργίζοντο τῷ Προμηθεῖ διὰ τὸ πῆρ - ἐκ γὰρ τούτου πάντα ῥᾶστα εἶχον οἱ ἄνθρωποι, καὶ οὐκέτι ἔθυον συνεχῶς. Α (om. C; contuli et DW).

Cf. Mediceum 120b. In lemmate secutus sum BX; ceteri pauciora verba praebent.

Mediceus: τὸν πᾶσι θεοῖς] Καὶ αὐτοὶ γὰρ ὡργίζοντο
Προμηθεῖ διὰ τὸ πῦρ· ἐκ γὰρ τούτου πάντα ρᾶστα
τὸ λοιπὸν εἶχον ἄνθρωποι, καὶ οὐκέτι ἔθυον συνεχῶς.

P*VWXcY: Φασί τον Προμηθέα κεκλοφέναι ἀπό τοῦ Διὸς τό πῦρ, βαλεῖν τε νάρθηκι καὶ τοῖς ἀνθρώποις καταγαγεῖν, τοῦτο δὲ μυθώδες, τὸ δ' ἀληθὲς οῦτως ἔχει· «πῦρ» καλεῖται ἡ γνῶτις διὰ τὸ δραστήριον 5 «Προμηθεὸς» δὲ καλεῖται ἡ προμήθεια καὶ ἡ πρόγνωσις καὶ ἡ πρωτόπλασις, ἡν δέδωκεν ὁ θεὸς τῷ ἀνθρώπως ἔχειν καὶ φυλάττειν, καὶ μὴ τινος φροντίζειν & δὲ ταὐτην λαβών οῦκ ἐφύλαξεν, ἀλλ' ἡρξατο φροντίζειν καὶ προβουλεύεσθαι, καὶ οἱτο κλέπτειν τὴν τοιαύτην προμήτο θειαν. ὅτι δὲ νάρθηκι ἔβαλε τὸ πῦρ, καὶ αὐτὸ προσφόροις ἀπὸ γὰρ τῆς οἰκείας συθρότητος τοῦ νοὸς ἡρξατο φροντίζειν καὶ προλέγειν τὰ μὴ δέοντα.

SjWXcY (in hoc continuatur cum 120c): 'Ο Προμηθεύς οδτος, ώς άληθης έχει λόγος, άνθρωπος ήνσοφός δε ῶν είς παιδείαν μετέπλασε τοὺς άνθρώπους ἀπό τῆς ἄγαν ἱδιωτείας εἰς γνῶσιν ἄκραν, ὅθεν καὶ 5 μεμύθευται τοῦς "Ελλησι πλάττειν τοὺς ἀνθρώπους ἀλλά καὶ Πλάτων ἐν τῆ παλαιᾶ κωμωδία φησίν ἐν Σοφισταῖς.

«Προμηθεύς γάρ έστιν ἀνθρώποις ὁ νοῦς.»

6-8 hace etiam in cod. O inveniuntur, adscripta ad *Prom.* 6. 6 Πλέτων ΟΥια, πλέττων cet. 8 = Plato Comicus Fr. 136 Kock (testibus etiam Syncello et Cedreno). Προμήθεις omnes nostri, Προμήθεις ceteri testes ap. Kock. Metri sanandi causa aut scribendum προμήθει cum Dind., aut (quod malim) γέρ secludendum vel loco movendum, e.g.: cszi γέρν Προμήθεις έταν ἐλθερόποις ὁ νόσις.

P*: εἰσοιχνεῦσι] 'Απὸ τοῦ «οίχω», οίχνῶ- ώσπες καὶ ίκω, ἰκνῶ.

124α (124-132) φεῦ φεῦ: Πλησιέστερον γενομένης τῆς τῶν ὑλεανίδων
πληθύος, ἤδη καὶ τῆς τῶν πτερύγων ἡχῆς αὐτῶν αἰσθάνεται, καὶ φησιατί δή ἐστι τὸ κίνημα τῶν δρνέων, ὅπερ ἀκοίω πλησίων; ὁποσιρίζει
γὰρ ὁ αἰθὴρ ἐν εὐδιειναῖς πνοαῖς πτερύγων», φησὶν οὖν πρὸς αὐτὸν ὁ
5 χορὸς τῶν ὑλεανίδων · αμηδαμῶς φοβηῆς, Προμηθεῦ· προσέβη γὰρ
ἐνταῦσα πληθύς φίλη ἐν ταχυτάτη κινήσει τῶν πτερύγων, μόλις πείσασα
τὴν τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ὑλεανοῦ, διάνοιαν». Α.

2 πληθύος, ήδη: sic interpungunt nostri fere omnes, recte. κίνημα = Mediceum 124b. 4-7 φησίν . . διάνοιαν om. C.

b Mediceus: κινάθισμα] Κίνημα.

125 gll. in DP: οἰωνῶν] Λείπει τὸ «ώς». διὰ τὸ εἶναι πτερωτάς.

λείπ. τὸ ὡς habet solus P.

Mediceus, et (1-8) Sj, et (1-3) Ya, et (3-8) WXcY:
μηδέν φοβηθής] 'Ο ρυθμός 'Ανακρεόντειός έστι κεκλασμένος πρός το θρηνητικόν, ἐπεδήμησε γὰρ τῆ
'Αττική Κριτίου ἐρῶν, καὶ ἡράσθη λίαν τοῖς μέλεσι
5 τοῦ τραγικοῦ, ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οὐκ ἐν παντὶ τόπω,
ἀλλ' ἐν τοῖς θρηνητικοῖς, ἀς καὶ Σοφοκλής Τυροῖ β΄.
ἔστι δὲ ταῦτα ὅμοια τῷ κοὐδ' αὐ μ' ἐάσεις μεθύοντ'
οἴκαδ' ἀπελθεῖνοι, ταῦτα δὲ φασιν διὰ μηχανής ἀεροδονούμεναι· ἄτοπον γὰρ κάτωθεν διαλέγεσθαι τῷ
οὲφ' ὅψους, ἐν ὅσφ δὲ 'Ωκεανῷ προσλαλεῖ, κατίασιν
ἐπὶ γῆς.

1-3 'Αττική; adiecit Sj in imo folio. Hace tantum habet γα. 24 manca hace, et partim corrupta. 3 ἐρῶν Mediceus; ἐρῶ W. Y. qui hic incipiunt, et Sj. 4 ἡρὰσθη Mediceus; ἐρῶ W. Y. coni. Dind., sed ne sic quidem satis fit chronologiae aut seasui λρέσθη λία ντοῖς μέλευτα αὐτοῦ ὁ τραγινοίς coni. Wel; pluralem pottus exspectes, i.e. ἡρέσθησαν οἱ τραγινοί, cf. Pearson ad Soph. Fr. 656. 4 τόπος: fortasse scribendum τρόπος 6 Τυρο δ β Mediceus Tύρους βουν (sic) W.Χ.; τύρης βου (sic) Y. = Soph. Fr. 505. N. 656 P. 6 οδὸ αὐ; sic Mediceus W.Χ. Υ; τόδ αὐ Sj. = Anacreon Fr. 67 (412) Page. 8 -9 cf. 128b. Contra facit 2782 4-5.

b

b

b

CPPHVWY: φιλία γάρ ήδε: Λότη ή φάλαγξ, ή αυστοιχία, άντι τοῦ αἡμείς». ταῦτά φασιν ἀεροδρομοῦστι ἄτοπον γάρ κάτωθεν διαλέγεσθαι τῷ Προμηθεί εῷ ὑψους κρεμαμένω, ἐν όσω δὲ 'Ωκανῷ προσλαλεῖ ὁ Τρομηθεύς, κατίασιν αὐται ἐπὶ τῆς γῆς.

Veri simile est haec fuisse partem commentarii A, quamquam om. codd. BNX.
2 συστοιχία VY; σύστοιχος PPd; de CW incertum.
2-5 cf.
Mediceum 128α 8-11. 5 αῦται] αὐταὶ PPd.

132a (132-135) κραιπνοφόροι: «Έκόμισαν δὲ ἐμὲ ἐνταῦθα αἰ ταχύταται πνοαὶ τῶν ἀνέμων, ἡνίκα γὰρ ἐπασσαλεύου τῆ πέτρα προσηλούμενος, ὁ κτύπος τοῦ Χαλυβικοῦ σιδήρου διῆλθεν εἰς τὸν ἐσώτατον τόπον τῶν ἡμετέρων οἰκημάτων», τοῦτο δὲ δηλοῖ, ὅτι καὶ μέχρι τοῦ 'Ωκαανοῦ ὁ κτύπος ἀφίκετο, αἀποσείσαι δὲ με πεποίγκε καὶ ἀπορρίψαι τὴν πολλὴν δεχιὴν αἰδῶ (ῆγουν τὴν καλλίστην, τὴν ἐξ ἀναδόσεος αξικατος γενομένην), καὶ τολικρότερον ἐνταῦθα παρεῦναι· ἢλθον δὲ καὶ ἄριμησα ἀπέδιλος ὅχω πτερωτῷ (ῆγουν τῆ δι' ἀξεος πτήσει)», διὰ τοῦτο δὲ δηλοῖ ὅτι σπουδαίως παρεγένοντο, ἄστε οὐδὰ τὰ οἰκεῖα πέδιλα δυνηθῆναι βαλεῖν. Α.

2 ἢγότα γάρ ἐπασσ: cf. Mediceum 133a. Hic novum scholium (cuius lemma κτύπου γάρ ἀχώ) incipiunt PPd. 4-5 cf. Mediceum 133b. 5 ἀποσείσαι) ἀποσείσαιθαι PPd, magis Attice. 5-7 cf. Mediceum 134b. c 7 post τολμηρότερον add. BNX: ἐφρόνησα; cf. Mediceum 134b.

b DglP*PdY: κραιπνοφόροι] Κραιπνὸν τὸ ταχό, ἀπὸ τοῦ τὸ κάρα πνεῖν.

ι κραιπν. τό ταχ.] κραιπνός κυρίως δ ταχύς δρομεύς Dgl. 2 τό κάρα] om. Pd; κάρτα praebet Dind,

133a Mediceus: κτύπου κ.τ.λ.] Ἡνίκα ἐπασσαλεύετο.

b Mediceus: διῆξεν κ.τ.λ.] 'Υπερβολή τοῦ φόβου, εἰ καὶ μέχρι τοῦ 'Ωκεανοῦ ἔφθασεν.

1 φόβου] ψόφου coni, J. F. Davies ap. Paley.

P*: χάλυβος] Χάλυψ· ἔθνος ἔνθα ὁ σίδηρος ἐγίνετο.
ότε δὲ προσεκαρφοῦτο, ὁ κτύπος τοῦ σιδήρου ἡχούετο ἐκεϊ.

134α την θερμερώπιν αίδώ: Την έπικειμένην θερμότητα τῷ προσώπο μου.
Τρουν την έρυθρότητα, ην ούκ έξεστιν ἐν ἀνδρὶ βλέπειν. καὶ γὰρ ἡ

παρθένος έρύθημα έχει εν τῷ ἐαυτῆς προσώπιο οδιτιω γάρ συνεζεύχθη ἀνδρί, ώστε τρέφειν διά τοῦ αξιμανος ἐαυτῆς τὸ παιδίον, οδιτε καταμήνια βλέπει, δι' ὧν τρέφεται τὸ ἔμβρυον: καὶ διά τοῦτο τὸ αξιμα διά τοῦ προσώπου αὐτῆς ἐξέρχεται. ἡ δὲ γαμιθεῖσα, ἐκείνη χλιορίζουσα τὴν δύν ἐστίν, ὡς ἀπολείποντος τοῦ αξιματος αὐτῆς καὶ τρέφοντος τὸ ἔμβρυονἐκεῖ γάρ κατέρχεται ἄπαν τὸ αξιμα αὐτῆς, καὶ αὐτῆ μένει χλιορά, βλέπουσα καὶ καταμήνια δι' ὧν τρέφεται τὸ παιδίον. Α (contuli et DW).

ι θερμερῶπιν omnes nostri, et in lemmate et in textu Aeschyleo. 6 χλωρίζουσα] χλωριάσασα DNPτρΧ. 7 τρέφοντος DX: τρεφούσης cet.

Mediceus: 'Απεσείσατό μου τὴν αἰδῶ· οἶον ατολμηρότερον ἐφρόνησα ἐνθάδε παρεῖναι».

Mediceus: θεμερῶπιν Θερμήν έκ δὲ τούτου τὴν καλλίστην φησί.

θεμερῶπιν Mediceus ante corr. in textu Aeschyli (corr. in θερμερ. manus recentior); θερμερῶπιν vero interpretatur scholiasta. Cf. 132a 6.

135a Mediceus: ἀπέδιλος] «Γείτονες ἄζωστοι έχιον».

= Hesiodi Op. 345

Mediceus (in altero margine): όχω πτερωτώ] Ταῖς πτέρυξιν δι' ὧν ἐπωχοῦντο οἱ Ιπτάμενοι.

136a (136-140) αἴ, αἴ: 'Ω τέχνα τῆς πολυγόνου Τηθύος (ῆγουν τῆς γῆς) καὶ τοῦ 'Ωκεανοῦ τοῦ περικυκλοῦντος πᾶσαν τὴν γῆν ἐν πολυκοιμήτφ ρεύματι, ῆτοι πολυησύχφι τὸ γάρ ᾶ κατ ἐπίτασιν κείται: εἰ γάρ ῆν ταραχώδες τὸ τοῦ 'Ωκεανοῦ ρεϋμα κυκλοῦντος πᾶσαν τὴν γῆν κομαίνεσθαι, ὡς ἐν αὐτῷ ἀναπαπταμένην. ἄλλος τε οιδὲ ἔπαινος τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ ψόγος, ὑδάτων δὲ ἀρεταὶ τέσσαρες· τὸ ψυχρόν, τὸ λευκόν, τὸ ἤδὸ, καὶ τὸ ἡρεμαῖον τῆς ρεύσεως. Α.

Lemma; al al vel al al φεῦ plerique; γρ. al xal φεῦ P, al, al Y. 1 πολυγόνου] -τέχνου BCNV. 1 τῆς γῆς: Tethyn cun terra aequiparant et Souda s.v., et Eustathius ad II. 14, 201. 5-6 aλλως τε . . . ψόγος soli praebent PPd. 6-7 cf. Mediceum 130a 2-4. 7 quaedam addit W; vide 130e.

PPd: αὶ αὶ αὶ αὶ] Τὰ εἰς αὶ λήγοντα ἐπιρρήματα θρηνητικὰ περισπώνται, πλὴν τοῦ αβαβαί» καὶ αοὐαί».

144a-151b

145

b

τὸ δὲ «αἴ» ἀντί τοῦ «ἄνποτε» (ἐξ οὖ καὶ τὸ «αἴθε»), ὡς εὐκτικόν, ὀξύνεται.

ΟΡΡάΨΥ: Τηθύος: 'Ωκεανός τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς υἰὸς ὁ πρῶτος, γήμας Τηθύν τὴν ἀδελφήν, τάδε γεννῷ τὰ τέκνα: τοὺς ποταμούς καὶ τὰς πηγὰς τὰς οὕσας ἐν τῷ κόσιφ: ὧν καὶ Πλουτὰ καὶ Περσηίς καὶ δ Μῆτις καὶ 'Ασία, καὶ Στὺξ όμοῦ καὶ Καλυψώ: τὰς δ' ἄλλας ἐατέον.

Lemma solus habet Y, sed ad *Prom.* 137 refert hoc scholium et W, signis appictis; perperam igitur ad *Prom.* 140 retulit Dind. Breviarium videtur esse Hesiodi *Theogoniae* 337-370.

139a Mediceus: ἀκοιμήτω] Πολυκοιμήτω, ἡρεμαίω, ἐνα τὸν «ἀκαλαρρείτην» δηλώση. τέσσαρα δὲ ὑδάτων ἐγκώμια· τὸ ψυχρόν, τὸ λευκόν, τὸ ἡδύ, τὸ ἡρεμαίον τῆς βεύσεως.

In margine exteriore appinxit: $\Sigma\eta(\mu\epsilon l\omega\sigma\alpha)$. 2 ἀχαλαρείτην Mediceus. Cf., e.g., Il. 7. 422. 2-4 cf. 136a, fin. Similes aquae laudes inveniuntur in sch. AE Pind. Ol. 1.1h Drachmann.

b Mediceus gl: ἀχοιμήτω] Γαληνώδει.

137

WYa (in his continuatur cum 136a): Πουότητες δὲ δδάτων γλυκό, άλμυρόν, καὶ μέσον. γλυκό μὲν τὸ τῶν πηγῶν· άλμυρὸν δὲ τὸ τῶν θαλασσῶν· καὶ μέσον τὸ τῶν λιμνῶν.

Secutus sum W. 2 ὑδάτων W; εἰσι γ' Ya. 2 άλμυρόν W; άλικόν Ya. 3-4 καὶ . . . λιμνῶν om. Ya.

141 (141-143) Φεῦν ἔδετέ με οἰφ δεσμῷ προσηλωμένος τῆς ἐξοχῆς ταύτης τοῦ ὅρους κακὴν τήρησιν βαστάζω. Α? (om. CPd, sed habet P*).

Lemma nullum; fortasse igitur coniungendum cum 136a. βαστάζω] βαστάσω P, rectius.

- 143 Μediceus: ἄζηλον] Χαλεπήν, κακόζηλον φυλακήν βαστάσω· δ ἐστι «φρουρήσω τὴν πέτραν.»
- 144a (144-150) λεύσσω, Προμηθεΰ: «Βλέπω, ὅ Προμηθεῦ, ἄ πάσχεις φοβερά (ἤγουν φόβου ἄξια). εἰσῆλθε δὲ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς νεφέλη

πλήρης δαχρύων, εἰσιδούση τὸ σὸν σῶμα πρὸς τἢ πέτρα ξηραινόμενον καὶ κατατηχόμενον ταὶς τοῦ δεσμοῦ τοῦ σιδηρείου βλάβαις. νέοι γὰρ 5 μασιλεῖς κρατοῦσι τοῦ 'Ολύμπου». λέγει δὲ τοῦτο διὰ τὸν Δία· ἦδη γὰρ ερριψε τὸν ἐαυτοῦ πατέρα Κρόνον τῆς βασιλείας. ακαὶ νέοις νόμοις καὶ ἀσυνήθεσι τὰ πάντα διεξάγει ἀδίκως». αοἰακονόμοι» δὲ λέγονται οἱ κυβερνῆται τῶν νηῶν· ὡσπερ γὰρ ἐκεῖνοι τρέπουσι τὴν ναῦν ἐνθα βούλοται, οῦτω καὶ ὁ βασιλεὺς ποιεῖ ὁ βούλεται. Α (om. C; contuil et DW).

1-2 φοβερὰ quasi neutr. plur. acc. post λεύσσω accipit scholiasta, neglectis rebus metricis et grammaticis; cf. 144b. 3 ξηρανόμενον: cf. Mediceum 147. 7 post λέγονται add. PPd; χωρίως.

P*Ya: φοβερά] "Η στιχτέον εἰς τὸ «φοβερά», [ν' ἢ ἡ σύνταξις οῦτως «ιδ Προμηθεῦ, λεύσσω καὶ βλέπω & πάσχεις φοβερά καὶ ἄξια φόβου», τὸ δὲ αδὲ» ἀντί τοῦ γάρ, [ν' ἢ τὸ ἐξῆς οῦτως «εἰσῆλθε γὰρ τοῖς ἐμοῖς 5 ὀφθαλμοῖς νεφέλη πλήρης δαχρύω»».

c gll. in BC: ἐμοῖσιν ὅσσοις] Προσχηματισμός. Citatur hoc vocabulum in LSJ tantum e Galeni Απίπ. Pass. 2.2 (dub.).

> VWY: ὁμίχλη: Ταύτην τροπικήν ἀπὸ τοῦ νέφους καὶ τῆς ὁμίχλης: ἐκ τούτων γὰρ τὸ ὑδουρ καταρρήγωται. οὐτω δὴ καὶ ἐνταῦθα· νέφους ἐπιγεγονότος ἐκ Θλίψεως, τότε δάκρυον καταχέουσιν ἄνθρωποι.

Mediceus: προσαυαινόμενον] Ξηρόμενον.
Sic Mediceus; corrigendum e 144a: ξηραινόμενον.

148 Mediceus: ἀδαμαντοδέτοις] Ίσχυροδέτοις.

149 Mediceus: οἰακονόμοι] Κυβερνῆται, τροπικῶς.

150 Mediceus gl: νεοχμοῖς] Νέοις, προσφάτοις.

151a Mediceus: πελώρια] Τούς Τιτᾶνας καὶ τούς τούτων νόμους.

CP*PdVWY: Πελώριος πόθεν έτυμολογεῖται; ἀπὸ τοῦ «πέλω» τὸ πλησιάζω καὶ τοῦ «ἄρα»· τῶν γὰρ

μεγάλων πάντες φροντίζουσιν. ΄ΑΛΛΩΣ· «πελώριχ» λέγει τους Γίγαντας. πριν γάρ, ὡς λέγουσί τινες, οι 5 Γίγαντες έβασίλευον· έλθὼν δὲ ὁ Ζευς καὶ καταβαλών τούτους, έβασίλευσεν.

1-3 πελώριος ... φροντίζουσιν: ad finem scholii transponunt PPd; tum adiciunt: $\tilde{\eta}$ άπό τοῦ πέλας, $\tilde{\eta}$ γουν έγγύς, εΐναι τοῦ 'Ωρίωνος, $\tilde{\tau}$ πέλω hoc accentu nostri; πελώ debebant. 4-5 Γίγαντ. omnes nostri. Rectius Mediceum 151a.

Pgl: πελώρια] "Εθη τὰ μεγάλα· θαυμαστά, λαμπρά· η διὰ τους Τιτᾶνας.

Similia, sed breviora, in quibusdam aliis; ἔθη et D.

152a (152-159) εὶ γάρ μ' ὑπὸ γῆν: Είθε, φησίν, οὕτως ἀπηνῶς ὑπολαβών με ὁ Ζεὺς τοιούτως ἀλύτοις δεσμοῖς ἔπεμψεν ἄν ὑπὸ τὴν γῆν, κάτωθεν τοῦ τοὺς νεκροὺς δεχομένου "Αιδου (λέγει δὲ εἰς τὸν ἀκατανόητον καὶ ἀμέτρητον Τάρταρον· ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ "Αιδη θεοί εἰσιν· ὁ Πλούτων, ἡ Περσεφόνη, καὶ ἀλλοι), ὅπως μὴ ἐπέχαιρὲ τις οἰς πάσχω κακοῖς ὁρῶν με, μήτε τις θεὸς μήτε τις ἄλλος, νῦν δὲ πέπονθα ὁ τάλας κίνυγμα, ὡσανεὶ κρέμασμα αἰθέριον (ἦγουν είδωλον), ἐπίχαρμα τοῖς ἄλλοις θεοῖς τοῖς ἐμοῖς ἐγθροῖς. Α.

5 τις οίς C; τοῖς οίς cet. 6-8 cf. Mediceum 158a.

b Mediceus: εἰ γὰρ] 'Αντὶ τοῦ «εἴθε».

156a Mediceus et O: μήτε τις άλλος] Καλῶς οὐκ ἐπήνεγκεν «μήτε τις ἄνθρωπος»· οὐ γὰρ ἄν ἐπέχαιρον οὕτοι αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ συνέπασγον.

I-2 καλῶς . . . ἄνθρωπος: Mediceum dubitanter secutus sum, ubi οὐκ scriptum est supra lineam manu recentiore. In O ita: καλῶς ἐπήνεγκε «μήτε τις ἄλλος», ἤγουν ἄνθρωπος; quod verum esse potest.

b gll. in PPd: μήτε τις ἄλλος] "Η ήρως ή ἄνθρωπος.

158a Μediceus: κίνυγμα] "Ωσπερ εἴδωλον κρεμάμενον ὑπὸ τὸν ἀέρα, ἐπίχαρτα πεπονθώς τοῖς ἐχθροῖς.

[98]

b Mediceus gl: χίνυγμα] Εἴδωλον.

CD (partim) PPdV (partim) WY: κίνυγμα: Τὸ κίνημα· καὶ ἔστι πρωτότυπον τὸ «κινῶ», ἐξ οδ κινύω

καὶ κίνυμι (τό δὲ κίνυγμα, ποιὰ φωνὴ ἐν τῷ ἀξρι μετὰ ράβδου γινομένη)· οδ Χρῆσις ἐν τῷ ακεκίνυντο φά-5 λαγγες»· καὶ κινύμενος, ὅ ἐστι κατὰ νοῦν κινούμενος κινόσαω ἀρ' οδ καὶ κίνυγμα, τὸ ἀξριον εδλαλον· κατὰ τὸ «αἰθύσσω», αἴθυγμα· «πτύσσω», πτύγμα· «νόσσω», νύγμα· ἐξ οδ καὶ ἡ νυγμή, ὡς πτύγμα, πτυγμή (καὶ 10 ἀποβολῆ τοῦ τ̄, πυγμή), καὶ ξύσμα, ξυσμή.

1-3 κίνυγμα... κίνυμ] om. Υ. 3-4 τὸ δὲ... γινωμένη: haec tantum habent DV. 4 ἐράβου βρίββου D, quod aeque scribi potest. 4-5 Cf. II. 4. 281, 332, etc., ubi codd. recte κίνωντο. 6 δικλογιζόμενος] om. Pd; λογιζόμενος C.

160 (160-167) τίς ἄδε τλησικάρδιος: 'Ο χορός φησι πρὸς τὸν Προμηθέαατίς ἀπὸ τῶν θεῶν οὕτως ὑπάρχει λιθοκάρδιος, ἤτινι ἐπιχαρῆ (ῆγουν χαρᾶς πρόξενα) ὑπάρχουσι ταῦτα ὰ πάσχεις; τός οὐ συμπάσχει καὶ συναλγεῖ τοῖς σοῖς κακοῖς, χωρὶς μόνου τοῦ Διός; οὕτος γὰρ θέμενος, 5 καὶ οἰονεὶ σχών, ἀκαμπῆ ψυχἡν, ἐπικότως καὶ ὀργίλως ὁἀμναται καὶ δαμάζει τὴν οὐρανίαν γένναν (ῆγουν τὸ γένος τῶν θεῶν)· οὐδὰ παυθήσεται τοῦ τυραννεῖν, ἔως οῦ λάβη κόρον τῆς τυραννίδος καὶ ἐπιθέσεως, ἢ ἐν δυνάμει ἰσχυρᾶ ἀφέληταὶ τις τὴν ἀρχὴν καὶ βασιλείαν αὐτοῦ. Α (οπ. C, habent DW).

162 Mediceus: δίγα] Πλην Διός.

164 Mediceus: οὐρανίαν] Τὴν Τιτανικήν· τὴν ἐξ Οὐρανοῦ.

166a Mediceus: ἢ παλάμα κ.τ.λ.] Ἦ αὐτὸν καθέλη τις τῆς Θασιλείας.

b DglPmarg: δυσάλωτον] "Η ότι βιαστικῶς ἐδράζατο αὐτῆς, ἢ διὰ τὸ μὴ δύνασθαί τινα . . . . εῖν αὐτῆν (?).

2 -εῖν P; học loco nec D nec P facile leguntur. Fortasse ἐπιλαβεῖν.

167 (167-177) ή μὴν ἔτ' ἐμοῦ: "Οντως δὴ ἀχμὴν ἐμοῦ χρείαν ἔξει ὁ πρότανις καὶ διοικητής καὶ ἡγεμών τῶν θεῶν Ζεύς, καίτοι αλκιζόμενός με (ἡγουν δεσμῶν) ἐν Ισχυραῖς γυιοπέδαις, ἡ δεσμοῖς τῶν μελῶν, καὶ αἰκιζομένου ἐμοῦ παρ' ἐκείνου, ἔξει δὴ χρείαν ἐμοῦ δεῖξαι αὐτῷ τὸν νεωστὶ ἀποστο λήσαντα τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ βούλευμα ὑφ' οῦ τὴν ἀρχὴν μέλλει ἀραιρεθῆνα.

λέγει δὲ τὸν ἔρωτα τῆς Θέτιδος, δν ἔσχεν ὁ Ζεύς, οὖτος γὰρ ἐρασθείς αὐτῆς, ἐδίωκεν αὐτὴν ἐν τῷ Καυκάσφ ὅρει ὅπως συγγένηται αὐτῆς ἐκαλύθη δὲ ὑπὸ Προμηθέως εἰπόντος αὐτῷ ὅτι ὁ μέλλων γεννηθήναι 10 ἐξ αὐτῆς ἔσται κρείττων καταπολύ τοῦ οἰκείου πατρός, φοβηθείς οὖν ὁ

10 ἐξ αὐτῆς ἔσται κρείττων καιτιώνου του δικουστικήνου μοργησεις ούν η Ζεός περί τῆς βασιλείας, ἀπέσχετο τῆς πρὸς Θέτιδα συνουσίας, φησίν οῦν ὁ Προιμηθεύς ότι ἔξει ποτε χρείαν ἐμοῦ ὁ πρῶτος τῶν θεῶν, δεῖξαι αὐτῷ τὸν ὑρ' οῦ ἀφαιρεθήσεται τὴν βουλευτικὴν πρόνοιαν, τὴν ἔξουσίαν, τὰς τιμάς, οὐδαμῶς δὲ με τοῖς μειλιχίοις καὶ πραέσι καὶ 15 γλυκέσι ῥήμασι τῆς οἰκείας πείθους θέλξει (ἤγουν ἀπατήσει)· οὕτε μὴν δὶ ἀπειλῶν πτήξει με εἰπεῖν αὐτῷ πρὶν ὰν λύση με τούτων τῶν ἀγρίων δεσμῶν, βουληθῆ τε δοῦναι ἐμοῦ ἀντεκτίσεις καὶ ἀνταποδόσεις ταύτης τῆς τιμωρμάς ἡν ἐτιμωρήσατό με. Α.

2-4 in Prom. 168 duas novit lectiones scholiasta: αὐκζόμενος, quae etiam varia lectio est in C, et αἰκιζομένου, quam praebent edd. et codd. plurimi. Cf. Francken, pp. 13-14. 4 νεωστί: cf. Mediceum 170b. 4-5 ἀποσιλήσωντα omnes nostri. Aut scribe ἀποσιλήσωντα cum Dind., aut ipsum scholiastam crede erravisse. 7 cf. Mediceum 170a. 7-11 hanc fabellam e Luciani Dial. Deorum primo (Promethei et Iovis) fortasse sumptam esse bene admonet G. O'Grady; quamquam in ipso Caucaso monte Iovem Thetin prosecutum esse non diserte dicit Lucianus. 13 τον οπ. CN. 13 βουλευτικήν] βασιλευτικήν ΒΥ. 15 μὴν] οῦν PPd. 17-18 ταὐτης... με] om. BCVΥ.

170a Mediceus: δεΐξαι τὸ νέον] Περὶ τοῦ ἔρωτος τῆς Θέτιδος φησί.

 Mediceus: τὸ νέον βούλευμα] τὸ νεωστὶ μηχανώμενον κατ΄ αὐτοῦ.

171 Mediceus: ἀποσυλᾶται] 'Αποσυληθήσεται.

172 Mediceus: καί μ' ούτοι κ.τ.λ.] Πειθοῖ γὰρ ἢ βίκ πείθομεν, ὡς ὁ ποιητής· «πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηίδα, πολλὰ δ' ἀρειῆ».

2-3 Il. 17. 431.

175 Mediceus: πρὶν ἄν ἐξ ἀγρίων χ.τ.λ.] Τοῦτο τῆς μεγαλοφυίας Αἰσχύλου καὶ Προμηθέως ἄξιον, τὸ μετὰ τὴν λόσιν ποινὰς αἰτεῖν τὸν Δία.

178 (178-185) σύ μὲν θρασύς τε: Σύ μέν, ὅ Προμηθεῦ, εὕτολμος καὶ ἀναιδής γίνη, καὶ οὐδαμῶς ἐπικάμπτη ταῖς πικραῖς ταύταις αἰκίαις καταπονού-

μενος καὶ πιεζόμενος· ἐγιὸ δὲ λίαν φοβοῦμαι περὶ ταῖς σαῖς τύχαις, καὶ λογίζομαι ποῖ ποτε παύσονται καὶ ἐλλιμενισθήσονται (ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν προσορμιζομένων νηῶν), ἦγουν τὶ δεῖ σε τέρμα καὶ τέλος ἰδεῖν τῶνδε τῶν πόνων. ἀκαμπῆ γὰρ καὶ σκληφά ψυχὴν ἔχει ὁ Χεύς. ἮΛΛΩΣ· ἐγιὸ, φησίν, ἀπορῶ εἰ ὅλως σε ὁ Ζεὺς ἀπολύσει τῶν δεσμῶν· σὸ δὲ καὶ ἀντίποινα λαβεῖν ἀξιοῖς، τὸ δὲ ακέλσανταν ἀντὶ τοῦ παυσάμενον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν προσορμιζομένων νηῶν. Α.

4-5 παύσονται... νηῶν] παύσασθαί σε τούτων ἀπόχειται καὶ θεῖν τὸ τέρμα ἐλλιμενισθέντα ἐν τούτω PPd. 6 ἄλλως κ.τ.λ.: = Mediceum 182 + 183a. 9 hic quaedam adicit P*; vide 183d.

180 Mediceus: ἐλευθεροστομεῖς] Παρρησιάζη.

181 Mediceus: διάτορος φόβος] Ό διατορεῖν δυνάμενος καὶ τιτρώσκειν.

Cf. Mediceum 76b.

178-184a

182 Mediceus: δέδια κ.τ.λ.] Έγιὸ ἀπορῶ, φησίν, εἰ δλως σε λύσει τῶν δεσμῶν· σὐ δὲ καὶ ποινὰς λαβεῖν άξιοῖς, ὡς ἀγνοῶν τὸν Διὸς τρόπον.

183a Mediceus: κέλσαντ' Παυσάμενον· ή μεταφορά ἀπό τῶν προσορμιζομένων νεῶν.

CP*W: «Κέλσαι» κυρίως τὸ τὴν ναῦν προσορμίσαι
 τινὶ εὐγαλήνω καὶ εὐλιμένω τόπω: «ἔζοκεῖλαι» δὲ τὸ τὴν ναῦν ἐκβληθῆναι ὑπ' ἀνέμου ἔζω τοῦ λιμένος.

X: Οἱ μὲν ποιηταὶ «κέλλειν» τὸ ἐλλιμενίζειν εἶπονἐξ οῦ καὶ «κόλπος», εἰς ὃν αἱ νῆες κέλλουσιν ἡμεῖς δὲ μετὰ τοῦ ὅ φαμέν, «ὀκέλλειν». καὶ «προσκέλλειν» τὸ ἐντὸς λιμένος γίνεσθαι, «ἔξοκέλλειν» δὲ τὸ ἔξοριάζεσθαι.

4 ἐξοριάζεσθαι: sic X; vocabulum ignotum. Fortasse scribendum ἐξορίζεσθαι vel ἐξοδιάζεσθαι.

Φ P* (continuatur cum sch. 178): χέλσαντ"] δύναται δὲ συνταχθήναι καὶ οὐδετέρως, «κέλσαν».

184a Cgl: ἀκίχητα] 'Ακατάληπτα· ᾶ οὐδεἰς δύναται καταλαβετυ καὶ νοῆσαι.

[101]

gll. in DP: ἀκίχητα] 'Ακατάληπτα, ἀμετάτρεπτα. ἀχίγητα χυρίως ἐπὶ τῶν χυνῶν.

Mediceus: οὐ παράμυθον] Οὐ μύθφ παραγόμενον καὶ 185a πειθόμενον.

Mediceus (in altero margine): Παρὰ τὸ «ὅ τοι σθένος ούχ ἐπιειχτόν.»

= Il. 8, 463.

WXc (similia in PPd): οὐ παράμυθον: Οὐ μύθω C παραγόμενον καὶ πειθόμενον τὸ τοῦ Διὸς κέαρ.

2 τὸ . . . κέαρ WXc; ἐτέρφ τινι PPd, his verbis additisάλλά πᾶν τὸ ἀρέσκον αὐτῷ δικαίως οἰόμενον πράττειν (cf. Mediceum 186b).

1862 (186-102) οίδ' ότι θρασύς τε: Οίδα, φησίν ὁ Προμηθεύς, ότι ἀμείλιντός έστιν ὁ Ζεύς, καὶ τὸ δόξαν αὐτῷ δίκαιον δοκεῖ εἶναι· καὶ αὐτὸς έαυτῷ ἀρέσκων, τὸ Βουλητὸν αὐτῷ δίκαιον νομίζει εἶναι. ἀλλ' ὅμως ἔσται πραθς. όταν τοῦτον τὸν τρόπον ὁωσθῆ καὶ κρατυνθῆ τὰ ἐπιέναι μέλλοντα αὐτῷ. 5 την δὲ σκληράν καὶ ἀκατάπαυστον αὐτοῦ ὀργήν καταπραύνας, ήξει καὶ συνέλθη έμοι είς φιλίαν και συντυγίαν, άναγκαζόμενος άναγκαζομένω. ή ποθών μαθείν τὰ περί ἐαυτοῦ, συνέλθη ἐμοί ποθοῦντι λυθήναι τῶν δεσμῶν. A (contuli et DW).

> 1 Lemma: θρασύς omnes nostri praeter PPd, qui veram lectionem 2-3 καὶ αὐτὸς . . . νομίζει τραγύς praebent. τε omnes nostri. 4 ρωσθή ΡΥΡΝΧ; ραιχθή elval] om. PPd. Cf. Mediceum 186b. (i.e. ἐεχθῆ) Β; ἐαιστῆ Υ; φωραθῆ D; ἐαισθῆ CP¹PdVW. κρατυνθή BDNPγοXY; κρατηθή CP1PdVW. Scholiastam credo legisse in textu Aeschyli 189 vel ρωσθή vel ρεχθή (cf. 189b-d, et varietatem lectionum apud Dawe), atque ita interpretari velle: «cum hoc modo corroborata et confirmata erunt ea quae illi eventura sunt.»

Mediceus et NcVWXcY: καὶ παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον έχων: Πάντα δικαίως ολόμενος ποιεῖν· αὐτὸς έαυτῷ άρέσκων· καὶ δίκαιον νομίζων είναι ὅπερ ἄν βούληται πράττειν.

3 βούληται Mediceus; βούλοιτο cet. 1-2 Lemma om. Mediceus.

> CPPdVY: ραισθη: "Όταν ούτω τυφθη ύπὸ τοῦ άναγκαίου ώσπερ ύπο ραιστήρος, μαλακογνώμων έσται: εξρηται δὲ ἐχ μεταφορᾶς τοῦ σιδήρου.

2-3 μαλακογν. . . . δέ] non habent CVY.

189a

189b-193b

SCHOLIA IN PROMETHEUM

Ρ*: Γράφεται ρεχθή, ήγουν «όταν πραχθώσι τὰ πράγματα ούτως ώς λέγω.»

P* (alterum scholium): ταύτη ἐεχθῆ: "Όταν τυπωθῆ ύπὸ τῶν Μοιρῶν καὶ ἐδραιωθῆ οὕτως γενέσθαι.

1-2 τυπ. ύπ. τ. Moto.: cf. 40b init.

gll. in PPd: Γράφεται όεχθη, άντί τοῦ «πραγθη». d Tria verba ultima solus habet Pd.

PglPdmarg.: "Ηγουν όταν καταβιβασθή άπό τοῦ θρόνου και της βασιλείας.

gll. in CXa: ὁαισθῆ Κρατηθῆ ὑπὸ τῆς Θέμιδος.

In textu Aeschyleo ράισθη scribit Xa, ράιχθη C1, ρέσθη C2. Themidis mentio aut merae coniecturae esset imputanda, aut adnumeranda fragmentis trilogiae; malim tamen Θέτιδος.

Mediceus gl: ἀρθμὸν Φιλίαν. 191a

Ρ*: ἀριθμόν: Γράφεται ἀρθμόν, ήτοι φιλίαν. "Ομηρος. «οί δ' ήμεν άρθμιοι ήσαν», άντὶ τοῦ «φίλοι»· καὶ «διέτμαγον ἀρθμήσαντες», ἀντὶ τοῦ «εἰς φιλίαν έλθόντες», καὶ ὁ "Αρατος · «καὶ δή που πόλεμον, καὶ δή 5 καὶ ἀνάρθμιον αξμα».

> 2 ἄρθμιοι: corr. Dind.; ἀρίθμιοι P et multi codd. Homeri (Od. 16. 427). 3 Il. 7. 302. 4-5 Aratus, Phaenomena 125, ubi ἀνάρσιον codd.; cf. Wil., Hermes 25 (1890), p. 167.

193α (193-196) πάντ' ἐκκάλυψον: Καὶ φανέρωσον· καὶ εἰπὲ ἡμῖν πᾶσαν αίτίαν, και τὸν τρόπον, ἐν ποίω πταίσματι λαβών σε ὁ Ζεὺς αἰχίζεται καὶ τιμωρεῖ οὕτως ἀτίμως καὶ ὀδυνηρῶς. δίδαξον ἡμᾶς τόδε, εἰ μὴ βλάπτη καὶ ώσανεὶ αἰσγύνη τῷ λόγω καὶ τῆ φανερώσει.

5 βουλόμενος τοίνυν ό ποιητής διδάξαι την δπόθεσιν προσεποιήσατο έρωτώσας τὸν Προμηθέα τὰς 'Ωχεανίδας. A (om. C).

> 1-2 πᾶσ. αἰτ.] πάντα BNX. 5 τοίνυν] γὰρ PPd. λόμενος . . . ὑπόθεσιν: cf. Mediceum 193b. 6 τὸν omnes nostri; αὐτὸν τὸν praebent edd.

Mediceus: πάντ' ἐκκάλυψον] Τὴν ὑπόθεσιν βουλόμενος διδάξαι, τὸ περίεργον τοῦ γυναιχώδους ήθους προσέλαβεν. οὐκ ἄν γὰρ ὁ 'Ωκεανὸς ἡξίωσεν ἐρωτῆσαι, εἰδώς.

2 περίεργον Pauw; πάρεργον Mediceus.

[103]

197 (197-198) άλγεινά μέν μοι: "Αλγους μέν αξτια ὑπάρχουσί μοι ἐν τῷ λέγειν ταῦτα· λύπη δὲ πάλιν ἐστὶ σιγᾶν τινα τὰς οἰκείας λύπας καὶ τοὺς ἐαυτοῦ πόνους· εἰ γὰρ τις ἐκκαλύψει πρός τινα τὴν ἐαυτοῦ θλῦψιν, δέχεται παρηγορίαν τινὰ παραμυθούμενος παρ' ἐκείνου. πανταχόθεν δὲ μοι δυστυχία ἐπῆλθε· καὶ λεγόμενα ταῦτα λυπηρά εἰσι, καὶ σιωπώμενα ἀλγεινά. Α (οπ. C).

1-2 ύπάρχουσί . . . ταῦτα] γενήσονταί μοι ταῦτα διηγουμένω PPd

199a (199-206, et breviarium versuum 199-241) ἐπεὶ τάχιστ' ἤρζαντο: 'Επεί, φησίν, ἔρις καὶ στάσις τοῖς θεοῖς ἐγένετο, τοῖς μὲν ἐθέλουσιν ἐκβαλεῖν τῆς βασιλείας τὸν Κρόνον, τοῖς δὲ μή, ἐγὼ συνεβούλευον τούτοις τὰ ἀγαθά · ἀλλὰ πείθειν οὐκ είχον.

5 ἀπὸ τούτων δὲ ἄρχεται τῆς διηγήσεως προλέγει δέ τινας εὐργεσίας γενομένας τῷ Διὶ παρ' αὐτοῦ, ἐνα ἀχάριστον καὶ ἀγνώμονα αὐτὸν ἀπο-

δείξη. Α.

b

206a

b

Mediceus: ήρξαντο δαίμονες] Τοῦτο συναπτέον (τῷ) «οἱ μὲν θέλοντες.»

ι τῷ supplebat Dind.; τούτω pro τοῦτο coni. Vitelli.

c marg. in DP: ἐπεὶ τάχιστ' κ.τ.λ.] Σχῆμα ἐητορικὸν τὸ λεγόμενον διηγηματικόν.

Cf. sch. 221. 2 τδ om. P.

202a gll. in BP: δῆθεν] 'Αληθῶς.

b Bgl (alterum), Cgl: δήθεν] Αἰτιολογικόν.

Hoc est, «sensu causali usurpatur».

c Pgl (alterum): δήθεν] Έπὶ βεβαιώσεως τοῦτο λέγουσι.

PPdYa: Αἰμύλος λέγεται ὁ δι' ὁποχρίσεως αἵματος (ήγουν συγγενείας) ἀπατῶν τινα. οὕτος δὲ λέγεται παοὰ Λατίνοις «πέλαξ».

3 pellax volebat dicere.

PYa: Αἰμύλον χυρίως ἐπὶ τῆς γυναικὸς τῆς δυναμένης ἀπὸ τοῦ ἐρυθήματος ἀπατῆσαι· ἐνταῦθα δὲ αἰμύλας ἐκάλεσε τὰς φρονίμους.

I αίμύλον, neutro genere, ambo codd.

206c-217

SCHOLIA IN PROMETHEUM

Mediceus: αίμύλας] Συνετάς· «τὰς ἐμὰς» δῆλον ὅτι.

209a CPPdV θεύς, ἡ

CPPdVWXc: ἐμοὶ δὲ μήτηρ: Ἐμοῖ, φησίν ὁ Προμηθεύς, ἡ μήτηρ προεῖπε τὰ μέλλοντα γενέσθαι. τὸ δὲ «οὺχ ἄπαξ μόνον Θέμις» οὕτο νοητέον· (sequitur 200b, nullo intervallo.

b (209-211) Έλν δὲ ἡ ἐμὴ μήτηρ καὶ Θέμις καὶ Γαῖα λέγεται, οὐ καινόνκαὶ γὰρ μίαν μορφὴν ἔχουστι οἱ θεοἱ, πολλοῖς δὲ ὀνόμασι καταμερίζονται. "ΑΛΛΩΣ · τὸ γὰρ Θεῖον φύσει μέν ἐστιν ἔν, ὀνόμασι δὲ πολυμερές, ῆ οῦτως ἐμοὶ δὲ ἡ Θέμις ἡ μήτηρ τὸ μέλλον προεῖπε καθὸς τελεσθήσεται. 5 τὸ δὲ "πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μίας," λέγει ὅτι τὴν μπτέοα αὐτοῦ καὶ Γῆν

5 πό δε "πολλών όνοματων μορφη μια," λεγει ότι την μητέρα αυτού καὶ Την καὶ Θέμιν ὀνόμασεν. "ΑΛΛΩΣ έυλο δε προείπε τὸ μέλινο ὅσπερ γενήσεται ή μήτηρ, ή οὐ καθόλου μόνον Θέμις λεγομένη ἐλλειπτικῶς κατά 'Αντικήν συνήθειαν, ἀλλὰ καὶ Γη, καὶ τοῦτο ἐλλειπτικῶς: ἡ μορφή πρόσεστι μία, πολλῶν δὲ ὀνομάτων μετέχει λέγεται γὰρ καὶ ζείδωρος το καὶ βότειρα καὶ βοιτιάνειρα. Α.

3-6 τὸ γὰρ . . ἀνόμεσεν] om. PPd, post finem scholii habet V, post sch. 219 habet Y. 3 τὸ γὰρ . . πολυμερές: = Mediceum 210. 8 'Αττ. συνηθ.] 'Αττικούς PPd. 8-9 καὶ τοῦτο . . μετέχει || ἡ πολλῶν ἀνομάτων μία μορφή tantum PPd. 8-9 || || μία: scentus sum X; similia habent CNXVY (et DW), sed variis ordinibus et accentibus. 9 post γὰρ add. PPd: οἱ μόνων θέμις καὶ Γαῖα, ἀλλὰ.

210 Mediceus: πολλῶν ὀνομάτων] Τὸ γὰρ θεῖον φύσει μὲν ἕν ἐστιν, ὀνομασία δὲ πολυμερές.

211 Mediceus gl: ἢ Καθό.

212 (212-213) P*VWXC: ώς οὐ κατ΄ ἰσχύν: ΄Ως οὐ μετὰ δυνάμεως ἢ μετὰ καρτερότητος, παρὸ μετὰ δόλου ἐνδέχεται κρατεῖν τοὺς ὑπερέχοντας.

214 (214-18) τοιαῦτ' ἐμοῦ: Τοιαῦτ' ἐμοῦ λέγοντος, οὐδὲ ἄξιον ἔκριναν προσβλέψαι μοι · κρεῖττον δέ μοι τῶν παρόντων τότε ἐδόκει τὸ προσλαβεῖν τὴν μητέρα καὶ συμπαρίστασθαι καὶ βοηθεῖν τῷ Διί, ἐμοὶ θέλοντι καὶ ἐκείνω. Α.

217 Mediceus: προσλαβόντι] Συναιρομένω τῆ μητρί.

Cur «a matris partibus stanti» interpretari voluerit scholiasta, mihi non liquet. την μητέρα coni. Paley, fortasse recte.

[105]

219 (219-223) ἐμαῖς δὲ βουλαῖς: Διὰ δὲ τοῦν ἐμῶν βουλῶν, φησί, καλύπτει καὶ κατέχει ὁ κατώτατος τόπος τοῦ "Αιδου, ὁ σκοτεινότατος, τὸν ἀρχαιότατον Κρόνον, σὺν τοῖς αὐτοῦ συμμάχοις Τιτᾶσι. τοιαῦτα δὲ ἀφεληθείς ὁ τῶν θεῶν τόραννος ὑπ' ἐμοῦ, ἡμεθψατό με ταῖοδε ταῖς κακαῖς ποιναῖς.

221 marg. in DP: αὐτοῖσι κ.τ.λ.] Σχῆμα κατὰ ῥήτορας λεγόμενον βαρύτης.

Cf. 199c.

222 Μediceus: τύραννος] "Ότι οίδεν τὸ ὄνομα τῆς τυραννί- δος· πρὸ αὐτοῦ δὲ καὶ 'Αρχίλοχος· «μεγάλης δ' οὐκ ἐρῶ τυραννίδος».

Similia inveniuntur in Arg. II Soph. O.R., ubi citatur Hippias sophista (86 Hippias B9 Diels-Kranz). Fragmentum est Archilochi 15 Lasserre. Melius collocat hanc notam Scholiasta A, ad Prom. 224 TUPAWAGE.

224 (224-225) ένεστι γάρ πως: Φυσικῶς πρόσεστι τοῖς τυραννοῦσι τὸ ἐπιλανθάνεσθαι τῶν οἰκείων φίλων, καὶ τιμωρεῖν ἐκείνους ὡς ὑπόπτους. τὸ δὲ τῆς τυραννίδος ὄνομα τοῖς μὲν παλαιστάτοις ἄγνωστον ἦν· οὖτος δὲ ὁ ποιητής οἰδεν αὐτό, πρὸ αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ 'Αρχίλογος, λέγων· «μεγάλης 5 δ' οὐκ ἐρῶ τυραννίδος». Α (om. C; contuli et DW).

2 ἐπιλανθάνεσθαι] ἐπιλαμβάνεσθαι N, haud absurde; sed cf. Mediceum 225. 4-5 = Mediceum 222.

225 Mediceus: τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι] Τὸ ἀμνημονεῖν τῶν φίλων.

226a (226-227) δ δ' οὖν ἐρωτᾶτε: "Όπερ δὴ ἐρωτᾶτέ με, ἥγουν δι' ῆν αἰτίαν κολάζει με δ Ζεύς, λέξω. "ΑΛΛΩ: κατ' ἐρώτησιν ἐρμηνευτέων «ἐρωτᾶτέ με» (πρὸς τὰς 'Ωκεανίδας φησί) «καθ' ῆν αἰτίαν, δι' δν τρόπον, δδε καὶ οὖτος ὁ Ζεὺς τιμωρεί με; τοῦτο ἐρῶ ὑμῖν». Α.

1-2 = Mediceum 226b. 4 δδε καὶ οὖτος: δδε καὶ οὖτος scripsit Dind. post Faehse, sed locum non intellexit; nam qui huius sententiae auctor fuit ita fere textum Aeschyli distinguere volebat: $\delta\delta^*$ οὄν, ἐροτᾶτ', ... αλιζίζεταί με; (οὖτος interpretatio est verbi $\delta\delta$ ε, ut saepissime). Haud dissimiles ineptiae occurrunt in interpr. 144a init. 4 ἐρῶ ὁμτὸ] σαφηνιά καὶ σαφᾶς εἶπω PPd.

b Mediceus: δ δ' οδν κ.τ.λ.] "Όπερ δὲ ἐρωτᾶτε, δι' ἦν αἰτίαν κολάζομαι. λέξω. 228α (228-231) δπως τάχιστα: Τὸ «ὅπως» ἀντί τοῦ παραυτίκα. ἡνίκα ἐνιδρύνθη τῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θρόνω (ἦγουν ἐδράζατο ὁ Ζεὺς τῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κρόνου ἐζουσίας), τηνικαῖτα μερίζει καὶ διανέμει τοῖς θεοῖς γέρα, ἦγουν ἐζουσίας, τιμάς, δυνάμεις, ὅλλως ἀλλας καὶ ἄλλως ἄλλας καὶ διανέμειτος τοῦς καὶ διεστοιχίζετο (ἦγουν ἀφώριζε, ἡσφαλίζετο, ἡδραίου) τὴν ἑαυτοῦ Βασιλείαν καὶ τὰς τάζεις ἔνεμε τῆς ἀρχῆς. Α.

1 τὸ ὅπως] om. PPd. 6 post βασιλείαν add. PPd: ἢ διεστοιχίζετο, άντὶ τοῦ διεμέριζε. 6 quaedam addunt CPPdVW; vide 228b.

CPPdVW (continuatur cum 228a): "Η τὸ «ὅπως» ἀντὶ τοῦ ἐπειδή.

229 Pgl: καθίζετ' (sic, sed ε supra ι scriptum)] Ίωνικῶς διὰ τοῦ τ, ἐκαθίζετο.

230 Mediceus: διεστοιχίζετο] Διήρει.

228a-235a

b

235a

231a (231-241) βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων: Τῶν δὲ τληπαθῶν ἀθρώπων
οδδὲνα ἔσγε λόγον, ἀλλ' ἡθελε τὸ πᾶν γένος αὐτῶν τὸ τότε δν ἀφανίσαι,
καὶ ἄλλο γεννῆσαι καὶ πλάσαι νέον, καὶ τοὐτοις τοῦς βουλεύμασι καὶ τοῖς
λόγοις τοῦ Διὸς οὐκ ἄλλος οὐδεἰς ἀνθίστατο καὶ ἡναντοῦτο· ἐγὰ δὲ δ
5 τόλμης καὶ ὁ τολμηρὸς ἐλυτρωσάμην καὶ ἔξέβαλον τοὺς ἀνθρώπους τοῦ
μὴ φθαρέντας αὐτοὺς εἰς τὸν "Αιδην παραγενέσθαι. διὰ τοῦτο καταπονοῦμαι καὶ δαμάζομαι τοιώταις βλάβαις, λλγενιαῖς μὲν οὐσαις τοῦς
πάσχουσι ταύτας, ἐλέους δὲ ἀξίαις τοῦς βλέπουσι. τοὺς βροτοὺς δὲ
οἰκτισάμενος, αὐτὸς οἵκτου οὐκ ἡξιώθην· ἀλλ' ἀπηνῶς ἐρρύθμισμαι
10 (ἡγουν ἐσταύρωμαι καὶ ἐκτέταμαι), ἡ δὲ μεταφορὰ τοῦ ῥυθμίζειν ἀπὸ
τῶν γορδῶν. Α (οπ. C; contuli et DW).

5 τόλμης hoc accentu omnes nostri; sed sine dubio volebat scholiasta τολμής (h.e. τολμήκε). Cf. Mediceum 233a et Dawe p. 165. 5 post τολμηρός add. PPdWy 6 δυ τολμάς και (hoc verbum om. PPd) τολμηρότερος. 10 post ἐκτέταμαι add. NVW: τῶν δὲ μέσων τὸ ῥυθμίζειν ἐστίν: = Mediceum 241 med. 10-11 fere = Mediceum 241.

Mediceus: βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων] Μισοπονήρως καὶ φιλανθρώπως τὸ «ταλαιπώρων» προσέθηκεν.

Mediceus: δὲ τόλμησ΄ (sic)] Τινὲς «ἐτόλμησα.» καὶ τὸ ἐξῆς μετὰ ἤθους. δύναται καὶ «τολμῆς» εἶναι, ὡς «τιμῆς, τιμῆεις».

2-3 cf. 231a 5. Similis doctrina invenitur in sch. $\it{Il}$. 9. 605 τιμῆς (Römer p. 202).

gll. in CWY: τόλμης] Τολμηρός.

Pgl: τόλμας (η supra α scriptum)] "Η τόλμης καὶ δ τολμηρός, ἢ διὰ τόλμης.

ι τολμῆς debuit; vide ad 231a.

d

Pgl (alterum): τόλμας] Βαβαί, ή φεῦ.

βαβαί habet et Pd gl. τόλμης genetivum esse quem dicunt exclamatorium scholiasta velle videtur. Cf. et 235e.

Pmarg.: "Η «ὧ ένεκα τῆς τόλμης καὶ τοῦ ἐπιχειρήματος τοῦ Διός».

237 Mediceus: τῷ ταῖς (τοι recte suprascr. diorthotes)
τοιαῖσδε] Δύναται «ἡ σύνδεσμος εἶναι, ἡ, ἀντωνυμία
εν συμπαθεία κειμένη ἡ «τοι», ὡς «μή μοι μίμνε,
φίλον.»

2 uncis inclusa supplevit Dind. (ap. Weckl.). 3 Il. 22. 38.

241 Mediceus: ἐρρύθμισμαι] Ἐσταυρωμένος, ἐκτεταμένος. τῶν δὲ μέσων τὸ «ἡυθμίζειν». ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν χορδῶν.

2 τῶν . . . μέσων: hoc est «et in bona et in mala significatione ponitur»; cf. Et Magn. 626. 36 sqq., ubi τῶν μέσων λέξεων esse dicuntur vocabula τύχη, ζῆλος, δόλος.

242 (242-245) σιδηρόφρων τε: 'Ο τῶν 'Ωκεανίδων γυναικῶν χορός, ἰδών τὸν Προμηθέα κακῶς καὶ ἀθλίως πάσχοντα, φησὶ πρὸς αὐτόν· «ὡς ἄγαν σχληρόψυχος καὶ ἀμείλικτος ὅστις οὐ συναλγεῖ τοῖς σοῖς κακοῖς. ἐγὼ γὰρ οὕτε εἰσιδεῖν ῆθελον ταῦτα, εἰσιδοῦσά τε ἡνιάθην τὴν ψυχήν». Α (om. C: contuil et DW).

4 εἰσιδοῦσά] ἰδοῦσά NPPdW. 4 τε] δὲ BDXY.

247a (breviarium versuum 234-241 et paraphrasis versuum 247-250) μή πού τι προύβης: Έπεὶ προδιηγήσατο ὁ Προμηθεύς καὶ εἴπεν «διότι ἀντέλεγον τῷ Διὶ καὶ οἰνε είασα τοὺς ἀνθρώπους διαφθαρήναι, διὰ τοῦτό με ἐτιμώρησεν ὁ Ζεὸς οὕτως», ἐρωτῷ πάλιν αὐτὸν ὁ χορός: «μὴ γὰρ ἔτερόν τι ἡμαρτες ἀμάρτημα»; ὁ δὲ φησιν «ἐποίησα τοὺς ἀνθρώπους μὴ 5 πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν τὸν θάνατον, κατοικίσας ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας τυφλάς,

έπει ἐν αὐτοῖς ἐποίησα τὸ μὴ νομίζειν σήμερον ἢ αὕριον θανεῖν, ἢ τόνδε ἢ τόνδε τὸν χαιρόν, χαὶ οὕτως διόλου χοπιᾶν χαὶ ζῆν». Α (contuli et DW).

3-4 = Mediceum 247b. 4 post ξτερόν τι add, PPd; είς αὐτὸν. 6-7 textus incertus. 6 textus 'free textus incertus. 6 textus 'free textus incertus. 6 τό μ λ μλ μομίζεν και διπίζεν NV; τό νομίζεν και διπίζεν μλ edd. 6 θανεῖν] θάνατον BDXY, 7 και ζῆν omnes praeter Pd (in P postea additum est, sed eadem manu).

b Mediceus: μή πού τι προύβης] ἐρωτηματιχῶς· «μἡ ἔτερον ἤμαρτες ἀμάρτημα;»

248α θνητούς γ΄ έπαυσα: Πρώτον, φησίν, οἱ ἄνθρωποι πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες τὸν θάνατον οὐκ ἐξήρχοντο εἰς τὸ ἐργάζεσθαι ἢ ναυτίλλεσθαι ἢ ἄλλο τι ποιεῖν, φοβούμενοι τὸν θάνατον, μὴ τηνικαῦτα ὑπέλθοι αὐτοῖς: ἐγιὸ δὲ αὐτὸν ποιήσας ἀπρόοπτον, καὶ ἐλπίδας αὐτοῖς ἐνθεἰς τοῦ ζῆν, καὶ μὴ 5 γινώσκειν πότε μέλλει αὐτοῖς ἐπελθεῖν ὁ θάνατος, εἰς ἔργα παρώτρυνα. Α (contuil et DW).

In BDNXY perperam collocatur hoc scholium, plerumque inter 211a et sch. 242.

τ lemma in PPd ita: ἔτερον εἰς τὸ αὐτό (i.e. «alterum scholium ad Prom. 247»; nam in his praecedit 247a). 5 παρώτρυνα CNP¹PdVW; παρώξυνα cet. et Prp.

P*: 'Απὸ τοῦ λέγειν «θνητούς τ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον» παρεμφαίνει καὶ ἐτέραν εὐεργεσίαν ἀφανῆ οὕσαν, οἱ γὰρ ἄνθρωποι πρώην τὸν μόρον καθ' ἐκάστην ἐλπίζοντες οὐδόλως εἰργάζοντο· εἶτα λαβόντες ὁ ἀπὸ τοῦ Προμηθέως ἐλπίδας κενάς, ῆγουν τυφλωθέντες ἢν πρὶν εἰχον ἐλπίδα θανάτου, ὤστε μὴ προβλέπειν αὐτόν, διόλου εἰργάζοντο, ἔχοντες καὶ τὸ πῦρ.

4 post ἐκάστην add. Dind.: ἡμέραν.

250a P*: τυφλάς] "Ινα τυχὸν ἐλπίζωσιν ὅτι σήμερον μέλλομεν ἀποθανεῖν ἢ ἄλλο τι παθεῖν, ἢ αὕριον, ἢ μετὰ πολό, ἢ οὕ.

b Pgl: τυφλάς] 'Απράχτους, ἀδήλους, ἀφανεῖς· ἃς οὐκ ἐπίσταταί τις εἰ γενήσονται.

252 (252-254) πρὸς τοῖσδε μέντοι: «Πρὸς τούτοις οἶς εἶπον ἐγώ», φησίν,

«αὐτοῖς, τοῖς ἀνθρώποις, παρέσχον καὶ ἔδωκα τὸ πῦρ». εἴτα ἔφη ὁ χορὸς δτι «χαὶ νῦν ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸ φλόγας ἐκπέμπον πῦρ;» ὁ δέ φησιν. «ἀφ' οὖ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας». Α (contuli et DW).

> 4 ἀφ' οδ γε] ἀφ' οδπερ BDXY; ναί, ἀφ' οδ γε C. 5 post τέχνας add. PPd: προσυπακουομένου τοῦ ναί; cf. sch. 254.

253a

CP*VWXcY: φλογωπόν: Δύο είσιν δνόματα τω πυρί, τὸ στοιχειακὸν καὶ τὸ διακονικόν, καὶ στοιχειακὸυ μέν πύρ, αὐτὸ τὸ στοιχεῖον ὁ αἰθήρ. διακονικόν δέ αύτὸ τὸ πρὸς ὑπηρεσίαν ἡμετέραν χρησιμεῦον, ὅπεο 5 «φλογωπόν» ὁ Αἰσχύλος φησὶ παρὰ τὸ ὑποκεῖσθαι τῆ όπωπη και λάμπειν· το γάρ αίθέριον ούχ υποπίπτει τη δράσει.

Exstat hoc scholium etiam in Ξα, cum inscriptione: παλαιόν ἐστι. 6 ὁπωπη P*; ἐπωπη cet. (et PPd in 253b).

P*Pdgl: «Φλογωπόν» τὸ διακονικόν πῦρ παρά τὸ ύποκεῖσθαι τῆ ἐπωπῆ καὶ λάμπειν· τὸ γὰρ στοιγειακόν. οΐον τὸ αἰθέριον, οὐχ ὁρᾶται.

CWa (in his collocatur post 253a): Σημείωσαι ότι δόξα Έλληνική ήν ότι τὰ σώματα προϋπήργον, ύστερον δὲ αἱ ψυχαὶ γεγονυῖαι καὶ † ὀργισθεῖσαι παρὰ τοῦ θεοῦ, ἐνέβαλε ταύτας ἐν τοῖς σώμασιν οἱονεὶ 5 έν φρουρά τινι, καὶ κατείγοντο ύπὸ τῶν σωμάτων, έφοβούντο δὲ μεταγειρίσασθαί τι πρὸς ἀφέλειαν αὐτῶν· ἐνόμιζον γὰρ ὅτι, ἡνίκα προσεγγίσωσί τι, θάνατος ἀποβή αὐτοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ πράγματος οδ προσψαύσωσι. καὶ οὕτως ἐφθείροντο ποτὲ μὲν ὑπὸ τοῦ

10 ψύγους, ποτέ δὲ ὑπὸ τῆς πείνης, ἄλλοτε δὲ ἐπὶ ἄλλοις συμβάμασι. κατελθόντος οὖν ποτὲ τῶν καιρῶν ἐκ τοῦ ούρανοῦ πυρός ἐπὶ τῶν δένδρων, † καὶ κατακαφθέν πνέοντες οἱ κάρβωνες †, μόλις ἐκεῖσε παραγενόμενοι οί όντες τότε ήσθοντο τοῦ πυρός. καὶ σχόντες μικράν

15 προμήθειαν (ήτοι μιχράν φρόνησιν), έλαβον έκ τούτου τοῦ πυρός καὶ ἐφύλαττον. κατὰ μικρὸν δὲ αὐξανομένης της προμηθείας (ήτοι της φρονήσεως), ήσθάνθησαν ότι ούχ ἄν ποτε θάνωσιν, όποίου ᾶν προσψαύσωσι πράγματος · ούδὲ γνῶσίς τις, πότε τὸ τέλος τῆς ζωῆς

20 αὐτοῦ ἔσεται. διὰ τοῦτο φησίν ὅτι «ἔπαυσα τοὺς βροτοὺς

μή βλέπειν τὸν θάνατον, ἐγκατοικίσας ἐν αὐτοῖς τυφλάς έλπίδας, ήτοι μή γινώσκειν τινά ὅτε μέλλει συμβῆναι αὐτῶ θάνατος».

3 δργισθεῖσαι CWa; fortasse ἐνεργασθεῖσαι. 5 έν φρουρά τινι: cf. Plat. Phaedo 62B. 7 τι Wa; τε C. 10 ἐπὶ Wa; ὑπὸ C. 12 κατακαφθέν CWa (i.e. κατακαυθέν). Post hoc verbum add. Wa: 20 αὐτοῦ ἔσεται: sic CWa; exspectaveris αὐτοῖς (Dind.) 22-23 τινά et αὐτῷ Wa; τινάς et αὐτοῦ C.

Mediceus: φλογωπόν Λαμπρόν. d

254

253C-261

PgIVXcY: ἀφ' οὖ γε Τοῦτο δέ ἐστι μέθοδος σύντομος. δέον γάρ είπεῖν «ναί» και παύσασθαι, ὁ δὲ προλαμβάνει την έξης έρωτησιν, άφ' ής νοεῖται καὶ τὸ «ναί» τὸ σιωπηθέν.

ι τοῦτο δέ ἐστι solus habet V. 2 προλαμβάνει Xc; προσ- cet.

255 (255-262): τοιοῖσδε δή σε: Έρωτᾶ ὁ χορὸς τὸν Προμηθέα, οἰκτείρων αὐτὸν ὡς ἐπὶ οὐδαμινοῖς πταίσμασιν αἰτιώμενον καὶ τιμωρούμενον, ὅτι «ἐπὶ τοιούτοις ἀμαρτήμασι τιμωρεῖταί σε ὁ Ζεύς, καὶ οὐ παύσεται τῆς δργής, οὐδ' ἐστὶ τέλος τοῦ δεσμοῦ σοι προχείμενον;» ὁ δὲ Προμηθεύς 5 ἀνταποκρίνεται πρός τὸν χορὸν καί φησιν ὅτι «οὐδὲν ἄλλο μοι τέρμα τῆς δέσεως καὶ τῆς κακοπαθείας ταύτης προκεῖται, ἢ ὅπερ δόξει ἀρεστὸν έκείνω». εἶτα πάλιν ὁ χορὸς πρὸς τὸν Προμηθέα λέγει· «πῶς δὲ δόξει τῷ Διὶ ἀπολῦσαί σε τοῦ δεσμοῦ; τίς ἡ περὶ τούτου ἐλπίς; οὐ νοεῖς ὅτι ημαρτες; ὅτι δὲ ημαρτες, οὕτε ἐμοὶ ἀποδεκτὸν λέγειν πρός σε καὶ το όνειδίζειν σε, σοί τε λυπηρόν έστι τοῦτο. άλλά ταῦτα μέν ἐάσωμεν· έλευθερίαν δὲ ἐκζήτει τοῦ δεσμοῦ καὶ τῆς κακοπαθείας ἡν ἔχεις.» Α

(8-9 ὅτι . . . τοῦτο nihil amplius habet C). 3-4 notandum quod Prom. 256 choro continuat scholiasta, cum omnibus nostris codicibus et Mediceo (Prometheo restituit Welcker). 8 ὅτι] ὡς С.

256

Mediceus: χαλᾶ] Συνήθης αὐτῷ ἡ «χαλᾶ» φωνή.

260

CWa (in his continuatur cum sch. 255. 9) P*Ya: έμοὶ λέγειν: Λύπης γάρ εἰσι ταῦτα αἴτια ἐμοί· σοὶ δὲ τῷ άχούοντι πλεΐστον άλγος γενήσεται.

261

Mediceus: ἀλλὰ ταῦτα μὲν] «'Αλλὰ ταῦτα μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν».

ι ταῦτα Mediceus; lege τὰ cum Homero. 1-2 11. 16. 60, 18. 112.

[III]

263a (261-263) PPdWXa: ἐλαφρόν: Ἐπεὶ ὁ χορὸς ὡς δῆθεν παραινών ἔφη πρὸς τὸν Προμηθέα «τἄλλα λιπών ζήτει τών δεσμῶν ἀπαλλαγήν», φησίν ὁ Προμηθεὺς «παντὶ τῶ ἔξω χ.τ.λ.» (sequitur 263b, nullo intervallo).

 b (263-265) έλαφρὸν ὅστις: Τῷ ἔξω τῶν κακῶν ὅντι, καὶ μὴ ἐμπεσόντι εἰς βλάβας, δυνατόν ἐστι νουθετεῖν τοὺς κακῶς πάσχοντας. A (om. C; contuli et DW).

In PPdW lemma nullum; vide 263a.

265 Mediceus: ταῦτ' ἄπαντ' (sic) ἡπιστάμην] Τιμωρηθησόμενος.

266 Pmarg.: ἐκὼν] Ἑκουσίως τὸ ὄνομα ἀντὶ τοῦ ἐπιρρήματος.

268 (268-70) οὐ μήν τι ποίναις: «"Οτι μέν», φησίν, «ἥμαρτον, οἶδα καὶ αὐτός- οὐ μὴν δὲ ὑπελάμβανον τοιαύταις τιμωρίαις τιμωρηθήναί με, καὶ κατισχανεῖσθαι (ἤγουν κρατεῖσθαι καὶ δεσμεῖσθαι) ἐν πέτρατε τεδαρσίοις καὶ ὑπεραιρομέναις τῆς γῆς (ἤγουν ὑψηλαῖς), ἐπιτυχόντα τοῦ πάγου καὶ τοῦ τόπου τοῦ ἐρήμου τούτου, τοῦ μὴ κατοίκους ἔγοντος». Α.

3 κατισχανεῖσθαι: sic omnes nostri. Cf. 269a. 5 τοῦ secundum ... ἔχοντος] τοῦ μὴ ἔχοντος γείτονά τινα ΒΧΥ.

Pgl: κατισγανεῖσθαι (sic)] Κατακεκρατῆσθαι· ή ξη-

ραίνεσθαι · ήγουν κρατεῖσθαι καὶ δεσμεῖσθαι.

Similia inveniuntur glossemata in plerisque nostris (e.g. κρατεῖσθαι

xal ξηραίνεσθαι Dgl).
1-2 ξηραίνεσθαι ergo nota erat vera lectio χατισχνανεῖσθαι, quae in textu poetico paucissimorum codicum apparet (cf. Dawe, p. 208).

Bmarg., Y (in hoc continuatur cum sch. 268): Πεδαρσίοις ἀπό τοῦ «πέδον», ἡ γῆ, καὶ τοῦ «ἀείρω», τὸ

P*Y (partim) Υα: ἀγείτονος πάγου: Τοῦ κακογείτονος ἢ τοῦ ἐρημητικοῦ, τοῦ μὴ ἔχοντος γείτονας ἐν ὅ τις οὖ γειτνιάζει (ἤγουν προσεγγίζει).

2 η . . . γείτονας] om. Υ.

ἐπαίοω.

269a

b

270

271a (271-273) καί μοι τὰ μὲν παρόντα: μὴ δδύρεσθε ἃ νῦν πάσχω κακά·
πρὸς τὴν γῆν δὲ βᾶσαι καὶ πορευθεῖσαι (ἀέριαι γὰρ ἐφέροντο), ἀκούσατε
ἄπαν τὸ ἐμόν. Α (om. C; contuli et DW).

2 ἀέριαι] ἀέρι BDXY.

271a-275b

b (271-273?) Mediceus: vide 275e, cum adn.

272a Mediceus: τύχας] Γρ. «βλάβας.» βούλεται γὰρ στῆσαι τὸν χορόν, ὅπως τὸ στάσιμον ἄση.

Cf. 272b et Mediceum 397b. Quid de verbo στάσιμον senserint scholiastae exponit Dale, pp. 37-8.

P*Ya: πεδοῖ δὲ βᾶσαι: βούλεται στῆσαι τὸν χορόν, ὅπως τὸ στάσιμον ἄση.

1-2 = Mediceum 272a. 2 sic P; ordo ἄσ. τὸ στ. in Ya.

P*: πεδοῖ δὲ βᾶσαι: Ἐπειδή ἐν τῷ ἀέρι ἐκρέμαντο, διὰ τοῦτο λέγει απεδοῖ δὲ βᾶσαι (ἤτοι κατελθοῦσαι πρὸς τὴν γῆν) ἀκούσατε πάντα, ὅπως βεβαίως μάθητε τὸ πᾶν». οὐ γὰρ ἠδύνατο προσφωνεῖν ἐκείνας εἰς ὑψος 5 πετομένας.

4-5 contra facit Mediceum 128a.

275a P*Pd (in his antecedit 275b 6-9) Ya: ταῦτά τοι] *Η στικτέον εἰς τὸ «μογοῦντι», τὸ δὲ «ταῦτα» τῷ ἐξῆς συναπτέον, ἵν' ἢ· ἡ περὶ τὰ αὐτὰ κ.τ.λ. (vide 275b).

b (275-276) CNP*PdV(?)WXa: ταῦτά τοι πλανωμένη: 'Η περὶ τὰ αὐτὰ περιερχομένη πημονὴ (ἤγουν βλάβη) ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον προσιζάνει. "ΑΛΛΩΣ· οὐκ ἐπιμένει μοι περὶ ἐνὸς ἰσταμένη ἡ λύπη, ἤτοι οὐκ ἐφ' ἐνὶ κακῶ ὁ ἀνιῶμαι ἀλλὶ ἐπὶ διαφόροις ἀσχάλλω· καὶ τὰ πάντα ὑμῖν ἀφηγήσασθαι βούλομαι. "ΑΛΛΩΣ· τὸ «ταῦτα» ἀντὶ τοῦ «αὐτη ἡ βλάβη οὐκ ἐπ' ἐμοὶ μόνφ ἐγένετο, ἀλλὰ περιερχομένη (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πλανωμένη) ἄλλοτε πρὸς ἄλλον καὶ άλλον ἐπέρχεται.»

Pgl: ταύτα] Πρός, ἢ ταύτη καὶ οὕτως, αὕτη ἡ πημονή. διὰ τοῦτο.

I τ ... ούτως habet et Pdgl.

d Mediceus: ταῦτά τοι] Ἡ περὶ τὰ αὐτὰ πλανωμένη ἡ πημονή ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλοις προσιζάνει.

In textu poetico ταῦτά praebet Mediceus; vide adn. ad 275b, init. 2 ἡ secundum omittere debuit.

Mediceus: Οὐ γὰρ ἐπιμένει μοι ἡ λύπη ἐφ' ἐνί, ἄλλ' ἐπὶ διαφόροις ἀσχάλλω. καὶ τὰ πάντα ὑμῖν ἀφηγήσασθαι βούλομαι.

Primitus, credo, sive explicatio sive paraphrasis fuit hoc scholium versuum 271-273 (sensus: «eo vos praesentes dolores veto plorare, quia multis de causis sollicitor; et has vobis volo narrare omnes». In Mediceo invenitur ante 275d; incipit iuxta versus 273/4. Ad versum 275 rettulerunt codd. nostri in sch. 275b (q.v.), quos secuti sunt editores.

- 277 (277-278) οὐκ ἀκούσαις: Οὐχὶ μὴ βουλομέναις ἡμῖν τοῦτο εἶπας, τὸ «ἔλθετε καὶ ἀκούσατε, ἵνα μάθητε ἄπαν τὸ κατ' ἐμέ·» ἀλλὰ θέλομεν καὶ ἡμεῖς τοῦτο. Α.
- 278a (278-283) καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδί: «Καὶ νῦν», φησὶν ὁ χορός, «ἐπεὶ καλεῖς πρὸς αὐτὸν ἐμέ, ἐν ταχυπάτφ ποδί (τῆ ἀερία πτήσει) τὸν κραιπνόσουτον (τὸν ταχινῶς κινούμενον) θρόνον αἰθέρα τε ἀγγὸν πόρον τῶν οἰωνῶν (ἤτοι τὸν ἀέρα, ἐν ῷ τὴν πορείαν ποιοῦνται τὰ ὅρνεα) λιποῦσα, 5 προσπελάζω ταὐτη τῆ τραχεία γῆ » λέγει δὲ τοῦτο διὰ τὸν Καὐκασον οὐ γὰρ πᾶσα γῆ σκληρὰ καὶ τραχεῖα· «τοὺς σοὺς δὲ πόνους θέλω ὅλους ἀκοῦσαι». Α.

1-2 φησίν... ἐμέ CPPdVW; om. cet. 4 λιποῦσα soli habent PPd. 5-6 = Mediceum 281a. 6-7 θέλω... ἀχοῦσαι ἀχοῦσαι βούλομαι CP (qui δλως inseruit post ἀχοῦσ.) Pd.

b Mediceus: Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κυνηγῶν.

Adscriptum hoc in Mediceo ad Prom. 278b-279a (καὶ νῦν...κραιπνόσυτον). Ad verbum ἐλαφρῷ vix cum edd. referri potest (cf. etiam Prom. 125, 263); ad ἐπεθώνξας 277 probabiliter rettulit Kirchhoff.

279a PPdW: κραιπνόσσυτον: «Κραιπνόσσυτον θέχον» δὲ τὸν αθέρα φησίν· ἐπ΄ ἐκεῖνον γὰρ οἶον καθήμεναι ἐπιστηρίζονται.

Eadem inveniuntur in scholio Thomano ad 279 fin. (Smyth [I] p. 22). 2 ἐκεῖνον: sic omnes nostri.

NcPmarg. (partim) SjWXc: «Κραιπνόν» δὲ τοῦτόν φησιν ἔπὶ τὸ καταπολύ διαχεῖσθαι· κεχυμένη γὰρ ἡ τῶν ἀνέμων φύσις.

2 τὸ nostri; exspectes τῷ.

279a-287

281a Mediceus: τἦδε] Προσέθηκε «τἦδε» διὰ τὸν Καύκασονού γὰρ πᾶσα γῆ σκληρά.

b Mediceus (in margine altero): πελῶ] Ἐπέλασα.

Haud raro, cum dubitari possit de quo verbo agatur, coniugationem aut plene aut partim reddunt scholiastae; cf., e.g., 6ob.

284a (284-287) ήκω δολιχής: 'Ο 'Ωκεανός έλθων φησι πρός τον Προμηθέαν «ήκω πρός σε διαμειψάμενος καὶ διελθών τὸ τέρμα καὶ τὸ τέλος τῆς δολιχής καὶ μακράζ όδοῦ, τὸν πτερυγωκῆ οἰωνόν τόνδε (ἤγουν τοῦτον), τὸν ἐν τοῖς πτεροῖς ταχύτατον οἰωνόν τὸν γρῦπα, διευθύνων καὶ ἄγων γνώμη καὶ θελήσει οἰκεία, χωρὶς χαλινῶν (ἤτοι αὐθαίρετον)». ἐπὶ γρυπὸς γνώ τετρασκελοῦς ὀγεῖται ὁ 'Ωκεανός. Α.

5 αὐθαίρετον: cf. Mediceum 287. 5-6 = Mediceum 284b, fin. Cf. et Eustathium ad Od. 5. 453: δν (sc. ΄Ωκεανόν) δ τραγικός Αἰσχύλος ἐπὶ γρυπός καθίζων ἔξάγει πρὸς θέατρον.

Mediceus: ήκω κ.τ.λ.] Καιρὸν δίδωσι τῷ χορῷ καθήκασθαι τῆς μηχανής 'Ωκεανὸς ἐλθών. ὑπερβολῆ δὲ ἐχρήκατο, ὅπου γε 'Ομπρος οἰκ εἰσήγαγεν 'Ωκεανὸν εἰς τὸν σύλλογον τῶν θεῶν.

5 ἐπὶ γρυπὸς δὲ τετρασκελοῦς ὀχεῖται.

3 ὑπερβολή κ.τ.λ.; cf. 288a, fin. Similia sentit Mediceum 393b. 3-4 respicit II. 20. 7 νόσφ' 'Ωκεανοΐο.

286 Mediceus: πτερυγωκῆ] Τὸν ταχύν διὰ τῶν πτερῶν.

287 Mediceus: στομίων ἄτερ] Οΐον χωρίς ἡνίων, αὐθαίρετον, οὐ βία.

298a-309a

288a (288-292) ταῖς σαῖς δὲ τύχαις: «Ταῖς σαῖς», φησί, «κακοπαθείαις, γύνωσκε, ἀνιῶμαι· ἡ γὰρ συγγένειά με ἀναγκάζει λυπεῖσθαι, καὶ χορὶς τοῦ εἰναί με σοῦ συγγενῆ οὐκ ἔστιν εὑρεθῆναι ἢ ἄν πλείονα παρέχοιμι φιλίαν παρὸ σοίν. ὑπερβολῆ δὲ ἐχρήσατο· ὁ γὰρ "Ομηρος οὐκ εἰσήγαγεν 5 'Ωκανὸν εἰς σύλλογον τῶν θεῶν. Α.

3-4 δ . . . σ of] τίνι ἄλλφ μείζονα παρέχω φιλίαν η και παρό σ of PPd. 3 δ X; δ s vel δ s CNVY; δ s δ s. 4-5 = Mediceum 284b, med. 4 δ γάρ] και γάρ δ s.

b P*Ya: ἴσθι, συναλγῶ (?)] Σημείωσαι ὅτι οἱ ᾿Αττικοὶ πῆ μὲν τιθέασιν ὡς παρέλκον τὸ «ὅτι», πῆ δὲ ἐκλείπουσι παντελῶς.

In neutro codice exstat lemma; in P invenitur hoc scholium post sch. 293; in Ya adscriptum est versui 288, recte ut videtur.

291 Mediceus: μοῖραν: Λείπει «φιλίας».

293 (293-297) γνώση δὲ τάδ': «Νοήσεις δέ», φησί, «τὴν πρός σέ μου διάθεσιν ἀνηθή, καὶ ὡς οὐ μάτην σοι διὰ λόγου χαρίζομαι. φέρε γάρ, εἰπὲ τί σοι πρέπει συμπράττειν· οὐ γάρ ποτε λέγει, ὡς ἄλλος τις φίλος ἔσται σοι βεβαιότερος παρ ἐιμὲ τὸν 'Ωκαανόν».

1 τὴν πρός σέ μου C; σου τὴν πρὸς ἐμέ σου (sic) BY; τὴν πρὸς ἐμέ σου cet.; τὴν πρὸς ἐμοῦ edd. 3 λέγεις] λέξεις NPPd. In Prom. 296 alii codices ποτε φὴς legunt, alii ποτ' ἐρεῖς (Dawe, p. 209).

294 Mediceus: χαριτογλωσσεῖν] Μέχρι γλώσσης χαρίζεσθαί σοι, καὶ οὐκ ἔργοις.

298a (298-306) ξα τί χρῆμα: Δυσχεραίνει ὁ Προμηθεὺς εἴ πως τὸ ἴδιον αξίωμα οὐκ ἐπήρησεν ὁ 'Ωκεανός, φησὶ δέ, «τί τοῦτο τὸ πρᾶγμα; καὶ σὸ ἄχεις ἰδεὐν τοὺς ἐμοὺς πόνους; πῶς ἐκαρτέρησας, καταλείψας τὸ ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα (τὸ ὑουμαζόμενον 'Ωκεάνειον) καὶ τὰ αὐτόκτιστα ἀντρα 5 (τὰ αὐτοκατασκεύαστα) καὶ πετρηρεφῆ (τὰ πέτραις ἐστεγασμένα), ἐλθεῖν εἰς τὴν γῆν τὴν σιδηρομήτορα (τὴν γεννῶσαν τὸν σίδηρον);» λέγει δὲ τὴν αλληρομήτορα (τὴν γεννῶσαν τὸν σίδηρον);» λέγει δὲ τὴν «ἢ παρεγένου», φησί, «θεωρήσαν τὰς ἐμὰς δυστυχίας καὶ συλλυτούμενος τοῦς ἐμοῖς κακοῖς; ἴδε οὖν θέαμα (ἤτοι παράδοξον τέρας), τόλο ἐψὲ τὸν 10 φίλον τοῦ Διός, τὸν τὴν τυραννίδα καὶ τὴν βασιλείαν οἰκονομήσαντα καὶ

συνεργήσαντα τούτφ εἰς ταύτην, ποίαις βλάβαις ὑπ' αὐτοῦ, τοῦ Διός, δαμάζομαι». Α (C om. 9-12, ἴδε . . . δαμάζομαι; contuli et D).

1-2 = Mediceum 298b. 1 εἴ πως] δπως NPPd. 4 αὐτόκτιαν ΡdX. 6-7 = Mediceum 301a. 7 Σωθικόν ... χαλκός] ἐκεῖσά που πλησίον οἰκοὕσιν, ἔθνος δντες Σκυθικόν · όπου δ σίδηρος ἐφευρίσκεται PPd.

Mediceus: ἔα τί χρῆμα κ.τ.λ.] Δυσχεραίνει εἴ πως τὸ ἔδιον ἀξίωμα μὴ ἐτήρησεν ὁ 'Ωκεανός.

301a Mediceus: τὴν σιδηρομήτορα] Τὴν Σκυθίαν· οἱ γὰρ Χάλυβες Σκυθικὸν ἔθνος,

Pmarg.: σιδηρομήτορα] 'Αλίβας καὶ χάληβος ὁ νεκρός,
 ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὴν ήβην.

ι χάληβος sic P, etymologiae suae gratia.

307α (307-314) όρῶ, Προμηθεῦ: Εἰπόντος τοῦ Προμηθέως πρὸς τὸν 'Ωκεανόν «ίδε οἶκ πάσχω καὶ οἶαις βλάβαις ὑπὸ τοῦ Διὸς δαμάζομαι», φησὶν ὁ 'Ωκεανὸς πρὸς αὐτόν· «όρῶ οῖα πάσχεις, καὶ παραινέσαι σοι θέλω τὰ ἀγαθὰ καίπερ φρονίμω ὅντι· γνῶθι σαυτόν, καὶ νόσσον ὅτι

οελιό τα άγαυν καιτιέρ φροτιμώ τος τρόπους και κτήσαι έτέρους νέους, δικέτους εξ τοῦ Διός, και άλλαξον τούς τρόπους και κτήσαι έτέρους νέους, δικέτος και τύραννος ἐν θεοῖς νέος, εἰ δὲ οὕτω τραχεῖς (καὶ σκληρούς καὶ ἀναιδεῖς) λόγους καὶ τεθηγιένους (ήγουν δυναμένους λυπήσαι) βιψεις (ἀντὶ τοῦ ἐκπέμψεις ἐκ τοῦ στόματός σου), τάχ' ἄν καὶ μακράν σου καθήμενος ὁ Ζεὸς ἀκούοι· ἀστε τὴν νῦν προσοῦσάν σοι δργὴν αὐτοῦ το παίγγιον είναι δοκήσεις, άλλα δὲ χαλεπώτερα πάθης». Α.

10 cf. Mediceum 314.

b Mediceus: Σκόπησον τὰ τῶν ῥητόρων καλά, παρὰ πρῶτοις εύρεθέντα τοῖς τραγικοῖς.

Scripta sunt haec in margine inferiore folii continentis *Prom.* 270-315, ita ut sub *Prom.* 315 ἀλλ' ὁ ταλαίπωρ' collocentur. Ad totam Oceani orationem (*Prom.* 307-329) referenda esse docet Dind.

308 Mediceus, et gll. in CVXY: ποικίλω] Συνετῷ.

Mediceus: γίνωσκε σαυτόν] Γνῶθι σαυτόν, ὡς ὁ ποιητής· «φράζεο, Τυδεΐδη, καὶ χάζεο». γνῶθι σαυτόν ὅτι ἥττων εἴ τοῦ Διός.

2 Il. 5. 440.

309a

323a

PPdYaΞa (in hoc ad v. 289): μεθάρμοσον: τυχόν άρμονία τίς ἐστιν ἐν τοῖς τῆς ψυχῆς ἥθεσι· «μεθαρμόζει» δέ τις ἐαυτὸν ὅταν ἐκ τοῦ θυμοῦ γίνεται χαροπός, καὶ ἐκ τῆς σκληρότητος ἱλαρός καὶ εἰμάλακτος, καὶ οῦ πόλιν 5 τοῦναντίον. λέγει οῦν ὁ 'Ωκεανὸς ἐνταῦθα τῷ Προμηθεῖ σκληροῦ εἰς τὸ μαλακόν, καὶ ὅπειξον τῷ Διί». ἐστι δὲ ὁ 'Ωκεανὸς συγγενὴς τοῦ Προμηθέος, ὡς εἰρηται, λόγω τοιῷδε ἀλληγορίας ἀλληγορέτται γὰρ 10 ὁ 'Ωκεανὸς εἰς τὸν νοῦν ἐτυμολογούμενος, ἀπὸ τοῦ ὁ 'Ωκεανὸς εἰς τὸν νοῦν ἐτυμολογούμενος, ἀπὸ τοῦ τὸ ἀκλεκὸς) (ἤγουν ταχέος) «νάει»» τοὺς λογισμούς καὶ τὰ διανοήματα. ἡ δὲ προμήθεια καὶ ἡ πρόγνωσίς ἐστι μέρος τοῦ λογισμοῦ, καὶ δοκεῖ πως συγγενικῶς διακεῖσθαι τοῖς ἀπὸ τοῦ νοὸς ναρμένοις ρεύμασιν, 15 ἡτοι λογισμοῖς ἀπὸ τοῦ νοὸς ναρμένοις ρεύμασιν,

Vv. 8-15 tantum habet Ξa, cum inscriptione: παλαιόν. στ lemma om. Ya. In textu Aeschyleo μεθαρμοσον scribit Pd, μεθάρμοσαν (suprascr. -ον) PYaΞa. 3 γθνεται: sic nostri. 3 χαροπός idem esse atque elaetus credidisse videtur hic scholiasta. 8-9 συγγενής . . . ἀς εξεηται: cf. Prom. 289? 11 ἀκέως νάειν: eandem etymologiam profert Eustathius ad R. 14, 202.

312 P*: ἡίψεις] «Ἡπτειν» κυρίως ἐπὶ τῶν ἀφελῶν λόγων, τὸ δὲ «βάλλειν» ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν.

313

P*XcYa: ὧστε κ.τ.λ.] "Ωστε τὸν νῦν παρόντα χόλον τῶν μόχθον καὶ τῶν κακώσεων παίγγιον εἶναί σοι δόξειν- ἡτοι, οὐ σωφρονοῦντι βαρύτερα κακά σοι τὸκελθωσι παρὰ τοῦ Διός, καὶ ταῦτά σοι τὰ κακὰ παίγγιον 5 δόξει εἶναι.

1 χόλου omnes nostri, et hic et in textu Aeschyleo.

314 Mediceus: παιδιάν κ.τ.λ.] Πείση γάρ χαλεπώτερα.

317 ΝΡΡΦΥΧ: ἀρχαῖα ἴσως σοι: «'Αρχαῖα» λέγονται τὰ μωρά, διότι οἱ ἀρχαῖοι τοιοῦτοι ἦσαν, ἀπλούστατοι καὶ εὐηθεῖς· ἢ οἱ γέροντες καὶ οἱ ἔξωροι τοιοῦτοὶ εἰσιν.

3 η of nostri praeter Xc (καί οί); η ὅτι οί edd., melius.

318a (318-329) τοιαύτα μέντοι: Τοιαύτα, & Προμηθεύ, τῆς μεγαλορρημονούσης γλώσσης τὰ ἐπιτίμια, οἴα πάσχεις αὐτός, ἀντιλέγων πρὶν τῷ

Διί, σύ δὲ καὶ τοιαῦτα πάσχων οὐκέτι ταπεινὸς εἴ οὐδ' ὑποτάσση· σὐν οἶς δὲ πάσχεις κακοῖς θέλεις λαβεῖν καὶ ἔτερα. ἀλλ' ἐάν μοι πεισθῆς, 5 οὐ βλάψεις σεαντὸν πρὸς κέντρα τὸν πόδα ἐκτείνων, ὁρῶν ὅτι κυριεύει πάντων χαλεπὸς καὶ ὀργίλος θεὸς ὁ Ζεύς, ὅστις μύνος ἄρχει τῶν ἄλλων πάντων, οὐδ' ἐστὶν ὑπεύθυνος (ήτοι ἔξουιαιζόμενος παρά τυος: ἢ δι οὐ δύναταὶ τις τιμωρήσασθαι). καὶ νῦν μὲν ἐγὼ ἀπέρχομαι πρὸς αὐτόν, καὶ πειράσομαι ἐάν τέως ἰσχύσω ἀπολῦσαί σε τῶν δεσμῶν. σὐ δὲ μὴ το μεγαλορρημόνει, μηδ' ὑπέρργκα καὶ αὐθάδη λάλει. ἢ φρόνιμος ῶν οὐα οἴδας ὅτι βλάπτεταί τις ἐκ γλώσσης ἀκολάστου καὶ φλυάρου; Λ (οπ. C; contuli et D).

2 post πάσχεις add. PPd: νῦν. Cf. Mediceum 318b. 4-5 ἐὐν μου πεισθής, οἱ βλάψεις ἐὐν μὴ πεισθής. βλάψεις B. Cf. Mediceum 3-7-11 οἱδὶ ἔστὸν... - ρλυάρου: hace quasi alterum scholium (ad 324) tractant PPd. 7 ἔξουσιαζόμενος παρά τυνος] παρ' ἄλλου τυνός ἔξουσταζόμενος PPd.

b Mediceus: τοιαῦτα μέντοι] ^αΑ πάσχεις νῦν. γνωμικῶς δέ φησι.

In Mediceo appicta sunt haec ad Prom. 317 ($\dot{z}$ e γ ezizez. λ .). Primam sententiam ad 316 (τ 6 ω 8e $\pi\eta\mu\dot{z}\tau\omega\nu$), secundam ad 318 rettulit Dind.; totum scholium ad 318 pertinere vidit Weckl., quem secutus sum, collato etiam sch. 318a, init.

320 Mediceus: ταπεινός] Λείπει «θέλεις εἶναι».

322 Mediceus: ούχουν ἔμοιγε] Έάν μοι μὴ πεισθῆς, βλάψεις σεαυτόν.

Melius fortasse scholiasta A: vide 318a 4-5-

P*VXcYa: πρός κέντρα κῶλον: Πρός κέντρα τὸ κῶλον ἐκτείνει ὁ βοῦς· λακτίζει γὰρ κεντούμενος ὑπὸ κέντρον, καὶ τὸ κῶλον αἰμάσσει. ὁ γὰρ πρός κέντρο λακτίζων, κατὰ τὴν ἐντεῦθεν παροιμίαν, τοὺς ἰδίους 5 πόδας αἰμάσσει.

1 in lemmate sequor V (nisi quod hic add. ἐκτείνεις, sic) et Xc; in Ya lemma nullum; in P lemma οδικουν ἔμοιγε (= Prom. 322). In ceteris sequor P. 3 αξιμάσσει, mutilum in P, e VXc Ya supplevi. 4 κατά ... παρομίαν habet solus P.

gll. in BX: πρὸς κέντρα] Παροιμία ἐπὶ τῶν τοῖς Ισχυροῖς ἀντιβαινόντων.

[119]

335-347a

329a

b

Bgl: προστρίβεται] Προσκολλάται· μεταφορική ή λέξις.

Primum verbum (tantum) praebent et gll. in CPPd.

Bmarg.: Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν συμμιγνυμένων ἰματίων καὶ λαμβανόντων ῥύπον.

330a (330-334) ζηλῶ σ' δθ' οὖνεχα: Θαυμάζω σε πῶς ὑπάρχεις ἐκτὸς αἰτίας καὶ μέμψεως παρὰ τῷ Διί, καὶ οὐδἐν ὑπ' αὐτοῦ δεινὸν πέπονθας ἐμοὶ συναλγῶν. "ΑΛΛΩΣ· ἐπαινῶ σε, φησίν, ὅτι ἐκτός ὑπάρχεις μέμψεως ὡς ὅπερ ϡῖν σοι δυνατὸν ἐπ' ἐμοὶ ποιήσας καὶ συναλγήσας ἐφ' οἰς πάσχως 5 κακοῖς, καὶ νῦν ἄφες τὸ προσελθεῖν τῷ Διὶ δυσωπήσων αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ, Γνα ἀπολύση με τῶν δεσμῶν, πάντως γάρ οἱ καταπείσεις αὐτόν· σκληρὸς γὰρ ἐστι καὶ ἀκαμπής· σὸ δ' ἐπιτήρει καὶ περίβλεπε μή τι ἐν τῆ ὁδῷ βλαβήση. Α (contuli et D).

1 lemma; $\delta\theta'$ ούνεχα; sic nostri, praeter X (om. ούνεχα). 1-3 συνελγῶν: fere = prima sententia Medicei 330b. 4 $\dot{\phi}_c$ δπερ NPPdV, ut fiat sensus: «quasi quodcumque potueris, feceris . . .»; δσπερ CDXY; $\dot{\phi}_c$ B. 5 post $\dot{\epsilon}_{\mu 0}$ 5 dissentiunt a ceteris PPd; vide 330d. 8 βλεβήση] βλαβής X.

b (330-333) Mediceus: ζηλῶ σ΄ κ.τ.λ.] Θαυμάζω σε πῶς οὐδὲν πέπονθας ὑπὸ Διὸς συναλγῶν μοι.

"ΑΛΛΩΣ- ζηλῶ σε, φησίν, ὅτι καὶ τὰ περὶ σαυτοῦ ποιήσας κεκόμισαι χάριν ἐξ ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐάσω σε 5 προσκροῦσαι Διὶ ὑπὲρ ἐμοῦ.

προγινώσκων δὲ ὅτι οὐ πείσει τὸν Δία ἀπείργει αὐτόν.

c (330-331) X*: Ζηλῶ σε ὅτι, μετασχών πάντων τῶν κακῶν ἐμοὶ τολμηρῶς, ὑπάρχεις ἐκτὸς αἰτίας τοῦ Διός.

d PPd haec praebent post έμοῦ 330a:5 Οὐ γάρ ἂν πείσης αὐτόν· οὐ δὲ πρόσεχε μή τι βλαβῆς ἐν τῆ ὁδῷ.

Cf. sch. 335. 3. 2 πείσης P; -εις Pd; debuerunt -αις.

331

Glossemata in πάντων μετασχών: — Β: Τῶν κακῶν ὧν ἔχω μεταλαβών. C: ἸΩν πάσχω μεταλαβών καὶ κοινωνήσας. V: Τῶν δεινῶν.

Χ: Τῶν παθημάτων μου.

5 εἰς τὸ φρονιμοις ποιεκτ και δυφρωνείε εκεροις των οποιείνε γέρ δὲ ἐξ ἔργων αὐτάν νοιδ ἀληθῶς, καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ λόγου· σεαυτόν γέρ μὴ σωφρονίσας ὅστε ὑπείκειν τῷ Διί, σωφρονίζεις ἐπέρους. ἐμὲ δὲ προθυμούμενον ἀπελθεῖν πρὸς τὸν Δία μηδαμῶς κολύσης· θαρρῶ γάρ ταύτην τὴν δωρεάν (ἤτοι τὸ ἀπολῦσαί σε τῶν δεσμῶν) ἐμοὶ δοῦναι το αὐτόν». Α.

5 σεωντον] έχυτον BCPdY. 8 πρός BNVY; είς cet. 9 δούνει omnes nostri (δάσειν edd., perperam; nam saepe in his scholiis aor. infin. pro fut. infin. usurpatur; cf., e.g., sch. 922. 14 βοηθήσει).

340 (340-343) τὰ μέν σ' ἐπαινῶ: «Εἰς ταῦτα μέν σε ἐπαινῶ», ὁ Προμηθεύς φησὶ πρὸς τὸν 'Ωκεανόν, «ὅτι πᾶσαν προθυμίαν καὶ σπουδὴν δεικνύεις ὑπὲρ ἐμοῦ· καὶ οὐδὲ παυθήσομαί ποτε τοῦ ἐπαινεῖν σε. καὶ μηδὲν πόνει ὑπὲρ ἐμοῦ· κὶ τι γὰρ ἄν καὶ πράξης πρὸς ἀφελίαν ἐμὴν σπεύδων, μάτην το ποιήσεις» προγινώσκει γὰρ ὅτι οὐ πείσει τὸν Δία. Α (om. C; contuli et DW).

5 cf. Mediceum 33ob, fin.

345a (345-6) ἐγὼ γὰρ οὐκ, εἰ δυστυχῶ: «Ἐγώ», φησί, «καὶ ἐὰν δυστυχῶ τοικύτας βλάβας πάσχων, ἀλλ' οὐχὶ διὰ τοῦτο, ἵνα καὶ ἄλλοι τὰ ὅμοια ἐμοὶ πάσχωσι, θέλω ἐπιτυχεῖν ἐκείνους τῆς ὁμοίας βλάβης». Α.

3 ἐπιτυχεῖν ἐκείνους] ἢ καὶ ἄλλους ἐπιτυχεῖν CPPdV, verba ἴνα... πάσχωσι cum θέλω coniungenda esse perperam rati.

Mediceus: ἐγὰ γὰρ οὐχ χ.τ.λ.] Προμηθικῶς: οὐ γὰρ χατὰ τὸν ἀνθρώτινον λογισμόν πολλούς αὐτῷ συνατυχεῖν Βούλεται ὁ Προμηθεύς.

2 αὐτῷ Mediceus; αὐτῷ edd., nescio an recte.

347a (347-50) οὐ δῆτ', ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι: Ἰαπετὸς ὁ τοῦ Κρόνου ἀδελφὸς ἐκ θυγατρὸς τοῦ Ὠκεανοῦ Κλυμένης λεγομένης ἔσχεν Ἅλλαντα καὶ Μενοίτιον καὶ Προμηθέα. καὶ τὸν μὲν Προμηθέα προσήλωσεν ὁ Ζεὺς εἰς τὸ Καυκάσιον ὅρος, ἐπίβουλον αὐτῷ καὶ ἐχθρὸν φανέντα, ὡς 5 καὶ τοὺς λοιποὺς ἀδελφούς: τὸν δὲ Ἅλταντα ἐποίησεν βαστάζειν ἐπ΄

ώμων τὸν οὐρανόν · τὸν δὲ Μενοίτιον ἐκεραύνωσε. φησίν οὄν δ ' Ω κεανὸς πρὸς τὸν Προμηθέα · «δαμάζουσί με καὶ ἀνιῶσιν

350-351b

αί δυστυχίαι τοῦ άδελφοῦ σου τοῦ "Ατλαντος, ὅστις πρὸς τοὺς δυτικοὺς τόπους ἱσταται, ἐν ώμοις βαστάζων τοὺς οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κίονας, το βάρος δυσμεταχείριστον καὶ οὐ βαβίως βασταζόμενον». Α.

1-6 haec iam in Hesiodi *Theogonia* 507-522, nisi quod Epimethei mentionem omitti scholiasta noster, Caucasi addit. Similia narrat sch. 402a, ad fin. 7 σχού οδυ δ΄ Φιλεεκός: habebat ergo ante oculos scholiasta librum qui versus 347-372 Oceano tribuebat, sicut omnes nostri; cf. etiam 352b, init. Contra cod. Mediceus, recte. 8 σου τοῦ NPV; σου tantum BCX; τοῦ tantum Pd. 10 δυσμεταχείριστον = Mediceum 350.

gll. in CW(?)X: οὐ δῆτ'] Ποιήσεις ἐμὲ τοῦ μὴ ἀπελθεῖν εἰς τὸν Δ ία.

Cf. quae ad 347a 7 adnotavi. In W paene omnia evanida. 1 ποιήσεις C; ἐάσω X; fortasse legendum κωλύσεις.

349a

P*Ya: Τί ἔστιν ἄξων; διάμετρος τοῦ κόσμου εὐθεῖα ἐκ τῶν πόλων ἐπεζευγμένη, μέσην μὲν ἔχουσα τὴν γῆν, τοὺς δὲ δύο πόλους πέρατα· καὶ περὶ ταύτην μένουσα ἡ σφαῖρα στρέφεται.

In P hoc scholium, una cum scholiis b et c, in imo folio est adiectum, sub sch. 347a. In Ya invenitur post 377a. 2 έχ. . . έπεζευγμένη P; διά τῶν πόλων έζευγμένη Ya. 3 ταύτην Ya; ταῖτα $\frac{1}{2}$ ταίντην Ya; ταῖτα $\frac{1}{2}$ ταίντην Ya; ταῖτα $\frac{1}{2}$ γαίντην Ya; γαίντ

b

P*Ya: Τὸν ἄξονα συμβέβηκε νοεῖσθαι εὐθεῖάν τινα καὶ ἀσώματον γραμμήν, ἀπό τοῦ βορείου πόλου μέχρι τοῦ νοτίου, καὶ διὰ μέσης πεφιχυῖαν τῆς γῆς ἢν συμβέβηκε κέντρον είναι τοῦ κόσμου τῆ ἱδὶα φύσει, 5 καθ' ἢν ἀμετακίνητός ἐστι καὶ ἀσάλευτον αὐτοῦ μετέχει τὴν θέσιν. τὰ δὲ πέρατα τοῦ οὐρανοῦ ὰ δὴ παρὰ τοῖς ἄχροις τοῦ ἄξονος ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν νοοῦνται, «πόλοι» καλοῦνται.

In P continuatur hoc scholium cum 349a, in Ya cum 425d. 2-3 μέχρι τοῦ νότου (sic) Ya; καὶ τοῦ νοτίου μέχρι P. 6 θέσιν P; διάθεσιν Ya. 6-8=425c, fin.

P*Ya: Τί ἔστιν οὐρανός; ὁ περιέχων τὰ πάντα πλὴν αὐτοῦ.

In utroque codice invenitur hoc scholium post 349b.

1 τὰ πάντα P; τὰ ἄλλα πάντα Ya. 2 αὐτοῦ scripsi; αὐτοῦ PYa.

60 Mediceus: οὐκ εὐάγκαλον] Δυσμεταχείριστον.

351α τον γηγενή τε Κιλικίων οἰκήτορα: Μυθεύεται ὅτι οἰ Τιτάνες, τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς παίδες ὅντες, ἀντῆραν πόλεμον τῷ Διί, καὶ ἀντέστηταν αὐτῷ. Τατὶ δὲ δεκαετῷς ἐμάχοντο, καὶ λύσις τοῦ πολέμου οὐκ ῆν, ἀλλ' ἴσος ἡν τοῦς θεοῖς καὶ τοῖς Τιτάσιν ὁ πόλεμος, ὁ Ζεὐς συνεργούς πρὸς τὴν μάγην

5 λαβών τούς τρεῖς μονοφθάλμους Κύκλωπας, τὸν Βρόντην, τὸν Στερόπην, καὶ τὸν "Αργον, καὶ τοὺς τρεῖς 'Εκατόγχειρας, τὸν Κόττον, τὸν Βριέρεων, καὶ τὸν Γύγην (οἴτινες καὶ οὕτοι παῖδες τοῦ Ούρανοῦ καὶ τῆς Γῆς Εχαημάτιζον), καὶ νέκταρ κεράσας, ηὖορανε καὶ πρὸς τὴν μάχην προξτρεψε, καὶ πόλεμον συναράζας μετὰ μεγάλου κρότου τοὺς Τιτᾶνας

10 κατετροπώσατο καὶ τῆ γῆ προσέδησε καὶ κατεταρτάρωσε, μετὰ δὲ ταῦτα ἡ Γῆ πρὸς εὐνὴν τραπεῖται τῷ Ταρτάρω τὸν ἐκατοντακέφαλον Τυρῶνα ἐγἐννησεν, ἄπαντα θηρίων ἀγρίων ἔχοντα κεφαλάς, καὶ τέρας δεινὸν καὶ παμμιγὲς χρηματίζοντα· καὶ ἐξ ὁρθαλμῶν σέλας καταπληκτικὸν ἀπαστράπτοντα. οὐτος πάλιν τῷ Διὶ ἐτέραν μάχην συνῆψε. κεραυνωθείς δὲ 15 καὶ αὐτὸς ἐν Σικελία παρὰ τὴν Αἴτνην τῷ Ταρτάρω ἐκρύβη· ἐξ οῦ μυθολογεῖται πάντας τοὺς ἀνέμους σφοδρούς κυίσκεσθαι, χωρίς Ζεφύρου καὶ Βοροᾶ· θεογενεῖς γὰρ οὐτοι.

Τστέον δὲ ὅτι ὁ Τυφὼς ἐν Κιλικία ἐγεννήθη, ἐκολάσθη δὲ ἐν Σικελία.
καὶ Ἡσίοδος· «τόν ποτε Κιλίκιον θρέψαι πολυώνυμον ἄντρον». Α (contuli et DW).

1-17 haec Hesiodi Theog. versibus 617-880 plerumque nituntur. Alieno ex fonte in Commentarium A deducta esse monstrat non modo scribendi genus, sed etiam vocabulum χοηματίζω (vv. 8, 13), quod in scholiis ad Aeschylum veteribus, quod sciam, nusquam nisi in scholio mythologico ad Septem 532 («O.P.» Dindorfii) recurrit. 3 δεκαετῶς] δέκα ἔτη CPPd. PPdW; om. cet. 5 sq. de Cyclopibus Bronte et Sterope vide et sch. 922. I-Io. 6 Κόττον Stanley; κότον plerique nostri; κό*τον P (tertia littera erasa); κόντον Υ. 7 Γύγην omnes nostri; 8-9 προέτρεψε] ήρέθισε Γύην rectam formam esse monet Dind. PPd. 9 συναράξας edd.; συναρράζας nostri plerique; συνάρας Y. 11 τραπείσα] μιγείσα CPPd. 13 χρηματίζοντα] χρηματίσαντα BDNWY, 13-14 άπαστράπτοντα BDWXY; άστράπτοντα cet. 15 παρά DPPdY; περί cet. 18-19 haec quasi alterum scholium exhibent CD (hic cum lemmate Τυρῶνα θοῦρον). Fere = Mediceum 19 θρέψαι BCDY; θρέψε cet. 351d. ubi v. adn.

b (351-364) Φησίν οὖν ὁ 'Ωκεανός· «ἀκτείρησα καὶ τὸν Τυφῶνα τὸν οἰκήτορα τῶν Κιλικίων σπηλαίων, τὸν ἐκατὸν κεφαλὰς ἔχοντα, τὸν ὁριμητικὸν πρὸς πόλεμον, ὀς πάσι τοῖς θεοῖς ἀντέστη, καταπληκτικῶς σιαγόσιν ἡχῶν φόνον· ἐξ ὀφθαλμῶν δὲ ἡστραπτε σέλας καταληκτικόν.
5 ἀλλ ἡλθε τὸ τοῦ Διὸς βέλος, ὁ κεραυνός, καὶ ἔπαυσεν αὐτὸν τῶν κενο-

358a-362b

358a

359

362a

δόξων καὶ μεγαλαύχων κομπασμάτων. εἰς αὐτὰς γὰρ τὰς φρένας πληγεὶς ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ κατεκάη· καὶ νῦν κεῖται πλησίον τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ, μεταξύ Σικελίας καὶ Ἰταλίας, δέμας ἀχρεῖον καὶ παρήορον (ἤγουν ἔκλυτον καὶ ἡπλωμένον).»

10 Γράφεται δὲ καὶ «πανάωρον», ἀντὶ τοῦ παντελῶς ἀφρόντιστον καὶ $\mu\eta_{\delta\epsilon}$ - μ μᾶς φροντίδος ἄξιον.

Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ «δέμας» ἐπὶ τοῦ ἀψύχου λαμβάνει οὖτος ὁ ποιητής. Α (om. C; contuli et DW).

Haec cum 35τα continuant codd. plerique, nullo intervallo; separatim dant PPdV; hos secutus sum, lectoris commodo consulens, 1 γησίν δ΄ Ωκαννός: νίδα αδ 347α? - 4 φόνον βιστίαμε; φέδον βιφόνον (γράφεται καὶ φόβον) ΝΥ; φόνον ἢ φόβον (γράφεται γὰρ καὶ σότας) PH. 6 post φράνες add. PPd: τυπές καὶ, 7 χατακός; cf. Mediceum 36τα. 7-8 τοῦ... Ταλίας: cf. Mediceum 36τα. 8 παρήφονο BD; utrumque W. Cf. 363b. 9 Σελυτον: cf. Mediceum 363α. 10 πανάρογο) παράφορον PD.

c Mediceus: Κιλικίων] Κιλίκων.

d

355a

b

Mediceus (in altero margine): Οιλήσαντα μέν έν Κιλικία, κολασθέντα δὲ ἐν Σικελία. Ἡσίοδος δέ· «τόν ποτε Κιλίκιον θρέψαι πολυώνυμον ἄντρον».

3 θρέψα: sie Mediceus; vide et 351a19, ubi θρέψα: vel θρέψε omnes nostri. Citari credunt plurimi vri docti non Hesiodi verba sed Pindari (Pyth. r. 16-17). Quod si ita esse iudicas, θρέψεν hic repone e Pindaro; sin minus, versum Hesiodicum ita fere refingere possis: τόν ποτε «δη-Κολίκων θρέψα: πολυώνουμον άντρον / «ρασί»... Mutllum esse hoc scholium suspicantur Merkelbach et West, Fragmenta Hesiodea, p. 185 (Fr. 388, in Spuria relegatum).

CP*PdgIVY: σμερδναΐσι: Καὶ ἐχπλημτικαῖς, παρὰ τὸ εμερίζεινη, τὸ δονεῖν καὶ ταράσσειν. τὸ γὰρ κατα- πληκτικὸν ποιεῖ τὸν δειλὸν μερίζεσθαι εἰς φόβους καὶ ἄλλας ἐνοίας.

Secutus sum V; dissentiunt hic illic ceteri codd., sed in nugis.

Mediceus: Οὐ μὲν ἐλεητὸς ὁ τοιοῦτος· ἀλλ' ὁ ποιητής φύσει τοῦς τεραστίοις ἐξαιρόμενος οὐ λεπτολογεῖται τὰ πράγματα.

1 μὲν; μὴν Dind., post «schol. rec.» suum. 2 ἐξαιρόμενος coni. Paley; ἐξαιρούμενος Mediceus.

CPPdVY: άγρυπνον βέλος: Το πῦρ τὸ ποιοῦν τοὺς ἀνθρώπους ἀγρυπνεῖν καὶ ἀσχολεῖσθαι περὶ τὸ ἐργάζεσθαι: ἢ πρὸς τὸ θεᾶσθαι αὐτὸ συγκαλούμενον τοὺς ἀνθρώπους νυκτός, ποιοῦν αὐτοὺς ἀγρυπνεῖν. λέγουσι 5 γὰρ ὅτι ἐν τῇ Αἴτνη ἡμέρας μὲν ἀναθρώσκει καπνός, νυκτὸς δὲ Φλόξ.

3-4 ή πρός . . . άγρυπνεῖν PPd; ή πρός θέαν συγκαλεῖν αὐτοῦ, άγρυπνεῖν fere cet. 4 ποιοῦν scripsi; ποιεῖν PPd. 4-5 λέγουσι χ.τ.λ.: commemorat scholiasta Pind. Pyth. 1. 22-24, satis inepte.

Mediceus: ἄγρυπνον] "Απαυστον, ἄσβεστον.

Similia praebent gll. in BPPdX (e.g. P: ἄσβεστον· ἀκατάπαυστον).

PPdSj (in hoc post 1058a) VΥΥα: καταιβάτης ποραυνός! Πέντε είδη κεραυνός πρηστήρ, ό κης πυρόεις καλούμενος, δε καταφερομένου τοῦ πνεύματος καὶ ἐκπυροθέντος καὶ καταιβάτης, ό κάτω φερόμενος καὶ καταιβάτης, ό κάτω φερόμενος καὶ καταιβάτης, ό κάτω φερόμενος καὶ καταιληκτικός καὶ αἰρνίδιος, δε γίνεται παχυνθέντος τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ πυρόδους πνεύματος: καὶ ἀργής, δε διὰ τὴν πάνυ λεπτότητα οὺ φλέγει, μελαίνει δέ: ψολόεις, ὁ ἐν τῆ ψαύσει ὁλλύων: ἐλικίας, ὁ συστροφάς καὶ ἔλικας 10 ποιῶν διὰ μέσην παχύτητα καὶ ὑγρότητα τῆ πυκνότητι τοῦ ἀέρος ἀντωθούμενος.

Paene idem scholium invenitur et in cod. T (Smyth [1], p. 28). Confert Dind. Souda s.v. χερανός et sch. Aristoph. Eq. 666 ad fin. In his vero tria tantum fullmins genera nominantur. 4-5 σκηπτὸς ὁ καὶ σιον. Επ. 1 ο καὶ σιον. Επ. 2 καὶ σιον. Επ. 2 καὶ δεγός Dind., ex Souda; καὶ δεγός PdS) VY; σκηπτὸς PYa.

Mediceus: ἐφεψαλώθη] Κατεχάη· φέψαλος γάρ ὁ σπινθήρ.

> Χε (partim), Υ: ἐφεψαλώθη: Κατεκάη· φέψαλος λέγεται ὁ μικρὸς σπινθήρ καὶ ἡ σποδιά, ἀπὸ τοῦ φάειν ἐν τῷ ἄψασθαι.

1 φέψαλος Xc; -ον Y. 2 σπινθής scripsi; πινθής Xc; αἰθής Y.
 2-3 incerta haec: φάειν ἐν τῷ ἄψασθαι scripsi; φλέγειν ἐν τῷ ἄψασθαι Xc; φαίειν (sic) τὸ ἄψασθαι Y.

[125]

365b-367a

Υ: Φέψαλος ή σποδιά, ἀπὸ τοῦ φεψάλλειν, ἢ ἀπὸ τοῦ † φεύγειν, ἢ ἀπὸ τοῦ ψαύειν (ἤτοι προσεγγίζειν), φέψαλος χυρίως ὁ χεραυνός: φέψαλος καλείται καὶ ὁ μιχρὸς σπινθήρ: χυρίως ἡ ἀσβόλη καὶ ἡ σκωρία.

d

b

364a

365a

1 φέψαλος scripsi; φεψάμενος Υ. 4 σκωρία scripsi; σκορία Υ.

Mediceus: κάξεβροντήθη] Έξησθένησε την δύναμινο δν τρόπον οἱ ἐμβρόντητοι οἱ δὲ βροντῆς ξηρᾶς ἀκούοντες ἐκπλήττονται.

1 post ἐξησθένησε fortasse supplendum καὶ ἀφῆκε e PPdVY; vide 362e. 2-3 ol δὲ... ἐκπλήττονται: aut citatio est, aut γάρ pro δὲ reponendum e PPdVY.

PPdVY: ἐξεβροντήθη: ήτοι ἐξησθένησε καὶ ἀφῆκε την δύναμιν, δν τρόπον καὶ οἱ ἐμβρόντητοι· οἱ γὰρ βροντῆς ξηρᾶς ἀκούοντες ἐκπλήττονται.

Cf. Mediceum 362d. Ι καΐ] om. Υ. 3 ἀκούοντες] ἀΐοντες Υ. 3 ἐκπλήττονται VY; πλήττονται PPd.

363a Mediceus gl.: παράωρον (sic)] Έκλελυμένον.

Pgl: παρήορον] Γρ. παράωρον, ήγουν ἡμελημένον, ἡφανισμένον ήγουν ἔκλυτον καὶ ἡπλωμένον.

Lemma: παρήορον: sic P in textu poetico. Cf. 351b 8-9.

Mediceus: στενωποῦ] Τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ τοῦ †διβμετὰ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν.

2 διρμετά: in margine adscriptum est ζ, i.e. ζήτει. τοῦ διαιροῦντος coni. Dind., τοῦ διαιροῦντος μεταξύ Weckl. Sed veram lectionem, credo, conservaverunt scholiasta A in 351b 8, et codd. DX in 364b.

gll. in BDX: στενωποῦ] Τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ· τουτέστι, μεταξύ Σικελίας καὶ Ίταλίας.

Υ: Ιπνούμενος: Καιόμενος, φλογιζόμενος· ἐχ μεταφορᾶς τοῦ ἴπνου. γράφεται χ.τ.λ. (vide 365b).

1-2 ὑπνούμενος et ὅπνου Υ: correxi.

Χc, Υ (in hoc continuatur cum 365a), et marg. in PPd: ἐπνούμενος] Γράφεται ἐπούμενος ἢ σφιγγόμενος, ἤτοι παγιδευόμενος ὁπος γὰρ ἡ παγὶς τῶν μυῶν, ἀπὸ τοῦ «ἵπτω» τὸ Βλάπτω.

Lemma: Ιπνούμενος, vel sim., omnes nostri in textu poetico. 1-3 in Xc sententiarum ordo alius, verba paene eadem. 1 $\tilde{\eta}$ σριγγόμενος Xc; om. Y. 2 παγιδεύμενος . . . μοῶν habet et Dgl. 2 $\tilde{\alpha}\pi\tilde{\sigma}$ . . . . βλάπτω P; corruptus Y; om. PdX.

gll. in PPd: ἐπνούμενος] Φλογιζόμενος· ἱπνὸς γὰρ τὸ μαγειρεῖου ἢ ἐσχάρα ἢ φοῦρνος ἐν ῷ τίθεται τὸ πῦρ· γρ. δὲ καί ἐπούμενος ἀντὶ τοῦ βαρυνόμενος, συσφεγγόμενος.

Post 2 φοῦρνος Pd legere non potui.

366a Mediceus: μυδροκτυπεῖ] Χαλκεύει· μύδρος γὰρ ὁ πεπυρωμένος σίδηρος.

b gll. in DPPdWXY: μυδροκτυπεῖ] Χαλκεύει.

PPdVWY: Μύδρος καλεΐται ὁ πεπυρακτωμένος σίδηρος, παρά τὸ «μὴ» καί τὸ «ίδωρ» · ὁ γὰρ πεπυρακτωμένος σίδηρος οὐδόλως ὑγρότητος μετέχει, ἀλλά μόνης ξηρότητος. ὁ ἰὸς δὲ τοῦ σιδήρου ἐξ ὑγρότητος 5 γίνεται.

> 1-2 cf. Mediceum 366a. 3 ύγρότητος PPd; ύγροῦ τινός cet. 4-5 δ ίδς... γίνεται soli habent PPd.

367α (367-371) ένθεν ἐχραγήσονταί ποτε. Κατά τὴν Σιχελίαν ἔστιν ὅρος τὸ καλούμενον Αἴτνη, ἐξ οδ πῦρ πολύ ἀναδίδοται ἐκρέον ποταμηδόν. «ἐκ τούτου οὄν», φησί, «ποτὲ ἐκχυθήσονται ποταμοὶ πορός κατεσθίοντες πάσαν γῆν τῆς καλλικάρπου Σικελίας,» τοῦτο δὲ ἀχούομεν πάλαι γενέσθαι

5 κατὰ τοὺς τοῦ Ἱέρωνος χρόνους· τότε γὰρ κατὰ τὸ μέσον ἐκρυέντες οὕτοι οἱ τοῦ πυρὸς ποταμοὶ πολλὰ χωρία διέφθειραν. «τοιοῦτον οὐν», φησίν, «ὁ Τυφὸς ἀναζέσει γόλον ἐν βέλεσι καὶ ἐμπαῖς θερμῆς ἀπλήστου πυρπνόου ζάλης». «ζάλην» δὲ «πυρίπνοον» λέγει τὴν ἀνάδοσιν καὶ ἀνακάχλατι τοῦ Αλτναίου πυρός· «θερμὴν» δὲ ἀὐτὴν καλεῖ, διὰ τὸ ἐκεῖσε καυθῆναι τὸν τοῦ Τυφῶνα· «ἄπληστον» δὲ, διότι τὸ πῦρ ῦλης δραζάμενον οἱ κορέννυ-

369c-380

ται, άλλά μᾶλλον ἐπὶ πλέον καταφλέγει τὰ προστυχόντα, καὶ ούχ Ισταται. Α.

1-2 cf. fortasse carmen de Aeina monte ad finem huius fabulae, vv. 1-4. 4-6 = Mediceum 368.3-5. 7 åura $\bar{x}_1$ PPd; å $\phi z \bar{x}_2$ B (debuit å $\phi z \bar{x}_2$); å $\phi z \bar{x}_3$ NN; å $\phi z \bar{x}_4$ cct. 11-12 å $\lambda \lambda \lambda ...$ $\bar{x}_3$ $\bar{x}_4$ $\bar{x}_$

gll. in BDP: ἔνθεν ἐκραγήσονταί κ.τ.λ.] 'Αναχρονισμός.

Bmarg.: Ἱστορεῖ Ἱέρων ὅτι ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς Αἴτνης πῦρ, καὶ κατέκαυσε τὰ παρακείμενα πεδία.

1 Ιστορεῖ 'Ιέρων: sic B.

b

368

369a

Mediceus: ποταμοί πυρὸς δάπτοντες] "Ενθεν ὁ Καλλίμαχος «πυρίδειπνόν» φησι. «ποταμούρ» δὲ «πυρός» τοὺς χατὰ Σικελίαν ῥύακάς φησι, περὶ δν ἡκούομεν πάλαι. καὶ κατὰ τοὺς 'Ιέρωνος χρόνους κατὰ τὸ μέσον 5 ἐνέντες πολλὰ διέφθειραν χωρία. δθεν τό τε θεῖον καὶ τὰ πυρεῖα. γῆ γάρ ἐστι παρακείμενον ἔχουσα πῦρ, δ ἐστι κατὰ παράθεσιν τῆς γῆς, ἄλλο δὲ ἐστι πῦρ τὸ κατὰ καράθν τοῦ δάατος, δ «ποταμούς πυρὸς» ὁ Πίνδαρος καὶ ὁ Αἰσχύλος φησί.

2 Callimachus Fr. 590 Pfeiffer, non nisi ex hoc loco cognitum. Bene coni. Hecker ap. Pfeiffer: πορί δεἴπνον. 7 παράθεσις appositio, κρᾶσις mixtura haud raro opponuntur apud physicos. praesertim Stoicos (Von Arnim, vol. IV, indicem s. vv.). 8 Pind. Pyth. 1. 21-22. 9 qvaft Mediceus; quơi detit Dind.

PPdXcYa: τῆς καλλικάρπου Σικελίας] Ίστέον δὲ ὅτι φασίν εἶναι Σικελίαν ἐτέραν, μικράν νῆσον μεταξύ Χαλιδός καὶ Αλλίδος, καὶ ταύτην εἰρῆσθαι ἄκαρπον, παραβαλλομένην τῆ μεγάλη νήσω Σικελία, ῆτις ἐστὶ 5 πολύκασπος.

Articulum $\tau\eta_{\varsigma}$ insolenter positum iure volebat explicare scholiasta, licet parum successerit.

Sj: «Καλλίκαρπον» ταύτην λέγει πρὸς ἀντιδιαστολήν τῆς μικρᾶς Σικελίας τῆς νήσου, ήτις μεταξύ Χαλκίδος καὶ Αὐλίδος οὖσα ἄκαρπός ἐστιν.

2 Χαλκεδόνος Sj; correxi.

Mediceus gl: λευρούς] Τούς πλατεῖς.

377a (375-378) ούκουν, Προμηθεύ: Εἰπόντος τοῦ Προμηθέως ὅτι «ἐγὼ τὴν παροῦσαν ὑπομενῶ τύχην, ἔως οῦ ὁ νοῦς τοῦ Διὸς παυθήσεται τῆς ὁργῆς», φησίν 'Ωκεανὸς πρὸς αὐτόν· «οὐδὲ τοῦτο γινώσκεις, ὡ Προμηθεῦ, ὅτι ὁ λόγοι οἱ παρακλητικοὶ θεραπεύουσι τὴν ὀργὴν ἀγριαίνουσαν καὶ ἐπαι- ρομένην;»

«λόγος γὰρ ἀνθρώποισιν Ιᾶται νόσους· ψυχῆς γὰρ μόνος οὖτος ἔχει θελειτήρια». A (contuli et DW).

6-7 cf. Menandri Inc. Fab. Fr. 782 Koerte, Primum versum testes ceteri (Plutarchus, sch. H., Μοποκι.) ita fere praebent: λότης ἱετρός ἐστιν ἀνθρόπους λόγος. Cf. Mediceum 377b. 6 ἀσσος ἰσόος ΒΥ, 7 μον. ούτ., hoc ordine, contra metrum, plerique; recto ordine PPdY, cum Mediceo; verba om. D.

 Mediceus: «Λόγος γὰρ ἀνθρώποισιν ἔσται νόσουψυχῆς γὰρ οὕτος μόνος ἔχει θελετήρια».
 "Όμηρος· «ἤστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις».

1-2 vide ad 377a. 1 νόσου: sic Mediceus, unde ἐστρλς νόσου coni.Weckl. 3 Il. 15. 393.

379a (379-380) ἐάν τις ἐν καιρῷ γε: Τοῦτό φησιν ὁ Προμηθεύς «ἐάν τις τὸν λυπούμενον καὶ θυμούμενον οὐκ ἐν αὐτἢ τῷ ἀκμἢ τοῦ θυμοῦ, ἀλλὰ μετὰ τὸ παυθήναι καὶ οἰονεὶ μικρόν τι ἡμερωθήναι, μειλίσση καὶ λόγοις παρακλητικοῖς χρᾶται πρὸς αὐτόν, ἀναγκαίως πείθει αὐτόν, νῦν δὲ ἐν 5 ἀκμἢ ἐστιν ὁ τοῦ Διὸς χόλος, καὶ οὐ πείσεται, εὶ μὴ ὧριμος γένηται ἡ ὁργὴν καὶ οἰονεὶ μαλακισθῆ».

τοῦτο δὲ καὶ Ἱπποκράτης φησί· «πέπονα φαρμακεύειν καὶ κινέειν μὴ ὡμά». Α (contuli et DW).

2 του... θυμούμενον] om. CPdV. 4 χρᾶται: sic omnes nostri. 4-5 = Mediceum 380. 2-3. 7-8 Hippocrates, Αρλοτέκπί Ι. 22; = Mediceum 380. 1-2; cf. Wil., Hermes 25 (1890), p. 168. 7 καὶ κυνέεντ] om. CVY, sicut Mediceus.

b Mediceus: μαλθάσση] 'Αγαθύνη, καταπραύνη. Verbum ἀγαθύνω primum invenitur in LXX; vide LSJ s.v.

> Mediceus: Τοῦτο καὶ Ἱπποκράτης φησί· «πέπονα φαρμακεύειν μὴ ἀμά.» νῦν οῦν ἐν ἀκμἢ τοῦ θυμοῦ ἐστι Ζεύς, καὶ οὐ πείσεται.

1-2 vide ad 379a 7-8.

[129

[128]

Mnemosyne, Suppl. XIX

380

393a-397a

b

381a (381-382) ἐν τῷ προθυμεῖσθαι: Ἐν τῷ προνοεῖσθαί μέ σου καὶ πειρᾶσθαι τὸν Δία πείθειν, τίνα βλάβην ἐνυπάρχουσαν νοεῖς; εἰπέ μοι. Α (οπ. C; contuli et DW).

Lemma incertum: προθυμεῖσθαι DNPdVX; προμηθεῖσθαι BPV et fortasse W. $_{1-2}=$ Mediceum $_{3}8\text{1b}.$

b Mediceus: 'Έν τῷ προνοεῖσθαι καὶ πειρᾶσθαι τὸν Δία πείθειν.

383 gll. in Mediceo et in BCNX: κουφόνουν] "Αχρηστον.

384a (384-385) ἔα με τῆθε τῆ νόσω: «"Αφες», φησίν, «ἐμὲ παρακινδυνεύειν ὑπὲρ στῦ καὶ δοκεῖν τοὶς πολλοῖς ἄφρονα εἶναι: ἐπεὶ ἄμεινόν μοι ἐστί, καλὰ φρονοῦντα καὶ σοὶ ἀφέλιμα, δοκεῖν μὴ εὕφρονα τοῖς πολλοῖς.» A (contulì et DW).

Cf. Mediceum 384b. 3 μη εύφρονα CNPPdW; με ἄφρονα cet.

 Mediceus: "Εα με παρακινδυνεύειν ύπὲρ σοῦ· ἄμεινόν μοι ἐστίν, εὖ φρονοῦντα σοί, δοκεῖν τοῖς ἔξωθεν ἀφρονεῖν.

388 Mediceus gl: θρῆνος] Ὁ οἶχτος.

391 Mediceus: διδάσκαλος] Τοῦ μὴ λυπεῖν τὸν Δία.

392a στέλλου κομίζου: Πορεύου εἰς τὸν σὸν οἴκον, καὶ φύλαττε τὸν παρόντα νοῦν, ἤγουν τὸ νῦν δόξαν ἀγαθὸν καὶ νοηθὲν ἐν ἡμῖν· τουτέστι τὸ μὴ ἀπελθεῖν εἰς τὸν Δία. A (contuli et DW).

2 το νῦν . . . ἐν ἡμῖν : sic fere plerique nostri ; το νῦν δόξαν ἡμῖν ἀγαθον καὶ νοηθὲν ἀρτίως PPd.

b Mediceus: στέλλου] 'Αντί τοῦ «εὐλαβήθητι.»

Signis appictis hanc adnotationem diserte ad verbum $\sigma t \hat{\nu} \lambda \delta \sigma$ rettuiit librarius (cf. LSJ s.v. $\sigma \tau \hat{\nu} \lambda \delta \sigma$ IV, 2?). Ad φυλάσσου 390 primitus pertinuisse censet Paley.

393a (393-396) δριμωμένω μοι: "Ατοπον ήν τὸν πάντων γένεσιν έχοντα χρονίζειν ἀπὸ τῆς χινήσεως: εἰ καὶ τις "Ηλιον εἰσαγαγὰν ἐπὶ πολύ τὸν κόσμον ἀνήλιον εἰσσεν. δεῖ οδν μεμετρημένως τὰ τοιαῦτα ποιεῖσθαι. τοῦτο δὲ φησιν ὁ "Ωκεανός πρὸς τὸν Προμηθέα, ὅτι αοὺκ ἀκαίρως μοι

5 είπας, ἄπελθε· άλλὰ καὶ ἐμοὶ θέλοντι τοῦτο ποιῆσαι. ὁ γὰρ τετρασκελής οἰωνὸς (ὁ γρὸψ ῷ ἐποχοῦμαι) διακόπτει τὴν ὁμαλὴν ὁδὸν τοῦ αθέρος ἐν τοῖς οἰκείοις πτεροῖς (ήτοι ἄρχεται πέτεσθαι). είθε δὲ ἄσμενος καὶ γαρίεις ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις σταθήσεται.» A (contuli et D; om. W).

1-3 &τοπον...ποιείσθεκ: = Mediceum 303b (ubi v. adn.). Hunc locum om. PPd. τ το θη την τ. 2 ±πο | έπι CNV (cf. Mediceum). Σ καὶ | έπι ο θέλοντε CV; καὶ οπ. ΒΝΧΥ; καὶ ἐμοὶ οπ. PPd. μέλοντε ἐμοὶ D. 5 ροει ποιῆσει add. PPd: καὶ δρμομένω πρὸς τοῦτο. 8 οἰμείοις Τομόντος CPPdV.

Mediceus: ὁρμωμένφ κ.τ.λ.] "Ατοπον ἦν τὴν «πάντων γένεστων χρουίζειν ἐπὶ τῆς κυήσεως- εἰ καὶ τις "Ηλιον εἰσαγαγὸν ἐπὶ πολὸ τὸν κόσμον ἀνήλιον εῖασεν. δεῖ οὄν μεμετρημένως ταῦτα ποιεῖσθαι.

Similia fere docet Mediceum 284b, med. r-2 citatur II. 14, 201 ('Ωκεανόν τε, θεῶν γένεσιν), cf. 246. Aliter agit scholiasta A (393a1), ant quia citationem Homericam non agnovit, ant quo faciliorem lectoribus suis rem reddat. 2 ἐπί...εἰ καὶ ἐπί τῆς σκηνῆς, ὡς ἄν εἰ coni. Weil (ap. Kirchhoff).

394a Ψαύει πτεροῖς: Γράφεται καὶ «ψαίρει.» κυρίως δὲ ἡ λέζες ἐπὶ λαιρῶν λέγεται τῶν χωρίς ἀνέμων κινουμένων· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐνταῦθα ἡ λέξις A (om. CD; contuli W).

Lemma: ψαύει (-οι Ν, -ου Υ) omnes nostri.

Ne, P* (in hoc signis appietis continuatur cum 394a), Sj: Λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐαθύμος καὶ ἀνειμένος διαγόντων. λέγουσι γὰρ οἱ ναῦται «ψαίρει τὸ ἄρμενον», ὅταν μὴ πολὺς ὁ ἄνειμος πνέη, ἀλλὰ προσψαύη: οδ παραγωγὸν τὸ «ψαύο.»

2 διαγόντων] ἀπαγόντων Ρ 3-4 άλλὰ προσψαύη Ρ; άλλὰ μέλλον ψαίρει Sj; om. No.

c gll. in PPd: Γρ. «ψαίρει» ήγουν ἐπαναβαίνει καὶ κινεῖται.

397a (397-401) στένω σε: Τὸ στάσιμον ἄδει ὁ χορὸς τῶν 'Ωκεανίδων νυμοῦν ἐπὶ τῆς γῆς κατεληλυθώς. 'ΑΛΛΩΣ· ὁ χορὸς ἐπὶ τῆς γῆς κατεληλυθώς. 'ΑΛΛΩΣ· ὁ χορὸς ἐπὶ τῆς γῆς κατεληλυθώς. λέγει πρὸς τὸν Προμηθέα· «στενάζω σε καὶ κλαίω σε, ὡ Προμηθέα. ἐσενας τῆς ὁλεθρίας τύχης ῆς πάσχεις· ἀπὸ δὲ τῶν ἀρθαλμῶν δακρυσίστακτον στάζουσα μέσιμα την ἐμην παρειάν ἔβρεξα ὑγραίς πηγαῖς, ῆτοι δάκρυσιν.» Α (contuli et DW).

 Γ -2 = Mediceum 397b. 2-3 άλλως . . . λέγει om. CNPPdV, substituto χαί φησι. 4 ένεκα: cf. Mediceum 397c. 6 vide adn. ad 402a. init.

Mediceus: Τὸ στάσιμον ἄδει ὁ χορὸς ἐπὶ τῆς γῆς κατεληλυθώς.

Cf. Mediceum 272a cum adn.

d

C

c Mediceus: τᾶς οὐλομένας τύχας] Λείπει τὸ «ἕνεχα».

Χς: Τετραχῶς χρῶνται τῷ χορῷ οἱ δραματοποιοίο. δι' ἀγγελίαν τῶν ἐρχομένων, δι' ἀναπλήρωσιν τοῦ χωρίου, διὰ καταλλαγήν τῶν ἐχθρωδῶς διακειμένων προσώπων, καὶ διὰ παρηγορίαν τῶν λυπουμένων.

400a Υ: βαδινών] 'Ραδινός λέγεται τούς ὀφθαλμούς. η ρᾶον δινομένους, ήτοι συστρεφομένους.

I sic Y; scribe ραδινούς λέγει κ.τ.λ.

b Pgl: ἡαδινῶν] Γρ. ἡαδινόν· εὐκίνητον, λεπτόν.
Verbum εὐκίνητον praebent et gll. in BNW.

Cgl: ῥαδινῶν] Εὐκινήτων, λεπτῶν.

d Mediceus: ῥέος: 'Ρεῦμα· παρὰ τὸ «ῥέω» ῥέος, ὡς «χλέπτω» χλέπος· «οἴγεται τὸ χλέπος αὐτὸς ἔχων».

Cf. 400e, et σχόλουν πολαιόν ad Ag. 177 μάθος in cod. T (ibi similis doctrina proditur, cum mentione verbi κλέπος). 2 ignoti auctoris verba laudantur; pentametri dactylici reliquiae esse possunt, exempli gratia: οἰχεται «ἐξαπίνης» κ.π.λ. Verbum κλέπος tantum e Solonis legibus citatur (LS) s.v.).

Υα: 'Ρέος τὸ ῥεῦμα· ὡς τὸ κλέπτω κλέπτης οἴχεται τὸ κλέπτος· οἰονεὶ ἔχον αὐτῶ τὸν κεκλεμμένον· ὡς τὸ ῥέος, οὕτω καὶ τὸ βλέπος.

Corruptissimum scilicet, sed ab exemplari sumptum ampliore quam Mediceo (400d). Versus 1-2 ita refingas licet: ώς τὸ χλέπτω, χλέπος· «οίγεται τὸ χλέπος «αὐτὸς ἔγων»», olosel τὸ χεκλεμμένον.

402a (402-410) ἀμέγαρτα γάρ: Καὶ ἀφθόνητα κακά, ἀ οὐδεὶς ζηλώσει. δείκνυσιν ὁ Ζεὺς ἡμῖν τοῖς πρώην θεοῖς, ἰδίοις νόμοις Ισχυροποιών τὴν ὑπερήφανον ἀρχὴν καὶ τὴν βίαν· ἀσπερ Πίνδαρος «αἰχμητάν κεραννλυ» τὸν βίαιον λέγει. ἄπασα δὲ χώρα ἤδη λέλακε καὶ ἡχεῖ ἄχημα στονόεν 5 (ῆγουν στεναγμοῦ γέμον καὶ οἰκτρόν), στενάζουσα τὴν μεγάλου τε

καί περιφανούς σχήματος ούσαν τιμήν την σήν καί τῶν σῶν ζυνομαιμόνων, ήτοι τῶν ἀδελφῶν σοῦ, τοῦ "Ατλαντος καί τοῦ Μενοιτίου· ὧν τὸν μὲν "Ατλαντα ἐποίησε βαστάζειν τὸν ούρανόν, τὸν δὲ ἐκεραύνωσε, σὲ δὲ δεσμεῖ ἐνταῦθα εἰς τὸ Καυκάσιον ὅρος. ούτοι δὲ παίδες ἦσαν τοῦ Ἱαπετοῦ, 10 δὲ ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κρόνου τοῦ πατρὸς τοῦ Διός. Α (contuli et DW).

In NVWX continuatur hoc scholium cum 397a. 2 ἡμῖν] ὑμῖν PPd. 3-4 = Mediceum 405a. 3 ἀχτὴν omnes nostri; sed ἀχμὴν expectasses. 3 Þχιħι. 15, ubi αἰχματὰν legitur (cf. Mediceum 405a); hic αἰχματὰν NPPd, αἰχματὰν (CD, varia cet. 5 οἰκτρόν CNPPdV; πικρόν cet. 5 οτενάζουσι στενάζουσι CPPdV. Cf. sch. 406. 5, et varietatem lectionum in Prom. 408 apud Dawe, p. 215. 5-6 cf. Mediceum 408. 7-10 similia narrat 34γα1-6.

ΧεΥ: ἀμέγαρτα: 'Αφθόνητα: ἐκεῖνον γὰρ φθονεῖ τις, τὸν καλῶς καὶ πλουσίως ἔχοντα: τὸν δὲ κακῶς καὶ ἐλεεινῶς οὐ φθονεῖ τις, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλεεῖ.

405a Mediceus: αἰχμήν] Τὴν βίαν· καὶ Πίνδαρος «αἰχματάν κεραυνόν» τὸν βίαιον λέγει.

Cf. 402a3, adn.

406

402a-411a

b Cgl: αἰχμήν] καὶ τὴν ἀρχήν, τὴν ἔζουσίαν, τὴν βίαν.
Similia praebent gll. in BDPPdXY.

Β*ΝcΡ*ΧΥ: πρόπασα: Εἰ καὶ εἶπε «πρόπασα χώρα», ἀλλ' αὖν τοὺς ἀνθρώπους ἐδήλωσε: οἱ γὰρ ἡ χώρα θρηνεί: πῶς γάρ, ἄψυχος οὐσα; τοῦτο δὲ τὸ σχήμα λέγεται καινοπρεπές: καὶ διὰ τοῦτο εἶπε τὸ σ «στένουσι», ἡγουν οἱ ἄνθρωποι τῆς χώρας.

Sequor B, quocum arte cohaeret X. 2 ἀλλ' οὖν solus habet B. 4 καινοπρεπές BX; πρὸς τὸ σημαινόμενον cet.; cf. sch. 118. 4 τὸ BX; καὶ τὸ Nc.

408 Mediceus: μεγαλοσχήμονα] Μεγάλου σχήματος ούσαν.

411a (411-414) όπόσοι τ' ἔποικον: "Όσοι τε ἄνθρωποι κατοικοῦσι τὸ ἔδαφος καὶ τὸν χῶρον τῆς καθαρᾶς 'Ασίας, συγκάμνουσιν ἡμῖν καὶ συνανιῶνται ταῖς σαῖς βλάβαις ταῖς μετεχούσαις μεγάλων στεναγμῶν. A (om. C; contuli et D V).

2 ήμιν] όμιν DV. 3 μετεχ. μεγ. στεν. plerique, et Pmarg; έπηχούσαις μέγαν στεναγμόν P^1 Pd.

Mediceus et NcPglWgl: ὁπόσοι τ' ἔποιχον] 'Αναχρονισμός οὔπω γὰρ ἢν ἐποιχισθεῖσα τοῖς "Ελλησιν ἢ 'Ασία.

Cf. et 411d, e.

f

CNPPdV: άγνᾶς 'Ασίας έδος: «'Αγνήν» λέγει τήν 'Ασίαν διὰ τὸ προφερεστέρων είναι πασῶν, καὶ διὰ τὸ προφερεστέρων είναι πασῶν, καὶ διὰ τὸ μεγάλας πόλεις καὶ πλουσίας έχειν έχει δὲ μετὰ πασῶν καὶ τὴν ἐξευροῦσαν πάντα τὰ χρηστὰ Αίθιοπίαν.

2 προφ. είν. πασ. epicum sapit; cf., e.g., Hes. *Theog.* 361 προφερεστάτη έστιν άπασέων. 3-4 έχει δὲ μετὰ πασῶν] καὶ ὅτι μετὰ πασῶν έχει PPd.

Β: «'Αγνᾶς» 'Ασίας, ὅτι καὶ τὰς πόλεις «ἱερὰς» ἐκάλουν. τοῦτο δὲ ἀναχρονισμός· οὕπω γὰρ ἦν ἐποικισθεῖσα τοῖς "Έλλησιν ἡ 'Ασία.

Υ: 'Αναχρονισμός οὔπω γὰρ ἦν ἐποικισθεῖσα ἡ 'Ασία τοῖς "Ελλησιν. «άγγὴν» δὲ εἴπεν, ὅτι τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πόλεις «ἰερὰς» ἐκάλουν.

Bgl: ἀγνᾶς] Έωφανοῦς· πᾶν γὰρ τὸ καθαρὸν καὶ λαμπρόν.

Sic. Vocabulum ἐωφανής alibi non invenio, nisi quod etiam in glossematibus vix legibilibus DW ad hunc locum videtur exstitisse.

414 Mediceus: συγκάμνουσι] Σύν ήμῖν κάμνουσιν.

415 (415-424) Κολχίδος τε γάς: Αἰ παρθένοι τε αἰ ἐγκάτοικοι τῆς Κολχίδος
γῆς (ῆγουν αἰ 'Αμαζόνες), αἰ ἄτρεστοι καὶ ἄφοβοι ἐν ταῖς μάχαις,
ἀνιῶνται τοῖς σοῖς κακοῖς: καὶ ὁ Σκυθικὸς ὅμιλος, οἴτινες κατοικοῦσι
τὸν ἔσχατον πόρον τῆς γῆς περὶ τὴν Μαιῶνιν λίμνην: -τὸ ἄρειόν τε καὶ
5 πολεμικὸν γένος τῆς 'Αραβίας (λέγει δὲ τοὺς Τρωγλοδύτας), οἴτινές
τε πλησίον τοῦ Καυκάσου νέμονται, καὶ οἰκοῦσι πόλιν ὑψικρημινον,
στρατὸς πολεμικὸς βρέμων καὶ ἡχῶν ἐν αἰχμαῖς (καὶ κονταρίοις) ὁξείας
ἄκρας ἐχούσαις, ῆγουν οἱ Κόλχοι, Α (C om. 1-5 'Αραβίας; contuli
et DW).

In NV continuatur hoc scholium cum 411a, omisso lemmate.
1 at έγκατ. DPPd; ός έγκατ, cet. 2 έγκου 4/μ; cf. Mediceum
416. 4 πόρος] τόπου Β. Cf. varietatem lectionum in Prom. 419
apu Dawe, p. 215. 5 Τρογλ; cf. Mediceum 420a, ct 420b.
6 νέμονταις cf. Mediceum 422. 7 και ξαννταρίος[οπ. PPd.

416 Mediceus: παρθένοι] Αὶ 'Αμαζόνες.

416-425a

417 Pmarg.: Σχύθης] Τὸ θετιχὸν ἀντὶ τοῦ χτητιχοῦ.

420a Mediceus: 'Αραβίας] «Πώς τὴν 'Αραβίαν Καυκάσφ συνφαισεν;» ἡ ἐπεὶ Στράβων φησὶ Τρωγλοδύτας οἰκεῖν μεταξύ Μαιώτιδος καὶ Κασπίας, οἴ εἰσιν "Αραβες.

1-2 πῶς...συήχισεν: trimetrum esse viderunt Sikes et Willson; cf. Plaut. Trimmmu. 934 «Eho an etiam Arabiast in Ponto» ab Hermanno citatum. 2 sqq.: nempo Strabo (tī. 7-8, p. 506) Troglodytas quosdam habitare ait inter Maeotida et Caspiam; idem (t. 3, p. 2, et alibi) Troglodytas exstare in Arabia autumat.

b CNP*PdmargVXc: 'Αραβίας τ' ἄρειον: «Πῶς τὴν 'Αραβίαν Καυκάσιο συνόκισε;» διότι, ὡς ὁ Στράβιον φησίν, οἱ Τρωγλοδύται μεταξὸ οἰκοῦσ: Μαιώτιδος καὶ Καιπίας, οἱ εἰσι καὶ 'Αραβες.

= Mediceum 420a, ubi v. adn. 3 οἰχοῦσι solus habet N. 4 post Κασπίας add. PPd: εἰσίν.

Mediceus: ἄρειον] Τὸ «ἀρήῖον».

«Hac annotatione scholiasta cavet ne quis ἄρειον pro κρεῖττον dictum accipiat». Dind.

421 Mediceus: δψίχρημνόν θ' (sic) οἱ πόλισμα] Λείπει ὁ «χαί».

θ' non legisse videtur scholiasta.

422 Mediceus: νέμουσι (sic in textu)] Νέμονται οἰ Κόλγοι.

Vocabulum νέμονται aut lemma potest esse (sic Dind.; cf. var. lect. apud Dawe, p. 215), aut interpretatio verbi νέμουσι activa voce usurpati. Hoc potius crediderim; nam lemmata in Mediceo alioquin perrara sunt, et hoc loco interpunetio nulla est post νέμοντα. Dodem pertinent et verba scholiastae A, sch. 415, 6-8.

425a (425-435) μόνον δή πρόσθεν: Μόνον, φησί, πρό σοῦ ἢ πρὸ τῶν ἄλλων θεῶν Τιπᾶνα "Ατλαντα εἴδον δαμασθέντα ἐν πόνοις, ἐν βλάβαις, ἀχαμαντοδέτοις (ἤγουν ἰσχυραῖς καὶ μηδέποτε δαπανωμέναις)· ὅστις διόλου βαστάζει ἐν τοῖς νώτοις ὑπείροχον καὶ μέγα βάρος, τὸν κραταιὸν 5 οὐράνιόν τε πόλον. βοῷ δὲ καὶ στενάζει διὰ τοῦτο ἡ θάλασσα, καὶ ὁ μέλας τόπος τῆς γῆς τοῦ "Αιδου ὑποβρέμει (καὶ ὑποστενάζει, ἡ μετὰ στεναγμοῦ ῆχον ἐκρέρει). αὶ πηγαί τε τῶν καθαρῶν ὑδάτων στένουσιν ἄλγος πικρόν. Α (contuli et DW).

b

C

d

2 êv β_{AG}] êv δ_{MBL} xal β_{AG} β_{MBL} P. 3 $\tilde{\eta}$ you ... δ_{RM}] σ_{RG} δ_{MBL} eval eval eval eval eval δ_{MBL} ρ_{MBL} ρ_{MBL}

PPdYYa: "Ατλας δὲ ἀλληγορικώτερον ὁ ἄξων ἐστὶν ὁ ὁρίζων καὶ διακρίνων τὸ ὑπὸ γῆν καὶ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον 'Ταπετοῦ δέ, ἤγουν τῆς κινήσεως τοῦ οὐρανοῦ, παῖς ἡν. κατ' ἀρχὰς δὲ συγκεγυμένου τοῦ 5 παντὸς κοσμικοῦ σώματος, συνέβη καθ' "Ελληνας τὸν ἀέρα (ἤγουν τὸν Δία) σφοδροτέρας κινήσεως τετυχηκέναι, καὶ οὕτω διορίσαι τὸ πὰν, ὡστε νοηθῆναι καὶ τὸν ἄξονα. κίονας δὲ οὺς ὁ ἄξων οὖτος κατέχει, ὁ 10 βόρειος πόλος ἐστὶ καὶ ὁ νότιος, «οῦ γαῖάν τε καὶ οὐρανοὺ ἀμφὶς ἔχουσι» καθ 'Όμηρον.

> Υ (continuatur cum 425b): Γέγονε δὲ καί τις ἀνὴρ Λίβυς μαθηματικότερος, "Ατλας τὴν κιῆσιν. τὰ δὲ πέρατα τοῦ οὐρανοῦ, ἄ δὴ παρὰ τοῖς ἄκροις τοῦ ἄξονος καὶ ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν νοοῦνται, πόλοι καλοῦνται.

Cf. 425d. 2-4 = 349b, fin. 4 π 6 λ 00 scripsi; π 0 λ -, tum incertum compendium, praebet Y.

P*PaYa (in his continuatur cum 425b): Γέγονε δὲ καί τις Λίβυς ἀνὴρ μαθηματικώτατος, "Ατλας τὴν κλῆσιν, δε ἐμυθεύετο τὸν ούρανὸν ἔχειν, διὰ τὸ ἀρίστος ἀστρολογεῖν καὶ περὶ τῶν οὐρανίων ἀκριβέστερα 5 διδάσκειν.

Ya plerumque secutus sum. P eadem videtur olim habuisse, nunc vero post v. 3 ξyzw misere mutilus est; vide Dind., p. 223 adn. - Pa, qui codicem P medio fere saec. xvi exscripsit, verba ἐν ὅμοις post v. 3 ξyzw adiecit (suo Marte, credo); tum desinit.

gll. in PPd: «Τιτάνες» ἐλέγοντο πάντες ὅσοι ἐξ Οδρανοῦ καὶ Γῆς ἐγεννήθησαν.

Cgl: Τιτᾶνα] Τὸν καταχθόνιον δαίμονα πρὸς τὸν Τυφῶνα.

> Haec sic disposuit librarius; sed inverso ordine, credo, voluit legi. Quod ad Typhonem attinet, confer Triclinii scholium ad *Prom.* 426 (Smyth I, p. 34).

428a Υα: "Εστι μῦθος παλαιὸς ὅτι φέρει ὁ "Ατλας ἐν τοῖς αὐτοῦ ὤμοις τὸν οὐρανόν, κ.τ.λ.

Sequitur eadem materies quae in 428b exstat, sed prosa oratione expressa. Tum in fine: οὕτως διὰ στίχου; tum 428b.

 Στίχοι."Ατλανθ΄ δς αἰέν:
 Μῦθος παλαιλές ὡς "Ατλας νώτοις φέρει τὸν οὐρανὸν κάτωθεν ἐκ γῆς ἀνέχων.
 σὸ γοῦν ἀκούων γνῶθι ταῦτ' ἀλληγόρως.
 ὅρος γὰρ "Ατλας Λιβύης ἐν ἐσχάτοις.

427a-431

431

 5 δρος γάρ "Ατάς Λιβυης εν εσζατοις, οδ τὴν κορυφία ἐν νεφῶν κεκρυμμένην εἶναι δοκοῦσιν οὐρανῷ συνημμένην ἐντεῦθεν οδν "Ελλησιν ἡ μυθουργία

"Ατλαντα νώτοις είσαεὶ πόλον φέρειν. A (om. Pd; lemma tantum habet X; contuli et DW).

τ Στίχοι BCVY; om. cet. τ lemma praebent soli BDN (om. αίεν) Χ. 6 κορυφήν] κεφαλήν D. 7 versum om. Ν. 7 οθρανώ]-οῖς CVW.

429a Mediceus: πόλον] Πόλος χυρίως τὸ τοῦ ἄξονος ἄχρον.

b Mediceus (in altero margine): Λείπει «ἔχων». ἦ μετὰ στεναγμοῦ φέρει.

Totam clausulam 428-30 interpretari conatur scholiasta: «Aut subaudi ἔχων cum accusativis σθένος et πόλον, aut coniunge cum ὑποστενάζει, sensu gemens portato. Cf. 425a 6-7, et sch. 430.

430 gll. in BCPPdW: ὁποστενάζει] Μετὰ στεναγμοῦ Βαστάζει.

Cf. Mediceum 429b. Pro στεναγμοῦ C habet: ὀδύνης.

Mediceus: βοῷ] Τῇ βοῆ. Notandum quod βοῷ et στένει (432c) pro dativis accepit (Paley).

[137]

[136]

432a

b

DglPmargWmargYgl: ξυμπίτνων] Συγκρούων· ὁ γάρ κλύδων (Ϋγουν τὸ ἑεῦμα) τότε ἡχεῖ, ὁπόταν ὑπαντῷ ἔτερον τὸ ἑτέρω.

1-2 συγκρ. . . . ήγουν] om. Y.

b marg. in PPd: ξυμπίτνων] Συγκρούων εἰς τούς πρόποδας τοῦ όρους τούτου. ἢ συγκρούων διὰ τὸν πρὸς ἄλληλα τῶν κυμάτων συγκρουσμόν.

Mediceus: στένει] 'Απ' εὐθείας τῆς «τὸ στένος».

Cf. ad sch. 431, et sch. Med. Eum. 520, fin.

434 Mediceus: άγνορύτων] Καθαρόν ῥεῦμα ἐχόντων.

436a (436-438) μή τοι χλιδή: Σιωπῶσι παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὰ πρόσωπα ἢ δι' αὐθάδειαν, ὡς 'Αχυλιεὺς ἐν τοῖς Φρυξί Σοφοκλέους, ἢ διὰ συμφοράν, ὡς ἡ Νιόβη παρὰ Αἰσχύλῳ, ἢ διὰ περίσκεψιν, ὡς ὁ Ζεὺς παρὰ τῷ ποιητῆ πρὸς τὴν τῆς Θέτιδος αἴτησιν.

5 τοῦτο δέ φησιν ὁ Προμηθεὺς πρὸς τὸν χορόν· «μή τί με δοκεῖτε σιγὰν ἢ ἐν ὑπερηφανία ἢ αὐθαδεία (ἤτοι ἐκ κενοδοξίας) μὴ συνομλοῦντα ὑμῖν καὶ καταλέγοντα τὰ ἐμά· ἐν συννοία δὲ κόπτομαι τὴν ψυχήν, βλέπων ἐμαυτὸν οῦτως ὑβριζόμενον»· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ «προσελούμενον». ὅθεν καὶ οἱ ᾿Αρκάδες πρόσελοι· ὕβρισται δὲ ὁ Προμηθεὺς μέμψιν ἀνθρώπων ἔχων. Α (contuli et DW).

Lemma: lectio incerta: τοι DY; τι BVWX; μοι CNPPd. Cf. v. 5. 1-4 = Mediceum 436b. 2 Σοφοκλέους] Αlσχύλου coni. Menagius, quod veri simile est; confer enim Vitam para. 6 et Aristoph. Ran. 911 cum scholiis (= Aesch. Frr. 243a et 212 apud Mette), ubi de silentio Achillis Aeschylei agitur. De Sophoclis fabula Phrygibus, cuius fragmenta duo tantum exstant, vide 3 Nιόβη: cf. Frr. 243d et 273. Pearson II, pp. 325-327. 3-4 Il. 1. 511 sq. 5 μή περίσκεψιν] ύπεροψίαν Β; σύννοιαν DX. τί με PPd; μή μοι CNV; μή με DWX; μήτ (sic) Β; μή Υ. Cf. lemma. 6 post δπερηφανία add. PPd: και κενοδοξία. 7 κόπτομαι] κάμπτομαι BPPd. 8-9 δθεν . . . έχων] δθεν και 'Αρκάδες ύβρισταί D. 9 πρόσελοι . . . ἔχων: corrupta haec. Verum servat pristina lectio Medicei (438a), vestigia veri etiam nostrorum codicum aliquot (προσέλοι hoc accentu BNPd; ύβρισταί hoc accentu BCVWY). Cf. 9 ἀνθρώπων omnes nostri; vide 438a, adn. etiam 438b (P*).

Mediceus: μή τοι χλιδή] Σιωπῶσι γὰρ παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὰ πρόσωπα ἢ δι' αὐθάδειαν, ὡς 'Αχιλλεὺς

έν τοῖς Φρυζί Σοφοκλέους, ἢ διὰ συμφοράν, ὡς Νιόβη παρ' Αἰσχύλφ, ἢ διὰ περίσκεψιν ὡς ὁ Ζεύς παρὰ τῷ 5 ποιητῆ πρός τὴν Θέτιδος αἴτησιν.

Vide ad 436a 1-4.

437a

b

436b-438a

Β*NcP*SjWXcYa: σιγᾶν: 'Η σιγή ἔχει μεθόδους πολλάς· οἶον συννοούμενος καθ' αύτὸν σιγᾶ· καὶ ἄλλως, ός ή Νιόβη διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν λύπην ἐσίγα καὶ ἄλλως, οἰον δι' ὀργὴν βασιλέως φοβοῦμαι καὶ σιγᾶ· καὶ 5 οἶον τὸ τοῦ 'Αχιλλέως' ὅταν ἐστάλησαν πρός ἐκεῖνον ὁ Ταλθόβιος καὶ Εθρυβάτης καλοῦντες εἰς μάχην, ἐσίγησαν.

Lemma solus habet W. In PSi hoc scholium signis appictis refertur ad Prom. 437; in B ad Prom. 441 άλλ' αὐτὰ σιγῶ per errorem refertur. 1-2 μεθόδους πολλάς] inverso ordine PSj Ya. 2 σιγώ PYa; έγω cet. Hic quaedam inserunt PYa, cf. ad 3-4. 3 ἐσίγα] ἐσιώπα PYa. 3-4 καὶ ἄλλως ... καὶ σιγώ: sic plerique; om. PYa hoc loco, sed in v. 2 haec exhibent: ... σιγῶ· ἢ δι' ὀργὴν βασιλέως φοβοῦμαι καὶ σιγώ· ή και άλλως, ώς κ.τ.λ. 4-6 haec si ad II. 1. 320-332 spectant, leviter errat scholiasta; nam non ut Achillem in pugnam evocarent veniebant Talthybius et Eurybates, sed ut Briseidem peterent. Vix credo equidem Aeschyli Myrmidonas hic citari (de qua coniectura consule Fr. 212a2 Mette, Mette Der Verlorene Aischylos. p. 114, Di Benedetto pp. 375-381); aemulari videtur suo Marte scholiasta satis imperitus scholium illud antiquum quod servatur 6 ἐσίγησαν omnes nostri, cf. Il. 1. 331 sq.; in 436a1-4 et 436b. -Ev Dind., fortasse e codice Pa.

Χc (partim), Ya, et marg. in PPdW: δάπτομαι: Καὶ χατὰ ἀναδιπλασμόν «δαδάπτομαι», καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ «δαρδάπτομαι».

PPdW: Κέαρ παρὰ τὸ «κεκρᾶσθαι» ἐκ ψυχροῦ κὰ ὁγροῦ, ἢ κατά τινας ἐκ τῶν δ' στοιχείων. ἢ ἀπὸ τοῦ «καίω», τὸ ἐντόσθιον πῦρ. ἢ παρὰ τὸ «ἔαρ», ὁ σημαίνει κατά τινας μὲν τὸ αἴμα καθ' ἐπέρους δὲ τὸ πνεῦμα: 5 ἔαρ, ἄρ, καὶ κῆρ.

3-5 cf. Et. Magn. 511. 18-20.

438a Mediceus: προσήλούμενον (sic)] Ύβριζόμενον. δθεν

[139]

438a-438e

καὶ 'Αρκάδες προσέληνοι' ὑβρισταὶ γάρ. μέμψιν ἀνθρώπων ἔχων.

2 ὑβρισταὶ γάρ Mediceus primitus; quod recentior manus in ὕβρισται γάρ ὁ Προμηθεύς mutavit. 2-3 μεμψ. ἀνθρ. ἔχων: aliena haeç; fortasse lemma fuerunt scholii ad Prom. 445 iam deperditi (cf. Mediceum 847a, adn.). Notanda est varia lectiο ἀνθρώπου hic et in 436a9, quae antiqua esse potest (Soph. Fr 472P φίων τε μέμψης); ἀνθρώπους in textu 445 Mediceus et omnes codices nostri.

P*: Προσελούμενον ἀντὶ τοῦ «ὑβριζόμενον». ἐξ οῦ λέγονται καὶ πρόσελοι οἱ 'Αρκάδες, ὡς ὑβρισταί.

P*: Πρόσελοι ἄνδρες ὑβρισταί· λέγουσι δὲ εἴναι τοὺς ᾿Αρκάδας, ἐξ ὤν χρῆσις «προσελούμενον». ὕβρισται δὲ ὁ Προμηθεὺς μέμψιν ἀνθρώπων ἔχων.

P*Ya: Πρόσελοι οἱ 'Αρχάδες, λέγονται δὲ καὶ «προσέληνοι» ἐτρέφοντο γὰρ πρὸ συνόδου τῆς σελήνης, βαλάνους ὀπτῶντες, ἢ ὅτι «προσέληνοι» οἱ ὑβρισταί· «προσελεῖν» γὰρ τὸ ὑβρίζειν. ἄλλοι δὲ αὐτοὺς ὡς

d

5 μωρούς διαβάλλουσιν, ώς άρχαιοτέρους εἴναι τῆς σελήνης (ἤγουν παλαιοτέρους).

άλλοι δέ φασιν ότι οἱ 'Αρχάδες θύειν τοῖς θεοῖς κατέδειζαν· πρῶτον δρῦν, δεύτερον ἵππον λευκόν, τρίτον δρυὸς φύλλα· δθεν καὶ ἡ Πυθώ· «πολλοὶ ἐν 'Αρχαδίχ βαλανηφόροι ἄνδρες ἔσσιν».

Haec sequuntur 438c in P. 437b in Ya. Non video cur ad Prom. 450 (451 Mur.) προσελίους rettulerit Dind. 4 προσελίου fortasse legendum προσελέτυ. 6 τα δερκατάρους Faehse; άρχαίους PYa. 7-10 de Atlante astrologiae inventore cf. 425c, d. 9 ante 'Aρχάδων excidisse videtur nomen proprium regis Arcadum. 12 πρότον δερίου Ya; δ' δρίου P. Textus suspectus; an πρώτον δυδρα 13-14 oraculum apud Herodotum 1. 66, ubi βαλαγηράγοι legitur.

Fragmentum commentarii cuiusdam in Prom., apud Et. Magn. 690. 11: προσέληνοι: «Προυσελεΐν» λέγουσι

τό δβρίζειν· καὶ οἱ 'Αρκάδες ἴσως, ἐπειδή λοιδορητικοί εἰσιν. οὕτως ἐν ὑπομνήματι Προμηθέως Δεσμώτου.

Similia, sed non eadem, praebent Mediceum 438a et 438da

439a (439-460) καίτοι θεοΐσι: «Καίτοι τίς» φησίν, «άλλος διώρισε τιμός τοῖς νέοις τούτοις θεοῖς;» τοῦτο δὲ λέγει πρὸς τὸν Δία τὸν λόγον ἀποτεινόμενος, διὰ τὸ συμβαλέσθαι αὐτῷ κατὰ τῶν Τιτάνων: ἢ ὅτι εἰ καὶ ὁ Ζεὺς ἀπένειμεν ἐκάστῳ θεῷ τιμήν, ἀλλὰ σχεδὸν οὐ Διὸς ἀλλὰ τοῦ Προμηθέως

5 το κατόρθωμα ούτος γὰρ το προσίκον ἀξίωμα διετάζατο ἐκάστο. «ἀλλὰ ταῦτα μὲν σιωπῶ», φησιν «ἐν γινωσκούσαις γὰρ ὑμῖν λέγειν τοιαῦτα περισσόν τὰς ἐν ἀνθρώποις δὲ βλάβας ᾶς εἶχον πρώην διὰ τὸ μηδὲν τῶν συμφερόντων εἰδέναι, μάθετε, ὅτι αὐτούς μωρούς ὅντας τὸ πρίν φρονίμους ἐποίησα καὶ γνώσεως παντοίας μετέχοντας. λέξω δὲ

10 ταῦτα οὐχὶ μεμφόμενος τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ διηγούμενος ὅσα ἀγαθὰ δέδοικα αὐτοῖς οἴτινες πρῶτα μέν βλέποντες οὐκ ἔβλεπον, καὶ ἀκούοντες οὐκ ήκουον, διότι νοῦν καὶ φρόνησιν οἰκ εἴχον (πουζ γὰρ ὑρὰ καὶ νοῦς ἀκούει»), ἀλλὰ διήρχοντο πάντα τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς ὅμοιοι ὁνείροις καὶ φαντάσμασιν (ήτοι μηδὲν ὅντες). καὶ ούτε τοὺς διὰ πλίνθων κατεσκευτος σοιρόνους οίκους ἔκτισαν ἢ ἔγνωσαν προσείλους (ήτοι θέρμην ἔχοντας).

15 ασμένους οίχους έκτισαν ή εγγωσαν προσειλούς (ητοι θερμην εχοντας: η προσηλωμένους, ἀντὶ τοῦ ήλοις πεπαγιωμένους), ούτε τὴν διὰ ξύλων κατασχευμήν: ὑποκάτω δὲ τῆς γῆς κατώχουν ἐν ἐνδοτάτοις τόποις σπηλαίων, ώσπερ οἱ ἀεὶ συρόμενοι ἡ οἱ ἀεὶ ἔρποντες μύρμηκες. ἡν δὲ αὐτοῖς οὐδὲν σημεῖον καὶ δεῖγια οὐτε χειμώνος ούτε τοῦ ἄνθη ἔχοντος ἔαρος ούτε τοῦ θέρους, ἀλλὰ χωρίς νοὸς καὶ φρονήσεως ἐποίουν πάντα, ἔως

60 στε του θερους, αλλα χωρις νους και φρονησεως επισούν λατιά, εως οδ σφίν (και αὐτοῖς) τὰς ἀνατολές τῶν ἄστρων έδειξα καὶ τὰς δυσγνώστους δύσεις· οἴον ὁ 'Ωρίων τὸ ἄστρον ὅταν δύνη, χειμῶνα ποιεί «καὶ δὴ καὶ μηχανήματα ἐξεῦρον αὐτοῖς, καὶ γραμμάτων συνθέσεις ἐδίδαξα», Α.

2-3 πρός . . . ἀποτεινόμενος] αὐνιττόμενος τὸν Δία PPd. 3-5 = Mediceum 440. 3 συμβαλέσθαι νεί συμβάλλεσθαι omnes praeter PPd, qui συνάχραθαι, elegantius. 7-8 = Mediceum 442. 10 τολς ἀνθρόπους] τόις -οις Β, rectius. Παι-13 νούς . ἀχούς = Mediceum 447, ubi ν. αλα . Formam όρξ praebent omnes nostri. 16 πεπαγνωμένους | πεπαρμένους PPd; ἐπαρμένους C; πεπερονημένους (ε) Β. 17 ἐνδοτ. τόπ.: Hesych. s.v. μέχοισ: ἐνδοτέσεις cröncious commodicum 458); cf. 458α²-3. 24 haec continuant plerique cum 461α. Lectorum commodi causa secutus sum CPPd, qui hic finem scholii faciunt.

gll. in PPd: θεοίσι τοῖς νέοις τοὐτοις] ΟΙον τῷ Διίἐφοβεῖτο γὰρ ὀνομακλήδην εἰπεῖν. ἤγουν τῷ Διίἐφοβεῖτο γὰρ ἐξονομαστικῶς εἰπεῖν τὸν Δία.

451b-458a

440 Mediceus: Διὰ τὸ συμβαλέσθαι Διὶ κατὰ τῶν Τιτάνων.
εὶ δὲ Ζεὺς ἀπένειμεν ἐκάστφ θεῷ τιμὴν, σχεδὸν οὐ Διὸς
ἀλλὰ Προμηθέως τὸ κατόρθωμα.

Mediceus: τἀν βροτοῖς δὲ πήματα] *Α εἶχον πήματα πρώην, διὰ τὸ μηδὲν τῶν συμφερόντων εἰδέναι.

444a Mediceus gl: ἔννους] "Έμφρονας.

442

447

c

451a

Mediceus gl: ἐπηβόλους] Ἐπιτευκτικούς, ἐπιτυχεῖς.
 Similia proferunt Hesych. s.v. ἐπηβόλους, Souda s.v. ἐπήβολος,
 Et. Magn. s.v. ἐπίβολος (Frey, p. 34).

Mediceus: οι πρώτα μέν βλέποντες κ.τ.λ.] Το παροιμιώδες έξηγείται · «νούς όρη και νούς άκούει.»

= Pseudepicharmea Fr. 249 Kaibel.

450a Mediceus: ἔφυρον κ.τ.λ.] Έν ταραχῆ ἔζων.

P*VXa: ἔφυρον εἰκἢ πάντα: Πάνυ εὐφυὲς τὸ «ἔφυρον», ἐκ μεταφορᾶς τῆς γυναικὸς τῆς ὅταν μέλλη ζυμώσαι μιγνυούσης ἄλευρον, ὕδωρ, ἄλας, καὶ ποιούσης τὸν ἄρτον, μὴ οὖν γινώσκοντες ἐκεῖνοι τὸ ποῦ συντελεῖ τὸ 5 καθ' ἔν, ἔμισγον ὁμοῦ πάντα. διά τοι τοῦτο λέγει τὸ «ἔφυρον.»

3 άλευρον . . . ποιούσης VXa; άλευρον καὶ δδωρ καὶ ζυμούσης P. 4 μὴ οδν γιν. P; μὴ γιν. Χα; μὴ γιν. γὰρ V. 4 συντελεῖ P; οῦσι VXa. 4-5 τὸ καθ΄ ἕν nostri; τὰ καθ΄ ἔν coni. Heath apud Schütz.

gll. in PPW: πλινθυφεῖς] Έκ πλίνθων ὑφαινομένους καὶ κατεσκευασμένους.

1-2 ύφαιν. καὶ solus habet P.

Mediceus: προσήλους (sic)] Πρὸς ἥλιον ὁρῶντας. καὶ Εὔπολις· «αὐλὴ πρόσειλος».

Eupolis Inc. Fab. Fr. 378K, non nisi ex hoc Medicei loco notum.
 Εῦπολις edd.; εῦπο cum compendio Mediceus.
 πρόστιλος;
 πρόστιλος, ει supra η scripto, Mediceus.

P*XcYa: προσείλους: 'Αντί τοῦ θέρμην ποιοῦντας ἐν χειμῶνι, ἐν δὲ τῷ θέρει τῆς θέρμης καὶ τοῦ ἡλίου κωλυτικούς. γράφεται καὶ ῆ, τῦ' ἢ «κεκαρφωμένους».
Mediceus: ἢσαν: Τοῦ «ἦδεσαν» συγκοπή.

d Mediceus gl: οὐ ξυλουργίαν] Οὐ ξύλων ἐργασίαν.

452a Mediceus: ἀήσυροι] Οἱ πτερωτοί, ἢ κοῦφοι.

Dgl (partim), Pmarg.: ὅστ' ἀείσυροι (sic)] Γρ. «ώστ' ἀξισυροι (sic)] Γρ. «ώστ' ἀξισυροι», ἢ ἐν αξη συρόμενοι, ἢ οὶ ἀεὶ συρόμενοι: ἤγουν ἐν ταξς ἀξιταις συρόμενοι: πᾶν γὰρ λεπτὸν σύρεται ἐν τοῖς ἀνέμοις.

1-2 γρ. . . . ἀεί συρομ. solus habet P.

Xc (partim) W: ἀείσυροι] <'Αείσυροι ἐκ τοῦ ἀεί σύρεσθαι, καὶ γρ. διὰ τοῦ ‹εῖν. γρ. δὲ καὶ διὰ τοῦ ῆ, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ ‹αἄω» τὸ πυέω, ἦγουν τἢ τυχούση πνοῆ τοῦ ἀνέμου συρόμενοι.

Parum certa haec, quia in utroque codice difficilia lectu. W plerumque sequor.

1 primum verbum om. Xc. 3 τυχούση Xc; συχνή W.

454 Mediceus: Οὐ διεγίγνωσκον διὰ τῶν ἄστρων τοὺς καιρούς.

456 Pgl: θέρους βέβαιον] Οὐκ ἐγίνωσκον τὰς τέσσαρας ὅρας ὡς ἀν ἐν ἐκάστη τούτων τὰ δέοντα ποιεῖν.

2 ώς ἄν sic P.

487 Mediceus: έστε δή σφιν ἀντολὰς] Τούτων τὴν εὕρεσιν καὶ Παλαμήδη προσῆψεν ἔσως δὲ κὰκείνῳ Προμηθέως.

1-2 «etiam Palamedi...haec inventa tribuit poeta» (Paley). 2 ἴσως... Προμηθέως: sic Mediceus; ἴσως δὲ κὰκεῖνος ἐκ Προμηθέως (sc. ἔμαθε) probabiliter coni. Paley (cf. quae nunc leguntur in 458α 4-5 et 459b).

458a PPdVW, et partim in CXY: δυσχρίτους: Δυσχαταλήπτους, δυσγνώστους· οίον δ 'Ωρίων όταν δύνη χειμώνα ποιεί.

[143]

[142]

ταύτην την εύρεσιν καὶ Παλαμήδης προσήψεν ζσως 5 δὲ κάκεῖνος ὑπὸ Προμηθέως ἔμαθε ταῦτα.

οΐον καὶ ἐπὶ Πλειάδων· όταν γὰρ αὖται ἀνατέλλωσι τὴν ἐώαν ἀνατολὴν τῷ πρωὶ κατὰ τὸν Μάιον μῆνα εἰς τὰς ιβ΄ καὶ εἰς τὰς ιγ΄, τότε δεῖ ἄρχεσθαι τοῦ ἀμήτου (ῆγουν τοῦ θέρους)· καὶ πάλιν ὅταν μέλλωσι δῦναι

το (ήγουν κρυβήναι) την έσπερίαν δύσιν κατά τὸν 'Οκτώβριον καὶ Νοέμβριον, ποιεῖσθαι χρή την τοῦ ἀρότου ἀρχήν (ήγουν τοῦ σπείρειν).

XY om. 1-5; C habet vv. 4-5 solos, continuatos cum 430a. 1-3 — Mediceum 458b, et 439a2. 4 post espera add. C: τὴν τοῦ Τρείωνος καὶ τῶν γραμμάτων. 4-5 cf. Mediceum 457. 4-6 cm. Mediceo; nihilominus in sententia sequenti $f αο_0 ... ταῦτα νεπαιε lectionem contra Mediceum nostri servare videntur. Cf. Aesch. Palamedes Fr. 303aM. 5 ταῦτα για τάντην PPd. 6-12 paraphrasis est Hesiodi <math>Op$. 383 sq. 11-12 secutus sum PPd. ποῖει ἀρχὴν τοῦ απέρειν (ἀρὸτο VW) cet.

Mediceus: δυσκρίτους: Δυσκαταλήπτους, δυσγνώστους·
 οἶον 'Ωρίων ὅτι δύνων χειμῶνα ποιεῖ.

2 οΐον...ποιεῖ ad Prom. 454 referebat Vitelli.

459a καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων: Γράφεται καὶ ανοσφισμάτων» καὶ γάρ τις μέτρον γινώσκων τῶν πραγμάτων αὐτοῦ οὕποτε τοῦ εἰκότος ἐκπέσοι. A (om. CX; contuli et DW).

σοφισμάτων scribunt omnes nostri in textu Aeschyleo; νοσφισμάτων in textu solus, quoad sciam, praebet Mediceus.

Pgl: καὶ μὴν ἀριθμὸν κ.π.λ.] Καὶ μὴν ταύτην τὴν εὕρεσιν Παλαμήδης προσῆψεν· ἴσως δὲ κάκεῖνος ὑπὸ τοῦ Προμηθέως ἔμαθε ταῦτα.

Cf. 458a4-5.

b

461a (461-468) μνήμην θ' ἀπάντων: «Έγώ» φησί, «καὶ μνήμην, ἀπάντων λόγων μητέρα, τοὺς ἀνθρώπους ἐδίδαξα: καὶ ἔζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖς κνώδαλα (καὶ βόας) δουλεύοντα καὶ ἐν ζεύγλας καὶ ἐν σώμασιν, ὅπως τοῖς ἀνθρώποις τυγχάνωσι κουφισταὶ τῶν πολλῶν πόνων. καὶ ὑῦ τός ἀναματα ἤγαγων τοὺς ἡνίαις ὑποτασσομένους ἵππους, ὅπερ καλλώπισμα τῆς ὑπερπλούτου τρυφῆς, καὶ τὰ ἐν θαλάσση δὲ πλανώμενα καὶ πορευότης

μενα δχήματα καὶ ἄρματα τῶν ναυτίλου (ἥγουν τὰς ναῦς), τὰ λινόπτερα, τὰ ἔχοντα τὰ ἄρμενα ὡς πτερά, οὐδεὶς ἄλλος ἐφεῦρε χωρίς ἐμοῦ,» Α.

In plerisque continuatur hoc scholium cum 439a24, ubi v. adn. 3 χνώδαλα καὶ βόας] βόας τε καὶ ἡμιόνους καὶ ἔτερα ζῷα PPd. 7 ἤγουν . . . ναῦς = Mediceum 468.

Cgl (partim) Pmarg: μνήμην κ.τ.λ.] 'Ο Ζεύς συμμιγείς τῆ Μνημοσύνη ἔτεκε τὰς Μούσας, τὰς μητέρας τῶν λόγων.

2-3 τὰς μητ. τ. λογ. om. C.

461a-469a

PPdQ: Καλῶς εἴπε τὴν μνήμην «μητέρα τῶν Μουσῶν». ἄν γὰρ ἔνι τις πολυμαθής καὶ οὐκ ἔχη τὸ μνημονευτικόν, οὐ δύναται γράψαι εὐμαρῶς καὶ εὐκόλως.

2 žvi PPdQ; n coni. Dind.

462 CP*PdVY: «Κνώδαλα» κυρέως οἱ νέβροι καὶ οἱ λαγωοὶ καὶ ὅσα θηρευόμενα, ὡς ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας «πά ὑπὸ τῶν κυνῶν ἀλιακόμενα». ἐνταῦθα δὲ ἐχρήσατο τῆ λέξει καὶ ἐπὶ τοῖς βουσί, λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν 5 θαλασσίων ζώων, παοὰ τὸ «κυεῖσθαι ἐν τῆ ἀλί».

4-5 post άλί add. C: λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀερίων, παρὰ τὸ «κνώσσειν ἐν τοῖς δαλοῖς.»

466a Mediceus: ἄγαλμα κ.τ.λ.] Τὸ γὰρ ἐποχεῖσθαι ἵπποις πλουσίων ἐστίν.

Y: ἵππους, ἄγαλμα: Οἶς ἵπποις ἐντρυφῶσιν οἱ πλούσιο: πλούτω γὰρ τὰ τοιαῦτα πρέπει.

Lemma: ἴππους scripsi; -οις Υ. 2 πλούτω scripsi; -ου Υ.

468 Mediceus: Τὰς ναῦς.

469a (469-471) τοιαύτα μηχανήματα: Προειπών καὶ ἀπαριθμησάμενος δσα καλὰ καὶ ἀγαθὰ μηχανήματα καὶ τέχνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, νῦν συνελῶν τὰ πάντα φησί· ατοιαῦτα ἔξεῦρον τοῖς ἀθρώποις μηχανήματα· ἐγὰ δὲ οὐκ ἔχω μηχάνημα δί' οῦ τῆς παρούσης βλάβης 5 (ῆγουν τοῦ δεσμοῦ) ἀπαλλαγτῶν. Α (οm. C, D; contuil et W).

5 ἀπαλλαγῶ] λυτρωθήσομαι PPd, et var. lect. in V.

h

b

gll. in CDPWX: τοιαῦτα κ.τ.λ.] 'Απόθεσις.

472a (472-475) πέπονθας ἀεικὲς πῆμα: 'Ο χορὸς ἀκούσας τῆς ἀφηγήσεως τοῦ Προμηθέως τῆς ἄνωθεν λεγομένης φησὶ πρὸς αὐτόν: ἔπαθες βλόβος ἀπρεπὲς μὴ καλῶς φρονῶν, ἀλλ' ἀφρόνως ἀντιλέγων τῷ Διὶ καὶ ἀνθιστάμενος αὐτῷ, ἢ ἔπαθες βλάβην ἀπρεπῆ: πλανῷ τῶν φρενῶν ἀποσφαλείς. 5 ἢγουν οὐχ εὐρίσκεις ἐν φρονήσει μηχάνημα δι' οὐ ἀν ἀπαλλαγῆς, ώσπερ δε τις ἄτεχνος ἰατρὸς εἰς νόσον πεσών, ἀθυμεῖς, καὶ οὐκ ἔχεις εὐρεῖν ποίοις μηχανήμασι θεραπεύσεις ἐαυτόν. Α (contuil et DW),

1-2 τξι ἀφηγήστους... λεγομένος τοῦ Προμηθέως κατορθωμάτων τοῦ Τοροκηθέως κατορθωμάτων τοῦν δινώθεν λεγομένων PPd. 4 ή... ἀπροπή οπ PPd. 4 πλανή ... ἀποσραλείς ἀποσραλείς τοῦν ρενών θτ πλάνη, ήγουν παραπραπείς ἀπό τοῦ καθεστηκότος τοῦν ρενών PPd; τὸ δὲ πλανή δηλοί δει ἀποσραλείς τοῦν ρενών PPd; τὸ δὲ πλανή δηλοί δει ἀποσραλείς τοῦν ρενών VVW. 7 ἐκυτόγ Κουτόν Κ.

Mediceus, et NcPPdVXc (in his continuatur cum 472a), et N (in hoc post 459a): πέπουθας κ.τ.λ.] Τοῦτο διὰ τὸ φιλονεικῆσαι Διί. μεσολαβοῦσι δὲ αὶ τοῦ χοροῦ τὴν ἔκθεσιν τῶν κατορθωμάτων, διαναπαύουσαι τὸν ὑποκριτὴν Αἰσχύλου.

2-3 sic Mediceus et N; αὶ τοῦ γορ. δὲ μοπ. hoc ordine cet. 4 Αδιχώδου delendum censet Housman (C.R. 2 [1888], p. 42), quasi ortum ex glossemate zἰστρὸν in αἰκὰς Prom. 472. Cui argumento libentius crederem si usquam glossema tale in verbum αἰκῆς reperirem (gl. ad hunc locum in CDNPW: ἀπρεπές!). Προμηθέως pro Αἰσχώδου coni. J. F. Davies apud Paley.

473 Mediceus gl: πλανᾶ] Τὸν νοῦν.

476 (476-492) τὰ λοιπά μοι χλύουσα: Τὰ ἄλλα μου σοφίσματα ἀχούουσα πλέον θαυμάσεις, οἶας τε τέχνας καὶ μηχανὰς ἐβουλευσάμην, τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις ἀρρωστήσοι, οὐχ ἢν οὐδὲν βοήθημα θεραπείας, οὖτε διὰ βρώσεως προσφερόμενον οὖτε διὶ ἐπιχρίσεως ἔξοθεν οὖτε διὰ πόσεως 5 (ποῦτο δὲ δηλοῖ τὸ απιστόν», ἀπὸ τοῦ πίω πίσω βήματος) ἀλλὰ πάντες διεφθείροντο τῆ χρεία τῶν φαρμάχων, πρὶν ᾶν ἐγω ἔδειξα αὐτοῖς συγχεράσματα θεραπειών τῶν πραυνουσῶν τὰς νόσους αἰζ θεραπείαις πάσας ἀποδιώχουσι βλάβας τῶν νόσων, τρόπους δὲ πολλούς τῆς μαντικῆς ἐχόρμησα καὶ διεπαξάμην: καὶ ἔχιρινα πρῶτος αὐτὸς τίνας τῶν ὀνείρων τος ρείς ἐξελθεῖν καὶ φανερῶς γενέσθαι καὶ τίνας μή, μαντείας δὲ δισκόλους εἰς κατάληψιν καὶ γνώσιν ἔγνώρισ ἀὐτοῖς (ῆγουν τοῖς ἀνθρώποις), τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν γινόμενα σημεῖα καὶ τεκμήρια, καὶ ἀχυμῶσι ἐδίδαζα καὶ ἡριμήνευσα τὴν πτῆσιν τῶν δρνέων τῶν ἐπικαμπεῖς δνυχας ἐδιδαζα καὶ ἡριμήνευσα τὴν πτῆσιν τῶν δρνέων τῶν ἐπικαμπεῖς δνυχας

εχόντων, οίτινές τε δεξιοί και οίτινες εύώνυμοι (ήτοι την δεξιάν τε και 15 την άριστεράν πτήσιν τῶν οίωνῶν), και την διαγωγήν ήττινα έχουσιν έκαστοι, και τίνες πρὸς ἀλλιήλους είσιν έχθραι και μίση και φιλίαι και συνελεύσεις.

το γάρ συνδιάγειν όμοῦ τοὺς οἰωνοὺς καὶ το έχθραν έχειν πρός άλλήλους ή καὶ φιλίαν, σημαντικά μαντειών καὶ άδήλων τεκμήρια παρά τοὺς

20 μάντεσι πέφυκεν.

476-482

Ιστέον δέ δτι πολλά και διάφορα είδη μαντειών καθεστήκασιν ένταθα δέ περί τούτων μόνων διαλαμβάνει, περί τοῦ όνειροκριτικοῦ, τοῦ οἰωνιστικοῦ, τοῦ ἡπατικοῦ, καὶ τοῦ θυτικοῦ· ἤγουν τοῦ κρίνειν ἀπό τῶν όνειρων τὰ μέλλοντα γενέσθαι, καὶ ἀπό τῆς πτήσεως τῶν οἰωνῶν τῆς τοιᾶσδε ἤ

25 τοιάσδε δ μέλλει συμβήναι τεχμαίρεσθαι: καὶ ἀπό τῆς ἀνατομῆς τῶν ζώων τὰ διροια νοεῖν. σχίζοντες γὰρ μέσον τὰ ἱερεῖα ἔβλεπον τὴν θέσιν τῶν ἐντοσθίων πάντων, καὶ ἐκ τούτου ἐτεχμαίροντο τὰ μέλλοντα γενέσθαι. διμοίως δὲ καὶ ἀπό τῶν θυμάτων: οἰον τῆς Χολῆς ἐμβληθείσης τῷ πυρὶ καὶ ἀνατιναγείσης πρὸς τὸ τῶν πολεμίων μέρος, ῆτταν τούτων ἐσή-

30 μαινεν. Α.

482

Lemma: μοι omnes nostri praeter N, qui totum lemma om. 3 ἀρροστήσοι] -ει ΒΡΡΔ; -εινν scribunt edd.; sed versor ut his scholiasta optativum futurum ab aoristo dinoscere potuerit. 5 τοῦτο... δήματος habent soli CPPd. Cf. Mediceum 450. 5 τίαι sic CPPd; debebant τίνου. 10 χρλ ἐξ δγον] δὲ εῖ κόμας CPPdV. 11-12 ήγουν τοῖς ἀνθρ. soli habent CPPdV. 21 cf. Mediceum 484a, med. 26 νοεῖν] ἐνοεῖν PPd. 28-29 καὶ ἀτὸ. ἀνατιναγείσης μαὶ ἀτὸ τῆς χολῆς ἡτις ἐκβληθείσα (sic) καὶ ἀνατιναγείσας PPd.

477 gll. in DP: ἐμησάμην: Έφεῦρον ἀπὰ τοῦ «μήδω», ὁ μέλλων «μήσω». καλῶς δὲ εἶπεν αὐτό, ἐπεὶ Προμηθεὺς ἦν.

480 Mediceus: πιστόν] Τὸ διὰ πόσεως, παρὰ τὸ πίω καὶ πίσω δήμα.

Cf. sch. 476. 5, cum adn.

481 Mediceus: κατεσκέλλοντο] Κατεσκελεύοντο, κατεφθίγοντο.

B (partim), P*Xc, Y (partim): Ἡπίων ἀκεσμάτων: ἐπεὶ αἰ νόσοι σπεύδουσιν δλέσαι, τὰ δὲ ἤπια φάρμακα ἐξαμείβονται τὰς νόσους (ἤγουν δλλύουσιν). ἀ γὰρ αὶ νόσοι ἀπειλοῦσι, ταῦτα τὰ φάρμακα εἰς αὐτὰς μετα-

492-498

497

5 μείβονται. τὸ δὲ «ἤπιον» γίνεται ἀπὸ τοῦ «ἤδω» τὸ εὐφοαίνομαι, ἢ ἀπὸ τοῦ «ἀπὸ ἰοῦ εἴναι.»

Secutus sum P; 1-5 ἐπεὶ... μεταμειβ. tantum habet Y, 5-6 τὸ δὲ... είναι tantum B; 5-6 ante 1-5 μεταμειβ. transponit Xc. ἤπιος hac aspiratione omnes nostri, passim.

hac aspiratione omnes nostri, passim.

3 ἐξαμείβονται: hoc verbum, non ἐξαμύνονται, legisse in Prom.

483 videtur is qui hoc scholium composuit; cf. varietatem lectionum apud Dawe, p. 218. Idem verbum in textu poetico 483 praebet Xc, suprascriptum textui P (cum γρ.) et Y. 3 δλλύουσιν scripsi; δλυσιν P ut vid., XcY.

Mediceus et XcY: ἐστοίχισα] Κατὰ στοῖχον ἔδειξα, πολλὰ γὰρ εἴδη μαντικής: εἰκαστικόν, ἐπιπνευστικόν, ἀστοονομικόν.

Secutus sum Mediceum. Lemma habent XcY: ἐστοίχισα. $\mathbf 1$ εδειξα Mediceus; παρέδωκα cet. $\mathbf 2$ post μαντικής add. Y: οἶον. $\mathbf 2$ είκατοικόν κ.τλ.: sic Mediceus et Y; ἀπὸ ἀστρον . . . (?) ὀρνέων ἀπὸ είκαστικοῦ καὶ ἀπὸ ὁνειράτων Xc.

DP*: Ἡ μαντική διαιρεῖται
εἰς ἐνειροκριτικόν εἰς οἰωνοσκοπητικόν εἰς ἡπατικόν καὶ εἰς θυτικόν.
καὶ εἰς θυτικόν solus habet P.

Mediceus: κἄκρινα κ.τ.λ.] "Οσα ἀληθῆ καὶ ὅσα οὕ. Scriptum est iuxta *Prom.* 484; huc revocaverunt edd.

P*Xa: «Κληδών» λέγεται ή μαντεία ἀπὸ τοῦ τινὰς μὲν κλείειν, τινὰς δὲ δοκεῖν.

2 κλείειν Ρ; κλείζειν Χα.

484a

b

485

486a

b

487

489

Mediceus gl: δυσχρίτους] Δυσνοήτους.

Mediceus: ἐνοδίους] Τούς ἐξ ὑπαντήσεως.

P*Ya: δεξιοί φύσιν] 'Αγαθοί κατά τὴν φύσιν· ἢ τὴν δεξιάν καὶ ἀριστερὰν πτῆσιν, δι' ἦς ἄν τεκμήραιντο τὰ καθ' όδὸν συναντήματα.

2-3 δι' ἦς · · · συναντήματα: haec ad *Prom*. 487 primitus videntur pertinuisse.

492	9					
493	Mediceus:	σπλάγχνων	х.τ.λ.]	Τήν	διὰ	σπλάγχνω

493 Mediceus: σπλάγχνων κ.τ.λ.] Τὴν διὰ σπλάγχνω σχέψιν.

494 Mediceus: δαίμοσιν πρὸς ἡδονὴν] Εὐπρόσδεκτα θεοῖς.

495a gll. in PPd: λοβοῦ] Λοβὸς τὸ ἄκρον τοῦ ἤπατος.

Pgl: εὐμορφίαν] Εύθεσίαν. Vocabulum εύθεσία («bonus habitus») tantum ex Hippocrate

citatur in LSJ.

496a (496-499) χνίση τε χώλα: «Τὰ τῶν μηρῶν τε ὀστᾶ συγκεκαλυμμένα χνίση (τῷ ἄνωθεν ἐπιτεθειμένῳ αὐτῶν λίπει), καὶ τὴν μακρὰν ὀσφῦν

χνίση (τῷ ἄνωθεν ἐπιτεθειμένῳ αὐτῶν λίπει), καὶ τὴν μακρὰν ὀσφῦν (γαστέρα, κοιλίαν) πυρώσας καὶ εἰς πῦρ ἐμβαλών, ἀδήγησα τοὺς ἀνθρώπους εἰς τέχνην δυσκόλως νοουμένην», ἤτοι τὴν θυτικὴν μαντείαν, 5 εὐκίνητος γὰρ οὕσα καὶ σπέρματα ἔχουσα ἡ γαστήρ, θύεται θεοῦς ἀρ' οὕ καὶ «κλονὶς» ὀνομάζεται διὰ τὸ ἀεικίνητον. ακαὶ τὰ φλογωπὰ σήματα, ἤτοι τὰς διὰ πυρός μαντείας, τυφλὰς οὕσας πρὶν καὶ οῦ φαινομένας διὰ τὸ μὴ γινώσκεσθαι, βλέψαι ἐποίησα καὶ εἰς τὸ ἐμφανὲς ἤγαγον καὶ πᾶσιν ὑπέδειξα». Α.

b Mediceus: χνίση] Τὰ μηρία πῶς δεῖ χαλύπτειν.

c P*: Κῶλον τὸ λεγόμενον ἱερὸν ὀστοῦν, ὁ καὶ «κλών» ὀνομάζεται διὰ τὸ ἀεικίνητον.

Cf. 496a 5-6 et Mediceum 497. Ι κλών: sic P; fortasse corruptum e κλόνις.

Mediceus: δσφῦν] Εὐκίνητος γὰρ οὖσα καὶ σπέρματα ἔχουσα θύεται τοῖς θεοῖς· ἀρ' οὖ καὶ «κλονίς» ὀνομάζεται διὰ τὸ ἀεικίνητον.

2 κλονίς hoc accentu Mediceus (sicut 496a); debuit κλόνις.

498 Mediceus: ὥδωσα: Εἰς γνῶσιν καὶ ὁδὸν ἤγαγον.

[148]

[149]

Mediceus gl: ἐξωμμάτωσα] Έξελάμπρυνα.

Mediceus: ἐξωμμάτωσα κ.τ.λ.] Τὰς διὰ πυρὸς μαντείας τυφλάς ούσας καὶ οὐ φαινομένας βλέψαι ἐποίησα καὶ έρανέρωσα, «ἐπάργεμα» δὲ κυρίως τὰ λευκωματισθέντα, παρά τὸ «άργόν».

> 3 imicreux x.t.l.: cf. scholia Medicea ad Ag. 1113, Ch. 665; et Eustathium ad Od. 2. 11 (1431. 60). Hic Didymo auctore se uti dicit (Frev. p. 38). 4 παρά] περί Mediceus primitus; correxit manus recentior.

> NcPPdVW: ἐπάργεμα: Τυφλά· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ «ἀργόν» τὸ λευκόν. λεύκωμα γὰρ νόσος γίνεται πεοί τὸν ὀφθαλμόν, ὅπερ ἀβλεψίαν ποιεῖ. διὰ τοῦτο γοῦν τὰ σκοτεινὰ φησίν «ἐπάργεμα» κατὰ ἀντίφρασιν. ἀργόν 5 γάρ τὸ λευκόν.

> Cf. Mediceum 499b. 1 γίνεται NcP; γράφεται VW; om. Pd. 3 άβλεψίαν] -ας Ρ.

Mediceus gl: ἐπάργεμα] Τυφλά.

500 (500-506) τοιαύτα μέν δὴ ταύτα: Ταῦτα μέν, φησίν, ὅσα εἶπον, οὕτως έγουσι· τίς δὲ εἴποι ἄλλον τινὰ πρὸ ἐμοῦ ἐφευρεῖν τοῖς ἀνθρώποις ώφελήματα κεκρυμμένα ύποκάτω τῆς γῆς, χρυσόν, ἄργυρον, χαλκόν, σίδηρον καὶ ἄλλα τινά; οὐδεἰς εἴποι τοῦτο, σαφῶς γινώσκω, ἐὰν μὴ μάτην θέλη 5 φλυαρήσαι. ἐν ὀλίγω δὲ λόγω συλλήβδην μάθε, ὅτι πάσας τέχνας ἐγω èpeupov. A (om. C; contuli et W).

> 2 ἐφευρεῖν] ἐξ- PPd. 4 γινώσκω NPPdX; -ων cet. έφεῦρον] ἐξ- PPd.

504

P*XcYa: φλῦσαι] Κατὰ παράχρησιν τὸ «φλῦσαι». χυρίως δὲ «φλύω» ἐστὶν ἐπὶ σιδήρου παφλάζοντος. η καὶ "ΑΛΛΩΣ· ποιὰ λέξις τῶν λοπαδίων τὸ «φλῦ φλῦ» ὅταν βράζωσιν.

3 η καὶ δίλως] φύσαι (sic) Xc. 3-4 φλῦ φλῦ] φλύω Ya.

507a (507-510) μὴ νῦν βροτούς μὲν ἀφέλει καιροῦ πέρα: Μὴ νῦν, φησί, τούς άνθρώπους ώφέλει μαχράν τοῦ προσήχοντος, σαυτοῦ δὲ ἀφροντίστει χαχώς πάσχοντος. ὡς λίαν ἐγὼ ἐλπίζω τοῖς λόγοις οῖς λέγεις (τοῦτο 507a-515a

γάο δηλοῖ τὸ «εὕελπίς εἰμι τῶνδε», ἀντί τοῦ «ἀπὸ τούτων ὧν λέγεις») ς ὡς καὶ λυθήση τῶν δεσμῶν, καὶ πλέον τοῦ Διὸς Ισχόσεις. Α.

SCHOLIA IN PROMETHEUM

3-5 cf. Mediceum 508. Notandum quod et Mediceum et hoc scholium τῶνδε Prom. 500 seorsum dictum esse accipiunt, sensu «ex his quae dicis». Inde λόγων pro δεσμῶν in textu poetico coni.

Mediceus: καιροῦ πέρα Τοῦ δέοντος πέρα. b

πέραι librarius; corr. edd.

508 (508-510) Mediceus: ὡς ἐγὼ κ.τ.λ.] 'Αφ' ὧν λέγεις, καὶ λυθήση καὶ πλέον Διὸς Ισγύσεις.

511a (511-514) οὐ ταῦτα ταύτη: Οὐ ταῦτα ταύτη καὶ οὕτως ἔχουσιν, ἡ Μοῖοα δέ τελεσφόρος και πληρωτική τούτων, ή ταχέως τὰ κατ' ἐμέ κρανεῖ καὶ πληρώσει· δ έστιν, ούπω με λυθήναι μεμοίραται· πολλαῖς δὲ βλάβαις καὶ κακοπαθείαις δαμασθείς, ούτως ἀπολυθήσομαι· ή ἐμή δὲ σοφία 5 καταπολύ ἀσθενεστέρα τῆς εἰμαρμένης. A (om. Pd; contuli et DW).

> 1-3 cf. Mediceum (et al.) 511b. 1-3 ή Μοῖρα...πληρώσει: sententia corrupta. οὐ pro ἡ in v. 2 coni. Francken, p. 34; mihi tamen vera lectio petenda esse videtur e Mediceo 511b 1-3, q.v.

Mediceus, et CVWWaXc Ya (in his continuatur b cum 511a): "ΑΛΛΩΣ· οὐ ταῦτα οὕτως πέπρωται ἵνα ή τελεσφόρος Μοΐρα ταχέως τὰ κατ' ἐμὲ κράνη καὶ πληρώση· ὅ ἐστιν, οὕπω μοι λυθῆναι μεμοίραται. ἐν γὰρ τῷ ἑξῆς δράματι λύεται, ὅπερ ἐμφαίνει Αἰσγύλος.

> ι άλλως non habet Mediceus. ι πέπρωται] -ωνται Mediceus. 2 ή et ταχέως solus habet Mediceus. 3-4 fragmentum est Promethei Soluti 320M. 4 ὅπερ ἐμφαίνει omnes nostri; ὁ παρεμφαίνει coni. Dind.

Pgl: πέπρωται] Μεμοίρασται· ώρίσθη. 512

515α (514-518) τίς οὖν ἀνάγκης: Εἰπόντος τοῦ Προμηθέως ὅτι κή ἐμὴ σοφία τῆς είμαρμένης ἤττηται», φησίν ὁ χορός· «τίς οὖν ἐστὶν οἰακοστρόφος καὶ κυβερνήτης τῆς ἀνάγκης; ἤτοι τίς ἐστιν ὁ τῆς ἀνάγκης ἐξουσιαστής;» τοῦτο ὁ χορός φησιν· καὶ λέγει ὁ Προμηθεύς ὅτι «αὶ τρεῖς Μοῖραι, ἡ 5 Κλωθώ, ή "Ατροπος, καὶ ἡ Λάχεσις, καὶ αἱ Έριννύες, ἥ τε Τισιρόνη, ή Μέγαιρα, καὶ ἡ 'Αληκτώ.» καὶ πάλιν ὁ χορός φησι πρὸς αὐτόν «ἄρα ὁ Ζεύς ἀσθενέστερός ἐστι τῶν Μοιρῶν; οὐ δύναταί σε λῦσαι κρατούμενον,

ώς φής, ύπο τῆς ἀνάγκης, οἰον εἰ θελήσει σε ὁ Ζεύς πρό τῆς μοίρας λῦσαι, οὐ δίναται τοῦτο ποιῆσαι;» ὁ δὲ λέγει· «οῦκουν ἄν οὐδ' αὐτὸς ἐκφύγη τὴν το πεπρωμένην». Α.

1-2 εἰπόντος . . . χορός soli habent CPPd. 8 ὑπὸ τῆς ἀνάγκης soli habent CPPd. 8-9 = Mediceum 517 9 δ δὲ λέγκι) σγοί δὲ ὁ Προμηθεύς, ὁ Ζεὺς PPd. 9 ἐκφύγη: sic omnes nostri hic et in textu poetico; ἐκφύγοι edd., magis λέττισε.

Textus valde incertus. 2 post ναί (om. P) aliquid videtur excidisse; cf. 515a9-10. 3 δὲ VW; φησίν P; ἦν Sj; om. NcXc. 3 ኞ των ... δὲ NcSj; ἦ 'Ανάγχην νηᾶναίς (νωτ Γ') «κάτε W) τινὰ θεόν cet. 5 δουλεύτενα: hic et in 516a sensu activo, «dominae», videtur usurpari (pace LSJ s.v., ubi tantum sensu «ancilla» citatur, auctore Eustathio).

c Mediceus: Τίς τῆς ἀνάγκης κρατεῖ καὶ δεσπόζει;

516a PglPdmarg Ya: Δουλεύτριαι τῶν Μοιρῶν εἰσὶν αἰ Έριννὖες, Τιαιφόνη, Μέγαιρα, καὶ 'Αληκτώ· «μνήμονας» δὲ ταύτας εἵρηκε, δηλῶν τὸ ταμιευτικὸν τῆς κακίας.

b DmargP*Ya: 'Εριννύς, ἀπὸ τοῦ «ἐρι» τοῦ σημαίνοντος τὸ ἄγαν, καὶ τοῦ «νύσσω» τὸ τιμωρῶ ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ «ἐν τῆ ἔρα ναἰειν».

c gll. in NX: τρίμορφοι] Τρισώνυμοι.

517

Mediceus: τούτων ἄρα Ζεύς] Εἰ θέλει σε πρὸ μοίρας λίσσα, οὐ δύναται ὁ Ζεὺς τοῦτο ποιῆσαι;

Punctum interrogationis ego adieci; cf. textum poeticum, et 515a6-9.

518a Medicens: ούχουν ἄν] Προαναφωνεῖ τὸν ἔρωτα Θέτιδος.

Β Q: Καὶ γὰρ τὸ ἐρασθῆναι αὐτὸν τῆς Ἰοῦς, καὶ διὰ τοῦτο τὸ πεπρωμένον ἐκρυγεῖν οὐκ ἠδύνατο...καὶ διὰ τὸν τὴς Θέτιδος ἔροτα.

2 post ἠδύνατο vocabulum est trium fere litterarum, quod legere nequeo.

519 (519-20) τί γὰρ πέπρωται Ζηνί: «Τί οδν ἀπόκειται τῷ Διί; οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸ ἀεὶ ἄρχειν». φησὶν οδν ὁ Προμηθεὺς ὡς «εἴτε κρατήσειεν ἀεὶ εἴτε μὴ, οὐδαμῶς μάθης ἀν ἔξ ἐμοῦ, μηδὲ παρακάλει με ὑπὲρ τούτου». προαναφωνεῖ δὲ λεληθότως τὸν τῆς Θέτιδος ἔρωτα. Α.

2-3 = Mediceum 520. 3 μάθης omnes nostri; μάθος edd.; cf. 515a9, cum adn. 4 cf. Mediceum 518a. 4 προαναφωνεί] -είται BVXY.

520 Mediceus: Εἰ χρατήσει εἴτε μή.

518-526a

521a P*WXC: ἡ πού τι σεμνόν: "Οντως σεβάσμιόν ἐστι καὶ μυστηριῶδες δ κρύπτεις ἐν ἐαυτῷ, καὶ οὐκ ἐμφαίνεις ἡμῖν.

2 cf. Mediceum 521b. 2-3 καί . . . ἡμῖν] om. P.

b Mediceus: ξυναμπέχεις] Έν σαυτῷ κρύπτεις.

522 Mediceus: ἄλλου λόγου] Τῷ ἑξῆς δράματι φυλάττει τους λόγους.

Promethei Soluti fragmentis adnumerandum est hoc scholium, quamquam a Nauck et Mette neglegitur. Cf. Mediceum 511b, cum adn.

524 Mediceus gl: ὅσον μάλιστα] ὅσον δυνατόν.

526a (526-535) μηδάμ' ὁ πάντα νέμων: 'Ο πάντα κρατών, φησίν, καὶ διοικών Ζεὺς μηδαμῶς ποτε ἀντίπαλον κράτος καὶ οἰονεὶ ἔχθρὸν ποιήσειε τῆ ἐμῆ γνώμη (ῆγουν μηδέποτε ἐναντίος μωι γένοιτο): μηδέ βραδύναιμι νισσομένα καὶ πορευομένη πρὸς τοὺς θεοὺς ἰεραῖς θοίναις καὶ θυσίαις βουφονος, ταῖς μεγάλους ποιούσαις φόνους καὶ σφαγὰς τῶν ἰερείων ἤτοι μηδέποτε παυσαίμην τοῦ τιμῶν τοὺς θεοὺς καὶ θυσίας τοὺτοις προσάγειν παρὰ τὸν τοῦ 'Ωκεανοῦ πόρον- μηδὲ διὰ λόγων εἰς αὐτοὺς ποτε τοὺς

θεούς άμαρτήσαιμι. άλλά μοι τόδε (τουτέστι τὸ τιμᾶν αὐτούς) εξη $\delta_{t\dot{z}}$ παντός, καὶ μηδέποτε πληρωθείη. Α.

1-3 = Mediceum 526c. 6 παυσαίμην: = Mediceum 529. 8 πουτέστι ... αὐτούς (cf. Mediceum 534) om. BNXY. 9 πληροωθεή σομετοικτίτη προθετή Pauw, quem sequitur Dind. Sed nil mutandum: vocabulum πληρόω cum derivativis adamavit scholiasta A, et multis sensibus susprat. Cf. sch. 622, ubi πλήρωμα τῆς πλώγς = «finis errationis.»

PPdVXc (in his continuatur cum 526a), Y (post 540a): Έκ μεταφοράς τοῦ κηροῦ· τὸ γὰρ «τήκεσθαι» κυρίως ἐπὶ κηροῦ καὶ τῆς χιόνος λέγεται.

Mediceus: μηδάμ' ὁ πάντα νέμων] 'Ο πάντα διοικών Ζεὺς μηδέποτε ἀντίπαλον κράτος ποιοῦτο τῆ ἐμῆ γνώμη· ἀντί τοῦ «μηδέποτε ἐναντίος μοι γένοιτο».

529 Mediceus gl: ἐλινύσαιμι] Παυσαίμην.

530 Mediceus: θοίναις] Θυσίαις, έορταῖς.

534 Mediceus: τόδ'] Τὸ τιμᾶν θεούς.

536a (536-539) ήδύ τι θαρσαλέαις: Εὐφραντὸν ἐλπίσι θαρσαλέαις τὸν μακρόν τείνειν βίον ἐν εὐφροσύναις φανεραῖς τρέφουσαν τὴν ψυχὴν ἐμέ. "ΑΛΛΩΣ-καλὸν τὸ ἀπὸ ἀγαθοῦ συνειδότος ἀγαθοῦ ελπίζειν πείσεσθαι ὑπὸ τῶν θεῶν. Α.

3-4 = Mediceum 536b.

c

539

Mediceus: Καλὸν τὸ ἀπὸ ἀγαθοῦ συνειδότος ἀγαθον ἐλπίζειν πείσεσθαι ὑπὸ θεῶν.

I τὸ συνειδός «conscientia» non ante primum p. Chr. saeculum in usu fuisse videtur; vide Bauer, s.v. σύνοιδα.

P*Ya: ἡδύ] Τοῦτο πρός τὸν χεχρυμμένον λόγον τοῦ Προμηθέως, εἰς δν ἐχκρεμῆ τὴν ἐλπίδα ἔχει, φαίνεται λεχθήναι. εἴρηκε γὰρ ἄνω· «τόνδε γὰρ σιζων ἐγὰ δεσμούς ἄεικεῖς καὶ βίαν ἐκφυγγάνω».

3-4 Prom. 524 sq. 4 βίαν P; βίας Ya; vera lectio in Prom. 525 est δύας, sed cf. codicum discrepantias apud Dawe, p. 220.

Mediceus gl: ἀλδαίνουσαν] Αυξουσαν.

540a (540-544) φρίσσω δέ σε: Δειλιώ καὶ τρέμω βλέπουσά σε διακοπτόμενον μυρίοις πόνοις· τὸν Δία γὰρ οὐ φοβούμενος, ἐν ιδία γνώμη (καὶ αὐθαιρέτως) ἄγαν ὑπερβολικῶς σέβη καὶ τιμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. Α (οm. C).

b Mediceus: φρίσσω δὲ] 'Ο δὲ ἀντὶ τοῦ γάο.

543 Mediceus: σέβη θνατούς Φιλάνθρωπος ε...

545a (545-549) CNPPdV: φέρ' ὅπως χάρις: Φέρε σκόπησον ὅτι ἡ χάρις ἡν ἐχαρίσω τοῖς ἀνθρώποις ἄχαρις ἡν καὶ ἀμεἰψασθαί σε μὴ δυναμένη: πῶς γὰρ θεῷ βοηθήσει ἄνθρωπος; οὐδὲ προεσκόπησας ἀσθενέσι χαριζόμενος; τὸ δὲ «ἰσόνειρον» 5 ὅτι σκιαῖς ὀνείρων οἱ ἄνθρωποι παρεμφερεῖς κατὰ Πίνδαρον.

1-3 = Mediceum 545b. 3-4 = Mediceum 547. 5-6 cf. Mediceum 549. Citatur Pind. Pyth. 8, 95.

Mediceus: φέρ' ὅπως] Δεῦρο δὴ καὶ σκόπησον ὅτι ἡ χάρις ἡν ἐχαρίσω τοῖς ἀνθρώποις ἄχαρις ἡν καὶ ἀμείψασθαί σε μὴ δυναμένη· πῶς γὰρ θεῷ βοηθήσει ἄνθρωπος;

c Mediceus gl: ὅπως χάρις ἄχαρις] Λείπει «ἐγένετο».

547 Mediceus: οὐδ' ἐδέρχθης] Οὐ προεσκόπησας ἀσθενέσι γαοιζόμενος:

549 Mediceus: ἰσόνειρον] Σκιᾶς ὄνειρον ἄνθρωποι κατὰ Πίνδαρον.

Pyth. 8. 95.

540a-550c

550a Mediceus: άλαὸν γένος: άντὶ τοῦ «ἀπροόρατον τοῦ μέλλοντος».

b Mediceus: ἐμπεποδισμένον] Λείπει «ἔστιν»· ἢ «ἐμπεπόδισται.»

I ή: ἵν' ή coni. Dind.

οὔποτε τὰν Διός: Ύψηλῶς καὶ τραγικῶς τὸ τῆς εἰμαρμένης ὄνομα Διὸς
 άρμονίαν εἴπεν, ἀλλ' οὐ τὴν εἰμαρμένην. φησὶ δὲ ὅτι οὔποτε αἰ τῶν

555b-560b

560a

άνθρώπουν βουλαί διαφεύγουσι την μοϊραν, άλλ' δ αί Μοϊραι βούλονται τοῦτο καί ποιοῦσιν, «έμαθον ταῦτα οῦτως ἔχειν τὰς σὰς ὀλεθρίας τύχας 5 ἰδοῦσα, ὧ Προμηθεῦ». Α.

1-2 = Mediceum 551b, ubi v. adn. 2 $\delta \xi$] $\gamma \hat{\alpha} \rho$ PPd, alii alium verborum ordinem praebent; secutus sum BC.

551a Mediceus: Διὸς άρμονίαν] Τὴν εἰμαρμένην.

b Mediceus (in margine altero): Ύψηλῶς καὶ τραγικῶς τὸ τῆς εἰιαρμένης ὄνομα Διὸς ἀρμονίαν εἴπεν.

2 τὸ... ὄνομα Mediceus, et omnes nostri in 550c1-2; τὸν... νόμον coni. Paley.

e Pgl: Διὸς άρμονίαν] Τὴν πρόσταξιν, τὴν ἰσχύν, ῆγουν τὴν μοῖραν τὴν άρμόζουσαν πάντα.

d GaP* Ya: παρεξίασι] Εξμι τὸ πορεύομαι... καὶ τὸ Ἰωνικόν, ἀφιέασιν.

Initium tantum et finem trado scholii de verbo ɛt̄μι prolixius tractantis. Totum, si vis, quaere in Dind. (adn. ad sch. 579; sed ibi perperam collocatum est, cum loco nostro rettulerint librarii codicum GaP).

555a (555-560) τό διαμφίδιον δέ μοι μέλος: Τοῦτό φησιν, ὅτι ἐπεγένετο καὶ ἐπῆλθέ μοι τό διασόν μέλος: τοῦτο δ νῦν θρηνῶ ἐπὶ τῷ σῷ πάθει, καὶ ἐκεῖνό ὅτερ ἐτραγώδουν περὶ τὸν καιρὸν τοῦ σοῦ γάμου, ὅτε τὴν Ἡσιόνην πρὸς γάμον ῆγαγες, οἱ γάρ μόνη καθαρά μοι ἡ ἡδονὴ ἐκείνη καθέστηκεν, 5 ἀλὶ ἔχει ἐν ταὺτῷ καὶ τὸ λυπηρόν (τουτέστιν, ὁμοῦ προσεγένετό μοι καὶ ἡ ἡδονὴ καὶ ἡ θλῦψε ἐκὶ σὲ). ἮλλΩΣ: τὸ διασόν μέλος ἐπῆλθε τόδε (καὶ τοῦτο) ὁ νῦν τραγφόδὸ ἐπὶ τῷ σῷ πάθει, ἐκεῖνό τε ὅπερ ἐτραγώδου περὶ τὰ λοετρὰ καὶ τὴν κοίτην ἐν ἱὐτητι γάμον (τουτέστιν, ἐν συνόδῷ καὶ ἐν συνελεύσει, παρὰ τὸ ἀἰέναιο πρὸς συνουσίαν), ὅτε ἡγαγες δάμαρτα (καὶ 1ο γναῖκα) ὑμόλεκτρον τὴν ὑμοπάτριον ἡμῦν Ἡσιόνην, ἔδνοις καταπείσας, ἔδνα δὲ εἰσι τὰ ἐπὶ προικὶ διόλμενα πράγματα. Α (6-11 ἀλλως . . πράγματα οπ. C; eadem post sch. 610 collocat V).

6 διὰ σέ] om. BNXY. 6 $\tilde{z}$ λλως] om. NVY. 8 λοετρὰ (non λουτρὰ) omnes nostri in scholio, et plerique in textu Aeschyleo. 9-11 cf. 559a. 9-11 cf. 559a.

Mediceus: τὸ διαμφίδιον: Διαπαντὸς κεχωρισμένον,

έναντίον τοῖς νῦν. τότε γὰρ γαμοῦντι σοι τὸν ὑμέναιον ἤδομεν, νῦν δὲ δυστυχοῦντί σοι θρῆνον.

1 Hesych. s.v. διαμφίδιον μέλος: άλλοῖον, διὰ παντός κεχωρισμένονάμφις γὰρ χωρίς· Αἰσχύλος Προμηθεῖ Δεσμώτη (Schütz). 2-3 paene eadem servavit P, vide 555c.

Pmarg: διαμφίδιον: Τὸ διπλοῦν· τὸ ἄμφω ἔχον, τὸ γοερὸν καὶ ἦδύτατον· ἤγουν τὸ ἐναντίον τοῖς νῦν. τότε γὰρ γαμοῦντί σοι τὸν ὑμέναιον ἦδομεν, νῦν δὲ δυστυγοῦντι θοῆνον.

Mutilus hic illic P; supplevi e Pa. 2-4 = Mediceum 555b. 3-4 post δυστυχούντι P mutilus est; θρῆνον tantum (non σοι θρῆνον sicut Mediceum) habet Pa.

558a Mediceus: ἰότατι] Πορεία, παρὰ τὸ «ἰέναι»· τῆ συνόδφ.

b gll. in PPd: ἰότητι] Καὶ ἐν τῆ βουλῆ· «ἰότης» ἡ βουλή, καὶ τὸ τόζον.

1 καί . . . βουλη solus habet P.

559a (559-560) CPmargW: ὅτε τὰν ὁμοπάτριον] Ἡ ὅταν τὴν ὁμοπάτριον ἐμοὶ Ἡσιόνην ἥγανες, πείθων τὴν ἐαυτῆς μητέρα ἐν ἔδνοις (ἥτοι προικίοις) ἔχειν ἐκείνην ὁμόλεκτρον. Ἡσιόνη δὲ θυγάτηρ ἢν Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος.

b P*: ὅτε τὰν ὁμοπάτριον] "Οταν γὰρ συνεζεύχθης τῆ Ἡσιόνη, εἴχομεν χαράν· τανῦν δὲ ὁρῶσαί σε οὕτως πιχρῶς προσαυαινόμενον, λυπούμεθα.

Perperam collocat Dind. (eius sch. 561, fin.); signis appictis huc rettulit P. 3 προσανανι: citatur *Prom.* 147.

c Dgl P*Ya: "Εδνα ἀπό τοῦ «δεῖν τὴν εὐνὴν»· ἢ τὸ ίδιον ἐχ νέου ἐν προιξί.

Mediceus: πείθων δάμαρτα: "Εδνοις πείθων την ἐσομένην σοι δάμαρτα χοινόλεκτρον, ή την χοινόλεκτρον τοῦ 'Ωχεανοῦ, Τηθύν, πείσας.

PglPdmarg: πιθών] Καταπείσας ἐκείνην, ἢ τὴν
 μητέρα αὐτῆς, ἐν ἔδνοις ὤστε εἶναί σοι ὁμόκοιτον τὴν
 Ἡσιόνην, ἦν δὲ τοῦ ἀκανοῦ καὶ τῆς Τηθύος θυγάτηρ.

561e-566e

561a (breviarium versuum 561-886) τίς γη, τί γένος: Τὸ της Ίους πρόσωπον μονωβεῖ μέν, έχει δὲ προσυποικείμενον συναφὲς ὅτι μαντεύεται αὐτη Προμηθεύς τὰ μέλλοντα γενέσθαι, καὶ ὁς ἀπ' αὐτης ἔσται τρισκαιδέκατος κατὰ γενεάν ὅς αὐτης ὕστερον τῷ χρόνφ ποτε ἐπαμυνεῖ· ἔλλως τε καὶ 5 αὐτη ὑπὸ Διός φησιν ηδικησθαι, καὶ διὰ τοῦτο παραμυθεῖται τὸν Προμηθέα. Α (contuil et W; om. D).

b

Paene = Mediceum 561c totum. 1-2 πρόσωπον μονωδεί: vide 561c1, cum adn. 2 προσυποκείμενον: sic nostri, nisi quod ποκείμενον praebent PPd. Corrigendum e Mediceo: πρός τό ύποκείμενον. 2 συναφές σαφές PPd. 3-4 τὰ ... γενεὰν CPPd VW; δσπερ ἀπ' αὐτῆς ἐσται τρικαιδέκατος BNX Y.

CNcPPdVW (in his continuatur cum 561a): Λέγει δε περί 'Ηρακλέος· οὖτος γὰρ ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν.

1-2 λέγει . . . Ήρακλέος plerique: τρισκαιδέκατον δὲ ἀπ΄ αὐτῆς τὸν Ἡρακλέα λέγει ὁ Προμηθεύς PPd.

Mediceus: τίς γἢ: Τὸ τῆς Ἰοῦς ἐπεισόδιον μονωδεῖ μέν, ἔχει δὲ πρὸς τὸ ὑποκείμενον συναφὲς ὅτι μαντεύεται αὐτῆ ὁ Προμηθεύς ὅτι ἀπ' αὐτῆς ἔσται τγ', ὡς αὐτῷ χρόνφ ἐπαμυνεῖ· ἄλλως τε καὶ ἀπ' ἀπ' ὁπὸ Διός φησιν 5 ἦδικῆσθαι, καὶ διὰ τοῦτο παραμυθεῦται τὸν Προμηθέα.

Cf. 561a totum. 1 μονωδεί aut corruptum est (fortasse pro μεμύνονται?) aut metaphorice dicitur. Qua re male intellecta πρόσωπον pro ἐπεισόδιον substituit scholiasta A (561a1). 4 videtur, adiectus.

d Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη. Ἡ ἡ τοῦ Ἱνάχου θυγάτηρ, ἐρασθεῖσα παρὰ τοῦ Διός, ἐπεὶ τοῦτο ἔγνω ἡ "Ἡρα καὶ ἐμελλε καταλαμβάνεσθαι παρ' αὐτῆς, μετεβλήθη παρὰ τοῦ Διὸς εἰς βοῦν, ἴνα μὴ γνωσθῆ τἰς εἰη, ἡ "Ἡρα κὲ δεθωκεν "Αργω τῷ πανόπτη φυλάττειν αὐτῆν. ὁ δὲ Ζεὺς πάλιν ἐρασθείς αὐτῆς, καὶ αὐτῆς ἔπεμμε τὸν 'Ερμῆν ἀφελέσθαι ταύτην τοῦ "Αργου καὶ διακομίσαι αὐτῷ. καὶ ἐπεὶ ἄλλως λαθεῖν 'Αργον τὸν πανόπτην οὐκ ἢη, διὰ βολῆς θάνατον παρεδείκησεν οὖ τὸ φάσμα ἡ "Ἡρα τῆ 'Ιοῖ καὶ μετὰ τὸν αὐτοῦ.

θάνατον παρεδείχνυεν έπὶ τῷ μάλιστα ἐκφοβεῖν αὐτήν. ἡ δὲ πολλὰ 10 πλανηθεῖσα κατὰ διαφόρους τόπους, τελευταΐον ἀπῆρε καὶ πρὸς τὸν Καύκασον ὁψομένη τὸν Προμηθέα. Α

1 post θυγάτηρ add. PPd: ἡ καὶ Ἰνὼ λεγομένη. Vide ad sch. 626. 3-7-9 cf. 570b. 10 ἀπῆρε] ἀπῆλθε PPd.

C (partim) PPdW: ἔτερον εἰς αὐτό: 'Η 'Ινὸ κατὰ χόλον τῆς "Ηρας μεταβληθεῖσα εἰς βοῦν καὶ οἰστρηλα τουμένη, ἐλθοῦσα καὶ εἰς ἐτέρους διαφόρους τόπους, κατήντησε καὶ ἔνθα ἤν ὁ Προμηθεύς δεδεμένος πρὸς τοῦς Εὐροπαίους μέρεσι τοῦ Καυκάσου, καὶ ὀρᾶ αὐτὸν ἐκεῖσε προσηλωμένον ἐν ταῖς πέτραις τοῦ ὅρους.

Lemma et vv. 1-3 om. C. $\hspace{1em}$ I lemma: Eterry (- ω_c P) et with PPd; the γ_h the γ_h the γ_h the sign of the independent of the the 5- 5- to δ Kaux.] om. W. 6- post droug sequitur 5611, nullo intervallo.

f (561-565) τίς γἢ, τί γένος: «Τίς», φησίν, «ἐστίν ἡ γἢ αὕτη; ποία γενεά; τίνα εἴπω βλέπειν τοῦτον τὸν κακοπαθοῦντα ἐν δεσμοῖς πετρίνοις ὁρείοις» εἴτα πρὸς τὸν Προμηθέα λέγει· «ὑπὲρ ποινῆς ποίας ἀμαρτίας φθείρη; εἰπέ μοι ποῖ πεπλάνημαι, καὶ ἐν ποία γἢ εἰμί». A (om. V; 5 contuli et D ?).

I τίς, φησίν, ἐστὶν] καί φησι θαυμάζουσα, τίς ἐστιν CPPdW. 2-3 δρείος = Mediceum 562. In textu poetico Prom. 562 post πετρίνουστν νεrba τοῖς δρείος (τοῖς om. BC) inserunt omnes nostri, et V. 3 ποίας] τίνος BDXY. 4 ποῖ ποῦ BDXY.

562 Mediceus gl: πετρίνοισι] Τοῖς ὀρείοις.

566a Mediceus: ἄ ἄ κ.τ.λ.] Έμμανὴς οὖσα ὑπὸ τοῦ οἴστρου φαντάζεται.

NcPPdXc: ¾ ¾ Τὸ «¾» κλητικὸν ἐπίρρημά ἐστιν, ἢ μᾶλλον προσφωνηματικόν. διαφέρει δὲ τῆς διὰ τοῦ «ὧ» προσφωνήσεως ὅτι τοῦτο μὲν ψυχῆς ἀπαθοῦς, τὸ δὲ «ὧ» πάθος ταραχώδες δηλοῖ ψυχικόν οἴον ἢ σχετλιασμὸν 5 ἢ δυκαδος ἢ ἀγανάκτησιν.

In Xc postposita sunt haec scholio 575e, et incipiunt τὸ «ē» κ.τ.λ. Fortasse ad *Prom.* 579 referri voluit librarius.

 $^{\mathbf{c}}$ χρίει τίς αδ με: "Ητοι, κεντῷ με τίς τὴν ἀθλίαν οἴστρος; A (om. CN; contuli et DW).

Post οἴστρος add. V: τοῦτο δὲ εἶπε παραδηλῶν καὶ δεικνύων τὸ «χρίει τίς αὕ με».

d Mediceus: χρίει] Κεντρίζει.

e Β: «Οἶστρος» ἐκ τοῦ «οἰδῶ» τὸ ἐξογκῶ.

567a είδωλον "Αργου: Τινές ούτω φασίν, «ἄλευ & δᾶ», ἀντί τοῦ ἀναχώρει καὶ ἔκκλινε· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ «ἄλευ»· τὸ δὲ αἄ δᾶ», ἀντί τοῦ «ἄ γῆ» Δωρικῶς. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν γῆν «δᾶν» φασί, καὶ τὸν γνόφον «δνόφον», ἄλλοι δὲ γράφουσιν «'Αλευάδα», πατρουνμικὸν ἀπὸ τῆς «'Αλεύας» ε εὐθείας· ῆτοι «φοβοῦμαι τὸ είδωλον "Αργου τοῦ 'Αλευάδα καὶ τοῦ υἰοῦ

b

c

b

ευθείας ητοι αφορομίαι το ευθολον Αργού του Απελούο και του υπορ του 'Αλεύαν' ο γάρ 'Αλεύας πατήρ ἤν τοῦ πανόπτου, ἤ, αὂν δεῖ φυλάξασθαι καὶ ἐκκλῖναι», θαυμάζει γάρ αὐτὸν καὶ μετὰ θάνατον πτοουμένη. Α (contuli et DW).

1.7 brakkya cf. Mediceum 567c. 1 dley] dley' NV. 5 705 'kleváky: omnia post hoc om. C. 6 $\tilde{\eta}$ ... 7 ptooujévy] om. DPd, in margine adiecit P*. 7 0 vaujáčei ... ptooujévy, cf. Mediceum 568b. vaujáčei omnes nostri; ϕ avtáčetak dedit Dind., ut videtur ex Mediceo.

DX: είδωλον "Αργου: "Ωσπερ οἱ λυσσόδηκτοι ἐπικύπτοντες ίδατι ἐοίκασι βλέπειν τὴν σκιὰν τοῦ δήξαντος κυνός, οῦτοι καὶ ἡ 'Τὸ ὑπὸ τῆς μανίας πληττομένη ἑοικε φαντάζεσθαι τὸ τοῦ "Αργου είδολον.

Lemma solus praebet D.

1 λυσόδηκτοι (sic; correxi) X, quae vox propria est hydrophoborum; κυνόδηκτοι D.

Mediceus: ἄλευ ἄ δᾶ] Γρ. «'Αλευάδα» πατρωνυμικώς ἀπό τοῦ «'Αλευάς.» ἡ, «δν δεῦ φυλάξαπθαι.» τινές οὕτως, «ἄλευ ἄ δᾶ.» «ἄλευ», ἀναχώρει, ἔκκλινε· τὸ δὲ «ἄ δᾶ», ὧ γῆ, οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν γῆν «δῆν» καὶ «δᾶν» 5 φασιν, καὶ τὸν γνόφον «δνόφον.»

Cf. Et. Magn. 60. 8 s.v. ἀλευάδα (Fraenkel ad Ag. 1072). 1 ante ' $\lambda \lambda v$ υάδα recentior manus adiecit: τοῦ. 2 ad ' $\lambda \lambda v$ υάς recentior manus adscripts: πατὴρ τοῦ " λv ρου. 4-5 ol γὰρ . . . . νv ρουν: similia docent scholia Medicea ad Ag. 1072, Eum. 841.

568α τὸν μυριωπόν: Τὸν πολυόφθαλμον. πολλούς γὰρ ὀφθαλμούς εἴχεν ὁ "Αργος, ὡς μυθεύεται ὁθεν καὶ «πανόπτης» ἐλέγετο. «βούταν» δὲ αὐτὸν καλεῖ (ἤτοι βουκόλον) διὰ τὸ αὐτῆς τῆς Ἰοῦς ἐπιστατεῖν μεταμειφθείσης εἰς βοῦν. Α (om. CD; contuli W).

1 πολυόφθαλμον NVWX; μυριόφθαλμον cet.; cf. sch. 677.4.

Mediceus et Xc: τὸν...βούταν] Φαντάζεται γὰρ αὐτόν καὶ μετὰ θάνατον πτοουμένη.

Mediceum secutus sum. In Xc ita: ἄλευ' (567) ἐκ τοῦ ἀλεύω τὸ ἐκφεύγω φαντάζεται ... θάνατον (ut in Mediceo) φοβουμένη, ἄλλως' (tum 567a).

570a (570-573): δν οὐδὲ κατθανόντα: "Οντινα, τὸν "Αργον, οὐδὲ θανόντα ἡ
γῆ κατέχει· ἀλλὰ ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνερχόμενος ἐμὲ τὴν ἀθλίαν ὁπίσω
καταδιώκει, καὶ ποιεῖ πλανᾶσθαι νῆστιν. Α.

b CNcPPdVW (in his continuatur cum 570a): "ΑΛΛΩΣ· τὸ γὰρ φάσμα τοῦ "Αργου, καὶ μετὰ τὸ ἀναιρεθῆναι παρὰ τοῦ 'Ερμοῦ αὐτὸν διὰ λίθου, παρε-δείκνυεν ἡ "Ηρα τῆ 'Ιοῖ ἐπὶ τῷ μάλιστα ἐκφοβεῖν αὐτήν.

574a Mediceus: Σοφοκλής εν Ίνάχω και ἄδοντα αὐτὸν εἰσάγει. εἰπών δε αὐτὸν «βούταν», ενέμεινε τῆ τροπῆ· αὐλοῦσι γὰρ ἐπόμενοι τοῖς ποιμνίοις οἱ βουκόλοι.

r cf. Soph. Inachum Fr. 281P; cantantem Argum a Sophocle inductum esse solo ex hoc Medicei loco discimus.

 VWXc: χηρόπλαστος: Προσπελάσων έμοὶ μοϊραν θανατηφόρον καὶ κῆρα· ἢ ὅτι μετὰ κηροῦ ἢν πεπλασμένος ὁ δόναξ.

Lemma solus habet W.

570a-575b

c Mediceus gl: ὀτοβεῖ] 'Αντὶ τοῦ «ἠχεῖ».

d Mediceus gl: δόναξ] Ἡ σῦριγξ.

575a ὑπνοδόταν νόμον: «'Εσπέρα», φησίν, «ἐστὶν ἤδη καὶ ἡ σῦριγζ ἡχεῖ». τοῦτο γὰρ δηλοῖ τό «ἔδναξ» τό δὲ «ἀχέτας» ἀντὶ τοῦ πολινήχητος ὅς πρὸς ἐσπέραν ἐστὶν αὐλούμενος τοῖς ποιμέα διὰ τὴν τῶν ποιμνίων εἰσαγωγήν καὶ πρὸς τὴν μάνδραν αὐτῶν εἰσέλευσιν. «ἐσπέρα» οῦν «ἐστί, 5 κάγὰ νῆστις οὕσα ἐλαύνομαι», τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ «ὑπνοδόταν νόμον», ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ὕπνου, ἤτοι καιρὸν τὸν διδόντα τὸν ὑπνον, τουτέστι τὴν νόκτα. Α (om. C; contuli et DW).

1, 4-5 cf. Mediceum 575c. 2-3 cf. Mediceum 575c 2. 6 τοῦ ὅπνου PPd; τοῦ διδόντος ὅπνου vel sim. cet. 7 quaedam addunt PPdV (vide 575c) et Y (vide 575d).

b Mediceus: 'Αλλ' ούκ έμοι διὰ τὸ νηστεύειν.

Haec in sinistro margine Medicei scripta sunt, iuxta 574; ad quem versum referunt edd. Ego potius ad vocabulum ὑπνοδεταν 175 rettulerim, ur flat sensus: αmihi quidem somniferum carmen istud non est, quia prae fame dormire nequeo». Eodem pertinere videtur 575e, fin.

Mediceus et (post 575e) C, et (post sch. 594) N, et (ad finem scholii 575a) PPdV: Ἰσως ὑπνοποιών τι μέλος πρὸς ἐσπέραν αὐλούμενον. φησὶ δὲ ὅτι «ἐσπέρα ἐἐστὶν ἤδη· ἐγω δὲ νῆστις οὖσα ἐλαύνομαι».

1 ante ἴσως haec habet C: ἄλλως: τίς τὸν (lege τί τὸ?) ὑπνοδόταν, 2-3 ἑσπέρα ἐστιν ἥδη hoc ordine Mediceus; ἡδ. ἑσπ. ἐστ. P; ἑσπ. ἡδ. ἑστ. NY; ἑσπ. ἐστ. (omisso ἡδ.) CPd.

Υ (post 575a): "ΑΛΛΩΣ· «νόμον», ὦδήν· ὅθεν καὶ τὸ νόμιον μέλος.

2 μέλος edd.; τέλος Y; tum addit 575e, nullo intervallo.

C (ante 575c), VWaY: ὑπνοδόταν νόμον: Τοιαύτην φόλη ξόει οίαν φόλουσιν οἱ ποιμένες, ὁπότε τὰ θρέμματα ἐπὶ τὰς μάνδρας κατάγουσι κοιμηθησόμενα· οὐ μόλο δὲ οίαν όπότε εἰς νομήν αὐτὰ ἐξάγουσιν. ὑποδεικνύει 5 δὲ τάχν ἀποδόλος ἐᾶ με σταθῆναι καὶ βοσκηθῆναι.»

Lemma om. Υ. 2 θρέμματα] πρόβατα Υ.

578 Mediceus: εύρὸν] Παρὰ τὸ «ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῆ». οὐ δι' ἀκοῆς τι μαθών φαϊλον περὶ ἐμοῦ.

1-2 Il. 5. 374.

d

581

588

579 Pgl: ε̂ ε̃] Ἐπιφώνημα. πλεονασμός.

Mediceus: παράκοπον] Παρακεκομμένην μέρος τοῦ νοῦ.

585 Mediceus gl: ἄδην] Ἱκανῶς.

586 Mediceus gl: γεγυμνάκασιν] Παρήλασαν.
περιήλασαν coni. Paley, recte ut mihi videtur.

CPPdVW: παρθένου: Παρθένον λέγει ταύτην ούχ ός ούσαν παρθένον· ό Ζεύς γάρ ἔφθειρεν αὐτήν· ἀλλ' ότι θος ἐστι τοῖς τραγιχοῖς τὰς μοιχευθείσας βιαίως χαὶ μὴ χατά τὴν ἱδίαν προαίρεσιν χαλεῖν χαὶ αὐτάς 5 παρθένους.

1 post ταύτην add. W: ὁ γορὸς. (Notandum quod *Prom.* 588 choro, non Ioni, tribuunt omnes nostri praeterV). 3 δτι scripsi; αὐτὰς] ταὐτὰς Pt d. tic legere nequeo. 4 μἢ] οὐ CW. 4

590a τῆς Ἰναχείας: Διὰ τοῦτο ὁ Προμηθεὺς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τῆς Ἰοῦς, Ἰνάχου, ἐνέφηνεν, Ἰναχείαν κόρην καλέσας αὐτήν, ἵνα δείξη εὐθὺς ὅτι μάντις ἐστίν, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ ὁ Τειρεσίας «νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ». Α.

Cf. Mediceum 590b. 3-4 Od. 11. 100.

Mediceus: τῆς 'Ἰναχείας] Διὰ τοῦ τὸν πατέρα αὐτῆς
 ὀνομάσαι ἐνέφηνε τὸν μάντιν, ὡς καὶ παρ' 'Ομήρφ ὁ
 Τειρεσίας· «νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' 'Οδυσσεῦ».

4 'Οδυσεῦ Mediceus.

590a-599a

591 Ρ: "Έρως μέθη ζῆλός τε καὶ δαίμων ἴσα.

Trimetrus sane elegans unde sumptus sit non liquet; mihi neque apud scaenicos neque apud paroemiographos invenire contigit.

592a Mediceus: στυγητός] Διὰ τὸν ζῆλον στυγητή.

CPPdVW: "Ηρα στυγητός: Διά τὸν ζῆλον. τὸ δὲ ἰδίωμα 'Αττικόν εἰώθασι γὰρ ἐκεῖνοι τὰ εἰς η λήγοντα θηλυκά διά τοῦ ος ἐκφέρειν, ὡς τὸ «κλυτὸς 'Ιπποδάμεια.»

I = Mediceum 592a. 3-4 Il. 2. 742.

594 (594-597) εἰπέ μοι τὰ μογερὰ: Εἰπέ μοι τἢ ἀθλία τίς ὧν σὸ οῦτως ἀληθῶς προσφωνεῖς καὶ ὀνομάζεις ἐιἐ, τὴν ἐκ θεᾶς τε τῆς "Ἡρας ἐπελθοῦσάν μοι νόσον εἴρηκας (λέγει δὲ τὸν τῆς πλάνης οἴστρον), ἥτιε μαραίνει καὶ καίει με, κεντοῦσα βέλεπι φοιταλέοις, τοῖς ποιοῦσιν ἐμὲ ὁ ἀπανταχοῦ πορεύεσθαι πλανωμένην. A (om. C; contuli et D).

3 λέγει ΒΧΥ; -ω cet. 3 δὲ] δὴ ΒΧΥ.

595 Mediceus gl: ἔτυμα προσθροεῖς] ἐτύμως προσφωνεῖς.

596 Mediceus: θεόσσυτόν τε νόσον] Τὸν Διὸς ἔρωτα.

597 Mediceus gl: φοιταλέοισιν] Μανικοῖς.

599a (599-602) σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις: Έν μάστιξι δὲ σκιρτημάτων (τῶν ἀπὸ τοῦ οἰστρου κινήσεων καὶ πλανῶν) νήστισιν (ἤγουν ταῖὸ ποιούσαις ἐμὲ ἀσιτεῖν) παρεγενόμην λαβρόσσυτος καὶ ταχεῖα καὶ ἄγαν

610-616a

όρμητική, δαμασθεΐσα μήδεσι καὶ βουλεύμασι τῆς "Ήρας, ἐπικότοις καὶ 5 δογίλοις καὶ μανικοῖς.

Γράφεται δὲ καὶ «νήστησι»» διὰ τοῦ ἢ, ἦγουν ποιούσαις ἐμὲ μὴ ἵστασθ_{αι,} ἀλλὰ πλανᾶσθαι τῆδε κὰκεῖσε, ἀπό τοῦ «νη» στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ «στάσις.» Α.

Lemma: νήστισιν BPX; -ησιν fere cet. (In textu Aeschyleo νήστισιν scribunt plerique nostri. Cf. et Dawe, p. 224). Lemma: αἰκιἰαις omnes nostri. 6 διὰ τοῦ ἡ habent soli CPPdV. 8 post στέσις add. PPd: ἡ τοῦ ἴστριμι στήσω.

Mediceus: νήστισιν (corr. ut videtur e νίστησιν)] Νηστευτικαῖς.

601a Mediceus: ἐπικότοισι μήδεσι] Τοῖς τῆς "Ηρας.

καικότοισι μήδεσι] Hic gll. in «A» (exceptis VY) varia, sed omnia ad Iunonem pertinentia. Exempli gratia: Τῆς "Ἡρας ΒΧ, βουλεύμασι τῆς "Ἡρας C. Cf. Mediceum 601a, et 599a 4-5.

Mediceus (in altero margine): δυσδαιμόνων δὲ τίνες] Τίνες δλως τῶν δυσδαιμόνων μογοῦσιν οἶα ἐγώ; τινὲς οὕτως· ««δυσδαιμόνων» δὲ τινες,» ἵνα λείπη τὸ «παίδες.»

3 sic emendavit Dind.. In Mediceo ita scriptum: $\tau\iota(\text{nèc})$ o $\tau(\omega\varsigma)$ de (nullo accentu) $\tau\iota\text{nec}$ (nu

d PPd: δυσδαιμόνων: 'Απὸ τῶν δυσδαιμόνων εἰσὶν οἶτινες τοιαῦτα μογοῦσιν οἶα ἐγώ;

V, et marg. in PPd: Οἴτινες ὅλως τῶν δυσδαιμόνων τοιαῦτα μογοῦσιν οἶα ἐγώ, λέξω σοι.

Cf. Mediceum 601c, init. Secutus sum P; λέξω σοι in fine om. V; οἶτινες ὅλως τοιαῦτά μοι μογοῦσιν οἶα ἐγὰ λέξω σοι τῶν δυσδαιμόνων εἰσίν (sic) Pd.

609 (609-611) λέζω τορῶς σοι: Φανερῶς καὶ διαδήλως εἴπω σοι, οὐκ ἐμπλέκων λόγους ψευδεῖς τῷ πιθανῷ, ὥστε τούτους δοκεῖν ἀληθεῖς · ἀλλ΄ ἀπλῷ λόγφ καὶ ἀψευδεῖ ταῦτα φράσαιμι, ὥσπερ πρέπει τοὺς φίλους ἀνοίγειν τὸ στόμα πρὸς φίλους (ἤτοι λαλεῖν). Α.

3 ταῦτα] om. PPd.

610 ούχ ἐμπλέκων αἰνίγματα: Οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ποιήματα αὐτῶν πρῶτον ἐν προοιμίοις καὶ αἰνίγμασιν γεγράφασιν ὕστερον δὲ καὶ καθόλου σανερῷ ἐχρῶντο τῷ λόγῳ. A (om. Pd, posterius inseruit P*).

2 προοιμίοις suspectum; credideris veram lectionem esse παροιμίαις (asimilitudinibus arcanis», ut saepe apud Sanctum Johannem aliosque scriptores Christianos; vide Bauer, s.v.). Sed incertum; cf. quae delirat scholiasta in 741b. 2 αb/γμασου]-ματα NY.

612 Mediceus: δοτῆρ'] Δεῖ προσθεῖναι τὸ ᾱ, τὸ «δοτῆρα», διὰ τὴν τομήν.

Hoc est: «δοτῆρα plene scribere debes, quia ad quasi-caesuram positum est». Ad grammaticos Alexandrinos redire tales quaestiones iure censet Römer, pp. 201-205 (nostrum locum attigup p. 202).

1 τῷ δοτῆρα coni. Dind. pro τὸ δοτ., fortasse recte.

613 (613-614) ὁ χοινὸν ὡφέλημα: Ὁ χοινὴ ὡφέλεια γεγονὼς ὅλου τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἄθλιε Προμηθεῦ, χάριν τίνος (καὶ ὑπὲρ ποίου άμαρτήματος) ἀνταποδίδως ταύτην τὴν τιμωρίαν; Α.

614 Mediceus: τοῦ δίκην κ.τ.λ.] Τίνος ἔνεκα τιμωρῆ;

615a PPdVXcYa: άρμοῖ: Νεωστί· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν άρμάταν τῶν συντιθεμένων καὶ ἄρμοζόντων τῷ νέφ. ἢ παρὰ τὸ ἀρμόζειν καὶ τῷ μέλλοντι καὶ τῷ ἐνεστῶτι· ἄιια γὰρ εἰπον καὶ ἄμα παρῆλθεν.

b P*Va: άρμοῖ: Νεωστί· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν άρμάτων τῶν νεωστί συντεθειμένων. ἔστι δὲ τὸ «ἀρμοῖ» τοπικὸν κυρίως, ἐνταῦθα δὲ χρονικόν· καὶ γὰρ πρὸ ὁλίγου τὰ αὐτὰ κακὰ ἔλεγε πρὸς τὰς νύμεψας.

2-3 similia praebet Bgl: Νεωστί, τοπικόν καὶ χρονικόν, ἀπό τοῦ ἄρμ(ατος).

c Wmarg: άρμοῖ] Σημείωσαι· δ' εἰσὶν ἐπιρρήματα διὰ τοῦ οι διφθόγγου προφερόμενα· ἐνδοῖ, άρμοῖ, πεδοῖ, ἐνταυθοῖ.

Haec adscripsit in W manus aliena, sed non admodum recens.

616a CNPPdV: οὔκουν πόροις ἄν: Οὕκουν παράσχοις ἐμοί,

φησί, τήνδε την δωρεάν, ήτοι το άναδιδάξαι με τίς ὁ δεσμεύσας σε εν τῷ Καυκάσφ;

2 με PPd; αὐτὴν NV; om. C. 3 σε PPd; αὐτὴν (sic) NV; om. C. 3 τῷ Καυκ. PPd; τῷ ὄρει τῷ Καυκ. cet. Sequitur tum 616b, nullo intervallo.

τήνδε δωρεάν έμοί: Τὸ «δωρεά» ἐπὶ συμφορᾶς λαμβάνεται (καὶ ἐπὶ κακού), καὶ Άρχιλοχος· «κρύπτομεν ἀνιαρὰ Ποσειδῶνος ἄνακτος δῶρα».
 Α (contuli et D).

= Mediceum 616c. 1 lemma om. CNPPdV, qui hoc scholium continuant cum 616a; idem post τὸ add.: δὲ. 2 Fr. 4 Archicheti apud Lasserre, non nisi ex hoc loco et 616c compertum. 2 κρύπτομεγ) κρυπτομεγ hoc accentu V; κρύπτομεγ δ' coni. Schneidewin, recipit Lasserre. 2 ἀναρὰ ε τό δορα omnes nostri praeter (ἀναρὰν... δωρεάν) et X (ἀναρὰ... δωρεάν); ἀνιπρὰ recte Archilochi editores (cf. Mediceum). 2 Ποσειδῶνος omnes nostri; Ποσειδῶνος Hermann.

c Mediceus: Δωρεά, ἐπὶ συμφορᾶς. καὶ ᾿Αρχίλοχος· «κρύπτομεν ἀνιηρὰ Ποσειδῶνα ἄνακτα δῶρα».

Vide 616b, cum adn. 2 Ποσειδώνα ἄνακτα: sic Mediceus. Quae lectio haud abicienda est, modo si Ποσειδώνα in -ἀωνα corrigas («Νεφτυπιωπ calamus tristid odna»), χόρττο emircum duplice accusativo saepissime invenitur, praesertim apud poetas (e.g. Prom. 625); et hiatum ante ἄναξ iterum habes in Archil. Fr. 8. 2.

618a VYa: ἄχμασεν: Ἐποίησεν ἀναβασταχθῆναι. «ὀχιτὴ»
δὲ λέγεται το μέσον ἐχόμενον. ἢ παρὰ το «ἔχειν».
ἔχεμα, καὶ ἔγμα κατὰ συγκοπήν.

1 δχμή vocabulum non aliunde notum; δχμα coni. Pauw ex Hesych. (δχμα: πόρπημα). 2-3 cf. Mediceum 618b. 3 έχεμα V ut vid., Ya (cf. et Mediceum); έχημα praebet Dind. 3 κατά συγκοπήν V; καὶ τροπή τοῦ ἐ εἰς δ, δχμή Ya.

Mediceus: ἄχμασεν] "Εδησεν· παρὰ τὸ ἔχειν, ἔχεμα,
 ἔχμα.

619 (618-619) βούλευμα μέν τὸ Δῖον: Πρὸς τὴν τῆς Ἰοῦς ἐρώτησιν ἀποκριθείς ὁ Προμηθεύς εἰπούσης «τίς σε ἄγμασε καὶ προσέδησεν ἐν τῷ ὅρειν, φησιν ὅτι «τὸ Δῖον βούλευμα, ἤτοι ἡ βουλὴ μὲν τοῦ Διός: ἡ γεἰρ et D).

3 post τοῦ Διὸς add. CPPdV: τὴν δέσιν ἐπεβουλεύσατό μοι. ὑπουργήσασα] ὑπούργησεν PPd. 621 Mediceus: τοσούτον κ.τ.λ.] Διὰ τὸ μὴ ταυτολογῆσαι.

622 καὶ πρός γε τούτοις: Καὶ σύν τούτοις διδαζόν με ποῖος χρόνος γενήσεται πλήρωμα τῆς ἐμῆς πλάνης· ἀντὶ τοῦ, ἐν ποίφ καιρῷ τοῦ πλανᾶσθαι παυθήσομαι; A (om. C; contuli et D).

2 πλάνης] βλάβης ΒΧΥ.

621-624C

C

623 Mediceus: τίς ἔσται κ.τ.λ.] Τίς χρόνος εἰς τὸ πέρα ἔσται;

624a (624-625) τὸ μὴ μαθεῖν σε χρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε: Ὁ Προμηθεύς φησι πρὸς αὐτὴν ὅτι «χρεῖσσόν ἐστι μὴ μαθεῖν ταῦτα παρὸ μαθεῖν». ἡ δὲ πάλιν πρὸς αὐτὴν · «μηδαμῶς ἀποχρύψης ὅπερ μέλλω παθεῖν.» A (om. C; contuli et D).

Lemma soli habent DPPd; σε hi omnes. 1-2 ὁ Προμ. φησι DPPd; εἶτα φησιν ὁ Προμ. cet.

b τὸ μὴ μαθεῖν σοι χρεῖσσον: Ἐπιχούρειόν ἐστι τοῦτο τὸ δόγμα, ἀναιροῦν τὴν μαντικήν. «εἰμαρμένης γάρ», φησί, «πάντων χρατούσης, πρὸ καιροῦ λελύπηκας †εἰπῶν τὴν συμφορὰν ἢ χρηστόν† τὴν ἡδονὴν ἐξέλυσας». λέγονσι δὲ καὶ τὸ «ἀ δεῖ γενέσθαι, ταῦτα καὶ γενήσεται». A (Om. CPd, posterius addidit P*; contuli et DNc).

Cf. Mediceum 624c, cum adn.

δλλος σοι in lemmate cet. omnes.

γίde ad 624c. 3 χρηστόν] πλίνν τὸ μέλλον ἀγαθόν Χ΄; χρηστόν hoc accentu Β; χρηστόν ἢ κ); λείπει (i.e. «deficit exemplar meum»?)

γ. 4 δεξ] δοικί DV, repugnante metro.

Mediceus: τὸ μὴ μαθεῖν σοι χρεῖσσον: Ἐπιχούρειόν ἐστι δόγιμα, ἀναιροῦν τὴν μαντικήν, «εἰμαρμένης γάρν, φησί, «πάντα χρατούσης, πρὸ χαιροῦ λελύπηνας (....) ἢ χρηστόν τι εἰπών, τὴν ἡδονὴν ἐξέλυσας». 5 λέγουσι δὲ ὅτι καὶ τὸ «ἄ δεῖ γενέσθαι, ταῦτα καὶ γενήσεται».

Cf. 624b. 1-4 Epicurus Fr. 305 Usener, Fr. 187 (p. 510) Artighetti 3-4 post λελύτηχας [acunam posui. Locum ita restituebat Usener: πρὸ καιροῦ λελύτηχας (εἰπὸν τὴν συμφοράν, suppletum e commentario Α>, ἢ χρηστόν τι εἰπὸν, τὴν ἡδονὴν ἔξέλυσας. 5 ὅτι fortases secludendum, cf. 624b 4-

631a-636a

c

0 \ \ ....0-m = = 2 | Fi

d

c

630

Q: τό μή μαθεῖν κ.τ.λ.] Εἰπεῖν τό τοῦ Δημοκρίτου.
«ἄν μὲν δεῖ μαθεῖν καὶ μή παθεῖν, καλὸν τό μαθεῖν:
εἰ δὲ μαθεῖν δεῖ τό παθεῖν, τί δεῖ μαθεῖν; παθεῖν γάρ
δεῖ καὶ μετά τό μαθεῖν».

Similia proferunt Triclinius et cod. Ya ad *Prom.* 624, sed sine auctoris nomine. Cf. Diels-Kranz II, p. 222, ubi haec spuriis Democriti fragmentis adnumerantur. 2 $\tilde{\alpha}\nu$ Q ut vid.; debuit el.

626 (626-629) άλλ' οὐ μεγαίρω: «'Αλλ' οὐ φθονῶ σοι», φησί, «τούτου τοῦ δωρήματος, δηλονότι τοῦ μαθεῖν σε ἀπ' ἐμοῦ τὰς σὰς συμφοράς, καὶ ᾶ μελλεις παθεῖν». τοῦτο ὁὲ εἰπόντος τοῦ Προμηθέως, φησίν ἡ 'Τὰ πρός αὐτόν «διὰ τί οῦν βραδύνεις καὶ ἀργεῖς μὴ οὐ γεγωνίσκειν (καὶ βοᾶν 5 καὶ ἰέγτειν) ἐμοὶ ἀπαν δ μέλλω παθεῖν;» εἰτα πάλιν πρὸς αὐτὴν ἀποκριθείς ὁ Προμηθεὺς λέγει· «οὐχὶ διὰ φθόνον τοῦτο ποιῶ, τὸ μὴ ἀναδιδάξαι σε πάντα ὰ μέλλεις παθεῖν, ἀλλὰ διότι δειλιῶ ταράξαι τὸν σόν λογισμόν- ἡ 'τὰ σοῦτων διήγησις ταραγμόν ἐμποιήσει σοι.» πρὸς τοῦτο δὲ ἀντιλέγει ἡ 'Τὰ, «μὴ παρό δεῖ, καὶ πλέον ἤπερ αὐτὴ ἐαυτὴν ἐλεῶ, φρόντιζέ μου· δτι ο ἐμοὶ λίαν εὐφραντὸν τὸ ἀκούειν τὰς ἐμὰς συμφοράς». τοῦτο δὲ ἔξωθεν λαμβάνεται. Α.

3 Tè BXY; Twò CNPPdV; cf. 561dI, adn. Eadem nominum perturbatio infra v. 9 (Twò N. Tè cet.), et saep. Amplius non notabitur. 9 ήπερ NY; είπερ BX; β PPd; ἢ παρὸ C. 9 αὐτὴ ἐνατὴν PPd. 10-11 τοῦτο ... λαμβάνεται: κhoc (9-10 ὅτι... ουμφορέξ) subauditurn; cf. L.5] s. v. ξξωθεν III. I.

628a Mediceus gl: θράξαι] Ταράξαι.

PPd: θράξαι: "Ήγουν ταράξαι, τροπή τοῦ τ̄ εἰς θ καὶ ἐκβολή τοῦ ᾱ.

629a Dgl, PPd: μᾶσσον: τὸ μακρότερον, τὸ μὴ ἄσσον.

gll. in PPd: μᾶσσον] Μεῖζον Δωρικῶς.
μεῖζον (tantum) praebent et gll. in BCNX.

Mediceus: ἐμοὶ γλυκύ] τὸ ἀκούειν.

Eadem fere praebent et gll. in B, C, PPd (τὸ ἀκοῦσαι ταῦτα), D (λείπει [?] ἀκοῦειν).

Bgl: ἐπεὶ προθυμῆ] Τὸ «ἐπεὶ» σχῆμα γρεγότητος (?) καὶ τροχαιστικόν.

Textus et sensus incerti. Cf. Xgl: schihar the grand in 1-2; grands for (coni. Douglas Young), all trongerties,

631a (631-634) μήπω γε: 'Ο χορὸς λέγει· «μήπω εἴπης τὰ τῆς Ἰοῦς, ἀλλὰ δὸς κὰμοὶ μερίδα ήδονῆς ἔχειν, τὸ ἀκοῦσαι τῶν ταύτης παθημάτων· ἀπ' αὐτῆς δὲ πρῶτον λεγούσης τὰς πολυφθόρους ἐαυτῆς τύχας μάθομεν καὶ ἀκούσωμεν τὴν αὐτῆς νόσον. τὰ ἐπίλοιπα δὲ τῶν ἄθλων καὶ τῶν πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν αὐτῆς, ὧν μέλλει ἔτι παθεῖν, διὰαχθήτω αὐτὴ παρὰ σοῦ». Α (contuil et D).

2 τὸ ἀχοῦσαι CN; τοῦ ἀχ. PPd; τῷ ἀχ. cet. 3 πρῶτον transp. BXY post τύχας v. 3. 5 αὐτή BNX; αὕτη cet.

Mediceus: Τοῦτο ἄμα καὶ σαρηνίζων τῷ ἀκροατῆ τὰ πράγματα «καὶ» διὰ τῶν τῆς Ἰοῦς Προμηθέα παραμυθούμενος: ὅπως τε μεταξὴ τὰ τῆς Ἰοῦς ῥηθεἰη, εἶτα πάλιν τὰ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἡ ἑξαλλαγὴ τῆς τάζεως 5 νεαροποιήσει τοὺς ἀκούοντας.

Scholium mutilum (ut mihi videtur) et leviter corruptum; similia exhibent B et al, in sch. 635, q.v. I post τοῦτο excidisse videtur φησίν (Paley). 2 εκαίν Paley. 3 τὰ τῆς coni. Paley; τὰ τε Mediceus. 5 νεαροποιήσει Mediceus; exspectares -ειε.

X*: μήπω γε κ.τ.λ.] 'Ο χορός κωλύων τὸν «Προμηθέα» τοῦ λέγειν τὰ πάθη τῆς 'Ιοῦς, [καὶ] λέγει· παράσχες μοι μοῦραν ήδονῆς, ὡς ἄν μάθωμεν τὰς αὐτῆς δυστυχίας.

Multa hie corrupta vel obscura. Ι Προμηθέα scripsi; Δία, ut vid., X; sed incertum. 2 Ἰνοῦς X; correxi. 2 καὶ seclusi. 2 παράσχες μοι dubitantur scripsi; πάρασχω (hoc accentu) μοι X, ut vid.

635 BNNcP*VXXcY: σὸν ἔργον, 'Ιοῖ: Τοῦτο ἄμα σαφηνίζων τῷ ἀκροατῆ τὰ πράγματα διὰ τῶν τῆς 'Ιοῦς Προμηθεύς παραμυθούμενος, ὅπως ἐν τῷ μεταζύ τά τε τῆς 'Ιοῦς όρθείη, εἶτα πάλιν τὰ παρ αὐτοῦ. 5 ἡ ἔξαλλαγὴ τῆς τάξεως ναφοποιήση τοὺς ἀκούοντας.

Haec fortasse scholiastae A tribuenda; notandum vero quod omittunt CDPd. Cf. Mediceum 63tb, ubi colliguntur quae ad emendationem huius loci pertinent. Lemma om. NVXc. 3 Προμηθεύς; sic nostri, contra Mediceum $(- \pm \alpha)$. 4 $\tau \hat{\alpha}$ τε $|\tau \hat{\alpha}\rangle$ Nc. 5 $\hat{\gamma}$ έξελλαγ $\hat{\gamma}$ ... $\hat{\alpha}$ κούοντας soli habent NcVXc. 5 νεκροποιήση; sic NcVXc. 5

636α καὶ κασιγνήταις πατρός: 'Ωκεανοῦ καὶ Τηθύος υίὸς μὲν Ἰναχος, θυγατέρες δὲ ἀι 'Ωκεανίδες νύμφαι λεγόμεναι: τοῦ δὲ Ἰνάχου θυγάτηρ Ἰώ. διὰ τοῦτο οῦν τὰς 'Ωκεανίδας ἀδελφὰς τοῦ Ἰνάχου φησίν. A (om. V; contuli et D).

3 φησίν] φασίν PPdX.

[169]

CDVYa (in his continuatur cum 636a): Εἰχότως φησὶ τὸν Ἰναχον ποταμὸν ἀδελφὸν εἶναι τῶν Νηρηίδων, ἐπεὶ φασὶ τὸν Ὠκεανὸν πατέρα εἶναι πάσης ὑγρᾶς οὐσίας, καὶ ταῦτα μὲν μυθικῶς τὸ δ' ἀληθὲς οῦτως 5 ἔγει: Ἰναχος κ.π.λ. (vide 636c).

2 Νηρηίδων omnes nostri; 'Ωκεανίδων edd., nescio quo ex fonte; recte hi quidem, sed fortasse cum scholiastae ipsius inscitia rem habemus.

CDVYa (in his continuatur cum 636b), et PPd:
"Ιναχος ήν βασιλεύς έχων θυγατέρα 'Ιω ἀκόλαστον
οδαν και πρός συνουσίαν ἀρρένων ἐπιρρεπή. βλέπων
οδυ αδτήν ὁ πατήρ οδτως κακῶς πράττουσαν, ἀπεδίωξε
το πατρίδος: ἡ δὲ πᾶσαν χώραν διήρχετο μαινομένη,
5 και οδον ὑπὸ οδστρου κεντουμένη ὑπὸ τῆς ἀκολασίας
καὶ ἀσελγείας.

3 ούτως κακῶς] αἰσχρὰ Ya.

637 (637-639) ὡς ἀποκλαῦσαι: Τοῦτο τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι πᾶς ὅστις μέλλει οἴσεσθαι δάκρυ καὶ οἰκτειρηθῆναι παρὰ τῶν ἀκουόντων ἀξίαν τριβὴν καὶ ἐπιμονὴν τῆς διτγγήσεως ἔχει ἐκεῖ. ἡ σύνταξις: ἐνταῦθα ὅπου μέλλει τις οἰκτειρηθῆναι παρὰ τῶν ἀκουόντων (ῆγουν ὅπου εἰσὶν ἀκροαταὶ συμπαθεῖς ὁ καὶ οἰκτίρμονες) ἀξίαν καὶ πρέπουσαν σχολὴν ἔχει ἀποκλαῦσαι καὶ θρηνῆσαι τὰς οἰκείας τύχας. Α (contuli et D).

Lemma: ὡς ἀποκλαϊσαι: sic plerique, et in lemmate et in textu Aeschyleo; ὡς κάποκλαϊσαι in lemmate et in textu B (cum Mediceo); ὡς τὰ ποκλαϊσαι P in textu (lemma in P legere nequeo); ὡς τὰ κακοκαϊσαι (sic) Pd in lemmate et in textu. 2-3 cf. Mediceum 639. 3 post ἐπιμον. add. ΒΝΧ: καὶ καρτερίαν. 3 τῆς διτηταιος ἐχει ἐνεί CDPdV; ἐνταϊδα ἔχει τῆς διτητρίσως ΒΝΧΥ(?); τῆς διτητρίσως ἔχει ἐνταϊδα καὶ ἐκεί P. 3 ὅπου: veram lectionem ονίσει γιαθείται scholasta; cf. Wil., Hermes 25 (1890) p. 166. ὅποι νel ὅπη in textu poetico plerique habent (Dawe, p. 225). εξ τὸ ἀπατρέος (ν. 636) τος (ν. 636) (quem hoc loco contuli): ἴν' ἤ στικτέον εξ τὸ ἀπατρέος (ν. 636) (γ. 636)

639

Mediceus: ἀξίαν τριβὴν ἔχει] Διαγωγὴν διήγησιν ἀξίαν ἔχειν τὸ εἰπεῖν.

Sic Mediceus, corrupte. Fortasse ita restituendum: διαγωγήν διηγήσεως (coni. Wil.) ἀξίαν ἔχει (coni. Weckl.) τὸ εἰπεῖν. Cf. sch. 640 (640-644) ούχ οἶδ' ὅπως: 'Η 'Ιώ φησι πρός τον χορόν ὅτι «οὐχ οἶδα πῶς ἀπειθήσω ὑμῖν θελούσαις μαθεῖν τὰ περὶ ἐμοῦ, ἐν λόγφ δὲ ἀληθεῖ μαθήσεσθε ἄπαν ὅπερ θέλετε, χαίτοι καὶ εἰς δάχρυα ἐμβάλλομαι διηγουμένη τὴν ἐχ θεῶν ἐπελθοῦσάν μοι ζάλην καὶ τὸν κλύδωνα τῶν συμφορῶν χαὶ τὴν ἀλλοίωσιν τῆς ἐμῆς μορφῆς, ὅθεν μοι ἐπῆλθεν.»

(Breviarium versuum 645-681): εἴτα ἀφηγεῖται τὴν πάσαν ὑπόθεσιντὸν τοῦ Διὸς ἔρωτα πρὸς αὐτήν, τὴν τοῦ πατρὸς Ἰνάχου πρὸς τὴν Πυθὼ ἀποστολήν, τὴν τοῦ ᾿Απόλλωνος μαντείαν, καὶ τὴν ἑαυτῆς ἐκδίωξιν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός, καὶ μεταβολὴν εἰς βοῦν, καὶ τὴν τοῦ ·Ἄργου τοῦ

10 πανόπτου φυλαχήν.

640-650a

15 συμβοησησαι αυτο και την Γερροστη. Αξρνην την πηγήν, ΐνα ό Ζευς παυθή τοῦ έρωτος.» Α.

3 εἰς δάχρυχ ἐμβάλλομχι omnes nostri; ergo in *Prom.* 642 δδύρομχι vel sim. legit scholiasta A. Cf. Dawe, p. 226. 7 Πυθώ] Πυθίων PPd. 9 πατρός] πατριχοῦ PPd. 9 μεταβολήν εἰς βοῦν] την εἰς β. μεταβολήν εἰς βοῦν] την εἰς βο

642a Mediceus: δδύρομαι] Γρ. «αἰσχύνομαι».

b gll. in PPd: Γρ. «λέγουσ' αἰσχύνομαι».

643a Mediceus: διαφθοράν / μορφῆς] *Ο μάλιστα λυπεί γυναϊκα, τὸ τῆς ἀμορφίας.

b gll. in DP: "Οτι μετεβλήθη εἰς βοῦν, δ μάλιστα γυναῖκα

Cf. Mediceum 643a. 2 καλεῖ DP corrupte; fortasse restituendum λυπεῖ e Mediceo.

645a Bgl: πολεύμεναι] Αἰολικόν.

b gll. in DPX: Δωρικόν.

647 Mediceus: λείσισι μύθοις] Λείπει «τάδε λέγουσαι».

650a Mediceus: συναίρεσθαι Κύπριν] Συνουσιάσαι.

655-664a

663

Ρ*Υα: ξυναίρεσθαι] Γρ. ξυνάρασθαι. «συναιρόμαι» τὸ συλλαμβάνομαι καὶ τὸ συμβοηθῶ.

P secutus sum. Ya om. γρ. ξυναρ., et in fine add.: συναίρομαί σοι τούδε, καὶ συναίρομαί σοι τόδε.

Mediceus: μή 'πολακτίσης 'Ως ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων 6519 I ἀπὸ] ἐπὶ coni. Kueck (ap. Weckl.).

b DglPmarg: 'Από μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων. Cf. Mediceum 651a. ζώων om. D.

C Υα: "Ιναγος 'Αργείων βασιλεύς κτίζει πόλιν..... έλεγον «ἰώ, ἰώ».

> Haec iuxta Prom. 651 sqq. scripta; fortasse referenda ad 663, ubi Inachi mentio nominatim fit. Principium et finem tantum trado adnotationis e Souda s.v. 'Iú sumptae.

d Ya: Μῆκος (lege Πῖκος) ὁ καὶ Ζεύς..... Πῆκος (sic) & Zεύς.

> Principium et finem tantum trado adnotationis e Souda s.v. Πῖκος sumptae.

652a Mediceus: ἀλλ' ἔξελθε] Παρὰ τὸ «ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι».

Od. 6. 31.

653

b Pgl: Λέρνης] Πηγή τοῦ "Αργους, ἔνθα ἥν "Ιναχος.

ΧοΥα: «Λειμών» γὰρ λέγεται ὁ λιβαδιαΐος τόπος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὡς καὶ ἐνταῦθα· λέγεται δὲ διὰ τὸ καταλείβεσθαι ύπὸ τῶν ὑδάτων.

654 Υα: Δῖον ὅμμα: Καλῶς δὲ εἶπε τὸ ὅμμα· διὰ τοῦ όμματος γὰρ εἰσέρχεται ὁ ἔρως ἐν τῆ χαρδία. καὶ ἔρως έτυμολογεῖται, οἱονεὶ ὁ ἀπὸ τῆς ὁράσεως (ἤτοι τοῦ δμματος καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ) γινόμενος.

655 (655-668) τοιοΐσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασι: Τοιούτοις ὀνείροις συνειχόμην ή άθλία κατά πάσαν νύκτα, έστε (καὶ έως οδ) ὑπέμεινα ταῦτα

άναγγετλαι καὶ εἰπεῖν τῷ πατρί μου. ὁ δέ (ὁ πατήρ μου) εἰς τὴν Πυθώ και είς την γην της Δωδώνης, είς τὰ τοῦ Απόλλωνος μαντεῖα, ἔπειιὐε 5 πολλούς θεοπρόπους (ήγουν θεωρούς, μηνυτάς τῶν μαντειῶν), ἴνα μάθη τί ποιήσει ή είπη προσφιλές τοῖς θεοῖς. ὑπέστρεψαν δὲ καὶ ἤλθον οἱ ἀποσταλέντες παρ' έχείνου, άναγγέλλοντες καὶ μηνύοντες μαντείας ποιχίλας καὶ αἰνιγματώδεις καὶ ἀσαφεῖς. (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ «ἀσήμους», ἀντὶ τοῦ οὐ φανερούς. τὸ δὲ «δυσχρίτως τ' εἰρημένους» ἀντί τοῦ αἰνιγματωδῶς το χαὶ λόξως λεχθέντας). ὕστερον δὲ ἦλθε τῷ Ἰνάχω μαντεία φανερά,

λέγουσα καὶ παραινοῦσα ἐκβάλλειν ἐμὲ τῶν τε οἴκων πόρρω καὶ τῆς πατοίδος ἀπόλυτον πλανᾶσθαι ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς, ἐὰν οὐ θέλη ἐπελθεῖν εἰς αὐτὸν τὸν πυρίνην ὄψιν ἔχοντα κεραυνὸν τοῦ Διός, ὅς πᾶν τὸ γένος αὐτοῦ ἀφανίσει. A (contuli et D).

6 ποιήσει] -η CXY. 6 προσφ. τοῖς θεοῖς soli habent BNXY. 11-12 τῆς πατρίδος] τῶν τῆς πατρίδος χώρων PPd. 12 ἐὰν οὐ θέλη] καὶ έὰν οὐ θέλη τοῦτο ποιῆσαι PPd.

Pgl: Δωδώνην (corr. in -ης)] Γρ. Δωδώνης · ήγουν ἐπὶ 658a την γην της Δωδώνης.

Υα: Δωδώνη πόλις ἐν τῆ Θεσπρωτίδι Πελασγία... b άναρθροί είσι.

Principium et finem tantum trado scholii de Souda s.v. Δωδώνη sumpti.

Pgl: θεοπρόπους] Θεωρούς, μηνυτάς τῶν μαντειῶν· 659 'Ομηρική ή λέξις.

Similia sed breviora praebent gll. in BCPdX.

Υα: αλολοστόμους: Ποιχίλους, συνετούς, πολλούς διά 661 τό αἰνιγματῶδες καὶ σκοτεινόν· ποικίλως ἡηθέντας. I συνετούς corruptum. Cf. sch. Thomanum ad loc.: ποικίλους,

δυσνοήτους. Υα: τέλος δ' κ.τ.λ.] Σχῆμα τὸ σιωπώμενον καὶ παρεπιγραφή· όπερ οὐδὲν ἐκφέρει ἄνωθεν δηλοῦν, παρα-

κατιών διασαφηνίζων. Breviatum est vel corruptum. Fortasse παρακατιὸν (sic Ya² suprascr.) διασαφηνίζου.

gll. in Mediceo et CP: ἐπισχήπτουσα] Έντελλομένη. 664a

[172]

[173]

Pgl: Ἐπίσκηψις ή ἐκ μείζονος προσώπου πρὸς ἔλαττον προσταγή.

Similia praebent gll. in DPdW.

669a (669-677) τοιοϊσδε πεισθείς: Τοιαύταις μαντείαις τοῦ ᾿Απόλλωνος πεισθεὶς ὁ πατήρ μου Ὑναχος, ἐξεδίοξέ με ἀπὸ τῶν οίκων ἀκουσαν ἄκων (μήτε ἐκεῖνος θέλων μήτε ἐμὲ θέλουσαν): ἀλλὶ ἐβίαζεν αὐτὸν κατὰ ἀνάγκην ταῦτα ποιεῖν ὁ τοῦ Διὸς χαλινός (τὸ βούλημα τοῦ Διὸς, αὐτὸς ὁ ὅ Ζεὺς). τηνικαῦτα δὲ μετάμειψις καὶ ἀλλοίωσις γέγονε τῆς ἐμῆς μορφῆς. μετεβλήθην γὰρ εἰς βοῦν, καὶ αἰ φρένες διεστραμμέναι ἤσαν ἐμοί· οὐ γὰρ εἰχον ἐρρενῶσθαὶ ἀνθρωπίνως. κεραστὶς δὲ (ἤτοι βοῦς κέρατα ἔχουσα) γενομένη, ὡς βλέπετε, τρωθεῖσα μύωπι δζυστόμω (τῷ οἴτορφ τῷ δξέως δάκινοντι) μανικῶς ὡριων καὶ ἐκνιούμην πρός τε τὸν ῥοῦν τῆς Κέγχρης 10 (ἤτις πηγή ἐστιν Ἅργους) καὶ πρὸς τὴν Λέρνην τὴν πηγήν. Α.

4-5 τοῦ Διὸς . . . Ζεύς] τοῦ Διὸς καὶ ἡ βία, ἥγουν αὐτὸς ὁ Ζεὺς κατὰ περίφρασιν PPd. 7 ἤτοι . . . ἔχουσα] ἤτοι κέρατα ἔχουσα, βοῦς κερασφόρος CPPdV. 8-9 δξέως δάκνοντι = Mediceum 674b, init.

Mediceus et gll. in DY: Λοξίου μαντεύμασιν] 'Ανεχρόνισεν· οὕπω γάρ ἦν τὸ μαντεῖον.

674a gll. in PPd: ἦσαν] Έγένοντο. ἀντιχρονισμός. Notat scholiasta usum imperfecti temporis cum εὐθὺς adverbio.

675

676a

Mediceus: ὁξυστόμω] 'Οξέως δάκνοντι. μόνον δὲ τὴν ὅψιν μετεβλήθη εἰς βοῦν.

CDPPdXc: μύωπι χρισθεῖσ' ἐμμανεῖ σχιρτήματι: Πάνυ ἐπιτηδείως ὁ Αἰσχύλος ἐχρήσατο τῷ λόγῳ τοῦ κέντρου, διὰ τὸ παριστᾶν τὴν 'Τὸ βοόμορφον. εἰώθασι γὰρ οί βόες κέντροις πρὸς ἐργασίαν νύττεσθαι.

In D lemma est βουχόλος δὲ γηγενής (Prom. 677). 2 πάνυ... ἐχρήσατο hoc ordine PPdXc; paullo diversum ordinem praebent CD. 3 κέντρου, 4 χέντρους; notandum quod μόωψ non modo asilum sed etiam stimulum significabat (e.g. Xen. De Equitandi Ratione 8-5)

Mediceus: Κερχνείας όέος] Κέρχνη χρήνη "Αργους. τὸ ἀπὸ Κέρχνης χατιόν, ὅ ἐστιν ὅρος. καὶ ἡ «ἄκρα» δὲ ὅρος.

2 τδ... κατιόν: sc. ότος e textu Aeschyleo. 3 ἄκρα: explicat lectionem ἄκρην τε *Prom.* 677, quae et in Mediceo et in compluribus

gll. in PW: Κέγχρη (sic) κρήνη "Αργους.
 Mediceum 676ai.

677 (677-682) βουχόλος δὲ γηγενής] Βουχόλος δὲ ἀπηνής καὶ ἀνήμερος (λέγει δὲ τὸν "Αργον τὸν πανόπτην, δν «βουχόλον» καλεῖ διὰ τὸ ἐπιστατεῖν αὐτῆς μεταβληθείσης εἰς βοῦν) ὁμάρτει καὶ συνηκολούθει μοι ἐν πυχνοῖς ὁφθαλμοῖς (πολυόφθαλμος γὰρ ἦν, ὡς προείρηται) δεδορχώς 5 καὶ ἐπιτηρῶν καὶ βλέπον τὰς ἐμὰς όδούς, ἀνέλπιστος δὲ θάνατος αὐτὸν τῆς ζωῆς ἀπεστέρησεν (ὁ γὰρ Ἑρμῆς, πεμφθείς ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐπὶ τῷ ἀναλαβέσθαι τὴν Ἰὰ ἐξ αὐτοῦ, ἀνεῖκεν αὐτὸν διὰ λιθείας βολῆς)· ἐγὰ δὲ ὑπὸ τοῦ οἴστρου πεπληγμένη γῆς πρὸς γῆν ἐλαύνομαι (ἀντὶ τοῦ, ἀφὲ ἐτέρας γῆς εἰς ἐτέραν πορεύομαι πλανομένη). Α (om. V; contuil et D).

Lemma in A nullum; in CDPPd continuatur hoc scholium cum sch. 675, in ceteris cum 669a. 4 ώς προείρηται: νίde 568a. 6-7 ὁ γάρ ... ἐξ αὐτοῦ soli habent CDPPd. 7 post βολῆς add. PPd: ἄκρατον δὲ λέγει αὐτον κατὰ τὴν ὀργήν, ὡς λίαν ὀργίδον όντα καὶ μηδὲν ἡμερότητος ἐν ἐαυτῷ περιφέροντα. Cf. sch. 678. 9 πορεύομαι βλαίνομαι BNY; πορεύομαι καὶ ἐλαύνομαι PPd. 9 πλανωμένη] οπ. ΝΥ.

678 CDPmargV: «"Αχρατος» ό μηδὲν ήμερότητος ἐν ἐαυτῷ φέρων, ἀλλ' ἄχρατος ὧν τὴν ὀργήν· ἤτοι ἀχαταπόνητος, μὴ χρατούμενος.

Cf. adn. ad sch. 677.7.

680 Β*: ἀπροσδόχητος] Ούτε τὸ πῶς εἰς βοῦν μετημείφθη οἴδεν, οὕτε τὸ πῶς ἐφονεύθη ὁ ᾿Αργος, ὡς γυνή.

Haec signis appictis ad ἀπροσδόκητος rettulit librarius. Similes observationes invenies hic illic in scholiis Mediceis, e.g. 643a.

681a Pgl: ἀπεστέρησεν] Καὶ γὰρ Ἑρμῆς λίθφ αὐτὸν ἀνήρηκεν.

> DPPdV: «Οἰστροπλήξ» ὁ πλήσσων οἰστρος· «οἰστρόπληξ» δὲ ὁ ὑπὸ τοῦ οἰστρου πλησσόμενος. καὶ «βουπλήξ» ὁ τὸν βοῦν πλήσσων· «βούπληξ» δὲ ὁ ὑπὸ τοῦ βοὸς πλησσόμενος.

3-4 hoc ordine DPYP V; ordo ὁ πλησσ. ὑπ. τοῦ βοός P¹ Pd.

683a (683-686) κλύεις τὰ πραχθέντα: Καταλέξασα καὶ προειποῦσα ὰ πέπονθε, νῦν φησὶ πρὸς τὸν Προμηθέα· «ἤκουσας ὰ πέπονθα (ἀντὶ τοῦ, ταῦτα

688-695

είσὶν ἀ εἶπόν σοι τὰ ἐμὰ παθήματα)· εἰ δὲ καὶ ἄλλο τι ἔχεις σύ εἰπεῖν έπίλοιπον τῶν ἐμῶν πόνων, σήμαινε (δείχνυε, λέγε) μοι. μηδέ μ' οἰκτίσας 5 Εύνθαλπε λόγοις ψευδέσιν· οίονεί, μή με αίδούμενος μηδέ έλεων παρηγόρει λόγοις ψευδέσιν (ώς τὸ αμηδέ τί με αἰδούμενος μειλίσσεο, μηδέ έλεπίσων, άλλ' εδ μοι κατάλεξον»). νόσημα γάρ κάκιστόν φημι τούς ψευδεῖς καὶ μὴ τὴν ἀλήθειαν ἐμφανῶς λέγοντας λόγους». A (contuli et D).

> 2-3 ἀντὶ τοῦ . . . παθήματα: textus incertus: om. BNXY, varium verborum delectum exhibent cet.; secutus sum C. 6-7 μηδέ... κατάλεξον: cf. Mediceum 684, cum adn. 6 αίδούμενος omnes nostri, neglecto metro; melius agit Mediceum, q.v. 7-8 τούς ψευδεῖς: = Mediceum 686a.

b gll. in BCPPd: κλύεις κ.τ.λ.] 'Αποστροφή πρός τὸν Προμηθέα.

ἀποστροφή solus habet P.

684 Mediceus: μηδέ μ' οἰκτίσας] «Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' έλεαίρων, άλλ' εξ μοι κατάλεξον.»

Od. 3.96 sq.

686a

b

c

Mediceus, et gll. in A (excepto Y; contuli et D): συνθέτους] Τούς ψευδείς.

τούς om. quidam ex A. Addunt pauca CP, vide 686b, c.

Cgl: συνθέτους] Ψευδεῖς· ήγουν τὸ παρὰ τὸ ὂν συντεθέν.

Pgl: συνθέτους] Τούς ψευδεῖς · ώσπερ άπλοῦς ὁ ἀληθής.

687a Mediceus gl: ἄπεχε] Σιώπα.

> «Non ἄπεχε, sed ἔπεχε explicat σιώπα» Paley (cf. et Francken, p. 43). Huius vero lectionis nullum alibi vestigium invenio. Glossemata ad eundem locum, quae in ceteris nostris exstant, infra exhibeo (687b, c); cf. et 691a3.

gll. in PPd: ἄπεχε] 'Αποχώρει.

Cgl: ἄπεχε] Πόρρω ἀπ' ἐμοῦ ταῦτα ἔστωσαν.

688 (688-693) οδποτ' ούποτ' ηύχουν: 'Ο χορός ἀκούσας τῶν τῆς 'Τοῦς τληπαθημάτων φησί «φευ οὐδέποτε έλεγον (προσεδόκουν, έκαυχώμην) είς την εμήν άχοην έλθετν λόγους παραδόζους. οδδ' ούτως φόμην τλ

δυσθέατα (καὶ κάκιστα) καὶ δύσοιστα (καὶ ἀ δυσκόλως τις ὑπομένει) πήματα (ήτοι βλάβας) ἐν ἀμφήχει χέντρω τὴν ἐμὴν τιτρώσχειν ψυγήν». A (contuli et D).

> Lemma: ηΰγουν BNXY; ηὐχόμην CDPPd; V hoc loco legere nequeo. 3 ώόμην] προσεδόκουν BNXY. 4 ύπομένει BDN; ύπομείνη (vel -ει) cet. 5 την... ψυχήν ΒΝΧΥ; καὶ άμφοτέρωθεν τέμνοντι ψύγειν, ήγουν νεκρούν, την έμην ψυχήν PPd; όφ' (άφ' C, έφ' V) οδ λίαν τμητικώ την έμην τιτρώσκειν ψυχήν CDV (legas fortasse άντι τοῦ λίαν κ.τ.λ.).

Mediceus: οὐδ' ὧδε δυσθέατα κ.τ.λ.] 'Από κοινοῦ τὸ 690a ແກບັງວບນ.))

> Monet scholiasta et hanc et priorem sententiae particulam una pendere de verbo ηύχουν (sic scholium; ηὐχόμην Mediceus in textu Aeschyleo).

Mediceus gl: δυσθέατα] Διότι βοῦς ἦν. b

DPPdXaYa: λύματα: "Η όλέθρια (παρὰ τὸ «λυ-691a μαίνω»), ή καθάρσεως δεόμενα ώς άποτρόπαια. διὸ καὶ «ἄπεγε» εἶπεν· εἰσὶ μέν οὖν πήματα τῆ Ἰοῖ, λύματα δέ τῶ ἀχούοντι γορῷ δεομένω καθάρσεως.

3 ἄπεγε: Prom. 687.

Mediceus: ἀμφήκει] 'Οξεῖ ἐξ ἐκατέρου μέρους, τροb πιχῶς.

Χς: ἀμφήχει] 'Αμφιστόμω· τὸ μὲν διὰ τὰ λεγόμενα c παρά τῆς Ἰοῦς, τὸ δὲ διὰ τὴν ἰδέαν τοῦ Προμηθέως.

ι άμφιστόμφ scripsi; -α Xc ut vid.

694 (694-695) BNXVY: ἰὼ ἰω˙] Φεῦ φεῦ· ὧ μοῖρα, πέφρικα εἰσιδοῦσα τὴν κακοπάθειαν τῆς Ἰοῦς.

Fortasse scholiastae A debetur.

gll. in BPPd: εἰσιδοῦσα] 'Ακούσασα· αἴσθησις ἀντ' 695 αἰσθήσεως.

Cf. 802b.

[177]

696a (696-697) πρό γε στενάζεις: "Ήτοι πρὶν ἢ μάθης καὶ τὰ λοιπά, δυσφορεῖς καὶ θαυμάζεις ταῦτα, καὶ περίφοβος εἶ. καρτέρησον, ἕως οὖ καὶ τὰ λοιπὰ μάθης. Α.

Lemma: πρό omnes nostri. I-2= Mediceum 696b. I πρίν $\frac{1}{2}$ μάθης] πῶς πρὸ τοῦ μαθεῖν B (cf. Mediceum). I μάθης CXY - ος cet. praeter B. 2-3 χαρτέρησον . . μάθης om BNXY. 3 μάθης CDRV; - ος P. Hic addit quaedam C, vide sch. 698.

Mediceus: πρῷ (hoc accentu; corr. in πρό) γε στενάζεις] Πρὶν ἥ σε μαθεῖν τὰ λοιπά, δυσφορεῖς καὶ θαυμάζεις ταῦτα.

3 θαυμάζεις (cf. 696a 2) suspectum; nam nihil simile est in textu Aeschyleo. κραυγάζεις coni. Weckl. (quod si verum esse credis, dele ταῦτα).

698 (698-699) C (continuatur cum 696a), V (cum lemmate πρό γε στενάζεις), WaXe: "Εστι δὲ τοῖς κακῶς πάσχωσιν εὐφραντὸν προγινώσκειν καὶ εἴ τι ἄλλο λυπηρὸν μέλλουσι παθεῖν.

1 ἔστι δὲ] om. VXc.

700 την πρίν γε χρείαν: 'Υμεῖς μὲν οὖ ἐχρήζετε ἐτύχετε, καὶ ἤδη τὸ παρ' ὑμῶν ζητούμενον ἤνυσται· τοῦτο δὲ ἦν τὸ μαθεῖν τὰ τῆς 'Ιοῦς καὶ ὅσα πέπονθε, πλην ἔζ αὐτῆς καὶ μη παρ' ἄλλου τινός. Α (contuli et D).

ι μέν] μέν οὖν PPd. 3 μή] οὐ PPd.

705a Mediceus: σύ τ', 'Ινάχειον σπέρμα] 'Αποστρέφει τὺν λόγον πρὸς αὐτήν.

b Pmarg: 'Αποστρέφει τον λόγον προς τὴν 'Ιώ.

Pgl: 'Αποστροφή πρὸς τὴν 'Ιώ. πρόσωπον πρὸς πρόωπον.

Similia (ἀποστροφή vel πρὸς τὴν Ἰώ) praebent et gll. in BCNPdX.

707a

b

Mediceus et DNV et (post sch. 694 et rursus post sch. 700) Υα: πρῶτον μὲν ἐνθένδ'] 'Αποφέρεται συνήθως εἰς τὸ διαγράφειν βρη, ποταμούς, καὶ τὰ τοιαῦτα γνωστά ἄγγωστα.

Mediceum secutus sum. D hoc lemma habet: στεῖχ' ἀνηρότους γύας (Ρκοπ. 708). Ι ἀποφέρεται] ἀποστρέφεται Ya (post sch. 694). 3 post γκοστὰ add. DNVYa: καὶ.

707b-711a

Bmarg: ἀνατολάς]

'Ανατολή ἄοχτος

μεσημβρία

δύσις.

δ δὲ Προμηθεύς ἦν ἐσταυρωμένος πρὸς τὸ ἀρκτῷον μέρος.

c B marg: 'Ανατολή ἐπὶ τοῦ ήλίου· ἐπιτολή ἐπὶ τῶν ἄστρων.

708 Χ*: ἀνηρότους· "Ήτοι νόει σὐ ὅτι ἐν μὲν τῷ εἰπεῖν «ἀνηρότους» ἐδήλωσεν ὅτι ἐστὶν ὁ τόπος ἄοικος (?)· «ἐπήρωτον (?)» δὲ νόει τὸ οἰκούμενον.

ι ήτοι secludendum esse videtur. Ι τῷ scripsi; τὸ X. 3 ἐπήροτον (?): aut ἐπήροτον αratris cultum», verbum aliunde non notum, voluit; aut fortasse vocabuli ἐπήρατος reminiscitur.

709a P marg: Σκύθας κ.τ.λ.] Οὕτοι γὰρ σίτους οὐκ ἔχουσι.

Fortasse ad 708 ἀνηρότους γύας referendum erat.

b (709-711) οἱ πλεκτὰς: Οἴτινες οἱ Σκύθαι ναίουσι καὶ κατοικοῦσι πλεκτὰς δηλονότι στέγας, πεδάρσιοι καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαιρόμενοι καὶ ὑψούμενοι καὶ γὰρ ἐν ταῖς ἀμάξαις ἀνωθεν (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ «ἐπ' εὐκύκλοις ὅχοις», ἤτοι ἀμάξαις) τὰς σκηνὰς ἐαυτῶν οἱ Σκύθαι ποιοῦνται, τόξα 5 ἔγοντες. Α (contuli et D).

2 δηλονότι] om. C; post πεδάρσιοι exhibet Dind.; fortasse secludendum.
3-5 καὶ γὰρ... ἔχοντες] ἐπὶ τοῖς εὐκυλλοις όχοις, ῆτοι ταῖς ἀμάξαις ταῖς εὐτρόχοις (cf. Mediceum 710b): τούτων γὰρ ἄνωθεν οἱ Σκόθαι τὰς ἐαυτῶν ποιούνται σκηνάς, ἔξηρτημένοι (καὶ θαρροῦντες) οἱον ἐν τοῖς ἐκηβόλοις τάξοις PPd.

710a Pmarg: πεδάρσιοι] "Ήγουν μετάρσιοι, Δωρικόν, ώσπερ καὶ ὁ Πίνδαρος «πεδήμειψαν» ἀντὶ τοῦ μετήμειψαν.

2 Ol. 12. 12, ubi πεδάμειψαν vulgo legitur.

b Mediceus: ἐπ' εὐχύχλοις ὅχοις] Ἐν ταῖς εὐτρόχοις ἀμάξαις.

711a Mediceus: ἐξηρτημένοι] Τοὺς ὤμους δηλονότι.

[179]

Βgl ἐξηρτημένοι] Γενική και αἰτιατική· καὶ γενική μὲν ὡς ὅταν λέγης «ἐξαρτῶμαι τοῦ δεῖνος», αἰτιατική δὲ ὡς ὅταν λέγης «οὐτος ἐξαρτῷ πάντας πρὸς ἀγάπην πὐτοῦ».

gll. in PPd: ἐξηρτημένοι] Καθωπλισμένοι.

Potest hoc fuisse glossema in lectionem ἐξηρτυμένοι, quam nunc exhibent, quoad sciam, soli codices Y et L (Laur. 32. 2); cf. Dawe, p. 229. Sed incertum.

d Xgl: ἐξηρτημένοι] Τοῖς ὅπλοις ἐξαρτῶντες τὰς ἐλπίδας· θαρροῦντες.

Similia similibus verbis docet sch. ad loc. in Ya. r $\xi\xi$, $\tau \grave{\alpha}\zeta$ $\xi \lambda \pi$.: haec verba exstant etiam in Pgl. Verbum $\theta \alpha \rho \rho \rho \tilde{\nu} \tilde{\nu} \tau \epsilon \zeta$ invenitur etiam in gll. BCDNY; cf. autem 709b 3-5, adn.

712a (712-713) οἷς μὴ πελάζειν: Οἶστισι, τοἷς Σκύθαις, μὴ προσπέλαζε (καὶ πλησίαζε), διότι ἀναιρέται τῶν ξένων εἰσίν, ἀλλὰ χρίμπτουσα καὶ προσεγγίζουσα ταἷς ἀχιαις (καὶ ταἷς θαλασσίας πέτραις) ταἷς άλιστόνοις (καὶ ὑπὸ τῆς ἀλὸς στεναζούσαις καὶ ἡχούσαις) ἐκπέρα τὴν χθόνα καὶ 5 τὴν γῆν τῶν Γυπόδων. τὴν γὰρ αἰτιατικήν τὸ «Γύποδας» ἀντὶ γενικῆς

νόει κατά ἀντίπτωσιν. Γύποδες δὲ ὅνομα ἔθνους. ἔτεροι δὲ τοῦ «γύποδας» τὸ «γυ» ποιοῦντες «γε», καὶ τὸν τόνον καταβιβάζοντες, λέγουσιν οὕτως· «ἀλιστόνοις γε πόδας χρίμπτουσα ῥαχίαισιν», ἤτοι προσεγγίζουσα τοὺς πόδας τὰς ῥαχίαις πέτραις, ἤγουν διὰ

10 τῶν οἰχείων ποδῶν περῶσα.

b

άλλοι δὲ «γυμνόποδας», ἀντὶ τοῦ «γυμνούς σου πόδας», κατὰ συγκοπήν. Α (contuli et D).

> 3 θαλασσίας BNXVY; παραθαλασσίας cet. 4 ύπο τῆς ἀλὸς] το τῆς ἀλ PPd. 4 ροιτ ἡγούσας add. C: τὰς ὡσανεὶ δοικούσας στενέζειν συγκρουομένας τοῦ τῆς θαλόσας, ἢ ὑπὸ ἀλὸς τυνασσομένας (cf. Mediceum 712b). ἢ περὶ ᾶς στένει ὁ πόντος. Cf. 712c. Hace e glossario quodam videtru sumpsisse C; nota accusativos pro dativis positos, et cf. accusativum τυνασσομένας in Mediceo 712b. ποστίς codicibus. Sensum fuisse suspicor: adili autem γύποδας αστίριμη pro forma breviata vocabuli γυμνόποδας, quod significare νούμπ hoc loco nudos tros pedas» Ι πόντ ποίβ αντά CNPdV, qua lectione freti sic locum restitueban Heath, Dind.: ἄλλοι δὲ γυρνόποδας, γυμνούς αντά πόδας, κ.τ.λ. 11 σου] om. CPdV. 11 post πόδας add. CPPd: ἐξεδέχονο.

Mediceus: άλιστόνοις] Ύπὸ άλὸς τινασσομένας. «μὴ
 δι' ὀρεινῶν», φησί, «τόπων πορεύου, άλλὰ δι' ἐναλίων».

I τινασσομένας Mediceus; exspectaveris -αις, sed hoc fortasse e glossario sumptum; cf. 712a4, adn. (lectionem codicis C). 2 = 741b 4, adn. (BXY).

Υα: Τὴν γῆν τῶν Γυπόδων τὴν γὰρ αἰτιατικὴν τὸ «Γύποδας» ἀντὶ γενικῆς, κατὰ ἀντίπτωσιν. Γύποδες δὲ ἔθνος εἰσίν.

τῶν Γυπόδων, ἤτοι τοῦτο, Γύποδας.

Manus recentior in Mediceo: Γύποδας (corr. in -ων) έθνος. ἀντὶ γενικῆς, τινὲς γυμνόποδας.

Cf. 712C 1-3.

712b-717a

d

714 (714-716) λαιᾶς δὲ χειρός: Έν τοῖς ἀριστεροῖς δέ, φησί, μέρεσι κατοικοῦσιν οἱ τὸν σίδηρον ἐργαζόμενοι Χάλυβες: οὐς πρέπει σοι φυλάζασθαι (ἡγουν ἀποφυγεῖν, καὶ μὴ προσελθεῖν αὐτοῖς), διότι ἀνήμεροἱ εἰσιν, οὐδὲ τοῖς ξένοις πλησιαζόμενοι (ἡτοι ὑπὸ τῶν ξένου): βλάπτονται γὰρ παρ΄ 5 αὐτῶν οἱ ἐκεῖσε ἀφικόμενοι. Α (οm. C; contuli et D).

2 got BPPCXY; os cet. 4-5 cf. Mediceum 716.

716 Mediceus: πρόσπλαστοί Προσπελαστοί άδιχοῦνται γὰρ οἱ ἐκεῖσε ἀφιχνούμενοι.

717a (717-719) ήξεις δ' ύβριστήν: 'Υβριστήν ποταμόν τόν "Αραζίν φησι.
"Άραζις δὲ λέγεται παρά τὸ «ἀράσσειν» και ἡχεῦν τὰ κύματα αὐτοῦ: τῷ γὰ ὀκόματι τούτου καὶ ἡ πρᾶζίς ἐστι συνάδουσα. τοῦτο γὰο δηλοῖ τὸ «οὐ ψευδώνυμον» ήτοι «οὐ μάτην λέγεται "Αραζις». δν μὴ περάσης

5 (δύσκολος γὰρ καὶ οἰκ εὕβατός ἐστι περᾶσθαι) πρὶν ἄν μόλης καὶ παραγενήση πρὸς αὐτὸν τὸν Καύκασον, ἦτοι πρὸς τὸ ἔτερον μέρος τοῦ Καυκάσου· ὁ γὰρ Προμηθεύς ἔν τινι μέρει καὶ ἀκρωρεία τοῦ Καυκάσου ἐσταυρώθη· ὁ δὲ Καύκασος ὄρος ἀπέραντον. Α.

1, 2, 4 fluminis nomen "Αραξις ("Αρρ- BV) hoc accentu in omnibus nostris scriptum est. 2 — Mediceum 717d. 3-4 τοῦτο γύε «Άραξις Γάρα Αλαχίς» (Εφαλίνον φισόν κού ψευδούμενα, γίνουν ού μάτην αληθέντα "Αραξις PPd. S ἀπέραντου) ἐστιν ἐπιπολύ δίξκον PPd: cf. 11 κ.

723b-728b

P*Ya: ὑβριστὴν] «"Υβρισε τὰς ἀρούρας», ἤτοι κατέλυσε καὶ ἢρήμοσεν. «ἀφύβρισε δὲ πέλαγος» παρὰ Συνεσίφ, ἀντὶ τοῦ ἔπαυσε. καὶ «ἀφυβρικὼς βοῦς» παρὰ Θεσσαλονίκη, ἤτοι γηραιὸς καὶ τοῖς ἀφροδισίοις μὴ 5 κάτοχος.

Excerptum est e lexico quodam; cf. 717c. 2-3 Synesius $\it Epistulae$ 4. 164a. p. 643 Hercher, ἔως ἃν ἀφυβρίση τὸ πέλαγος. 4 lectio incerta: Θεσσαλονίκη $\it Ya$; -ης $\it P$.

Bmarg: ὑβριστὴν] ˙Ως «ὑβρίζει» ἡ θάλασσα, ἤγουν ἀγριοῦται· καὶ «ἀφυβρίζει», ἤγουν ἠρεμεῖ.

Cf. 717b 2-3.

c

d Mediceus: ὑβριστὴν ποταμὸν] Τὸν ᾿Αράζην, παρὰ τὸ «ἀράσσειν» καὶ ἡχεῖν τὰ κύματα αὐτοῦ.

719 Mediceus: ὀρῶν] Τῶν ἄκρων.

Ad 721 κροτάφων referri debuisse monet Weckl. Cf. 721b, init.

721a PPdYa: χροτάφων] Τούς ποταμούς οἱ παλαιοὶ βουχράνους ἱστοροῦσιν· ὅθεν Αἰσχύλος ἔφησεν ἐνταῦθα τὸ
«κουτάφων».

Pmarg: κροτάφων] Τῶν ὑψηλοτάτων· μεταφορικῶς, ἀπὸ ἐμψόχου εἰς ἄψυγον.

> DglPmarg: ἀστρογείτονας] 'Υπερβολικῶς· τὰς πλησιαζούσας τοῖς ἄστροις.

722 Mediceus: κορυφάς] Τὰς τοῦ Καυκάσου.

723a CDPPdVYa: ἔνθ' 'Αμαζόνων: Τὸ σχῆμα ἀναχρονισμός· τὸ γὰρ πρὸ πολλῶν χρόνων γενόμενον ὡς γενησόμενον λέγει. καὶ γὰρ πρὸ τοῦ Αἰσχύλου αἰ 'Αμαζόνες, ἀρείσαι τὴν ιδίαν πατρίᾶα, κατώκησαν εἰς Θεμίσκυραν πλησίον τοῦ Θερμώδοντος ποταμοῦ.

4 Ιδίαν] οίχείαν PPd Ya. 5 post ποταμοῦ add. CV: νῦν δὲ λέγει. καὶ μέλλουσι (-αι C) κατοικήσαι. Tum addit quaedam V; vide 723d.

 (723-727) ἔνθ' 'Αμαζόνων: "Όπου καταλάβης τὸν στυγάνορα (καὶ τὸν τοὺς ἄνδρας στυγοῦντα) στρατόν τῶν 'Αμαζόνων- αἴτινες αἰ 'Αμαζονίδες κατοικήσουσι ποτέ τὴν Θεμίσκυραν πόλιν περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμόν, δπου ἐστὶν ἡ τραχεῖα τῆς θαλάσσης γνάθος (ἤγουν ὁξύτης, ἢ ἡ σιαγών) ἡ 5 Σαλμυδησσία, ἡ ἐχθρόξενος τοῖς ναύταις μητρυιά νεῶν. «γνάθον» οὄν εἶπε διότι ἡ Σαλμυδησσία θάλασσα τοιοῦτον σχῆμα ἔχει οἶον καὶ ἡ τοῦ ὄνου γνάθος, τὸ δὲ «ἐχθρόξενος μητρυιά νεῶν» τροπικῶς εἶρηκεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν μητρυιῶν τῶν κακῶς καὶ ἀπεχθῶς διακειμένων πρὸς τους προγόνους αὐτῶν οἱ γὰρ ἐκεῖσε διαπλέοντες καταποντίζονται. Α (contuli et D).

Lemma] λέγει δὲ PPd, qui haec continuant cum 723a 2 'Αμαζονίδες| 'Αμαζόνες PPd. 4 post σιαγών add. DV: διὰ τὸ τοις εἰς αὐτὴν πλέοντας καταναλίστευν Post haec etiam add. D: και πολέμ. λεγομ. στομ. (cf. Mediceum 726, init.?). 8 προγόνους: αρτίνιβησος, τι saepe. Sic plerique; sed PPd pro τούς προγ. αὐτῶν its scribunt: τούς μεθ΄ έτέρας γυναινός τῶν οὐτείων ἀνδρῶν γόνους.

c Mediceus: 'Αμαζόνων στρατόν] ' Ω_{ς} το πρώτον τών 'Αμαζόνων ἐν Σχυθία οίχουσών.

d V (continuatur cum 723a): 'Ως τὸ πρότερον τῶν 'Αμαζόνων ἐν Σχυθία οἰχουσῶν.

Cf. Mediceum 723c. 2 οἰχούντων (sic) V; correxi. Tum addit 723e.

E DVXa Ya: "ΑΛΛΩΣ· ἔνθ' 'Αμαζόνων: «Λέγονται δὲ» 'Αμαζόνες ἢ «ὅτι» μάζαις καὶ ἄρτοις οὐκ ἐχρῶντο, ἢ ὅτι ἐκαιον τοὺς μαζούς, ἢ ὅτι οὐδόλως εἶχον μαζούς: ἢ ὅτι μαζὸν οὐκ ἐθήλαζον, ἀλλὰ φοράδων γάλα ἤσθιον 5 οὖσαι νεογναί.

1-2 ἄλλως: ἔνθ΄ 'Αμαζόνων solus habet D; 'Αμαζόνες solus V, qui haec continuat cum 723d. Restitui post Dind. (p. 257.6-9); is vero unde verba uncis inclusa sumpserit, non liquet. 2 μάζως Dind.; μάζοις hoc accentu codd. 4 μαζόν Ya (idem iam scripsit Dind.); -∞ν DV, -ω (?) Xa.

726 Mediceus: Σαλμυδησσία γνάθος] 'Ως τὸ απολέμου στόμαν, διὰ τὸ πᾶν τὸ εἰς αὐτὴν ἐμπῖπτον καταναλίσκειν.

1-2 Il. 19. 313.

b

728a Mediceus: αὔται κ.τ.λ.] Αἰ 'Αμαζόνες ὡς γυναῖκες γυναϊκά σε ὁδηγήσουσιν.

Ya: Al 'Αμαζόνες ώς γυναϊκες οδσαι ώς γυναϊκα οδσάν σε όδηγήσουσι χαριέντως.

Cf. Mediceum 728a.

[183]

729a (729-730) ἐσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς: "Ηξεις δὲ εἰς τὸν ἰσθμὸν τὸν Κιμμερικόν ἐπ' αὐταῖς ταῖς στενοπόροις πύλαις τῆς λίμνης, δηλαδή τῆς Μαιώτιδος, λέγει δὲ τὸν Κιμμερικὸν Βόσπορον, δς ἐστι πλήρωμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης. Α.

3-4 = Mediceum 730a.

 D: Ἰσθμὸς λέγεται ἡ μεταξύ δύο ὑδάτων θαλασσίων ἢ ποταμίων γἢ· πορθμὸς δὲ ἡ ἀναμεταξύ δύο γαιών θάλασσα ἢ καὶ ποταμός.

Persimile est scholio Thomano ad hunc locum: Smyth (I), p. 57.

730a Mediceus: Τὸν Κιμμερικὸν Βόσπορόν φησιν, ὅς ἐστι πλήρωμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης.

DP*VYYa:

Τούς Κιμμερίους οἱ πολλοὶ ἔθνος φασὶν ὑπάρχειν περὶ τὸν Ταϋρον τὰν Σκυθῶν καὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην, οἱπερ ἀφώτιστοἱ εἰσιν, ἤλιον οὐχ ὁρῶντες, ἐν σκότω ἐὲ διάγουσον ἔν τε νυκτὶ βαθείς

5 ἡμέρας τεσσαράχοντα· χαιρὸς δ' αὐτοῖς τοῦ σχότους, όταν ἐν Αἰγοχέρωτι ὁ ἢλιος ὑπάρχη. ἄλλας δὲ τεσσαράχοντα ὁλόφωτοι τελοῦσιν. "Ομηρος δὲ τὴν Κίμμερον περ' Ἰταλίαν λέγει, καὶ ἀφωτίστους εἰσαὲι τούτους φησιν ὑπάρχειν.

10 εἰσὶ δὲ οἱ Κιμμέριοι μέρος βραχύ καὶ δῆμος ἔθνους τυὸς Ἰταλικοῦ αὶ δὲ οἰκήσεις τούτων ἐν φάραγξι καὶ κοίλοις δὲ καὶ καταδένδροις τόποις ΄ καὶ ούτως ῆλιος αὐτοῖς οὐδόλως ἐπιλάμπει. ἐκεῖ καὶ λίμνη τίς ἐστι, Σιάχα καλουμένη,

15 ή και τὰ φύλλα πίπτοντα βυθίζεται τῶν δένδρων.

= Johannes Tzetzes, Historiae (hic: «Hist.») ed. Leone, XII. 835-852, omissis versibus 841, 843, 846. Titulum habet solus Y: Στίγοι. 2 τον Σεωθού Σεωθού Ρ. 7 εῦλας δὲ] ἡμέρας Hist. (ε v. 5 repetitum), 8 τὴν Κίμαρεον Ρ. 9, quod verum esse potest (εν. 7ῆν: Γοιαπα Κίμαρεον 14, γει γι hic legere nequeo; ("Όμηρος) Κυμερίους 8ὲ Hist. 8 περ': sic liquido DPYYa (V hic legere nequeo) ved elisio talis etiam apud Byzantinos inusitata; παρ' Hist., credo recte. 13 οδτας] οὐτε Ρ. 14 Στίγα DPYa; Σίαγα V, hoc accentu; 'Aσιάχα Ya; loci nomen hodie est Sciacca. 15 ἢ ἢ D.

[184]

c (730-731) BDNXVY: δυ θρασυσπλάγχνως: "Οντινα Κιμμερικόυ Βόσπορου λιποῦσάν σε καρτερικῶς χρή ἐκπεράσαι εἰς τὸν αἰλῶνα τὸν Μαμοτικόυ.

Hoc scholium, quamvis a CPPd omittatur, vix dubito quin tribuendum sit scholiastae A.

731 Mediceus: αὐλῶν'] Φάραγγα.

730C-741b

732 (732-735) ἔσται δὲ θνητοῖς: Γενήσεται δὲ τοῖς ἀνθρώποις μεγάλη φήμη τῆς σῆς πορείας: «Βόσπορος» γὰρ ὀνομασθήσεται ἀεὶ ὁ τόπος ὁ θαλάσσιος δυ σὸ περάσεις βοῦς οὖσα. καταλείψασα δὲ τὴν Εὐρώπην ἔλθης εἰς τὴν γῆν τῆς ᾿Ασίας. Α.

733 Mediceus: Σημείωσαι περί τοῦ Βοσπόρου.

735a (735-741) ἄρ' ὑμῖν δοχεῖ: «'Αληθῶς ὑμῖν ὑποπτεύεται» (πρὸς τὸν χορὸν τοῦτό φησιν ὁ Προμηθεύς) «ὁ τῶν θεῶν τύραννος καὶ ἐξουσιαστής Ζευς ὁμοίως εἰς πάντας εἶναι βαρὺς καὶ βίαιος; καὶ ταύτη γάρ, ἤτοι τῆ Ἰοῖ, ὁ Ζεὺς θέλων σιμμιγῆναι τὰς τοιαύτας πλόνας ἐπέθηκεν». εἶτα στρέφει τὸν δόγον πρὸς τὴν Ἰώ, καὶ φησι· «σὸ δέ, ἄ παρθένε, πικροῦ μνηστῆρος ἐπέτυχες· ὅσα γὰρ ἀκήκοας υῦν, δόκει ὡτεὶ προοιμίων τούτων ἀκούειν ἢ μηδὲ προοιμίων πεπληρωμένων». Α (contuli et D).

I ἀληθῶς: interpretatur scholiasta verbum ἄρα; recte igitur punctum interrogativum in fine sententiale positi $P_i + 7 e l \tau \alpha_v$. πεπληρομένων] om. C. 6-7 νῦν ... πεπληρομένων] om PPd; cf. Mediceum 741a. 6 προοιμίων] -αν N; -ον Y. 6 τούτων] om. DY.

BXY (in his continuatur cum 735a), DNW (ad 743), Pgl (ad 740): "ΑΛΛΩΣ · ἀποκλαίεται ὁ Προμηθεύς βλέπων 'Ιώ κακῶς πάσχουσαν ὑπὸ τοῦ Διός.

1 ἄλλως soli BX; lemma σὑ δ΄ αὕ κέκραγας (Prom. 743) DNV, perperam, ut videtur. Spectare videtur scholium ad Prom. 735. fin. — 741.

741a Mediceus: μὴδ' ἐπῶν προοιμίοις] "Όσα ἥκουσας, ὡς προοίμιον ἀχούειν σε χρή. ἥ, μηδ' ὅλον τὸ προοίμιον δι' αὐτῶν πεπληρῶσθαι.

 μηδ΄ ἐπῶν προοιμίοις: Διττόν ἐστι τοῦτο. «ταῦτα ἄ εἴπον ἀληθῆ λίαν νόμιζε καὶ μηδὲ ψευδῆ». καὶ γὰρ οἱ σοφοὶ ἐν τοῖς προοιμίοις τῶν λόγων

745-757a

αὐτῶν ἐλεγον ψευδῆ- ἡνίκα δὲ περὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν γυμνῶν έλεγον, γυμνή τη άληθεία έχρῶντο. καί ἐστιν ὡς ἀπὸ τούτου.

5 ή ότι «ούδὲ χώραν ταῦτα ἔχουσι προοιμίου· ἀ γὰρ εἶπον, μικρά εἰσι πρὸς τὰ ἄλλα». A (contuli et D).

> Continuant hoc scholium cum 735a PPd. 1-4 cf. sch. 610 ι λίαν] om. PPd. 2 καὶ μηδὲ ψευδῆ] om. NVX. έγοωντο] άληθη ταύτα έλεγον ΝΧΥ. 4 καί . . . τούτου] om. PPd. 4 post τούτου add. BXY: μη δι' όρεινῶν, φησί, πορεύου, άλλα δι' ένχυλίων τόπων (sequor X; BY varie corrupti sunt): = Mediceum 712b, ubi recte legitur ἐναλίων pro ἐναυλίων.

PPd (continuatur cum 741b): 'Ο τὴν προλεγθεῖσαν ούν δεγόμενος έννοιαν συντασσέτω καὶ «προοιμίους». ήγουν ψευδεῖς, κατά πτῶσιν αἰτιατικήν.

> 2 mesocutious P, quod verbis sequentibus confirmatur; -ous Pd. Ignorat scilicet scholiasta hic προσίμιον neutri esse generis.

742 Mediceus: ἰώ μοί μοι] Ἐπὶ τοῖς ἡηθησομένοις δυσχεραίνει ή Ίώ.

743a DNV: σύ δ' αξ κέκραγας κ.τ.λ.

Vide 735b, cum adn.

b (743-744) PPd: σύ δ' αὖ κέκραγας: Σύ δὲ κλαίεις καὶ στενάζεις. τί ποιήσεις ἐὰν καὶ τάλλα μάθης κακά;

Cf. sch. 745, ad init.

d

Mediceus et gll. in PW: κάναμυχθίζη] Ποιᾶς φωνής καὶ στεναγμοῦ εἶδος.

> Mediceum sequor; in PW hae varr. lectt.: Ι ποιᾶς] ποιότης P et (?) W. 2 είδος] ήχος ή είδος PW.

Pgl (alterum), Pdgl: κάναμυχθίζη] Γρ. «άναμοχθίζη», άντὶ τοῦ «ἐχ δευτέρου θρηνεῖς». μινυρίζεις, χλαίεις, λυπη · έκ τῶν μυκτήρων ἐκπέμπη φωνήν · σπαράττη (?).

2-3 μινυρίζεις... σπαράττη solus habet P. 3 σπαράττη obscurum in P; fortasse ταράττη.

745 (743-746) ή γάρ τι λοιπόν: Ὁ χορὸς ἀκούσας τοῦ Προμηθέως εἰπόντος πρός τὴν Ἰώ, «σύ δὲ κλαίεις ἐπὶ τούτοις οῖς ἡκουσας· τί ποιήσεις λοιπὸν έὰν μάθης καὶ ὰ μέλλεις ἔτι παθείν;» φησί πρός αὐτὸν κατ' ἐςώτησιν.

«ἄοα λέξεις τι ἐπίλοιπον τῶν βλαβῶν ταύτη;» ἀντὶ τοῦ, ἄλλο τι λυπηρόν ς είπης ταύτη; ὁ δὲ Προμηθεύς ἀποχριθείς λέγει: «τὸ δυσγείμερον γε πέλαγος τῆς ἀτηρᾶς (καὶ βλαβερᾶς) δύης (καὶ κακοπαθείας) εἴποιμι». ήτοι τὸ πληθος τῶν ἐσομένων αὐτῆ κακῶν. τὸ δὲ «δυσχείμερον» πρὸς τὴν τῶν κακῶν αὐτῆς ποιότητα ἔφησεν. A (om. C; contuli et D).

> 5 είπης] -οις PPdY. 5 post λέγει add. P: ναί. 7 πλήθος 7-8 cf. Mediceum 746. DPPdV; πέλαγος cet.

Mediceus: «Πέλαγός» ἐστι πληθος τῶν ἐσομένων 746 αὐτῆ κακῶν · τὸ δὲ «δυσγείμερον» πρὸς τὴν ποιότητα.

I ἐστι suspectum; εἰς τὸ coni. Pappageorgiu.

747 (747-751) τί δῆτ' ἐμοὶ κέρδος: 'Ακούσασα ἡ 'Ιὼ τοῦ Προμηθέως εἰπόντος ὅτι καὶ ἄλλα πολλὰ κακὰ μέλλει παθεῖν αὕτη, φησί· «ποία μοι ώφέλεια τοῦ ζῆν, ἀλλ' οὐ ταχέως ἔρριψα ἐμαυτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς τραγείας πέτρας καὶ ὑψηλῆς», ὅπου ἢν ἐσταυρωμένος ὁ Προμηθεύς, «ὡς ἄν 5 εἰς τὴν Υῆν καταπεσοῦσα (ἤτοι φονευθεῖσα) ἀπηλλάγην τῶν πολλῶν πόνων; χρεῖσσον γὰρ καὶ βέλτιον ἄπαζ ἀποθανεῖν παρὸ ζῆν καὶ τὰς ὅλας ἡμέρας κακοπαθεῖν.» A (contuli et D).

Lemma: sic omnes nostri praeter N (hic ζην ante κέρδος habet, sicut in textu Aeschyleo). 2 αὕτη] om. PPd. 5 ἦτοι] καὶ έκ τούτου PPd.

752 (752-756) ή δυσπετῶς ἄν: Ὁ Προμηθεύς ἰδών τὴν Ἰώ λυπουμένην δι' α πάσχει κακά, φησὶ πρὸς αὐτήν· «ὄντως αν δυσχερῶς τὰς ἐμὰς κακοπαθείας ὑπέμεινας καὶ ἐκαρτέρησας»· τὸ γὰρ «φέροις» ἀντὶ τοῦ «ἔφερες». τοῦτο δὲ Άττικόν, τὸ τοὺς εὐκτικοὺς ἐνεστῶτας ἀντὶ τῶν παρωχημένων 5 λαμβάνειν. «ὅτινι, ἐμοί, οὐκ ἔστι πεπρωμένον ἀποθανεῖν, οἶα θεῷ · τοῦτο γάρ ἄν (ἤτοι τὸ θανεῖν) ἦν μοι ἐλευθερία τῶν δεινῶν· νῦν δὲ οὐκ ἄλλο τι πρόχειται τέλος τῶν ἐμῶν χαχοπαθειῶν, πρὶν ἄν ὁ Ζεὺς ἐκβληθῆ τῆς βασιλείας». A (om. C; contuli et D).

6 δεινών] βλαβών ΒΝΧΥ. 5 πεπρωμένον] πεπραγμένον Pd. 6-7 ούκ . . . τέλος] οὐδέν μοι τέλος πρόκειται PPd.

P*: αὕτη] Πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον «ἀπαλλαγή». καὶ 754 γάρ οὐδέτερον ἔμελλε πρὸς τὸ «πεπρωμένον» άλλ' είπε πρός τὸ «ἀπαλλαγή» θετικόν τὸ «αύτη».

Mediceus: 'Ως ἀπιστοῦσα ἐρωτῷ. 757a

764a-771

Dgl et V: 'Ως ἀπιστοῦσα ἐρωτῷ τῷ μέλλειν πεσεῖν τὸν
 Δία τῆς βασιλείας.

Xgl: "Ενι ποτέ έκπεσεῖν τὸν Δία τῆς ἀρχῆς;

758a Cgl: ἥδοιμ' ἄν] Εὐφραινοίμην.

C

b

763

Similia exhibent PX in textu et gll. Idem in textu, εὐφραίνοι in gl. praebet N. ἤδοιο (sic; corr. ex ἤδοις) ἄν in textu, καὶ εὐφρανθείς (sic) in gl. habet B.

 V: τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν] Ταύτην τὴν συμφοράν ἰδοῦσα, ήγουν τὸ ἐκπεσεῖν τὸν Δία τῆς βασιλείας τῶν θεῶν. «συμφοράν» λέγει τὴν σύμβασιν.

759 Dmarg et V: Πῶς δ' οὐκ ἀν εὐφράνθην ἐγώ, ἥτις ἔξ αὐτοῦ πολλά κακά καὶ ἐπαχθῆ πάσχω;

2 πολλά . . . ἐπαχθῆ V; τοιαῦτα D. 2 πάσχω D; -ουσα V.

760 ὡς τοίνυν ὅντων τῶνδε: "Ἡτοι, ὡς βεβαίων καὶ ἀληθινῶν καὶ ἡδρασμένων καὶ ἐνεστώτων τούτων ὅντων, πάρεστί σοι μαθεῦν. Α.

761 gll. in PPd: τύραννα] Γρ. τυράννου. καὶ τυραννικά: τὸ ἀπλοῦν ἀντὶ τοῦ κτητικοῦ.

1 γρ. τυράννου P; γρ. τύραννα Pd, sed τύραννα iam habet in textu Aeschyleo.
2 τὸ...κτητικοῦ habet et Bgl.

762a Cgl: αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ] 'Υπέρβατον.

In textu poetico ordinem αὐτ. πρὸς αὐτ. praebent omnes nostri codices «A»; qui tamen hoc gl. composuit, verum ordinem πρὸς αὐτ. (sic Mediceus, F, T, etc.) ante oculos habebat.

Mediceus: Οὐκ εἰδὼς γὰρ λήψεται Θέτιν, ἥτις τέξεται τὸν ἐκβάλλοντα αὐτὸν τῆς ἀρχῆς.

2 ἐκβάλλοντα Mediceus; fortasse ἐκβαλοῦντα, cf. 764a2.

Mediceus: εἰ μή τις βλάβη] Σοὶ τῷ λέγοντι καὶ ἐμοί.

764α γαμεῖ γάμον τοιοῦτον: "Ήτοι· οὐα εἰδὸις γάρ, φησί, λήψεται τὴν Θέτιν, ἄτις τέξεται τὸν μέλλοντα ἐκβαλεῖν αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. Α.

Cf. Mediceum 762b. 1 pnot] om. BNX.

Cgl: γαμεῖ γάμον] Τῶν ᾿Αττικῶν ἐνθα λήγει τὸ ἑῆμα,
 ἄρχεται τὸ ὄνομα.

765α (765-768) θέορτον ή βρότειον: Ζηλοτυποῦσα ἐρωτῷ ἡ Τὰ τὸν Προμηθέα ὅτι κό γάμος δν μέλλει γαμήσαι ὁ Ζεὺς θέορτος ἔσται (ἤτοι θεῷς τινος) ἡ ἀνθρώπου; εἰπέ μοι, ἐὰν ἔστι σοι δυνατοὸ ῥηθῆναι τοῦτο». ὁ δέ φησι πρός αὐτήν, κτί δ' ὅντινα (ἀντὶ τοῦ, διὰ τί ἐρωτῷς ὅντινα καὶ ποῖον γάμον 5 γαμήσει ὁ Ζεὺς); οὐ γὰρ πρέπει λέγεσθαι τοῦτο.» εἶτα πάλιν ἐρωτῷ ἡ 'Τώ, κἄρα παρὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, "Ηρας, ἐκβληθήσεται τῆς βασιλείας, » ὁ δὲ Προμηθεὺς ἀξυμφανῶς φησιν, κήτις τέξεται παίδα κρείττονα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐκείνη καταβιβάσει τῆς βασιλείας αὐτόν». Α (οπ. C; contuli et D).

r cf. Mediceum 765b. 7 ἀξυμφανῶς «obscure», omnes nostri. 8 ἐκείνη omnes nostri praeter Β; ἐκεῖνος Β et edd.

b Mediceus: θέορτον κ.τ.λ.] "Αμα ζηλοῦσα ἐρωτᾶ.

 V: θέορτον: 'Απὸ τοῦ θεοῦ κινηθέντα· ἐκ τοῦ «ὄρω» τὸ διεγείρω, καὶ τοῦ «θεός».

2 ὄρω Dind.; ὄρρω V.

768a Mediceus: ἢ τέξεταί κ.τ.λ.] Οὐχ ἡ "Ήρα.

b gll. in DPW: Ούχ ἡ "Ηρα, ἀλλ' ἡτις τέξεται παῖδα ἰσγυρότερον.

1 = Mediceum 768a.

769 VXa (in hoc ad 764): οὐδ' ἔστιν αὐτῷ: Τῷ Διί τις ἀποδίωξις τῆς τοιαύτης τύχης, ἥγουν τοῦ μὴ συνελθεῖν τοιούτῳ γάμῳ.

771 V: Τίς οὖν ἔνι ὅστις μέλλει λῦσαί σε ἀπὸ τῶν δεσμῶν, μὴ βουλομένου τοῦ Διὸς καὶ θέλοντος;

Ι ένι δστις scripsi; ένιόστις (sic) V; έστιν δστις Dind. (eius sch. 769).

[189]

[1881]

772a

V: Πρέπει είναι αὐτόν, τὸν μέλλοντά με λῦσαι τοῦ τοιούτου δεσμοῦ, ἔνα, φημί, τῶν σῶν ἐγγόνων. (αἰνιγματωδῶς λέγει τὸν Ἡρακλέα). εἰ μὴ κἀκεῖνος ἥξει, οὐκ ἂν ἐλευθερωθήσομαι κάγώ πώποτε τοῦ δεσμοῦ 5 καὶ τῆς τληπαθείας ἦ ἀεὶ κατέχομαι.

2-3 αἰνιγματωδῶς . . . Ἡρακλέα: hace verba exhibent et NW in gll.; cf. etiam 772b, c. 5 ħ scripsi; ἣς ut vid. V.

Cgl: Τὸν Ἡρακλέα αἰνίττεται.

Ya: 'Αποχείμενόν ἐστιν εἶναι αὐτόν, τὸν λύσοντά με ἀπὸ τῶν δεσμῶν, ἕνα τῶν σῶν ἐκγόνων. αἰνίττεται δὲ τὸν Ἡραχλέα.

ι λύσοντα scripsi; -αντα Υα.

774a

CDPPdV: τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισι: «Τρισκαιδέκατος», φησίν, «ἔσται ἀπὸ σοῦ κατὰ γενεὰν ὁ μέλλων λῦσαί με τῶν δεσμῶν». λέγει δὲ τὸν Ἡρακλέα· οὐτος γὰρ τρισκαιδέκατος ἀπὸ τῆς Ἰοῦς, οὕτως· (tum 774b, nullo intervallo).

Fortasse scholiastae A debetur, quamvis non habeant BNXY.

b Πρώτη ή Ιώ. ἀφ' ἤς Ἦπαφος· οὖ Αίγυπτος καὶ Δαναός· οὖ ἡ θυγάτηρ 'Υπερμήστρα, ἡ φυλάξασα τὸν ἄνδρα ἐαυτῆς Λυγκέα, τὸν υἰὸν Αἰγύπτου, καὶ μὴ ἀνελοῦσα ὡς αἱ λοιπαὶ ἀδελφαί· ἤς "Αβας· οὖ Προῖτος· οὖ 'Ακρίσιος· οὖ Δανάη· ἤς Περσεύς· οὖ 'Αλκαῖος· οὖ 'Ηλεκτρύων· οὖ 5 'Αὐκμήνη· ἀφ' ἤς καὶ 'Αμφιτρύωνος (ἢ Διός) τρισκαιδέκατος ὁ 'Ηρακλῆς· Α΄ (contuli et D).

Continuant cum 774a CDPPdV. Lemma τρίτος γε γένναν habent BNXY. 3 $\dot{\omega}_{\rm s} \dots \dot{\omega}_{\rm s}$ CDPPdV; om. cet. 5 $\dot{\eta}$ Δυός CDPPdV; om. cet. 5 'Hρακλ.: tum sequitur 775a in CDPPdV. nullo intervallo.

P*: Τρισχαιδέχατος γόνος εύρεθείη ὁ Ἡρακλῆς, εἰ οὕτως ἀριθμοίη καὶ γενεαλογοίη ὁ ἐρευνῶν, ἀπὸ τοῦ Ἐπάφου τοῦ πρώτου γόνου τοῦ γεννηθέντος ἐκ τῆς Ἰοῦς ποιούμενος τὴν ἀρχὴν καὶ λέγων

5 ἐκ τῆς Ἰοῦς Ἐπαφος· οδ Λιβύη· ῆς Βῆλος· οδ Δαναός·
ό Ὑπερμήστρα, ἡ μὴ κτείνασα τὸν ὁμόζυγον· ῆς

"Αβας οδ Προϊτος οδ 'Ακρίσιος οδ Δανάη ής Περσεύς οδ 'Ηλεκτρύων οδ 'Αλκμήνη ής 'Ηρακλής

5-8 = scholium Thomanum ad hunc locum.

775a

774C-782

CDPPdV (in his continuatur cum 774b): $\Omega_{\rm K}$ μὴ νοήσασα τὸ ῥηθὲν τοῦτο, λέγει ἡ $\dot{\Pi}$ ώ· «αῦτη ἡ χρησμφδία, οῦτος ὁ λόγος δν λέγεις, οὐδαμῶς ἐστὶν εὐκόλως καὶ καλῶς νοούμενος».

4 νοούμενος PPd; λεγόμενος cet.

Mediceus: οὐχέτ' εὐζύμβλητος] 'Εμοὶ οὐ νοητή.
Simile in Xgl: νοητή ἐμοί.

777

CDPPdYa: μή μοι προτείνων: Λέγων τὰ πρός ήδονήν καὶ ἀφέλειαν, καὶ εἰς μέσον ταῦτα προθείς, εἶτα μὴ ἀφαίρει τὴν ἐκ τούτων ἡδονήν, καταλέγων μοι ἄπαντα.

778a (778-781) δυοΐν λόγοιν σε: "Ήτοι, αέχ δύο τινῶν λόγων καὶ ὑποθέσεων σοι τὸ ἔτερον δωρήσομαι τούτων». εἶτά φησιν ἡ Ἰώ, αποίοιν λόγοιν εἶπας; αὐτὸς πρόδειξον, καὶ οὕτως ἐμοὶ αἰρεσιν δίδου ποῖον ἐχ τούτων λάβοιμιν. εἶτα πρὸς αὐτὴν λέγει ὁ Προμηθεός, αἰδού, δίδωμί σοι αἴρεσιν 5 πρόκρινε γάρ, ἢ τὰ ἐπίλοιπα τῶν σῶν πόνων λέζω σαφῶς, ἢ τὸν μέλλοντα λῦσαι ἐμὲ ἀπὸ τῶν δεσμῶν». Α (contuli et D).

2 σοι . . . τούτων] τῷ ἐτέρῳ καὶ τῷ ἐνὶ τούτων δωρήσομαι, ῆγουν δεξιώσομαι PPd.

b Mediceus: Τῷ ἐτέρῳ τῶν δύο σοι χάριν δώσω.

782 (780-791) τούτων σὐ τὴν μὲν τῆδε: 'Ανούσας ὁ χορὸς τοῦ Προμηθέως εἰπόντος πρὸς τὴν 'Ιὰ ὅτι «ἐλοῦ δυοῖν θάτερον, ἢ τὰ ἐπίλοιπα τῶν σῶν πόνων εἴπω, ἢ τὸν λύσοντά με τῶν δεσμῶν μαθείν», σησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ χορὸς' «τὴν μὲν μίαν χάριν θέλησον πληρῶσαι τῆ 'Ιοῖ, ἤτοι τὸ εἰπεῖν δατῆ τὴν λοιπὴν πᾶσαν πλάνην ἢ ἔτι μέλλει πλανηθῆναι· ἐμοὶ δὲ τὴν ἐτέραν δὸς χάριν, ἦτοι εἰπεῖν μοι καὶ ἀναδιδάζαι με τρίς ὁ μέλλων λύσαί σε τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν», εἴτα κοινῶς πρός τε τὸν χορὸν καὶ τὴν 'Ιὰ σησιν ὁ Προμηθεύς- «ἐπεὶ θέλετε καὶ προθυμεῖσθε μαθεῖν, οἰκ ἀντιστῶ ὑμῖν εἰς τὸ ψὴ εἰπεῖν και ἀσφηνίσαι πᾶν δανο θέλετε μαθεῖν. καὶ πρῶτόν σοι, τὸ τὴν ἐιτεῖν και ἀναμθασια πᾶν δανο θέλετε μαθεῖν. καὶ πρῶτόν σοι, τὸ 'Πὸ, εἴπω τὴν πολύστροφον πλάνην, ἤντινα ἐγγράφου σὸ ἐν ταῖς

792c-793e

δέλτοις και ταις βίβλοις της διανοίας σου, ταις μνήμοσι και ταις μνημονευτικαίζ». τούτο δέ και Πίνδαρός φησι, λέγων αποτί φρένας έμάς γέγραπται», τὴν ἀχριβῆ κατάληψιν αἰνιττόμενος.

«τότε δέ», φησίν, «ἐγγράφου ταῖς σαῖς διανοίαις τὴν σὴν πολύστροφου 15 πλάνην, δταν περάσης τον ποταμόν τον Τάναιν.» τούτον γάρ λέγει δρου (χαὶ ὁρισμὸν καὶ διαχώρισμα) τῶν ἡπείρων, ἡτοι τῶν δύο γαιῶν τῆς Εὐοώπης καὶ τῆς 'Ασίας, ὡς ὁ περιηγητής φησιν· «Εὐρώπην δ' 'Ασίας Τάναις διὰ μέσον ὁρίζει». ὁ δὲ Νεΐλος τὴν 'Ασίαν καὶ τὴν Λιβύην.

απρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς», ήγουν πρὸς τὴν ἀνατολήν, ἔνθα 20 βαδίζει ὁ ήλιος. A (contuli et D).

1-7 μαθείν: om. C. 12 ποτί (ποτέ C) φρένας έμας omnes nostri praeter P; πόθι φρενὸς ἐμᾶς P et editiones Pindari (Ol. 10.3), recte. 14 τότε δὲ DNY; τότε γὰρ PPd; τόδε CX; Cf. Mediceum 789. τοῦτο δὲ B. Prom. 789 sq. ita fere interpretari videtur scholiasta A, aut nulla aut levi interpunctione inter utrumque facta: «tum demum errationem tuam menti inscribe, cum flumen transieris quod continentes dividit»! 17 post φησιν add. PPd: Διονύσιος. Versus est Dionysii Periegetae 14. Cf. Mediceum 790. 18 μέσον 18 6 82 . . . omnes nostri; μέσσον recte Dionysii editiones. Αιβύην] om. BNXY. 19 πρός... ήλιοστιβείς] το δὲ ήλιοστιβείς ΒΧΥ. 19 άντολάς PPd; άνατολάς CDNV.

> Mediceus: μνήμοσιν δέλτοις φρενών] Καὶ Πίνδαρος: αποτιφρένας έμας γέγραπται».

Sic Mediceus; vide ad sch. 782.12.

789

792

Mediceus: ῥεῖθρον] Τὸν Τάναιν ποταμόν· «Εὐρώπην 790 δ' 'Ασίης Τάναις διὰ μέσον ὁρίζει».

2 μέσον Mediceus; debebat μέσσον; vide ad sch. 792.17, 18.

Cgl: ἡλιοστιβεῖς] "Ηγουν περιπατουμένας ὑπὸ τοῦ 791 ήλίου.

Similia praebent gll. in DY.

Hic textus Aeschyleus valde incertus; glossemata igitur trado paene omnia quae in nostris inveni, si forte inter ea veritas lateat.

gll. in BCN: πόντου (BC) vel πόντον (N?)] "Εσω δηλονότι.

Pgl: πόντον (-ου suprascr.)] Εὐξείνου εἴσω.

gll. in DPdW: πόντον (DW) vel πόντου (Pd)] Λείπει τὸ «ἔση».

> In Pd haec supra φλοΐσβον scripta. Similis glossematis reliquias praebet et X: πόντου] ἔσι (sic).

gll. in CNPPd: περῶσα] Διερχομένη.

gll. ad φλοῖσβον] 'Αφρώδη Mediceus et B, Nc, Xc. Τὸν Εὐφράτην С. Ή ταραγή ή γινομένη ἀπὸ τῶν κυμάτων Ρ.

793α πρός Γοργόνεια πεδία: Ἡ Κισθήνη πόλις ἐστὶ Λιβύης ἢ Αἰθιοπίας· περὶ τὰ μέρη δὲ αὐτῆς κατοικοῦσιν αἱ Φορκίδες καὶ αἱ Γοργόνες, γυναῖκες ούτω καλούμεναι, αί θυγατέρες Φόρκυνος τοῦ υίοῦ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Γῆς, καὶ Κητοῦς τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς· αὐτῆ γὰρ συμμιγεὶς ταύτας

5 ἀπέτεχε. καὶ αἱ μὲν Φορκίδες ἦσαν τρεῖς ἡ Ένυώ, ἡ Πεφριδώ, καὶ ἡ Δεινώ. καὶ εἴχον εἴδος κύκνων· ἦσαν δὲ καὶ μονόδοντες· εἶχον δὲ καὶ αἰ τρεῖς ὀφθαλμὸν ἕνα, καὶ ἐτέρα παρ' ἐτέρας λαμβάνουσα τὸν ὀφθαλμὸν ὅτε ήθελεν, έβλεπε, καὶ πάλιν ἀπεδίδου τῆ ἐπέρα. αἱ δὲ Γοργόνες ἦσαν ἡ Σθενώ καὶ ἡ Εὐρυάλεια καὶ ἡ Μέδουσα · εἴχον δὲ καὶ αὕται ἕνα ὀφθαλμόν,

το ώσπερ καὶ αἱ Φορκίδες. ἦσαν δὲ πτερωταὶ καὶ τρίχας δράκοντος ἔχουσαι. άς εἴ τις εἴδεν ἄνθρωπος, εὐθύς ἐτελεύτα. A (contuli et D).

ι formam Κισθήνη soli ex nostris I = Mediceum 793d. praebent Pre Pd; Έλκισθήνη P1; Κιθήνη ΒΧ; Σκιθίνη (Σκυθήνη, Σχυθίνη) cet. Quid scholiasta A scripserit, incertum. 5 Πεφριδώ omnes nostri; Πεμφοηδώ rectam esse scripturam docet West ad Hes. 6 post Δεινώ add. quaedam PPd; vide 795a. post ἐτελεύτα add. quaedam DPPdV; vide 793b.

DPPdV (continuatur cum 793a): Εἶχον δὲ καὶ συῶν μεγάλων ὀδόντας, χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας αἶς ἐπέτοντο.

Mediceus: πρὸς Γοργόνεια κ.τ.λ.] Τερατεύεται.

Mediceus (in altero margine): Κισθήνη πόλις Λιβύης ή Αἰθιοπίας.

Pgl: Κισθίνης (sic in textu poetico)] Γρ. Κισθήνης· ἔστι δὲ πόλις ἢ Λιβύης ἢ Αἰθιοπίας.

Mediceus gl et Bgl: δηναιαί] Αί γραΐαι.

794

795a Dgl et PPd: χυχνόμορφοι] "Ας καὶ «κυκνομόρφους» φησίν, ἢ διὰ τὸ είναι αὐτὰς λευκάς, ἢ διὰ τὸ έχειν τραχήλους μακρούς.

Sequor PPd, qui haec inserunt post $\Delta\epsilon\textsc{iv}\omega$ 793a6. Dgl fere eadem praebet.

Mediceus: κοινὸν ὅμμ² ἐκτημέναι] Τοῦτο κατὰ διαδοχὴν
 εἰς χεῖρα λαμβάνουσαι ἐφύλασσον.

797a gll. in PPd: Κάτω γὰρ κατώκουν τῆς γῆς.

b Pmarg: Διὰ τὸ κατοικεῖν αὐ<τὰς> εἰς κατώρυχ<ας>.

Mutilum in P; supplevi.

801a (801-806) τοιοῦτον μέν σοι: Τοιοῦτον μέν σοι λέγω τοῦτο ἄξιον φυλά-ξασθαι. ἄλλην δὲ μάθε δυσχερή καὶ κακίστην δψιν· φύλαξαι δὲ καὶ πρόσσχες μήπως ἀπέλθης ἔνθα εἰσὶν οἱ ἀκραγεῖς κύνες, ἤγουν οἱ γρῦπες, οἱ ἀεὶ κρώζοντες λίαν, ἢ κράζοντες· περὶ ἄν 'Ησίοδος πρῶτος ἐτερατεύ· 5 σατο. φύλαζαι δὲ καὶ τὸν μουνῶπα στρατόν (ἤτοι τὸν μονόφθαλμον) τὸν 'Αρμμασπόν, τὸν ἐν τοῖς ἱπποις βαίνοντα (ἤτοι τὸν πολεμικόν), οἱτινες οἰκοῦσι περὶ τὸ νᾶμα τοῦ πόρου (καὶ τοῦ όρισμοῦ) τοῦ Πλούτωνος. Πλούτων δὲ ἐστι ποταμὸς Αθθοπίας· οὐτω δὲ λέγεται ἀπὸ τοῦ πολύν ἐκεῖσε καταρρεῖν τὸν χρυσόν. Α (contuil et D).

Lemma et v. 1: τουότον omnes nostri (idem etiam in textu Aeschyleo) contra metrum, praeter PPd; hi τουότος rectu 1-2 cf. Mediceum 80τc. 3 ἀχαρτεξί ἀχαρτγεξί ΔΡΡV. 4 ol ἀεl·. τράξιοντε; lectio incerta. Plerique nostri sic scribunt: ol ἀεl κράζοντες (λεγόντες Νλεγόντες Νλεγόντ

Pmarg et (partim) Pdgl: τοιοῦτο κ.τ.λ.] 'Απόθεσις τὸ σχημα.

Mediceus: τοιοῦτο] "Ο σε δεῖ φυλάζαι.

Hoc signis appictis ad verbum τοιούτο rettulit librarius. Exspectasses φυλάξασθαι (Pappageorgiu; cf. 801e).

d Cgl: Τοιαύτην φυλακήν σοι λέγω. ἀσφάλειαν.

e Mediceus (in altero margine) et gll. in PPdY: φρούριον] Καταγωγήν, ἢν ὀφείλεις φυλάζασθαι.

In principio add. P solus: καὶ τὸ φύλαγμα.

802a Pgl: ἄκουσον] Μάθε.

b Pgl (alterum) ἄχουσον] Αἴσθησιν ἀντ' αἰσθήσεως.

Cf. sch. 695.

803a Mediceus: ὀξυστόμους κ.τ.λ.] Πρῶτος Ἡσίοδος ἐτερατεύσατο τοὺς γρῦπας.

Vide 801a,4 cum adn.

CWaXa: ἀχραγεῖς χύνας: Εἰ μὲν «ἀχραγεῖς» γράφεις, λέγει τοὺς πολλὰ κρέα ἄγοντας, ἦτοι τοὺς ἀρπακτικοὺς καὶ οἰονεὶ ἀμπακτικοὺς καὶ οἰονεὶ ἀμηματάς το γὰρ ᾶ ἐπὶ πολλοῦ λαμβάνεται. εἰ δὲ γράφεις «ἀκραντεῖς» (?), λέγει τοὺς εἰς ἄκρον 5 καὶ τὐψος ἀνάγοντας ἐαυτούς, καὶ οἰονεὶ ἀκραναεῖς (?) τινὰς ὅντας: ἢ τοὺς εὰ ἄκροις τῶν ὁρῶν τὰς νεοσσιάς πηγνύντας, καὶ εἰς ὕψος πετομένους, ἢ τοὺς «ἀκραγγεῖς», παρὰ τὸ ἀεὶ κράζειν (ἤτοι βοᾶν) πολυφθόγγους δὲ διὰ τὸ ἀναιδὲς τοῦ Ζηνὸς λέγει τούτους, διὰ τὸ εἰναι 1ο Ισγυρούς καὶ μεγάλους.

804a Cgl: μουνῶπα] Τὸν μονόφθαλμον, ήγουν τὸν Σκυθικόν.

Ν: μουνῶπα: 'Ο μονόφθαλμος· ούχ ὅτι εἰσὶ μονόφθαλμοι (οὐ γὰρ ἡ φύσις ἐποίησε τὸ τερατωδέστερον), ἀλλ' ότι εἰσὶ τοξόται καὶ οὕτως, τοξεύοντες, ἔμυον τὸν ἔνα όφθαλμόν. ἢ ἐκ πατρός εἶχον γὰρ οὕτοι πατέρα Σκύθας αἀριμασπός» λέγεται ὁ μονόφθαλμος· ἐκεῖνοι γὰρ λέγουσι τὸ αἀρὶ» ἔν, καὶ τὸ αμασπόν» ὸφθαλμόν.

Paene eadem narrat Eustathius, Comm. in Dionysium Periegetam v. 31 ἀρειμανέων ᾿λριμασπῶν, sed fusius. Cf. etiam scholia nostra ad Prom. 80-5 3 ξωνο scripsi; ἐμόνου Ν. 6-7 Eande etymologiam profert Eustathius loc. cit., Herodoto auctore; re vera tamen longe altier Herodotus (4. 27): ἄριμα γὰρ ἕν καλέουσι Σχύθυ, στος δὲ ὀρθαλμόν.

Pgl: μουνῶπα στρατόν] "Εθνος οἱ Κυνοχέφαλοι.

An conferendum illud Strabonis 1. 43 (cf. 7. 299) Αlσχύλου Στερνοφθάλμους καὶ Κυνοκεφάλους καὶ Μονομμάτους?

marg. in BX: 'Αριμασπόν] «'Αρι» γάρ λέγουσι κατά οἰκείαν διάλεκτον οἱ ἐκεῖσε οἰκοῦντες τὸ ἔν, «μασπο»» δὲ τὸν ὀφθαλιμόν · ἐν τῷ τοξεύειν γάρ οὖτοι μύουσι τὸν ἔνα ὁφθαλιμόν.

C, Wamarg, Xa: 'Αριμασπός ἐτυμολογεῖται ἀπό τοῦ «ἐν τῷ "Αρει μαίνεσθαι»; τινὲς δὲ ἀπό τοῦ «ἐν τῷ "Αρει» καὶ τοῦ «μασπῶ» τὸ μετὰ αὐθαδείας κινεῖσθαι.

D: Διὰ τὸ μύειν τὸν ὀφθαλμὸν τοξεύοντας, διὰ τὸ εὐστόχως βάλλειν.

Lemma in D: γρῦπας (Prom. 804).

C

805a

C

d

b

Q et gll. in PPd: 'Αριμασπός λέγεται δ μονόφθαλμος Αίγυπταχῶς, ἐχ τοῦ «ἀρι» δ δηλοῦ τὸ ἐν καὶ τοῦ «μασπός» ὁ ὀφθαλμός.

806a Dgl: ἀμφὶ νᾶμα κ.τ.λ.] Περὶ τὸν Νεῖλον.

Mediceus: Πλούτωνος] Τοῦ πλουσίου ποταμοῦ Al0ιοπίας, οὕτως λεγομένου ἀπὸ τοῦ πολύν εἶναι ἐχεῖ χρυσόν.

Cgl: Τοῦ Πακτωλοῦ, ἤγουν τοῦ πλουτοποιοῦ.

807a (807-812) τούτοις σύ μὴ πέλαζε: «Τούτοις», φησίν, «οἶς εἴπον 'Αριμασποῖς μὴ πλησιάσης· εἰς μαχράν δὲ τῆν ἐλθης, εἰς τὸ κελαινόν φῦλον, ἡτοι εἰς τὸ μέλαν γένος», (λέγει δὲ τοὺς Αθίοπας) «οἴτινες κατοικοῦτι πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ γλίου, ένθα ἐστὶ καὶ ὁ ποταμὸς ὁ λεγόμενος Αθίοψ. 5 καὶ παρὰ τὰς ὅχθας τούτου ἔρπε καὶ βάδιζε, ἔος ἄν ἔζέλθης τὸν καταβασμόν» ὁ δὲ καταβασμὸς ὅρος ἐστὶ διαχωρίζον Λιβύγν καὶ Αῖγιπτον· «ὅπου, εἰς τὸ ὅρος, ἐκπέμπει ὁ Νεῖλος γλυκὸ ἐσῦμα τίμιον τοῖς ἐκεῖ.

Xgl: "Ηγουν τοῦ Πακτωλοῦ.

της γινομένης εν τοῦς όρεσι τούτοις βύβλου βοτάνης τὰ Βύβλινα όρη ό το ποιητής επλάσατο. Α.

806d-809C

b

b

6 = Mediceum 811a. 6 διαχωρίζου ΡΟΕΙ διορίζον και διαχωρίζου ΝΥ. 8-10 άπθτ. πέρα της ... πέρα της 1... πέρα της 1

άπὸ τῶν ὀρῶν τῶν Βυβλίνων». ἡ δὲ Βύβλος πόλις ἐστὶν Αἰγύπτου. ἀπὸ

CWa (continuatur cum 807a): Βόβλινα δρη έκλήθησαν ἀπό τῶν δένδρων τῶν βυβλίνων τῶν ὅτων ἐν αὐτοῖς· ἀρ' ὧν τῶν δένδρων ἐλάμβανον οἱ ἄνθρωποι τὰ δέρματα αὐτῶν καὶ ἔγραφον, πρὸ τοῦ εὐρεθήναι τὰ τὸ ἔνῦν χάρτας, ἀφ' ὧν καὶ «βιβλία» τὰ νῦν γραφόμενα καλοῦμεν, ὡς ἀπό τοῦ ὀνόματος τοὐτων τῶν δένδρων.

Recentiorem aetatem prodit chartae mentio in vv. 5-6; cf. et Cgl ad 8o8. 4 δέρματα: sic CWa (δείματα in C legebat Dind.).

808 Cgl: κελαινόν φῦλον] "Ηγουν τούς Σαρακηνούς.

809a gll. in PPd: πηγαῖς] Καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς, ἤγουν εἰς τὸν Ὁ Σκανόν.

Mediceus gl: Αἰθίοψ] Ὁ Νεῖλος. Simile in Bgl: ἤγουν ὁ Νεῖλος ὑπάρχ(ων?).

> gll. in CPPdWX: 'Ο Γάγγης. Ante Γάγγ. add. P: Αἰθιοπικός.

> > [197]

[196]

811a

c

Mediceus: Καταβασμός δρος διορίζον Λιβύην και Αξγυπτον.

Cf. 807a6; eadem fere praebet et Bgl ad hunc locum. δρος διορίζων coni. Paley.

Mediceus (in altero margine): Βιβλίνων ὀρῶν] 'Απὸ τῆς γινομένης παρ' αὐτοῖς βύβλου ἔπλασεν τὰ Βίβλινα ὅρη.

c Bgl: Βυβλίνων] Σεληναίων.

De Lunae Montibus confer Ptolemaei Geographiam 3. 8. 3.

813a (813-814) οὐτός σ΄ ὁδώσει: «Οὖτος», φησίν, «ὁ καταβασμὸς ὁδηγήσει σε καὶ ἄξει εἰς τὴν γῆν τὴν Νεἰλῶττν, ῆγουν τὴν Αἰγυπτίαν, τὴν τρίγωνον», διὰ τοῦτο δὲ λέγεται «τρίγωνος» αὕτη, ὅτι ἐν Αἰγύπτις ὁ Νεῖλος ἐξερχόμενος κατὰ καιρὸν τὰ τῆς Αἰγύπτου πάντα πεδία κατήρδευεν. Εὐθα καὶ 5 ἢν ἱδεῖν ἐριν πρὸς ἀλλήλους τῶν Αἰγυπτίον φιλονεικούντον, ὡς τοῦ μὲν τὴν γῆν πλεῖον, τοῦ δὲ ὀλίγον ἢ οὐδέν τι κατήρδευσε. ταῦτ΄ ἄρα καὶ οἱ Αἰγύπτιοι, ὁρους ταῖς αὐτῶν γαῖς ἐπιθεῖναι σπουδάζοντες, σχηματογραφούντες αὐτὰς ἐνεχάρασον, τὴν μὲν τρίγωνον, ἐντέραν δὲ τετράγωνον σχηματίζοντες. ἀρ΄ ὧν καὶ τοῖς φιλοσόφοις τὰ γραμμικά σχήματα 10 ἐφερφθησαν. Α (contuil et DNcS) Waλαγα).

2 τείγωνον: omnia post hoc verbum om. Pd. 3-9 ἐν Αἰγώτος ... ἐτευρέθησαν: citationem hanc esse monet scribendi genus multo exquisitus quam quod scholiastae A tribucer possimus (e.g. ἐνθα καὶ ἢγ θἔτίν, ταῦτ' ἄρα καὶ); nota autem verbum καταρέεὐο non nisi ex hoc loco cognitum, et formam γαῖς. Εἰθαπ auctori, mihi ignoto, debemus fortasse ea quae in 84μb citantur. 4 κατήρ-βευσγ καταράεὐα P. 6 τοῦ δὲ δλίγον ἢ οδδέν τι ΒΝΝΕΡΥ SIΧΚΟΥ; τοῦ δὲ ἦττον, ἢ (τοῦ δὲ CWa) οὐκ δλίγον cet; unde τοῦ δὲ ἦττον, τοῦ δὲ οδδ' δλίγον Dind. Hoc recepissem equidem, mode si nullo codice οδδ' pro οἱ invenissem. 8 ἐτέραν δὲ plerique; τὴν δὲ CDV; ἔτροι δὲ P, fortasse recte. 9 γραμμακὰ NNcS)Wa Ya; γεσματρικὰ Βὶ; γεσμαγαιλίνα cet.

 Cgl: τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα] Τὴν Αἴγυπτον, ἢ τὴν 'Αλεξάνδρειαν.

Ya et marg. in DW: την τρίγωνον ές ηθόνα] Figura triangularis, cum inscriptionibus: Σχήμα τῆς Αἰγύπτου, D; Τοιούτον έστι τὸ σχήμα τῆς Αἰγύπτου, δεκωτόν WYa.

814 PPdQYa: «'Αποικία» ἐλέγετο παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὅταν ἐπλήθυναν οἱ ἄνθρωποι ἐν οῖᾳ δή τινι χώρᾳ, καὶ ἐξέβαλον ἀπ' αὐτῶν τινας, καὶ οἱ ἐκβληθέντες ἐν ἄλλη χώρᾳ κατώκησαν· μετὰ ταῦτα δὲ ἐκριλεῖτο ἡ χώρα ἐκείνη, ῆς ἐξῆλθον, τούτων ματούπολις.

815 Mediceus: κτίσαι] 'Αντί τοῦ οἰκῆσαι.

814-819a

Sic Mediceus; olxίσαι Dind. e «schol. rec.» nescioquo; sed ολχήσαι praebent et gll. in BPPdWY. ολχοδομήσαι Cgl.

816a Mediceus: ψελλόν] "Ασημον, ἄναρθρον.

b (816-817) DNPPdV: ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον: 'Από τούτων ὄν σοι εἶπον, εἴ τι δύσγνωστον καὶ ἀσαφές ἑστιν (ἀπό μεταφοράς τῶν ψελλιζόντων παιδίων, καὶ ἄγνωστον ποιούντων τὸλαληθέν), πάλιν ἐρώτησον, καὶ διασα-5 φηνίσω σοι τοῦτο.

Fortasse scholiastae A tribuendum, quamvis omittant BCXY.

817 Mediceus et gll. in BPPd: ἐπαναδίπλαζε] Έπανερώτα.

P add. insuper: δεύτερον ἐρώτα.

818 Mediceus gl: ἢ θέλω] "Ηπερ θέλω.

819a (819-822) CDNPPdV: εὶ μέν τι τῆδε λοιπόν: Ὁ χορὸς πρὸς τὸν Προμηθέα φησίν· «εἰ μέν τι καὶ ἔτερον μέλλεις εἰπεῖν τῆ Ἰοῖ, καὶ οὐν ἔφθης εἰπεῖν ἐπὶ τῷ παραδραμεῖν τὸν σὸν λογισμόν καὶ οῖον ἐκρυγεῖν (ἡ παρειμένον ἀντὶ 5 τοῦ, ὁ μέλλων εἰπεῖν παρῆκας διά τι παρειμπεσόν), πάλιν εἰπὲ αὐτῆ καὶ τοῦτο. εἰ δὲ πάντα εἰπας, πλήρωσον καὶ ἡμῖν τὴν χάριν ἦν σε ζητοῦμεν· μέμνησαι δὲ που τίς ἐστιν αὕτη». λέγει δὲ εἰπεῖν τίς ἐστιν ὁ μέλλων λῦσαι αὐτὸν τοῦ δεσμοῦ.

Ea est indoles huius scholii ut vix dubitari possit quin scholiastae A debeatur, quamvis omittant BXV. 3-4 $\frac{1}{6}$ π $\frac{1}{6}$ φ. $\frac{1}{2}$ κεργεγεγν elegantius haec reddunt PPd: παραδραμόν [σους σύν σόν λονισμόν, καὶ οἱον ἀποφυγόν. 5 δ μέλλων εἰπεῖν παρῆκας] μέλλον λεχθῆναι καταλεφθέν δὲ PPd. 5 παρῆκας: = Mediceum S19b. 7 σε] σου PPd.

829a-832

c

c

d

Mediceus: παρειμένον] "Ο παρῆκας.

821a Mediceus: Φιλανθρώπως αἰ 'Ωκεανίδες ἡγοῦνται χάριν ἰδίαν τοῦ ἀκοῦσαι τῆς λύσεως αὐτοῦ.

2 τοῦ Mediceus; legendum τὸ cum PPdYa (821b).

Ya et gll. in PPd: Φιλανθρώπως αἰ Ὑλεανίδες χάριν ἰδίαν ἡγοῦνται τὸ ἀκοῦσαι τὸν λύσοντα τὸν Προμηθέα.

Cf. Mediceum 821a.

b

823 (823-828) τὸ πᾶν πορείας: 'Ο Προμηθεύς φησι πρός τὸν χορὸν ὅτι «ή 'Τὸ ἄπαν τὸ πλήρωμα τῆς ἑαυτῆς πλάνης μεμάθηχεν· ἵνα δὲ γνῷ καὶ μάθη ὅτι οὐ ψευδῶς ταῦτα εἶπον αὐτῆ, φράσω καὶ διηγήσομαι καὶ ἀ ἐκακοπάθησε πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἐνταῦθα, δούς τεκμήριον ακὶ σημεῖον τῶν ἐμῶν 5 λόγων ὅτι ἀληθεῖς εἰσι τοῦτο, τὸ εἰπεῖν τὰ προγεγονότα εἰς αὐτήν. τοὺς μέν οῦν πολλούς λόγους ἐάσω· πρὸς αὐτὸ δὲ τὸ κεφάλαιον τῶν σῶν πλανημάτων πορεύσομαι». Α (contuil et D).

3 οὐ ψευδῶς] ἀψευδῶς Β, P s.l., Y.

824 Bgl P*: είδη Εἴδημι· καὶ ὁ παρατατικὸς «εἴδω» . . . . ἐὰν είδη.

Futtilis adnotationis initium et finem tantum refero.

828 P*: «Τέρμα» λέγεται ή κεφαλή καὶ τὸ ἄκρον· ἐνταῦθα δὲ τὴν κεφαλήν φησιν.

829a (829-841) ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα: «Ἐπεῖ γὰρ ἦλθες πρὸς τὴν γῆν τῶν Μολοσσῶν καὶ περὶ τὴν Δωδάνην, τὸ ὅρος τὸ αἰπίνωτον καὶ ὑψηλόν, ὅπου μαντεῖα εἰσὶ καὶ θῶκος καὶ θρόνος τοῦ Θεσπρωτοῦ Διός, καὶ ὁπου εἰσὶ τὸ σημεῖον τὸ ἄπιστον, αὶ προσαγορεύουσαι καὶ ὑφ ὅν μαντειῶν (καὶ τῶν μαντικῶν δροῶν) ἐλέχθη σοι φανερῶς καὶ οἰν αἰνγιατοδῶς ὅτι μέλλεις γενέσθαι γυνὴ τοῦ Διὸς: ἐντεῦθεν (καὶ ἀπὸ κολπον τῆς Ῥθες». λέγει δὲ τὸν ὑῦν καλούμενον Ἰόνιον πρώην γὰρ οῦτος ἐνοιμένης τὴν παραθαλασσίαν όδον ἐβαδίσας πρὸς τὸν μέγαν 10 Ῥέας κόλπος ἐλέγετο. ἀἀρ ὁῦ κλυδωνίξη ἐν πλανωμένοις δρόμοις: εἰς τὸν μετὰ τοῦτο δὲ καιρὸν (ἀντὶ τοῦ, ὅστερον) ὁ θαλάσσιος τόπος δι' οδ

ἐπεραιώθης Ἰόνιον πέλαγος ὀνομασθήσεται ἀπὸ σοῦ, μνημόνευμα τῆς σῆς πλάνης». A (om. C; contuli et D).

Lemma: δάπεδα omnes nostri excepto D (qui hoc verbum om.). 6 μαντειών hoc accentu nostri. 7 post Διός add. PPd: χλευή 8 βοῦς γευριέγη omnes nostri. Neglegenter agere videtur scholiasta cum verbo οἰστφήσασα, Prom. 836. Sin vero lectionem aliam nobis ignotam, interpretatur, corrupta illa fuit; nam multo ante bos facta erat Io Argis, Prom. 673 sqq. (cf. Francken, p. 47). παραγενομένη pro βοῦς γενομένη scripserunt edd., sed nullo, quoad sciam, codice auctore. 11 τόπος πέντος PPd. 12 Τον. πελ. όνομασθήσεται Τόνιος BNX. 12-13 ἀπό σοῦ ... πλάνης] ἀπό τοῦ μνημονούματος τῆς σῆς πορείας καὶ πλάνης PPd.

b P*Ya: Μολοσσά δάπεδα: Τὰ μαντικά· ἢ εἰς τὰ Θεσσαλικά, ἀπὸ ἔθνους τινὸς Μολοσσῶν λεγομένου.

2 similia exhibent et gll. in CPd.

Pmarg: Μολοσσά] 'Από τοῦ «μολεῖν» ἐχεῖσε τὴν «ὄσσαν» καὶ τὴν μαντείαν.

Eandem explicationem diversis verbis praebet Bgl.

830a Mediceus: τὴν αἰπόνωτόν τ'] Τὴν ὑψηλόνωτον, ἢ τὴν τραχεῖαν, παρὰ τὸ «αἶπος».

b P*: Δωδώνη ὅρος, ἐξ οὖ καὶ ἡ Δωδώνη πόλις.

gll. in BPPd: Δωδώνην] Τὴν νῦν Βόντιτζαν.

τὴν νῦν PPd; ἥγουν τὴν B. Βόντιτζαν BPd, Βόνδ- P. Si oppidum hodiernum Vônitsa dicere volunt, mire errant; hoc enim ad sinum Ambracium situm est.

CWa: Λέγουσι δὲ τὴν Ἰω πλανωμένην ἐλθεῖν καὶ πρὸς τὴν Δωδώνην, ἔνθα εἰσίν αἰ μαντευόμεναι δρύες, κάκειθεν ἀκοῦσαι παρὰ τῶν δρυῶν φανερῶς εἰπουσῶν, «αῦτη ἡ Διὸς κλεινή δὰμαφ μέλλουσα ἔσεσθαι».

Hoc loco collocant CWa; cum fine scholii sui 823 coniungit Dind. Citari videtur mythographus aliquis qui ipsius Aeschyli narrationem sequitur. 4 Prom. 834 sq.

832 Mediceus: αἱ προσήγοροι] Αἱ ἔμφωνοι.

υ supra μ scriptum (eadem manu, secundum Weckl.), ut fiat εύφωνοι.

Mediceus: ὑφ' ὧν] Τῶν δρυῶν.

833

837a

c

835a Pmarg: Τῶνδε] ᾿Απὸ τῶν μαντευμάτων ὧν ἐμαντεύθης ἀπὸ τοῦ Φοίβου καὶ ἀπὸ τῆς δρυός.

Mediceus: προσαίνει] Ύπομιμνήσκει σε.

 CV: Εἰς μνήμην σου ἔρχεται καὶ εὐφραίνει σε διὰ τὸ εἶναι ἀληθές.

d C (continuatur cum 835c): Καὶ ὑπομιμνήσκει τὰ παρὰ σοῦ πραχθέντα πρώην.

 V (continuatur cum 835c): Τῶνδε προσσαίνει: ἀρ΄
 ὧν εἴρηκα ὑπομιμνήσκει· διὰ τὶ χαίρεις γὰρ ὀνομασθεῖσα γυνὴ τοῦ Διός.

2 εἴρηκα scripsi; -ας V ut vid. 2 διὰ τὶ: sic V, corrupte. 2 χαίρεις scripsi collato 835f 2; -ει V.

P*: Εἰς μνήμην ἔρχεται καὶ εὐφραίνει σε διὰ τὸ εἴναι ἀληθῶς δάμαρτα Διός· χαίρεις γὰρ ὀνομασθεῖσα γυνὴ τοῦ Διός.

Mediceus et (partim) Υα: κόλπον 'Ρέας] Καὶ 'Απολλώνιος «Κρονίην ἄλα» τὸν 'Ιόνιόν φησι· οὕτω γὰρ ἐχαλεῖτο.

In Ya ita; και 'Απ. Κρονίαν (sic) ἄλα είπεν; sequitur tum 837°. 1 Ap. Rhod. Argonautica 4. 327.

Mediceus (in altero margine): "Ότι 'Ρέας κόλπος ό Ίδνιος πρώην ἐκαλεῖτο.

VYa et Cgl: "Ότι 'Ρέας κόλπος ἐκαλεῖτο ὁ 'Ιόνιος κόλπος.

= Mediceum 837b.

P*: 'Ότι ὁ 'Ιόνιος κόλπος πρώην κόλπος 'Ρέας ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ 'Ιόνιος ἀπὸ τῆς 'Ιοῦς.
Cf. Mediceum 82nb.
 839a
 Mediceus: "Οθεν ὁ Τόνιος κόλπος οὕτω προσηγορεύθη.

 fuxta Prom. 839-845 hace scripta.

 gll. in DPW, ad finem huius versus scripta: 'Αναχρονισμός.

842 (842-843) σημεῖά σοι τάδ' ἐστί: Ταῦτά σοί ἐστι σημεῖα καὶ ὑποδείγματα τῆς ἐμῆς διανοίας, ὅτι μαντική ἐστι καὶ προορὰ πλέον τι τοῦ γενομένου καὶ φαινομένου· ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τούτων πιστώθητι ὅτι ὅσα σοι εἶπον ὅτι μέλλεις παθεῖν ἀληθῆ εἰσί. Α.

3-4 δτι . . . εἰσί] δσα σοι εἶπον εἰς τὸ μετέπειτά σε παθεῖν ὅτι ἀληθῆ εἰσί. PPd.

843a Mediceus: τοῦ πεφασμένου] Τοῦ φανεροῦ· ἀντὶ τοῦ «καὶ τὰ κρυπτὰ εἶδεν ἡ ἐμὴ φρήν».

Ya (continuatur cum sch. 842): "ΑΛΛΩΣ· ήτοι τοῦ προδήλου, τοῦ φανεροῦ· ἀντὶ τοῦ «καὶ τὰ κρυπτὰ είδεν ἡ ἐμὴ φρήν».

2-3 = Mediceum 843a.

c GaP*Ya: Φαίνω, φανῶ, πέφαγκα, πέφαμμαι· καὶ τροπῆ Δωρικῆ τοῦ μ εἰς τὸ σ̄, πέφασμαι.

844a (844-852) τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν: Κοινὸν ποιεῖται τὸν λόγον ἐνταῦθα ὁ Προικηθεὺς πρός τε τὸν χορὸν καὶ τὴν Ἰοῦ, καὶ φησιν ὅτι «τὰ ἐπίλοιπα κοινός εἴπω ὑμῖν καὶ ταύτη (τῆ Ἰοῖ), τῆς πρώην ἀψάμενος διγγήσεως», εἶτα ἀναλαμβάνει τὰ προειρημένα καὶ οἰονεὶ ἀναγνωρισμὸν ποιεῖται τῆς

5 Αξγόπτου, και λέγει πρός την 'Τὸ ὅτι «πόλις ἐστι λεγομένη Κάνωβος ἐν αὐτῷ τῷ χείλει τοῦ Νείλου καὶ τῷ προσχώματι (οἰονεὶ τῷ ἀναχωματισμῷ) · ἐνταῦθά σε ὁ Ζεὺς πάλιν ποιήσει ἄνθρωπον, ἀρόξῷ χειρὶ ἐφαψάμενός σου · τέξεις δὲ καὶ παίδα "Επαρον ὀνομαζόμενον, ἐπώνυμον τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διός, δς κυριεύσει πάσης τῆς ῆτς ὅσην ἀρδεύει Νείλος ¹ο ὁ ποταμός (ῆγουν πάσης τῆς Αξγύπτου).» Α.

2 post ἐπθοιπα add. PPd: εἰς κοινόν, ἦγουν 4-75 = S464 5 post Κάνωβος add. PPd: εἰς τὰ ἔσχατα τῆς γθονός, ἦγουν 4-75 expert Αγύπτου, κειμένη. 6 post προσχώματι quaedam add. PPd; νίαθε 847c. 7 ἐνταϊθα ... ἀνθρωπου] ἐνταϊθα, ἦγουν ἐν τῷ Κινάθα καλικό ἐκαθα, ἤγουν ἐν τῷ Κινάθα καλικό ἐκαθας ἐκαθοματον μεταμένη (lego ex) σε ἔμερουα καὶ νοῦν ἔγουσαν PPd. 7 ἄνθρωπου: cf. Mediceum 848. 8-9 cf. Mediceum 849. 6 post βαβαλεί βάρει PPd.

PPd (post 844a) et Ya (iuxta Prom. 852): Ίστέον δὲ ὅτι ὅπερ ὁ Νεῖλος ἐν τῇ Αἰγύπτφ ποιεῖ, τοῦτο καὶ ὁ ἐν τῇ Ἰνδία ῥέων ποταμός. ἄρδει γὰρ καὶ οὕτος τὰ ἐκεῖσε πεδία, διαφέρει δέ τι τοῦ Νείλου· μετὰ δὲ τὸ 5 ἀρδεῦσαι τοῦτον τὰ ἐκεῖσε χωράφια, συνελθόντες οἱ ἐν τῇ Ἰνδία οἰκοῦντες φωνὰς εἰχαριστηρίους μετὰ κυμβάλων καὶ ἥχων ὀργάνων τούτφ τῷ ποταμῷ ἀναπέμπουσι. τέλος δὲ ποιήσαντες μέδιμνον χρυσοῦν, ἐμβάλλουσιν εἰς αὐτὸν ώσπεο ἀνάθημά τι εὐγαριστήριον.

Citari haec ex alieno auctore monent et scribendi genus et dictio (nota vocabulum χωράφιον, et εὐχαριστήριος adiective usurpatum). Cf. ad δ13a. 7 ήχων δργάνων PYA; ήχων tantum, Pd. Locus suspectus; ήχείων δργάνων (cf. LSJ s.v. ήχεῖον) bene coni. Douglas Young.

846a Mediceus: Τῆς νυκτός.

Adscriptum hoc ad finem versus; sine dubio per errorem collocatum. Fortasse pars erat scholii iam deperditi ad *Prom.* 861; cf. 861a, b.

Mediceus: ἔστιν πόλις Κάνωβος] 'Αναχρονισμός.

V: ἔστι πόλις Κάνωβος: Τὸ σχῆμα διηγηματικόν. τῆς τῶν Αἰγυπτίων χθονός, οὐχὶ πάσης.

 gll. in BC: ἔστι πόλις Κάνωβος] Οἰονεὶ ἀναγνωρισμόν ποιεῖται τῆς Αἰγόπτου.

= 84444-5.

d

847a

b

c

Mediceus: προσχώματι: Τῷ ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐτησίφ προσθήματι τοῦ χώματος, φθόνων δὲ σωμάτων.

2 σθόνων (lege -ον) δὲ σωμάτων lemma debebat esse scholii ad Prom. 859. Simile aliquid accidit in Mediceo 438a.

Mediceus: προσχώματι] Έν ύψηλῷ γάρ ἐστιν.

DNQV et (insertum in medio 844a) PPd: Προσχώματι· σημείωσαι ότι προσχώματα λέγονται οἱ ἀναχωματισμοὶ καὶ οἰονεὶ ὑπερανεστηκότες τόποι. λέγεται δὲ
πρόσχωμα κάκεῖνο ένθα καταρρέον ύδωρ ἱλύν περιττὴν
5 καὶ ψαμμόν σωρηδόν ἐπιτίθησην.

1-2 προσχώματι . . λέγονται] λέγονται δὲ καὶ προσχώματα PPd. 5 σωρηδ. ἐπιτίθ.] τίθησι σωρηδόν PPd.

 Mediceus et gll. in PPdY: ἔμφρονα] 'Ανθρωπόμορφον.

 Ad hoc add. PPd: καὶ νοῦ μετέχουσαν.

849 Mediceus gl et Bgl: ἀταρβεῖ] ᾿Αφοβοποιῷ.

850 Mediceus: γεννημάτων] "Η τῶν ἐκ Διὸς γεννηθέντωνἢ τῆς Διὸς ἐπαφήσεως.

851a Mediceus: χελαινόν] Μελάντεροι γάρ είσιν οἱ Αἰγύπτιοι.

b Cgl: Μελάντεροι γὰρ οἱ ἐν τῷ Νείλῳ Αἰθίοπες.
μελανοι C; correxi.

853a (853-856) πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ: «Πέμπτη δέ», φησί, «γέννα ἀπὸ τοῦ Ἐπάφου, πεντήκοντα παῖδας ἔχουσα, πάλιν μὴ θέλουσα παραγενήσεται εἰς τὸ "Άργος, φεύγουσα τὸν συγγενικὸν γάμον τῶν ἀνεψιῶν». πέμπτην δὲ γενεὰν λέγει ἀπὸ τοῦ Ἐπάφου τὰς πεντήκοντα τοῦ Δαναοῦ

5 θυγατέρας.

848-853a

πῶς δὲ πέμπτη γενεά ἦσαν αὖται ἀπό τοῦ Ἐπάφου, μάνθανε. πρώτη γενεὰ Ἐπαφος οὖ Λιβύη· ἦς Βῆλος οὖ Δαναός οὖ αἱ πεντήκοντα θυγατέρες, ἀς ὁ ποιητὴς πέμπτην γενεὰν ἀπὸ τοῦ Ἐπάφου ἀνόμασεν. Ιστορεῦται δὲ ἀδελφοὺς εἶναι Αἴγυπτον καὶ Δαναόν, παῖδας δὲ ᾿Αγχινόης

10 καὶ Βήλου υίοῦ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης, ἀρ' ῆς καὶ ἡ χώρα Λιβύη ἀνόμασται. δς Βῆλος τὸν μὲν ἔνα παϊδα αὐτοῦ Δαναὸν ἐν Λιβύη κατώκισε, τὸν δὲ ἔτερον, ῆγουν τὸν ΑΓγυπτον, ἐν 'Αραβίχ- ὅστις τοὺς Μελάμποδας χειρωσάμενος ἀρ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν αὐτῶν ἀνόμασεν ΑΓγυπτον, γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν ΑΓγύπτο μὲν πεντήκοντα παϊδες. Δαναῷ δὲ

15 θυγατέρες πεντήκοντα.
ἐπεὶ δὲ μέσον αὐτῶν φιλονεικία ἐγένετο, ἐκάστου τὸν τῆς ἀρχῆς ὅγκον ἐφέλκοντος πρὸς ἑαυτόν, φοβηθεὶς ὁ Δαναός μήπως ἀναιρεθήσεται ὑπὸ τῶν υίᾶν Αἰγύπτου (ἤν γὰρ χρησμὸς αὐτῷ δοθεὶς πάλαι περὶ τούτου) ναῦν κατεσκεύασε τὴν κληθεῖσαν πεντηκόντορον ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ ἄν

20 Εγέννησε θυγατέρων. ἢ τὰς οἰχείας κόρας ἐνθέμενος εἰς τὸ "Αργος ἀπήει, φυγών τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Αἴγυπτον ὅς, ὡς εἴπομεν ἄνωθεν, πεντήχοντα εἶχεν υἰούς οἶ τὰς τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας ἔζήτουν ἐπὶ τῷ συνοιχῆσαι αὐταῖς.

καὶ τὸ μὲν ἀληθὲς τῆς ἱστορίας οὕτως ἔχει· ὁ δὲ παρών ποιητής φησιν ότι 25 διὰ τοῦτο ἐλεύσεται εἰς τὸ "Αργος ἡ θηλύσπορος γέννα, ἡ πέμπτη ἀπὸ τοῦ

[204]

[205]

857b-859e

b

d

Έπάφου, ήγουν αἱ πεντήκοντα θυγατέρες τοῦ Δαναοῦ, διὰ τὸ μὴ θέλειν συνελθεῖν εἰς γάμον τοῖς ἐξαδέλφοις αὐτῶν. τέως οῦν ὕστερον, σπεισαμένων τοῦ τε Δαναοῦ καὶ τοῦ Αἰγόπτου, ἔδωκεν ὁ Δαναὸς τὰς οἰκείας θυγατέρας εἰς γάμον τοῖς υἰοῖς Αἰγόπτου : ἐπεὶ δ' ἐπτοεῖτο κατὰ τὸν 3ο χεησμὸν ὅτι ἀναιρεθήσεται ὑπὸ ἐνὸς ἐκείνων, παρήγγειλε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ ἀνελεῖν νυκτὸς τοὺς νυμφίους. καὶ αἱ μὲν ἀλλαι πᾶσαι οῦτως ἐποίησαν, μἰα δὲ θελγθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἔφοστος οὐκ ἀνεῖκε τὸν ἐαυτῆς νυμφίου, ἀλλ εἰασε ζῆν περὶ ῆς καὶ ὁ ποιγτής οὕτός φησι. Α.

4-8 cf. Mediceum 853b. 6 πέμπτη ... Επάφου] πέμπτη ήσαν PPd. 8 άς... ἀνόμασεν] άς ΑΙσχόλος πέμπτην γενεάν εἶπεν PPd. 12-14 δστις ... παίδες] γίνονται δὲ τὸ μεν ΑΙτόπτος, ός τοὺς Μελέμποδας χειρωσιάμενος ἀς ἐευτοῦ τὴν χώραν αὐτὰν ἀνόμασεν ΑΓγυπτοι ιδια πνετικοντα ἐκ πολλών γινανικῶν PPd. 18 et 30 χρησιος: de oraculo isto nusquam nisi in hoc scholio commemorato vide Garvie, p. 165. 23 αὐταῖς CPPdV; -οῖς cet. 27 τέως οὐν δοτερον CV; τόως δ' οὐν δοτερον BXY; δοτερον Ούν PPd. 29 post γάμον add. αναθιθείν XY, συνεισελθεῖν Β; cf. v. 27, ubi συνελθεῖν Omeraperater B. 29 υδιος ΑΙγόπουο Ιλίγόπου οὐος ἐν σό "Αργει ἐλθοδείν PPd. 30 δτι ... ἐνὸς ἐκείνων] μὴ ὑπὸ ἐνὸς ἐκείνων ἀναιρεθείη PPd. 33 ροτο νυμερόν αdd. PPd. δο ξ γλ δ Λυγγωός (sic). 33 καὶ... τορς ἐγσιος δε πουτής P subter lineam) ἐνταῦθά φρα PPd.

Mediceus: Αὶ Δαναοῦ θυγατέρες, πέμπτη δὲ οὕτως: Ἐπάφου Λιβύη· ἢς Βῆλος· οὕ Δαναός· οὕ αἱ ν΄ θυγατέρες.

c Mediceus gl: πεντηχοντόπαις] 'Ο Δαναός.

857a

856a ἀνεψιῶν] Τῶν ἔξαδέλφων. Glossema in A (om. V; contuli et D).

Pmarg: Σημείωσαι ότι τὸν ἐξάδελφον «ἀνεψιὸν» λέγει, τὸν δὲ ἀνεψιὸν «ἀδελφιδῆν.»

2 ἀδελφιδῆν P ut vid.; forma tantum e titulo Romanae aetatis cognita (cf. LSJ, s.v.); ἀδελφιδοῦν Dind.

 Pgl: ἐπτοημένοι] Ἡσθενηκότες· ἐκκρεμεῖς ὑπάρχοντες ἐν τῷ καιρῷ τῆς συνουσίας.

marg. in PPd: 'Ησχολημένοι περί τον έρωτα. ἢ ἡσθενηκότες τὰς φρένας ὅσον πρὸς τὸν ἔρωτα.

gll. in PPd: χίρχοι] Ίέραχες οἱ νυμφίοι, δηλονότι διὰ τὸ άρπακτικόν.

DPPdV: χίρκοι πελειῶν: Πελείας τὰς νύμφας φησίν, ήτοι τὰς τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας (ἀρροδισιακὸν γὰρ τὸ ὅρνεον τοῦτο, ἡ περιστερά): κίρκους δέ, ἤτοι ἀετούς, τοὺς νυμφίους, ἤγουν τοὺς υἰοὺς τοῦ Αἰγύπτου, διὰ τὸ 5 ἀρπακτικόν.

Cf. Mediceum 857c. Ι φησίν] om. DV. 2 ἀφροδισιακόν PPd; ἀφροδισιαστικόν DV.

 Mediceus: Πελείας τὰς νύμφας φησί (ἀφροδισιακὸν γὰρ τὸ ὅρνεον)· τοὺς δὲ νυμφίους κίρκους, διὰ τὸ ἀρπακτικόν.

d marg. in DW: λελειμμένοι] Γρ. «ἐλελιμμένοι», ἀπὸ τοῦ «λίπτω» τὸ ἐπιθυμῶ.

Prima duo verba in W valde obscura. ι ἐλελιμμ.: debebant λελιμμένοι. Cf. textum poeticum in P, ubi ι supra ει scriptum in verbo λελειμμένοι.

858 gll. in PPd: οὐ θηρασίμους] "Ήγουν τοὺς διὰ τὸν φόνον αὐτῶν οὐα ἀξίους θηρεύσεως.

859a Μediceus: φθόνον δὲ σωμάτων] Αὐτοῖς τοῖς σώμασι τιμωρηθήσονται, θεῶν νεμεσησάντων αὐτούς.

Cf. 859b, unde αὐτούς in fine corrigendum in αὐτοῖς.

DPPdVYa: φθόνον δὲ σωμάτων: 'Αλλὰ τῶν σωμάτων αὐτῶν τουτέστιν, αὐτοῖς τοῖς σώμασι τιμωρηθήσονται, θεῶν νεμεσησάντων αὐτοῖς.

Ι άλλ. τῶν σωμ. DV; τῶν δὲ σωμ. PPd; τῶν σωμ. δὲ Ya. 2-3
 = Mediceum 8 soa.

Pgl: φθόνον] "Η φόβον. καὶ τὴν ἰσχύν. φόβον P; scribendum φόνον; cf. 859d.

Pdgl: Φθόνον] Την Ισχύν. γρ. φόνον.

PPd: ἔξει δὲ θεός: Ύπὲρ τῶν σωμάτων τῶν θυγατέρων, φειδώ καὶ ἔλεον. ἢ μέμψιν κατὰ τῶν ἀρσένων.

Lemma: 82: sic PPd.

[206]

[207]

866b-877a

Pgl: ἔξει θεός] Φέρει, ἐπάξει ἡ εἰμαρμένη.

PglYa: θεός] "Η δ "Αρης, ή ή "Ηρα· ή 'Αφροδίτη η δ "Ερως. η καὶ "ΑΛΛΩΣ · φθόνον δὲ ἔξει σωμάτων δ θεός, ήτοι δ "Αρης, άντὶ τοῦ φθονήσει τοῖς τῶν νυμφίων σώμασι.

Deos varios nominant etiam brevia glossemata in B (Cupidinem), C (Venerem vel Iunonem), Pd (Cupidinem vel Venerem vel Iunonem), Y (Iunonem).

gll. in PPd: Πελασγία] 'Η Λάρισσα.

860a

861a

863

864

866a

«Pelasgiam» pro Argo dictam esse accipiunt gll. varia in BPd (alterum) XY; pro Hellade Cgl.

gll. in BCDPWY: δέξεται] Τὰ σώματα αὐτῶν. b

> Mediceus et P (bis: et in scholiis et in margine) PdVXc: νυκτιφρουρήτω: Τῷ νυκτὸς ἐπιτηρήσαντι· νυχτός γάρ αὐτούς είλον.

Lemma om. Mediceus. 3 αὐτ. εῖλ. Mediceus; ἀνεῖλον αὐτούς cet.

Cgl: Νυκτός γὰρ ἐπιτηρήσαντες αὐτούς ἀνείλον. b Cf. Mediceum 861a.

> gll. in DPPdW: σφαγαῖσι] Τοῖς τόποις τοῦ σώματος έν αζς καίριαι καὶ θανάσιμοι πληγαὶ γίνονται.

> > DPPdVXc: τοιάδ' ἐπ' ἐγθρούς: 'Η 'Αφροδίτη έπιστάτις των άφροδισίων έστίν αυτη γάρ γάμων έφορος, ήδείας τὰς συνουσίας ποιούσα. νῦν δὲ λέγει ό Προμηθεύς ότι «αἰτία θανάτου γένοιτο 'Αφροδίτη 5 τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς (ἤγουν τοῖς τοῦ Αἰγύπτου υίοῖς)». έχθρούς δὲ καλεῖ αὐτοῦ τούτους, ὡς καταγομένους ἀπὸ τοῦ Διός. εἴποι δ' ἄν τις τοῦτο λεγθῆναι καὶ διὰ τὸν Δία· οὖτος γὰρ ἐλύπει τότε τὸν Προμηθέα.

3 νῦν δὲ] νῦν οὖν PPd. 7-8 εἴποι . . . Προμ. soli habent PPd.

gll. in BDPPdY: σύνευνον] Τὸν Λυγγέα. Λυγγέα: sic omnes.

Pgl: ἀπαμβλυθήσεται] Χαυνωθῆ, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ σιδήρου.

άπαμβλυθ.: sic P in textu poetico (cf. var. lect. apud Dawe, p. 236).

Pgl (alterum): Γρ. ἀπαμβληθήσεται, ήγουν ἐκκοπήc σεται τοῦ φόνου.

gll. in PPd: Καὶ ἀσθενής μείνη ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. d

Mediceus et gll. in BDPPdY (in hoc ad 866): 869 βασιλικόν γένος] "Αβαντα.

Sic Mediceus; τὸν "Αβ. vel ἥγουν τὸν "Αβ. cet.

PgIYa: σπορᾶς κ.τ.λ.] 'Απὸ τῶν ἐγγόνων τοῦ ''Αβαντος 871 μέλλει γενήσεσθαι ὁ Ἡρακλῆς.

872 κλεινός] 'Ο 'Ηρακλης. Glossema in A (om. V; habent DW).

gll. in BC: Τιτανίς] 'Η μία τῶν Τιτάνων. 874a

Pgl: Τιτᾶνες ἐκαλοῦντο οἱ ἀπὸ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γης γεννηθέντες.

Mediceus et Sj: "Όπως δὲ ἔχω τύχης καὶ δι' ἡν 875a αἰτίαν λυθήσομαι, πολλοῦ λόγου ἄν εἴη τοῦτο.

Qui hoc scholium composuit fortasse ante oculos habebat $\delta\pi\omega\varsigma$ δ' ἔχω, πῆ ταῦτα δὴ κ.τ.λ.; quam lectionem Triclinius (Smyth I, p. 68) invenisse se autumat «ἐν τοῖς ἀρίστοις τῶν ἀντιγράφων».

b (875-876) DPPdVXc: ὅπως δὲ χώπη: "Όπως δὲ λυθήσομαι καὶ πῶς καὶ δι' ἢν αἰτίαν μακροῦ καὶ πολλοῦ λόγου έστιν είπεῖν.

Cf. Mediceum 875a.

Mediceus et gll. in BCDPPdW: ἐλελελελεῦ] 877a Θρηνώδες ἐπίφθεγμα.

Inverso ordine habet C; θρηνητικόν pro θρηνώδες PPd.

[200]

SCHOLIN III

b

C

d

b

c

gll. in PPdW: Τοῦτο λόγος θρηνητικός λ λέγει $\delta \hat{\epsilon}$ αὐτόν τις στενοχωρούμενος καὶ ἐπικαλῶν τινὰ $\hat{\epsilon}\lambda \theta_{\epsilon \tilde{t} V}$ εἰς έλεον.

878a Mediceus et gll. in BCW: σφάκελος] Σπασμός τοῦ έγκεφάλου.

PPd et Wmarg: σφάχελος: Ίστέον ὅτι ὁ ἐγκέφαλος ἀεικίνητός ἐστιν· ὅταν δὲ εἰς αὐτὸν γένηται πλείων θόρυβος ἢ κτύπος, τότε πάσχει σπασμόν· καὶ ἐξ αὐτοῦ λέγεται καὶ ὁ σφάχελος, οἰονεὶ «σπάχελός» τις διώ, ἀπὸ τοῦ «σπά».

P*: «Τῷ σφακέλῳ τῶν γραμμάτων ἢνώχλησα», ἤγουν ἐπιστημόνως είδον, ἢρεύνησα.

Citatio satis manca e lexico quodam videtur esse sumpta.

P*SjXY: Σφάκελος νόσος καὶ σφακελίζω καὶ σφακελίζω καὶ σφακελισμὸς ἡ παραπληξία καὶ ἡ σῆψις τῶν μυελῶν. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός. λέγεται δὲ σφάκελος καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. λέγεται 5 δὲ καὶ ὁ σφυγμός, καὶ ὁ παλμός, σφάκελον δ' ἔνιοι τὴν σῆψι λέγουσι τῶν ὀστέων, καὶ σφακελίσαι τὸ κατασπῆγαι καὶ ἀπονεκρωθῆναι. φάκελος δὲ ἡ συλλογὴ τῶν ξύλων.

Eadem fere leguntur in 1045b1-8, 1-6 σφάκελος... δστέων: fere = Souda s.v. σφακελισμός, ad init. 2 παραπληξία παραπληγία P. 2 μυελῶν] μελῶν Υ. 3 γίνεται... σπαρμός Om. P. 5 σφνιμός Dind.; σφιγμός nostri. 7 φάκελος Dind.; σφάκελος nostri. Post v. 8 Sj add. 1045b 8-11; vide ad eum locum.

[D: φρενοβλαβεῖς (sic). Fortasse huc spectat scholium codicis D 881d, ubi vide adn.]

879a Mediceus: ἄρδις] Ἡ ἀχμὴ τοῦ πάθους.

P*: "Αρδις τὸ ξίφος, τὸ «ἄρας» καὶ βλάβας «διδοῦν». Eandem etymologiam profert Dgl.

gll. in PPd: ἄρδις] Ξίφος. βέλος. ἡ ἀκμὴ τοῦ πάθους. ὁρμή.

1 ή . . . πάθους: = Mediceum 879a. βέλος et όρμή om Pd.

880a Mediceus: ἄπυρος] Ἡ πολύπυρος, διὰ τὸ σφοδρὸν πάθος. ἤ, πῦρ μὴ ἔχουσα.

ι ή πολύπ. Mediceus; ή πολύπ. coni. Vitelli.

CDPPdV et Wgl: ἄπυρος: Πολύπυρος, διὰ τὸ σφοδρὸν τοῦ πάθους καὶ πολύ· ἢ ἄπυρος, ἡ δίκην πυρὸς ἐμπιμπρῶσα καὶ κατακαίουσα, πῦρ δὲ μὴ ἔχουσα.

Cf. Mediceum 88oa.

880a-881d

C

b

gll. in DPPdW: ἄπυρος] Οὐ χαλκευθεῖσα πυρί.

Similia sed corrupta (ὁ διὰ πυρὸς χαλχευθείς) et Bgl.

881a Mediceus: χαρδία (sic) δὲ φόβφ] 'Αντί τοῦ, παράφρων γίνεται ὑπὸ τοῦ φόβου.

2 γίνεται] -ομαι bene coni. Weckl.; cf. lectionem codicum PPdYa in 881b2.

CDPPdVYa: καρδία δὲ φόβφ: 'Αντὶ τοῦ, παράφρων γίνεται ἀπὸ τοῦ φόβου. ἡ καρδία μου διαπαντὸς ἐκ τοῦ φόβου λακτίζει, σφύζει, καὶ πάλλεται καὶ λακτίζει τὴν φρένα μου· περὶ γὰρ τὴν καρδίαν αὶ φρένες εἰσί. τινὲς δὲ τὸ (λακτίζειν φρένας) φασὶν ἀντὶ τοῦ παραφρονεῖν ὑπὸ τοῦ πάθους.

Lemma: καρδία omnes. δὲ om. CPd. 1-2 = Mediceum 881a. 2 γίνεται] -ομαι PPdYa.

PPdYa (in his continuatur cum 881b): Φρὴν δέ ἐστιν
ύμήν τις διήκων ἀπὸ τοῦ φάρυγγος μέχρι τοῦν ὑπογαστρίων μερῶν· διερχόμενος οῦν ἐνθεν κἀκεῖθεν,
ὅσπερ τι ζῶσμα γίνεται, ὁ καὶ διάρραγμα καλεῖται.
ἔστι δὲ μέσον τοῦν ἀναπνευστικῶν καὶ τῶν θεραπευτικῶν
ἀναπνευστικὰ δὲ εἰσι πνεύμων, καρδία: θεραπευτικὰ δὲ
σπλῆν, ἤπαρ, μέχρις ἀν οῦν σῷζῆται ὁ ὑμὴν οῦτος,
ὑγιαίνει τὸ ζῷον· ὅταν δὲ πάθη κοπήν, τότ πραφοροκέ,
καὶ συμβαίνει ἡ φρενῖτις νόσος, ἔζ αὐτοῦ καὶ «μετάτο φρενω» τὰ τῆς ράχεως ὅπισθεν λέγονται.

Φρήν ἐστί τις ὑμὴν διήκων ἀπὸ τοῦ ἀνθερεῶνος
 μέχρι καὶ τοῦ ζωστῆρος· ἐνταῦθα δὲ περικυκλεῖ μέχρι

[210]

[211]

885a-887b

C

των μεταφρένων, διαιρούμενος ό ύμην είς δύο, διαχωρίζων τά τε άναπνευστικά και τά θρεπτικά. ἐπάν δὲ 5 παρασπασθη τι και μεταπέση, ούτος τότε λέγεται ὁ ἄνθροπος αφρενοβλαβής».

In D collocatur hoc scholium post Prom. 833-886, ante scholium 853a. Fortasse referri volebat librarius ad Prom. 878, ubi φρενοβλα-βεῖς in textu poetico perperam scripsit pro φρενοπληγεῖς.

gll. in PPdW: τροχοδινεῖται] Δίκην τροχοῦ συστρέφεται.

συστρέφ. P; στρέφ. Pd; δινεῖται W.

882

883a

b

C

884a

b

Mediceus: Οὐκ εἰμὶ ἐν τῷ καθεστῶτι.

Adscriptum est ad Prom. 882; huc transposui, secutus et Paleii coniecturam et Wgl (883c, adn.).

Mediceus et gll. in PPdWY: δρόμου: Τῆς δρθῆς ὁδοῦ. Lemma solus habet Mediceus.

gll. in DPPdW: δρόμου] Τοῦ καθήκοντος.

Post hoc add. Wgl: οὐχ εἰμὶ ἐν τῷ χαθεστηχότι (cf. Mediceum 883a). Similia hic habent Bgl (τῆς χαταστάσεως) et Cgl (τοῦ χαθεστηχότος, τοῦ προσήχοντος).

Mediceus: γλώσσης ἀχρατής] 'Υπὸ τῆς μανίας μὴ κατέχουσα τῆς γλώττης, ἀλλὰ παίουσα.

1 μανίας ex μανής correctum in Mediceo. 2 κατεχ. τῆς γλωττ. Mediceus. Verbum κατέχω cum genetivo haud raro ponitur inde ab Aristotele (LS] s.v., I. 2); cuius rei ignarus, ut videtur, accusativum substituit auctor scholii 884b. 2 παίουσα suspectum; παραπαίουσα scripsit auctor scholii 884b; πταίουσα coni. Bothe et Paley.

DPPdV: γλώσσης άκρατής: "Ήτοι ύπὸ τῆς μανίας μὴ κατέχουσα τὴν γλῶτταν καὶ κυριεύουσα ταύτης, ἀλλὰ παραπαίουσα, λάλος εἰμί.

Cf. Mediceum 884a, cum adn. 2 καὶ κυρ. ταῦτ.: sic P; om. D; ταῦτης tantum om. Pd; V hoc loco legi nequit.

885a (885-886) Mediceus: Τεταραγμένοι δὲ λόγοι ὡς ἔτυχε προσπταί-

ουσι τῷ τῶν κακῶν κλύδωνι· τουτέστιν, ὑπὸ ὀδύνης πολλὰ λαλῶ.

1-2 προσπταίουσι Mediceus; idem πταίουσ' in textu poetico (ubi παίουσ' codd. plerique).

b (885-886) DPPdV: θολεροὶ δέ: Λόγοι δὲ θολεροί, καὶ ὑβριστικοὶ καὶ λυπηροὶ καὶ μάρανσιν ἐμποιοῦντες τῷ ἀκούοντι καὶ τῆξιν σαρκός, παίουσι, καὶ ὁρμῶσι καὶ μετὰ ῥύμης ἐκπέμπονται, πρὸς κύμασι τῆς ἐμῆς ἄτης (ἤτοι τῷ 5 κλύδωνι καὶ τῆ τρικυμία τῶν ἐμῶν κακῶν).

4-5 τῷ . . . κακῶν: cf. Mediceum 885a, med.

PPd: παίουσ'] Παίουσι τὸν ἀέρα, ἢ ἐχρίπτονται.

887a (887-893) ή σοφὸς ή σοφὸς ήν: 'Ο χορός φησι τοῦτο· «ἔντως σοφὸς ήν ὅστις πρῶτος ἐν διανοία ἐβάστασε καὶ ἐν γλώσση διεμιθολόγησε, καὶ εἶπεν, ὅτι καταπολύ κάλλιστόν ἐστι τὸ τινὰ γυναϊκα συνελθεῖν νυμρίφ ὁμοίφ αὐτῆ (ήγουν, ἐὰν ἡ πένησσα καὶ εὐτελής, ἵνα συνέλθη ἀνδρὶ ὁμοίφ), 5 ἡ καὶ τὸ ἔκαστον ἀνδρα συνελθεῖν γυναικὶ όμοία ἐκείνφ κατὰ τὸν βίον καὶ τὴν διαγωγήν», τοῦτο δὲ λέγει ὁ χορὸς διὰ τὴν Ἰώ, ἰδὼν αὐτὴν πάσχουσαν μυρία κακὰ διὰ τὸ σχεῖν ἐραστὴν τὸν πρώτιστον τῶν θεῶν Δία, ἄνθρωπον

οδσαν φθαρτήν. «χαλὸν οὖν», φησίν, «ἕχαστον τῶν ἀνθρώπων χηδεῦσαι χαθ' ἐαυτὸν (ἤτοι ὁμοίως ἑαυτῷ), καὶ κατὰ τὴν αὐτοῦ εὐτέλειαν εἰς το γάμον συνελθεῖν· καὶ μήτε τὸν ὅντα χερνήταν (ἤτοι ταπεινόν καὶ ἄσημον καὶ τῶν κάτω) ἐπιθυμῆσαι γάμων τῶν θρυπτομένων καὶ τρυφώντων τῷ πλούτφ, μήτε μεγαλαυγούντων τῷ γένει». A (contuli et D).

1-2 δντως σοφός ήν soli habent CD et (?) V. 4 καὶ εὐτελής ... δριοίω] πέντητι, εἰ δὲ πλουσία, πλουσίω PPd. 5-6 κατά ... διαγωγήν) κατά τὸ γένος καὶ κατά τὸν πλοῦτον PPd. 8 σβαρτήν: Ginis scholi in D. 10-12 καὶ μήτε ... τῷ γένει] longe diversa praebent PPd; vide 887c. 11 τρυφώντων: cf. Mediceum 801. 12 post τῷ γένει add. CV: ἤτοι εὐγτεῶν. Sequitur in BXY sch. 893a, nullo intervallo. In CDV sequitur 887b.

b (887-890) CDPSjVXc: "ΑΛΛΩΣ· τὸν Πιτταχὸν λέγει ὁν ποτε τις βιαζόμενος ὑπὸ δύο γυναικῶν, τῆς μὲν μιᾶς οὐσης πλουσίας καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ γένους ἀξίας, τῆς δ' ἐτέρας πενεστέρας καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀξίας, καὶ ἀπορῶν τοἱας ἄν κληθείη ἀνήρ, ἡρώτησε ποία χρήσεται γυναικί, τοῦ δὲ εἰπόντος «μέτιθι πρὸς τοὺς παῖδας τοὺς πλησίον ἡμῶν τοὺς βέμβικας παίζοντας (δ ἐστι τὰς στρόμβας),

888d-894a

891

καὶ ἀπ' αὐτῶν μαθήση ποία ἄν χρήσαιο γυναικί», [xzi] ἀπελθών ἐκεῖνος ἡκροάσατο τῶν παίδων λεγόντων πρὸς το τὴν οἰκείαν στρόμβαν, «τὴν καθ' ἐαυτὸν ἔλαυνε» · καὶ αἰσθόμενος τοῦ λόγου τῶν παίδων τὴν μὲν πλουσιωτέραν ἀφῆκε, τῆ δὲ πενεστέρα ἐχρήσατο γυναικί, τῆ καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ἄξία.

τούτο οὖν ὁ χορὸς ἐνθυμούμενος λέγει ὅτι σοφὸς ἦν 15 ἐκεῖνος ὁ εἰπὰν τὸ ἐπὶ μακρῷ χρόνῳ καὶ ἀριστεύειν καὶ ἐὐημερεῖν αὐτούς, τοὺς τοῖς ἀξίοις τοῦ γένους αὐτὰν ἐπιγαμβρεύοντας. ἐὰν γὰρ καὶ ἡ Ἰὰ συνεμίγη τινὶ ἀνδρὶ ἀξίῳ ὅντι τοῦ γένους αὐτῆς, καὶ πόρρω ἦν τῆς μίζεως τοῦ Διός, οὐκ ὰν νῦν ἐπλανᾶτο.

1-13 inveniuntur haec etiam in cod. T (Smyth [1], p. 69). Eadem fabula diversis verbis narratur apud Diogenem Laertium (1. 79-80), citato Callimachi Epigr. I: et rursus in scholio inedito codicis Ea ad hunc locum, quod paraphrasis versuum Callimacheorum esse ι άλλως CDV; lemma ή σοφός ή σοφός ήν habet P, qui hoc scholium anteponit scholio 887a. 3 καί ... άξίας plerique; fortasse secludenda (cf. v. 4); ὑπὲο αὐτόν, tantum, Sj. 7 τὰς στρόμβας CVXc; τὰς στρόμβους (sic) DP; οἱ στρόμβοι Sj. 8 κὐτῶν CSjXc; -οῦ DP; V legi nequit. 8 xall om. Si, recte. 9-10 πρός . . . στρόμβαν(sic)] πρός άλλήλους Sj. ΙΙ τῶν παίδων Χς: τοῦ παιδός CDPV; om. Sj, fortasse recte. 15-17 qui haec scripsit fortasse ὁ κηδεύσας pro τὸ κηδεύσαι legit in Prom. 890. 16 αὐτούς omnes (om. Dind.). 17 ἐὰν omnes. 18 ἀξίω PSj; καὶ ἀξίω cet.

PPd haec substituunt pro 887a 10-12 καὶ μήτε ... τῷ γένει: — καὶ μήτε γάμων τῶν θρυπτομένων καὶ τρυφώντων τῷ πλούτω ἐπιθυμῆσαι τὸν ὅντα χερνήτην (ἤγουν τὸν ταπεινὸν καὶ εὐτελῆ καὶ ἀσημον καὶ τῶν 5 κάτω), μήτε τῶν μεγαλαυχούντων τῷ γένει (ἤτοι τῶν εὐγενῶν). ἢν γὰρ καὶ ἡ Ἰνὰ πόρρω τῆς μίξεως ἤν τοῦ Διός, οὐκ ἄν νῦν τοσαῦτα δεινὰ ἐπασχεν.

6 εὐγενῶν: cf. var. lect. codicum CV in 887a12. 6-7 cf. 887b

888a

c

gll. in BPPd: δς πρῶτος] "Ήγουν ὁ Πιτταχός.

Bgl: δς πρῶτος] 'Αναχρονισμός.

Mediceus: ἐβάστασε] Έδοχίμασεν· «ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ίδε πάντη». Od. 21, 405. d gll. in P et (partim) Pd: Ένεκυμόνησεν άντὶ τοῦ «εἴπεν» ἐνόησεν άντὶ τοῦ «διέγνω».

890a Mediceus: ώς τὸ κηδεῦσαι] Καὶ Πίνδαρος «χρή δὲ καθ΄ ἐαυτὸν παντὸς ὁρᾶν μέτρον εὐναὶ δὲ παράτροποι- ἐς κακότητά τε ἀθρόαν ἔβαλον.»

Sic scripsit et interpunxit Mediceus. In libris Pindaricis plerisque (*Pyth.* 2. 34 sq.) αύτον legitur pro ἐαυτόν, αλελ inseritur ante παντός, τε post κακότατα (sic) omittitur.

Mediceus (in altero margine) καθ' έαυτὸν] Κατὰ τὰ ἴδια μέτρα.

Mediceus gl et Bgl: διαθρυπτομένων] 'Εντρυφώντων. Similia exhibent gll. in DPPdW (τρυφώντων) et C (διατρυφώντων).

893α χερνήταν: Εὐτελῆ: ἔστι δὲ τροπικὸν ἀπό τῶν ἀπόρων γυναικῶν, αίπερ οἰκείαις μογοῦσαι χεροί καὶ νήθουσαι ἔρια ἢ λίνον, ἐαυταῖς ἐκ τούτων κομίζονται τροφήν. Α.

Hoc loco in re consentiunt omnes nostri, in verbis valde inter se dissentiunt. Recensionem PPd secutus sum paullo planiorem ceteris. I continuant cum 887a BXY, his verbis: τὸ δὲ χερνήταν τροπιχόν ἐστι χ.τ.λ. 2 ἔρια ἢ soli habent PPd. 3 post τροφήν quaedam add. V; vide 893b.

b V (continuatur cum 893a): "ΑΛΛΩΣ· χυρίως δὲ ἐπὶ γυναικὶ ἡ νήθουσα ταῖς χεροὶ τὰ πρὸς τροφὴν χομίζεται.

 P*: Τὸν εὐτελῆ καὶ διὰ τῶν χειρῶν νήθοντα, ὅ ἐστιν ἐργαζόμενον.

d Pgl: Ταπεινόν καὶ εὐτελῆ καὶ ἄσημον, πτωχόν, χειροτέχνην.

894a (894-900, 902-903) μήποτ' ὁ Μοῖραι: 'Ο χορός φησι, βλέπων τὴν 'Τὰ κακῶς πάσχουσαν διὰ τὸ ἐρασθῆναι αὐτῆς τὸν Δία τειθε, ὁ Μοῖραι, μὴ ἴδοιτέ με ποτὲ ὑπάρχουσαν εὐνάτειραν, καὶ σύγκοιτον, τοῦ Διός (Ϋτοι μὴ ἔρασθείη μου ὁ Ζεύς ποτε) τηδὲ πλασθείην, καὶ προσπελάσω (ϔτοι τινὶ οὐρανίωνι θεῷ 5 καὶ ποσεπράσει.

5 καὶ προσεγγίσω, ἔν τινι γαμέτη τῶν ἐξ οὐρανοῦ (ἤτοι τινὶ οὐρανίωνι θεῷ ἔχοντι γυναῖκα: τοῦτο γάρ ἐστι τὸ «γαμέτη»). ἤ, μηδὲ δι' ἔχθρας γενοίμην τινὶ ὁμευνέτιδι τινὸς τῶν οὐρανίων. φοβοῦμαι γάρ βλέπουσα τὴν τῆς

Ἰοῦς παρθενίαν τὴν ἀστεργάνορα (ῆν οὐ στέργει ὁ ἀνὴρ αὐτῆς γενόμενος:
§, τὴν ὑπὸ ἀρσένοιν λίαν στεργομένην) τῷ γάμω τῷ τοῦ Διὸς δαπτομένην
10 καὶ δακνομένην, ἐν ἀλητείαις καὶ πλάναις πόνων δυσπλάγχνοις "Πρας
(ῆτοι ἀφορήτοις, ἀς οὐτις ὑπενεγκεῖν ἐν τοῖς ἐαυτοῦ σπλάγχνοις ὑποίσειε). μηδὲ ὁ ἔρως τῶν κρειττόνων θεῶν ἐπίδοι με». ἐΓκα παρακατιών,
ἐφερμηνεύων τὸ ἀξρως», φησίν δτι «τὸ ὅμμα φημὶ θεῶν ἄφυκτον, οῦ καὶ
παλλά μηχανησαμένη οὐκ ἐκφεύξομαι». A (contuli et D).

Lemma: μήποτ' semel omnes nostri (μηδέποτ' Y). Verba τὸ δὲ 4 πλασθείην omnes nostri hic et in textu praefigunt BX. poetico (Prom. 897), exceptis fortasse V et certe W, qui πλαθείην 6 μηδέ] μη ΒΧΥ. 7 όμευνέτιδι ΒCP (-δι in textu poetico. supra lineam) XY; διμευνέτι (sic) DPdV. 7 ούρανίων] ούρανιώνων CV. Totus locus 6-7 μηδέ...ουρανίων hoc significare videtur: «utinam ne cui uxori cuiusquam caelestium odio sim», πλασθείην fortasse pro «in bello appropinquem» accepto, γαμέτα autem pro γαμετη. Quae licet absurde dicta sint, iniuria mutaverunt edd. (δυσυνέτη των των ούρανίων). 8-9 = Mediceum 898a. δυσπλάγχνοις "Ηρας CDV; της 'Ηρ. δυσπλ. PPd; δυσπλάγχνων "Ηρας BXY. 11-12 ὑποίσειε plerique et PYP; δυνήσεται P¹Pd. μηδέ . . . ἐπίδοι με: cf. Mediceum 902b. 13-14 οδ . . . ἐκφεύξομαι ΒΧΥ; όπερ ούκ έκφεύξομαι καίπερ μηχανησαμένη πολλά Ρ; καὶ πολλά μηχανησαμένη ούκ έκ σκορπίσεως (?) φεύξομαι DV; locum om. CPd.

Pgl: *Η «Μοϊραι λεχέων» ἀντὶ τοῦ ἔφοροι συνουσιῶν: $\hbar$ «εὐνάτειραν τῶν λεχέων τοῦ Δ ιός».

Mediceus: ἀστεργάνορα] "Ην οὐ στέργει ὁ γενόμενος αὐτῆς ἀνήρ: ἢ τὴν ὑπὸ ἀρσένων στεργομένην.

b

898a

899a

2 post ἡ litterae erasae circiter duo; fortasse τὴν (Weckl.).
2 post ὑρσένων videtur supplendum esse λίαν ex 894a9 (ita iam Heimsoeth). μὴ supplebat Paley. Cf. 898b.

DXc (continuatur cum 894a): "ΑΛΛΩΣ· ἢν οὐ στέργει ὁ γενόμενος αὐτῆς ἀνήρ· ἢ τὴν ὑπὸ ἀρσένων στεργομένην· ἢ τὴν μὴ στέργουσαν καὶ ἀγαπῶσαν τοὺς ἄνδρας.

1-3 = Mediceum 898a, ubi vide adn., et 894a8-9. I $\tilde{\omega}\lambda\omega\zeta$ solus habet D. 3 $\mu\dot{\eta}$ solus habet Xc.

Mediceus: γάμφ δαπτομέναν] "Αμα τῷ γάμφ. λείπει γὰρ τὸ «ἄμα».

gll. ad γάμφ δαπτομέναν] Κινδυνεύουσαν Β; Μερι-

ζομένην C; Γρ. δαπανομέναν (sic), δαμαζομέναν P; Δαμαζομέναν V.

In textu poetico δαπτομέναν scribunt omnes nostri praeter Pd (δαπανωμέναν).

901 Mediceus: όμαλὸς] Ίσος.

902a Pgl: οὐ δέδια] Καὶ φοβοῦμαι τοῦτο ὅτε οὐδὲ μέλλω ποτὲ ποιῆσαι τοῦτο <τὸ> ἔθος παλαιῶν σορῶν.

Contuli et Pa. 2 7ò supplevi.

b Mediceus: μηδέ κρεισσόνων] Μηδέ ἐπίδοι με ὁ ἔρως κρεισσόνων θεῶν, ὅς ἐστιν ἄφυκτον ὅμμα.

C Xmarg: Είθε μὴ δὲ προσβλέψκαι» με διμια ἄφυντον καὶ ἔρως κρειττόνων θεῶν.

904a Mediceus: ἀπόλεμος] Ὁ πρὸς κρείσσονας πόλεμος ἀκαταμάχητος.

= 904f, fin. Verbum ἀκαταμάχητος praebent et gll. in CPPdWX.

b ἄπορα πόριμος: Οἶον, οὖτος ὁ πόλεμος ὁ ἐρωτιχὸς πόριμός ἐστι (καὶ πόρον διδούς) καὶ εἰς τὰ ἄπορα, καὶ οἶον εἰπεῖν καὶ τοῖς ἀδυκάτοις ἐπιχειρῶν, «ψαύουσι γὰρ καὶ τῶν ἀψαύστων οἶς λίχνοι οἱ ὀρθαλμοί».
A (contuli et DNc).

3 citatio videtur esse, fortasse proverbii. Pro ἀψαύστων ... ὀφθαλμοί scribit Nc: σωρρονικωτάτων οἱ λίχνοι ὀφθαλμοί. In fine add. quaedam CDPPd; vide 904d.

Mediceus: ἄπορα πόριμος] Πόριμος αὐτοῖς.

An debuit αὐταῖς, sc. ταῖς 'Ωκεανίσιν?

C

CDPPd (in his continuatur cum 904b): 'ΑΛΛΩΣλοχυρός είς τὸ ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους ἀπόρους καὶ μὴ δυναμένους μηχανήν τινα εὐρῆσαι τοῦ ἀπαλλαγῆναι τοῦ κακοῦ, ἦγουν τῆς ἐρωτοληψίας.

3 μηχ. τιν. εύρησαι] εύρεῖν τινα μηχανήν PPd. 3-4 τοῦ (xal D) . . . έρωτολ.] εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ τῆς ἐρωτοληψίας κακοῦ PPd.

907-919

D (post 904f) et PPd (in his continuatur cum 904d): "ΑΛΛΩΣ· πολυπόλεμος οὖτός ἐστιν ὁ ἔρως καὶ πόριμος ἀπόρων, τουτέστι χαλεπῶν καὶ μεγάλων κακῶν, ἐν οἶς οὖκ ἔστι πόρον εὐρεῖν.

3-4 èv olç . . . εύρεῖν om. D.

f D (post 904d) et P (in hoc continuatur cum 904c): "ΑΛΛΩΣ- ἄπορος πρὸς ἀπορίαν, ὅ ἐστι πολλὴν ἔχων ἀπορίαν, ὅτι ὁ πρὸς κρείσσονας πόλεμος ἀκαταμάχητος.

1 άλλως solus habet D. 1 άπορος: sic nostri. 3 δ πρός.... άκαταμ.: = Mediceum 904a.

g Bgl: ἄπορα... (905) γενοίμαν] 'Ως ἐπὶ τοῦ θεοῦ ἔφη τις σοφὸς ὡς οὐ νοοῦμεν ἄλλο τι εἰ μὴ μόνον ἀκαταληψίαν καὶ ἀπειρίαν.

Protagorae fortasse doctrinae reminiscitur (cf. Diels-Kranz 80 Protagoras B4), quamvis philosophi illius verbis non utatur; ἀχαταληψία enim vel Scepticum vel Stoicum sapit.

907 (907-925) ή μήν έτι Ζεύς: "Όπερ προείρηκεν ὁ Προμηθεὺς ἐν οῖς ἔλεγεν ότι ὁ Ζεὺς ἐκβληθήσεται τῆς βασιλείας εἰς γάμον συνελθών τῆ Θέτιδι, τοῦτο καὶ ἐνταῦθα πάλιν φησί. λέγει οῦν ότι ὅντοιο δὴ ὁ Ζεύς, καίπερ αὐθάλης καὶ ἐππριένος ῶν καὶ ὑπέρογκος, ἔσται ταπεινός ἐτοιμάζεται 5 γὰρ γάμον γαμεῖν ὁς αὐτὸν τῆς βασιλείας ῥίψει: καὶ τότε πληρωθήσεται

γαρ γαμού γαμευ ος αύτου τῆς βασιλείας δίψει: καὶ τότε πληροθήσεται ή τοῦ Κρόνου κατάρα, ἢν εἶπευ ἐπ' αὐτῷ τῷ Διὶ ἐκπίπτων τῶν μακροχρονίων καὶ παλαιῶν θρόνων τῆς βασιλείας. ἀποτροπὴν δέ, καὶ ἐκφυγὴν καὶ φόλαξιν, τῶν ἀπὸ τοῦ εἰρημένου γάμου κακοπαθειῶν μελλουσῶν ἐπελθεῖν αὐτῷ οὐδεἰς τῶν θεῶν ἰσχύσει ἀποδεῖξαι χωρὶς ἐμοῦ· ἐγὼ ταῦτα γινώσκω.

10 καὶ ποίφ τρόπφ γενήσεται. πρός ταῦτα νῦν καθήσθω ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ τῆς γῆς ὑπεραιρομένοις τόποις (ῆγουν ἐν τῷ ὑψηλῷ 'Ολύμπφ) πιστὸς καὶ θαρρών (ἢ «πυστός», ἤγουν περίπυστος καὶ διάδηλος καὶ ἔντιμος ἐν βρονταῖς, ἤγουν διὰ τὸ ποιεῖν βροντάς μεγαλυνόμενος) καὶ ἐκπέμπων βέλος πύρπνοον, καὶ πυρός πνέον (λέγει δὲ τὸν κεραυνόν). οὐδὲν γὰρ ταῦτα

15 αυτώ βοηθήσει εἰς τὸ μὴ καταπεσεῖν πτώμτον κεραυνον), ουρεν γων τουούτον ἀντίπαλον νῦν εὐτρεπίζει αὐτὸς έαυτῷ, ὅστις καὶ ὑπὲρ κεραυνὸν καταφλέζει αὐτόν, καὶ τὸν γενναῖον κτύπον τῆς βροντῆς, καὶ τὴν τρίαιναν, αἰχμὴν τοῦ Ποσειδώνος, δι΄ ἡν σαλεύει τὴν γῆν, διασκεδάσει καὶ ἀφανίσει

καὶ διαλύσει. λέγει δὲ δν ἔμελλε γεννῆσαι ὁ Ζεὺς συμμιγεὶς τῆ Θέτιδι. Α (contuli et D).

1-3 ἡ μἡν . . . φησί om. BXY. 1-2 ἐν οἱς δεγεν x-λ.: Prom. 764-768. γ ἐκφητὴν] ἀπο- PPd. 8 μελλουσίον] μελλόντων DY. τόν μελλόντων DY. πο-13 ex his liquet in Prom. 916, fin, non modo κτόποις legisse scholiastam, sed etiam vocabulum quoddam quod verbo τόποις interpretatur; fortasse πέγοις (cf. Prom. 20, υὐ τόπο perperam pro πέγο scripsit ipse Mediceus, et sch. 268-4-5 τοῦ πέγου καὶ τοῦ τόπου). Huius lectionis nullum vestigium extra in textu poetico nostrorum codicum. Item in Prom. 917, init., non

modo πιστός legit scholiasta, sed etiam πυστός; unde πίστός in textu scripsit solus ex nostris P. 14 πύρπνου DPPdV; πυείπνουν BXY; om. C. 14 και πυρός πνέον BVXY; om. cet. 19 συμμγεξε] μιγεξε CDV.

909 gll. in DPWX : γάμον γαμεῖν] 'Αττιχισμός.

915 Mediceus: χῷ (sic) τρόπῳ] Καὶ ῷ τρόπῳ.

916a Β*Ρ*: Καθήσθω· κανόνισον· έζω... τὸ τρίτον ἦσθω καὶ καθήσθω.

Prima et ultima verba tantum refero, ut exstant in B.

b Mediceus: πεδαρσίοις κτύποις] Τἢ βροντἢ καὶ τῷ κεραυνῷ.

marg. in PPd: Τῆ βροντῆ καὶ τῷ κεραυνῷ· ἢ τοῖς ἐμοῖς δεσμοῖς.

I = Mediceus 916b. 1-2 η . . δεσμοῖς: an spectant haec ad *Prom.* 133, ubi in vinciendo Prometheo κτύπου ἀχὼ χάλυβος facta esse dicitur?

gl. manu recentiore insertum in Mediceo: πεδαρσίοις] Ύψηλοῖς τόποις.

Vide 907.10-13, adn.

d

919

Mediceus et gll. in BCDPPdWY: οὐκ ἀνασχετά] Μὴ δυνάμενα ἐπανορθωθῆναι.

Vix dubium quin in commentario A exstiterit hoc glossema, quamvis a VX omittatur. In textu poetico οὐκ ἰάσιμα legisse scholiastam suspicatur Weekl.

921a b gll. in DPPdW: ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ] 'Αττικόν.

Cgl: 'Υπέρβατον κατά λέξιν.

P*Ya: Σημείωσαι ότι διαφέρει τὸ καθ' ὑπέρθεσιν ὑπέρβατον τοῦ κατὰ παρένθεσιν, ότι τὸ μὲν καθ' ὑπέρθεσιν κατ' αὐτὸ τὸ ἄρθρον ἐστὶν ἢ τὴν πρόθεσιν, ὡς ἐνταῦθα· τὸ δέ γε κατὰ παρένθεσιν (ὅπερ καὶ 5 μεσεμβόλημα λέγεται), τὸ διὰ μέσου λεγόμενον.

In ima pagina adiecit P, nullo lemmate vel signo appicto; iuxta Prom. 918 adscripsit Ya; huc tamen referendum, cf. 921b.

 Mediceus: δυσμαχώτατον τέρας] Τὸν τεχθησόμενον έξ αὐτοῦ.

922 (922-925) CDPPdVXaYa: δς δή χεραυνοῦ: Ταῦτα αἰνιγματωδῶς φησί, καὶ διὰ τοὺς Κύκλωπας τὸν Βρόντην καὶ τὸν Στερόπην, οἱ ἀδελφοὶ ἦσαν τοῦ Κρόνου, τοῦ πατρὸς τοῦ Διός, εἰχον δὲ πρός ἔνα μόνον ὀφθαλμόν τοῖς μετώ5 ποις, οὖς ὁ Κρόνος μὲν τῷ Ταρτάρω προσέδησεν, ὁς ἐπιβούλους πτοούμενος, ὁ δὲ Ζεύς τῆς βασιλείας κρατήσας τὸν μὲν πατέρα Κρόνον εἰς Τάρταρον κατάγει, τοὺς δὲ εἰρημένους ἀνάγει καὶ συνεργοὺς τοῦ κράτους ἐσχήκει, τὸν μὲν βροντὴν μηχανώμενον αὐτῷ, τὸν δὲ

10 ἀστραπήν, εἰς ἐκφόβησιν τῶν ἐτέρων πάντων θεῶν. φησὶν οὖν ὁ Προιμηθεὺς ὅτι ὁ μέλλων γεννηθῆναι ἀπὸ τοῦ Διὸς συνευνασθέντος τῆ Θέτιδι καὶ ὑπὲρ τὸν Στερόπην καὶ τὸν Βρόντην ἔσται. ἐπεὶ δὲ ϣέτο καὶ τὸν Ποσειδῶνα βοηθῆσαι αὐτῷ τῷ Διί, ὡς ἀδελφὸν

15 αὐτοῦ ὅντα, φησίν ὅτι «οὐδὲ ἡ τὴν γῆν σαλεύουσα τρίαινα τοῦ Ποσειδῶνος ἔσται τῷ Διὶ εἰς βοήθειαν». τρίαιναν δὲ λέγουσι κρατεῖν τὸν Ποσειδῶνα, ἢ διὰ τὸ τρίτον στοιχεῖον εἶναι αὐτόν, ἢ διὰ τὸ εἰς τρία διαιρεῖοθροῦν εἰς τρία το ἀδωρε εἰς ποτάμιον, εἰς θαλάσσιον, καὶ εἰς 20 λιμναῖον.

925a

Pgl: τ plainan] 'Allhyopixõs. τ hn τ pixumlan.

b Wmarg.: Τῷ γὰρ Ποσειδῶνι ἀνατίθησιν ἐν ταῖς χεροὶ τρίαιναν, δι' ῆς σείει τὴν γῆν.

926a gll. in BCPPdWY: πταίσας] Προσκρούσας.

Ad hoc τῷ γάμφ add. C; καὶ ἀμαρτήσας add. P.

925b-932

P marg: «Προσέπτατο τῷ λίθφ», ἤγουν «πρὸς τῷ λίθω ἔπταισε».

Sic P. Pro προσέπτατο lege προσέπτατοε, ut congruat cum textu poetico adnotatio et sensus demum fiat.

928a (928-931) σύ θην & χρήζεις: 'Ο χορός ἀχούων τοῦ Προμηθέως κακὰ προλέγοντος περὶ τοῦ Διός, φησὶ πρὸς αὐτόν: «σῦ δή, ὁ Προμηθεῦ, ταῦτα ἐπιγλωσσῷ (ἤτοι λέγεις καὶ στρέφεις ἐν γλώττη) & θέλεις καὶ ἀποδέχη». ὁ δὲ Προμηθεύς φησι πρὸς τὸν χορόν: «ταῦτα λέγω ἀπερ μέλλει γενέσθα: 5 σῦν τούτοις καὶ & βούλομαι παθεῖν αὐτόν τὸν Δία». ὁ δὲ χορός φησι: «καὶ τοῦν τὸν Δία». ὁ δὲ χορός φησι: «καὶ τοῦν τὸν Δία». ὁ δὲ χορός φησι: «καὶ τοῦν τὸν τὸν Δία».

5 σύν τούτοις καὶ ἄ βούλομαι παθεῖν αὐτόν τόν Δία». ὁ δε χρορς σγιστ: «και ἐνδέχεταί ποτε προσδοκήσειν τινὰ δεσπόσειν τοῦ Διός;» ὁ δὲ πρὸς αὐτόν- «οῦ μόνον ἄλλοι κυριεύσουσιν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄλλους πόνους ἔξει δυσχερεστέρους καὶ χαλεπωτέρους». A (contuli et D).

3 post & add. PPd: χρήζεις, ήγουν &.

b Mediceus: σύ θην κ.τ.λ.] Κατὰ ἐρώτησιν.

 Mediceus: ἐπιγλωσσᾶ] Τῆ γλώττη κατηγορεῖς· ἐποιωνίζη κατά τοῦ Διὸς ἃ βούλει γενέσθαι αὐτῷ.

931 DPPdVW*: «Λόφος» ό άνω τένων, ήτοι ό περί τὸν τράχηλον άνωθεν δθεν καὶ τὸ «καταλοφάλια» ἐν 'Οδυσσεία, καὶ παρά Σοφοκλεῖ τὸ «ὑπὸ ζυγῷ νῶτον εὐλόφως φέρειν», ὡς λόφου ἐν τοῖς ζώως ὅντος τοῦ κατὰ 5 τὸν τράχηλον μέρους, ῷ ἐπίκειται ὁ ζυγός.

2 καταλοφάδια omnes nostri, et aliquot codices Homeri (Od. 10. 169, ubi legunt plerique καταλοφάδια). 3-4 cf. Soph. Antig. 291-2, ubi codd. οὐδ 'όπὸ ζυγῷ λόφον δικαίως είχον; vide Jebb ad loc., et Eustathium ad Od. 10. 169. 3 ζυγῷ DW; -ὸν cet. 4 εὐλόφως W ut vid.; εὐλόγως D; εὐκόλως cet.

932 (932-933) DPPdV: πῶς οὐχὶ ταρβεῖς: «Πῶς οὐχὶ φοβῆ τοιαῦτα ὑβριστικὰ λόγια κατὰ τοῦ Διὸς πέμπων τῆς ἰδίας

b

932-936d

γλώττης»; ό δὲ Προμηθεύς φησι «διὰ τί φοβοίμην ἐγώ, ῷ οὐ πεπρωμένον ἐστιν ἀποθανεῖν»;

Fortasse scholiastae A debetur.

935

936a

b

934 CDPPdV: ἀλλ' ἄθλον αδ σοι: 'Αλλὰ καὶ εἰ μή ἐστι
σοι πεπρωμένον ἀποθανεῖν, πόροι καὶ παράσχοι καὶ
δώσει σοι πόνον ἀλγίω καὶ ἀλγεινότερον καὶ λυπηρότερον
τούτου οδ τὸν πάσγεις.

5 ώστερ δὲ ὁ βελτίων τοῦ βελτίονος κλίνεται, καὶ ὁ καλλίων τοῦ καλλίονος, ἔχουσι δὲ τὰς αἰτιατικὰς βελτίω καὶ καλλίω, οὕτω καὶ τὸ «ἀλγίω» αἰτιατική ἐστιν ἀπὸ τῆς ἀλγίων εὐθείας.

Fortasse scholiastae A debetur. Lemma: το omnes nostri; idem verbum praebent in textu poetico DVW et Pre. Cf. varietatem lectionum apud Dawe, p. 239. 8 post εύθείας add. PPd: ἡς ἡ γενική ἀλγίονος.

Mediceus: ὁ δ' οὖν ποιείτω] Οὕτως ὑπερηφάνως καὶ ἀφόβως εἶπεν.

CDP*VYa: τὴν 'Αδράστειαν: "Η τὴν Δίκην τὴν "Αδραστον τιμωρήσασαν: θεὰ γὰρ ἦν τοὺς ὑπερηφάνους τιμωροῦσα.

Haec post 936c exhibent PYa, omisso lemmate.

CDPPdV: 'Αδράστεια ἡ Νέμεσις. παραινεῖ δὲ πτοεῖσθαι μή ποτέ τις νεμεσήση αὐτῷ δικαίως, ὡς τὸν Δία ὑβρίζοντι.

Ad initium ἄλλως add. C, την 'Αδράστειαν PPd.

P* et (partim) Ya: Τὴν τόχην, ἢν οὖκ ἐκφεύγει τις: ἢ τὴν τόχην τὴν μὴ ἐῶσαν ἡμᾶς δρᾶν τὸ θελητόν. ὁ Λουκιανὸς δηλαδή καὶ ἔτεροι σοφοί.

In PYa sequitur tunc 936a. 3 δ Λουχιανός...σοροί: om. Ya; in P adiectum est non «a manu multo recentiore» (Dind.), sed ab ipso librario quem P nominamus. Vide ad 936d.

V (post 977b): οἱ προσκυνοῦντες τὴν ᾿Αδράστειαν: Οἱ σέβοντες, οἱ τιμιῶντες, τὴν ᾿Αδράστειαν, ἤτοι την τύχην την μή ἐώσαν ήμᾶς δρᾶν το θελητόν. δ Λουκιανός δηλαδή και ἔτεροι σοφοί, 'Αδράστειαν-5 θεὰ παρὰ τοῖς "Ελλησι τοῖς καυχωμένοις νεμεσάσα.

3-4 δ Λουχιανός . . . σοφοί: cf. 936c, et vide Dind., p. 283 adn., qui de locis Lucianicis tractat. 4 'Αδράστειαν (sic V) κ.τ.λ.: paene eadem verba inveniuntur in Wmarg, et in scholis ad Lucianum a Dind., loc. cit., citatis.

Β: "Αδραστος ό βασιλεύς τοῦ "Αργους ἐστράτευσε δἰς κατὰ τῶν 'Αθηναίων, καὶ τὴν μεν πρώτην ἐνίκησε, τὴν δὲ δευτέραν νενίκηται καταπολύ· διὰ τοῦτο τὴν Νέμεσιν, ἢν ἔμελλέ τις ἐκείνφ ἐπάζαι, ἐκάλεσαν 'Αδράστειαν.

2 'Αθηνείων Β; Θηβαίων, si vis, scribe; sed ne tunc quidem huius scholii inscitiae remedium attuleris. Similes historias de rege Adrasto proferunt manus paullo recentior in Β, et librarius codicis X. Harum initia et fines tantum trado: τὸ λέγεσθα: 'Αθράστευν την Νέμεσιν ... οὸν ἄν οὐτως τάθοι man. rec. in Β; ἀπὸ ἱστορίας ... καὶ οὐτως ἐρφήθη ἀπ' ἀὐτοῦ X.

937a (937-943) σέβου προσεύχου: «Σύ σέβου καὶ κολάκευε καὶ θέλγε τον Δία τον ἀεὶ κρατούνταν. τοῦτο δὲ κατ' εἰρωνείαν φησίν· ἐλπίζει γὰρ ὅσον οῦπω τῆς βασιλείας ἐκπεσεῖν αὐτόν. «ἐμοὶ δὲ μικρὸν ἢ οὐδάλως φροντίς ἐστι τοῦ Διός, τοῦτον τὸν καιρὸν δράτω (καὶ πραττέτω) ἄ βούλεται, 5 καὶ βασιλεύετω· ἐπιπολὸ γὰρ οὐκ ἄρξει καὶ βασιλεύετε τοῖς θεοῖς, ἀλλὰ βλέπω τοῦτον τὸν ἄγγελον τοῦ Διός, τὸν ὑπηρέτην τοῦ νέου τυράννου (ἤτοι τοῦ Διός · λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν). πάντως τι νέον ἤλθε μηνύσων ἡμῖν». A (contuli et D).

5 post βασιλευέτω add. PPd: εἰς τόνδε τὸν βραχύν χρόνον. ἄγγελον = Mediceum 941a.

b Mediceus gl et g^{II}. in PPd: θῶπτε] Θώπευε.

C verbum θώπευε in textu poetico scripsit, nullo addito glossemate.

941a Mediceus: τρόχιν] "Αγγελον, ἀπὸ τοῦ «τρέχειν».

DglP*VWmarg Ya: τρόχιν] "Άγγελον, άπὸ τοῦ «τρέγειν». δηλοῖ δὲ τὸν οπουδαῖον οἰκέτην, τὸν οπουδαίως πράττοντα τὰ προστάγματα τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

I = Mediceum 941a. 1-3 eadem inveniuntur in cod. T ad hunc loc. (Smyth [I], p. 73). 1-2 τρέχειν DV; -ω cet. 3 post αὐτοῦ add. V: καὶ μὴ βραδύνειν καὶ χρονίζειν.

9449

Υα: Τοῦτον υίὸν Διὸς λέγουσι καὶ Μαίας . . . ώς τοῖς δπλοις ὑποταττομένων τῶν ἀνθρώπων.

Initium et finem refero scholii de Souda s.v. 'Ερμής sumpti

ell. in PPd: τὸν σοφιστήν] Τὸν ἀπατεῶνα, τὸν κλέπτην b τὸν σοφίαν ὑποκρινόμενον.

Mediceus: τον ημέροις (sic)] Τοῖς ἀνθρώποις. 945a

V: τὸν ἐφημέροις: Γράφεται «ἡμέροις», ήγουν τοῖς άνθρώποις. ή «τοῖς ἡμέροις» πρός άντιδιαστολήν των άγρίων ζώων. ή «τοῖς ἐφημέροις».

> Lemma: τὸν incertum; supplevi e textu poetico codicis V, ubi τὸν ἐφημέροις liquido legitur. 1-2 = Mediceum 945a.

Pgl: τὸν ἡμέροις] Γρ. «τὸν ἐφημέροις». ἀνθρώποις.

Cf. Mediceum 945a.

đ P marg: τὸν ἡμέροις] "Η «τοῖς ἡμέροις», πρὸς ἀντιδιαστολήν τῶν ἀγρίων.

= 945b2-3.

947 (947-952) Ο Ζεὺς ὁ πατήρ τῶν θεῶν χελεύει σοι εἰπεῖν οὕστινας λέγεις γάμους, καὶ τούς ἀνθρώπους, παρ' ὧν ἐκεῖνος τῆς βασιλείας ἐκβληθῆ· καὶ ταῦτα μέντοι λέγε μηδόλως αἰνιγματωδῶς, ἀλλ' αὐτὰ ἐχεῖνα ἔχαστα φανερά. μηδ' έμοί, ὁ Προμηθεῦ, προξενήσης καὶ δώσεις διπλᾶς όδούς 5 (ήτοι, μή ποιήσης άπελθεῖν με κενόν, καὶ πάλιν πεμφθῆναι πρὸς σέ). βλέπεις γάρ ότι τοῖς τοιούτοις ὁ Ζεύς οὐ καταπραύνεται. A (contuli et W).

> PPdV continuant cum 937a. Lemma exhibent BCWXY καὶ ταῦτα μέντοι (Prom. 949, init.), tum pergunt καὶ ταῦτα μέν ὁ Ζεύς κ.τ.λ. 1 post οδστινας add. PPd: μετ' άλαζονείας. 2 καὶ τούς άνθρ.] om. PPd. 4 post Προμ. add. PPd: προσβάλης καί.

950a

C

Mediceus: μηδέ μοι διπλᾶς] "Ο ἐστι, μὴ κάματόν μοι διπλούν προξενήσης, δεύτερόν με ποιών ύποστρέψαι.

V: μηδ' έμοὶ διπλᾶς: Μὴ κάματόν μοι διπλοῦν προξενήσης. τί γὰρ αλνίττεται διὰ τοῦ λόγου· μὴ βούλοιο αδθις ἀπελθεῖν με κενόν πρός του Δία. ήγουν, ἄπερ είπας κατά τοῦ Διὸς «μή» κρύψης, «ἴνα μή» κάκεῖνος ς πάλιν με πρός σε άντιστρεύη.

> Hoc scholium in V valde corruptum; emendatius exhibent edd. (ad calcem sch. 947 nostri). 1-2 = Mediceum 950a1-2 2 75 γάο αίνίττεται, tantum, V corrupte; δεύτερόν με ποιών ὑποστοέθαι (haec e Mediceo) · τοῦτο δὲ αἰνίττεται edd. 4 μh et tvz un post edd. supplevi. 5 άντιστρέψη scripsi; -ει V; πέμψη edd.

952a

Mediceus: τοῖς τοιούτοις] Τοῖς μὴ πειθομένοις αὐτῶ.

950b-955

V: Τοῖς μὴ πειθομένοις αὐτῷ, ἢ τοῖς ψευδέσι λόγοις γρωμένοις, οὐ κάμπτεται οὕτε μειλίσσεται, άλλ' ἐπὶ πολύ θυμοῦται καὶ ἀμείλικτος γίνεται τοῖς μὴ πειθομένοις τῷ Διί.

1 = Mediceum 952a.

- 953α (953-954) σεμνόστομός γε: Κατ' εἰρωνείαν ὁ Προμηθεύς φησεν- «ὁ μύθος καὶ ὁ λόγος οὖτος προσήκων ἐστὶ καὶ καλῶς εἰρημένος, καὶ φρονήσεως γέμων, ώς όηθεις ύπο ύπηρέτου των θεών του Έρμου». ταύτα δέ λέγει καταγελών αὐτοῦ.
  - 5 ή τὸ «σεμνόστομος» ἀντὶ τοῦ κενοδόξως καὶ ἐπηρμένως εἰρημένος μῦθος, καὶ γέμων οἰήσεως. A (contuli et DW).

Mire corruptum hoc scholium apud edd. Bifariam interpretatur scholiasta Prom. 953: (a) «pulchre editus sermo et sapientiae plenus» per ironiam, (b) «magnifice editus et superbiae plenus». Lemma: Prom. 953 totum dant BXY. 1 post II pou. add. DV: μή (ortum e media syllaba nominis Προμηθεύς per compendium scripti); quod editoribus fraudi fuit. 2-3 φρονήσεως φρονήματος ΒΧΥ. 5 κενοδόξως...μύθος] κενόδοξος καὶ ἐπηρμένος ὁ εἰρημένος μῦθος PPd.

gll. in DPW: σεμνόστομος] Τὸ «σεμνόν» ἐνταῦθα b έπὶ τοῦ σοβαροῦ.

955 (955-963) νέον νέοι χρατεῖτε: Νῦν νέοι θεοί βασιλεύετε, καὶ νομίζετε Χωρίς πένθους ἀεὶ χατοιχεῖν τὰ τοῦ 'Ολύμπου ἀχρωτήρια καὶ μέρη' ἐχ τούτων δὲ τῶν τοῦ Ὁλύμπου μερῶν καὶ ἀχρωτηρίων κατενόχοα καὶ είδον δύο πυράννους έκπεσόντας καὶ έκβληθέντας της βασιλείας (λέγει δέ 5 τον 'Οφίωνα και την Εύρυνόμην, και τον Κρόνον, ον ἔρριψεν ὁ Ζεύς).

τρίτον δὲ τὸν νῦν τυραννοῦντα Δία θεάσομαι ἐκπεσόντα καὶ κακῶς καὶ έφυβρίστως καὶ συντόμως. μὴ δοκῶ σοι φοβεῖσθαι τοὺς νέους θεούς: έγω δὲ πολλοῦ ἐλλείπω τοῦ φοβεῖσθαι αὐτούς. σύ δὲ τὴν όδὸν ἡν ἐβάδισας έργόμενος ένταῦθα πάλιν βάδιζε· οὐδέν γὰρ εἴπω σοι ὧν ἐμὲ ἐρωτᾶς. A (contuli et DW).

> Ι νῦνὶ νέον καὶ νεωστὶ PPd. 2 τὰ . . . ἀκρωτήρια] τὰς . . . ἀκρω-DPPd (cf. Mediceum 956.3). 2 ante ex add. CW: obx 3 άχρωτηρίων] άχρωρειών PPd, cf. ad v. 2 (non D hoc loco). 5 την Εύρυνόμην CPPdWX; τὸν Εύο. 4-5 cf. Mediceum 956. BDVY. 8 έγω δέ πολλοῦ] οὐδαμῶς· πολλοῦ γὰρ PPd.

Mediceus: ναίειν κ.τ.λ.] Πρώτους τούς περὶ 'Οφίωνα 956 καὶ Εὐρυνόμην, δεύτερον τούς περὶ Κρόνον. «πέργαμα» δέ, άπλῶς τὰς οὐρανοῦ ἀχρωρείας· κατεχρήσατο δέ.

> Haec quasi unum scholium iuxta Prom. 956 scripta; re vera secunda sententia ad hunc versum pertinet, prima ad Prom. 957.

gll. in PPd: δισσούς] Πρῶτον τὸν 'Οφίωνα καὶ τὴν 957 Εύρυνόμην καὶ δεύτερον τὸν Κρόνον καὶ τὴν 'Ρέαν.

958

962

Cf. Mediceum 956.1-2. Verba τὸν 'Οφ. καὶ τὸν (sic) Εὐρ. habent et gll. in BCY.

DPPdV Ya: τρίτον: Έβασίλευσε πρώτον μέν ὁ 'Οφίων καὶ Εὐρυνόμη, ἔπειτα Κρόνος καὶ 'Ρέα, μετὰ ταῦτα δὲ Ζεύς καὶ "Ηρα.

Cf. Mediceum 956. 1-2. 2 ante Εὐρυνόμη add. PYa: ή.

961 Mediceus: πολλοῦ δὲ (sic) Πολλοῦ με δεῖ πρὸς τὸ ταρβεῖν, μᾶλλον δέ τοῦ παντός. ση (μείωσαι) τὸ «πολλοῦ γε καὶ δεῖ · πολλῶ γε καὶ δέω.»

> ι δεῖ Dind.; δεῖν Mediceus. 3 πολλῶ (sic) Mediceus; πολλοῦ aschol. rec.» apud Dind. (p. 286.2-3) et Weckl.; sed nihil tale in nostris codicibus exstat.

gll. in PPd: ἐγκόνει] Μετὰ σπουδῆς δίελθε, σπουδαίως βάδιζε χόνιν έγείρων.

964 (964-965) τοιοΐσδε μέντοι: Έν ταύταις κενοδοξίαις καὶ ὑπερηφανίαις καὶ

964-9772

ποίν σαυτόν εἰσήγαγες καὶ ἐνέδησας εἰς τὰς βλάβας ᾶς πάσγεις νῦν. A (contuli et D).

SCHOLIA IN PROMETHEUM

ι ταύταις] τοιαύταις BCX. ι post ύπερηφανίαις add. DPPd et (ut vid.) V: καὶ ἀναισχυντίαις.

966 (966-967) τῆς σῆς λατρείας: Τοῦτό φησιν ὁ Προμηθεύς πρὸς τὸν "Ερμήν. «σαφως γίνωσκε ότι ούκ αν άλλάξαιμι της σης λατρείας την έμην δυσπραξίαν». ήγουν· «οὐ προτιμήσομαι τὸ λατρεύειν τῶ Διί, καὶ ύπηρετείν αὐτῷ, καὶ εἴναι ἄγγελος αὐτοῦ ώσπερ σύ, τοῦ πάσγειν οὕτως 5 κακῶς». Α.

Pgl: ούτως ὑβρίζειν κ.τ.λ.] 'Ανακεφαλαίωσις τοῦ λόγου. 970

971a (968-9, 971-2) χλιδάν ἔοικας: 'Ακούσας ὁ Έρμῆς τοῦ Προμηθέως εἰπόντος ὅτι «κρεῖσσον ἡγοῦμαι τὸ προσηλῶσθαι τῆδε τῆ πέτρα παρὸ άγγελιαφόρον εΐναι έμε τοῦ Διός», φησί πρός αὐτόν ὅτι «ἔοικας τρυφᾶν καὶ χαίρειν τοῖς κακοῖς οἶς πάσχεις.» ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Προμηθεύς φησι 5 πρὸς αὐτόν· «τρυφῶ καὶ χαίρω τοιαῦτα πάσχων κακά; οὕτως εἴθε τοὺς έμους έχθρους ίδοιμι τρυφώντας, και σὲ μετὰ τούτων». A (contuli et DW).

> Qui hanc paraphrasin scripsit, Prom. 968-9 Prometheo tribuebat (sic codd. omnes Aeschylei), Prom. 970 omnino neglegebat. 2-3 εἰπόντος . . . Διός] ταῦτα εἰπόντος, tantum, PPd. 3 τρυρᾶν: cf. Mediceum 971b.

Mediceus: χλιδᾶν] Τρυφᾶν, ἀνίεσθαι. b

974 (974-976) Ya: ἢ κάμὲ] «Κάμὲ ἐπὶ ταῖς σαῖς βλάβαις ᾶς πάσχεις έπαιτιᾶ καὶ μέμφη καὶ αἴτιον προβάλλεις;» ὁ δέ φησι· **«τούς πάντας θεούς άπλ**ῶς μισῶ καὶ ἐχθαίρομαι, ὅσοι έπαθον έξ έμοῦ καλῶς καὶ τὰ νῦν ἀδίκως κακοῦσί με».

3 άπλῶς scripsi; terminatio verbi incerta in Ya.

Mediceus: Συνῆλθεν γὰρ αὐτοῖς κατὰ τῶν Τιτάνων. 976

Adscripta haec ad Prom. 975 (ἀπλῷ λόγῳ κ.τ.λ.) in Mediceo; sed iure ad hunc versum (παθόντες εδ) spectare censent Dind. et Weckl.

977α (977-978) κλύω σ' έγώ: «Νοῦ σε», φησίν, «έγὼ μεμηνότα καὶ παρα-Φρονούντα καὶ πάσχοντα νόσον κακήν», ὁ Ἑρμῆς ταῦτα λέγει πρὸς τὸν Προμηθέα· ό δὲ πρὸς αὐτόν· «ἔστω νοσεῖν με κατὰ σὲ κριτήν, ἐὰν νόσημά ἐστι καὶ παραφροσύνη καὶ μανία τὸ μισεῖν τοὺς ἐμοὺς ἐχθρούς». A (contuli et DW).

3 tav: sic omnes nostri.

b DV (in his continuatur cum 977a): "ΑΛΛΩΣ· οὐχ «ὁρῶ» φησίν, ἀλλὰ «κλύω»· οὐ γὰρ δι΄ ἔργων ὕβριζεν ὁ Προμηθεύς τούς θεούς, ἀλλὰ διὰ λόγων.

1 άλλως solus habet D.

C

b

Mediceus: κλύω] Έξ ὧν λέγεις.

979a P*: εἰ πράσσοις καλῶς] Καὶ εἰχες καλῶς κατὰ τὰς φρένας, οὐκ ἄν ὑπέμεινας ταῦτα ἄπερ πάσχεις, ἀλλὰ δηλονότι νὰ ἐβόας.

3 và] av Dind., sed và voluit librarius; cf. et 979b.

Pgl: φορητός] Καὶ ὑπομονητός · ἀλλὰ δηλονότι νὰ ἐβόας.

1 φορητός verbo ὑπομονητός interpretantur et gll. in CPdX.

980a Mediceus: τόδε . . . τούπος] Τὸ «οἴμοι» λέγειν.

b (980-981) V: Τοῦτο τὸ ἔπος, τὸ λέγειν «ὤμοι», ὁ Ζεὺς οὐ μεμάθηκεν. καὶ μήν με ὁ χρόνος ἐπαίδευσε καὶ σωφρονεῖν ἐποίησε.

c Dgl: οὐκ ἐπίσταται] 'Ως ἀεὶ ἐν χαρῷ ὤν. Similia exhibent gll. in PPd et, ut vid., C.

981a άλλ' ἐκδιδάσκει: 'Ο μακρός χρόνος διδάσκει ἡμᾶς ά οὐ γινώσκομεν' καὶ τὸν Δία γοῦν ὁ χρόνος διδάξει τὸ στενάζειν. Α (contuli et DW).

1 post μαχρός add. DPPdV: καὶ πολύς. 2 καὶ... στενάζειν:

Mediceus: Κάκεῖνος οδν τῷ χρόνῳ μαθήσεται τὸ στενάζειν.

982a καὶ μὴν σύ γ΄ ούπω: Καὶ μὴν σὰ ούδὲ ὁ χρόνος ἐδίδαξε σωφρονείν. Α.

Mediceus: Σύ δὲ ούδὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου παιδεύη.

983a σε γὰρ προσηύδων: Καλῶς λέγεις με μή σωφρονεῖν · εἰ γὰρ ἐγω ἐσωφρόνουν, οὐχ ἀν προσεφώνουν σοὶ καὶ διελεγόμην ὑπηρέτη ὅντι. A (contuli et DW).

Cf. Mediceum 983b. Ι σωφρ., ἐσωφρ.] φρονεῖν, ἐφρόνουν C; cf. Mediceum. 2 σοι DX; om. PPd; σε cet. 2 ὑπηρέτη ὅντα καὶ οὐ θεόν PPd.

Mediceus: σὲ γὰρ] Ὁ νοῦς· καλῶς λέγεις με μὴ φρονεῖν· εἰ γὰρ ἐγὼ ἐφρόνουν, ὑπηρέτη σοι ὅντι οὐκ ἄν διελέγθην.

3 διελέχθην edd., διηλ- scripsit Mediceus.

985a Mediceus: Τοῦτο ἐν εἰρωνεία.

b gll. in BCPPd: Κατ' εἰρωνείαν.

P*: τίνοιμι'] Τίνοιμι και ἀποδώσω αὐτῷ χάριν ὑπὲρ ἄν ἐποίησεν εἰς ἐμέ, ὥσπερ χρεωστῶν αὐτῷ. τοῦτο δὲ κατ' εἰρωνείαν λέγει.

Similia, sed non eodem ordine, praebere videntur V (post 980b) et Wgl; hoc tamen loco uterque lectu difficilis. Finis scholii in utroque hic est: . . . ἀποδώσω αὐτῷ· τοῦτο δὲ κατ' εἰρωνείαν λέγει.

986 έκερτόμησας δήθεν ώς πατδα: "Υβρισας ώσανεί δοῦλον. «πατζ» γέρ λέγεται καὶ ό νέος, «πατζ» δέ καὶ ό δοῦλος· ώς τὸ «ὀφθαλμοὶ παιδίσκης (ῆγουν δούλης) εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς.» Α (contuli et DNcW).

Lemma: δηθ. ὡς παίδ.] om. D; post παίδα add. CXY: με. 2-3 Psalm. 122.2 (Francken, Praef., p. XII). Haec om. Nc, sed invicem praebet: καὶ γὰρ (?) παρὰ τῷ Ἑκκλησιαστῷ «ἐγἐνοντό μοι παίδες καὶ παίδισκα», ἀντὶ τοῦ δοῦλοι καὶ δουλίδες. (Cf. LXX Εκείεsiastem 2.7?). 3 εἰς χεῖρας... ἀντῆς: haec om. PPd, his verbis substitutis: καὶ τὸ ἀἐγἐνοντό μοι παίδες καὶ παιδίσκαι», ἀντὶ τοῦ δοῦλοι καὶ δουλίδες.

992a (992-996) πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μέν: Πρὸς ταῦτα καταφερέσθω μέν ἄνωθεν ἀστραπή καὶ κεραυνός: ἐν νιφάδι δὲ καὶ χιόνι λευκοπτέρω (καὶ λευκῆ, κατερχομένη ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ) καὶ ἐν βρονταῖς ταραπτέτο πάναι οὐδὲν γὰρ ἀπὸ τοῦτον κάμψει καὶ πείσει ΐνα είπω πρὸς τίνος ἀπόκειται 5 τὸν Δία ἐκβληθίναι τῆς τυραννίδος. Α (οπ. C; contuli et DW).

3 λευχή] λεπτή P. 4 χάμψει] γνάμψει Β. 4 (να είπω] με δόστε είπείν αὐτή PPd. 5. τὸν Δία . . . τυραννίδος] τῆς τυραννίδος ἐκβληθήναι αὐτήν PPd.

Mediceus: αἰθάλουσα (sic)] Γρ. αἰθεροῦσσα. b

Mediceus gl: λευκοπτέρω Λευκή καὶ ταγεία. 993a

gll. in PPdW: Λευκή καὶ ταχεία· ήγουν «ἀργήτι b χεραυνω».

I = Mediceum 993a. I-2 άργ. κερ.: Od. 5. 128 et saepe.

PPdYa: βροντήμασι χθονίοις: Αί γὰρ βρονταὶ καὶ c οί σεισμοί καὶ αἱ νιφάδες χθονός εἰσιν, ήτοι τῶν βροτών καταπληκτικά, τοῖς δὲ θεοῖς οὔ. (γρ. ἡμῖν δὲ τοῖς θεοῖς, ού).

3-4 yp. huiv ... of solus habet P.

997 (997-998) όρα νῦν: Ὁ Ἑρμῆς φησι πρὸς τὸν Προμηθέα · «βλέπε καὶ πρόσεχε ἐάν εἰσί σοι ταῦτα ὡφέλιμα καὶ δυνάμενα λῦσαι τοῦ δεσμοῦ.» ό δὲ Προμηθεύς πρὸς αὐτόν· «ταῦτα ἔκπαλαι ἐμελετήθησαν καὶ ἐβουλεύθησαν». A (contuli et DW).

998 Mediceus; & παῖ (sic)] Τεθεώρηται.

c

1001a (1001-1006) τὸ δέ, ὀχλεῖς μάτην με: «Μάτην με», φησί, «βιάζη, ὥσπερ είς χύμα λαλών (ήγουν ἀναισθήτω προσδιαλεγόμενος)». τὸ δέ, εἰσελθέτω· «μήποτε», φησί, «εἰσελθέτω ἔννοια ὡς ἐγὼ φοβηθεὶς τῆν ἀπηνῆ γνώμην τοῦ Διὸς μαλακισθήσομαι καὶ θηλύνους γενήσομαι (ήτοι θῆλυς καὶ 5 ἄνανδρος τὸν νοῦν), καὶ παρακαλέσω τὸν μεγάλως ἐμοὶ μισούμενον Δία λῦσαί με ἀπὸ τῶν δεσμῶν τούτων ἐν ὑπτιάσμασι καὶ ἐκτάσεσι χειρῶν ἀσθενέσι». A (contuli et DW).

> I τὸ δὲ] om. PPd. 3 post είσελθέτω add. PPd: σοι. μεγάλως . . . άσθενέσι] τον έμοι μεγάλως μισούμενον Δία έν ὑπτιάσμασι χειρών γυναιχομίμοις, ήγουν εν έχτάσεσι χειρών άσθενέσιν, ώστε λύσαί με τῶνδε τῶν δεσμῶν PPd.

C: κῦμ' ὅπως] Παροιμία· λέγεται ἐπὶ τῶν ἀπαραμυθήτων.

Dmarg, W: Λέγων ώς εἰς κῦμα κωφόν. ἐπὶ τῶν

λεγόντων είς τινα μωρόν καὶ μὴ ἀκούοντα αὐτὸν ρηθείη αν ώς «εἰς χῦμα χωφὸν λαλεῖ». 2 αὐτὸν: sic DW.

gll. in PPd: "Ωσπερ είς κῦμα κωφὸν λέγων.

100Id-10I4

P*Pdmarg: γνώμην] Γράφεται «γνώμη», καὶ συντάσ-1003 σεται ούτως · μή εἰσελθέτω σε γνώμη καὶ ἐνθύμησίς ποτε ότι έγὰ φοβηθεὶς ἔνεκα τοῦ Διὸς θηλύνους (ήτοι θήλυς καὶ ἄνανδρος τὸν νοῦν) γενήσομαι.

> 1 γο (άφε) ται P; γρ. Pd. 3-4 θηλύνους . . . γενήσ. solus habet P (= 1001a 3-4).

Ya et gll. in PPdW: λιπαρήσω Λιπαρώ το παραχαλώ. 1004 ούν άπλῶς, άλλὰ μετ' ἐπιμελείας καὶ σπουδής καὶ έμμόνως.

Mediceus: τοῦ παντὸς δέω Εἰς τὸ ποιῆσαι τοῦτο. 1006a

gll. in PPd: Τοῦ παντὸς ἐλλείπω εἰς τὸ ποιῆσαι τοῦτο. b 1 εἰς . . . τοῦτο: = Mediceum 1006a.

1007α (1007-1011) λέγων ἔοικα: «Πολλά», φησί, «λέγω, καὶ ἔοικα ταῦτα λέγειν μάτην. ούδὲν γὰρ μαλθάσση καὶ πραύνη καὶ τέγγη καὶ ἐνδίδως τῆς ἐνστάσεως. ὥσπερ δὲ ὁ νεωστὶ ἀχθεὶς εἰς ζυγὸν πῶλος, δακών τὸν χαλινόν, βιάζη σύ καὶ ἀνθίστασαι, καὶ πρὸς τούς χαλινούς ἀντιμάχη. 5 καὶ σφοδρύνη καὶ θρασύνη ἐν οὐδαμινῷ σοφίσματι», ῷ εἶπε περὶ τοῦ Διός. Α.

> Ι-2 λέγω . . . μάτην] λέγω Lemma: post ἔοικα add. BXY: πολλά. ταῦτα μάτην, tantum, C; λέγων, ἔοικα ταῦτα καὶ μάτην εἰπεῖν ἢ λέγειν PPd. 2 λέγειν edd. (cf. lectionem codicum PPd in 1-2); -ων 5 post σοφίσματι add. PPdV: μη δυναμένω BXY; -ω VW. ώφελησαί σε· λέγει δὲ (tria verba ultima om. V). 5 ώ] δ C. post Διός addunt edd.: γράφεται άλλ' έρεῖν μάτην, quod in nullo nostrorum exstat; sumptum videtur esse e Mediceo 1007b.

Mediceus: καὶ μάτην ἐρεῖν] Γρ. ἀλλ' ἐρεῖν μάτην. b

κάλλ' ἐρεῖν μάτην dicere voluisse scholiastam suspicatur Weckl. Minusculis litteris haec scripta, non a diorthota sed ab eo qui textum poeticum exarabat.

Mediceus et gll. in DPW: οὐδενὸς μεῖζον σθένει] 1013 "Ισον έστὶ τῷ μηδενί.

Sic Mediceus; ίση D et (?) W; ἀλλ' ίση P.

1014 (1014-1021) σκέψαι δέ: Καὶ σκόπησον ποταπός χειμών καὶ ζάλη τῶν άθλίων και των κακών τρικυμία άφυκτος (ήν ού δυνήση έκφυγείν) έπεισι

1022b-1025b

καὶ ἐπέρχεται ἐπὶ σέ. πρῶτον μὲν τὴν ὀκρίδα φάραγγα (τὴν τραχεῖαν δὲ λέγει ράραγγα τὸ ὅρος τὸν Καὐκασον) βροντῆ καὶ κεραυνῷ διασχίσει 5 ὁ Ζεὑς, καὶ ἔνδον ταὐτης καλύψει τὸ σῶμα: ἡ πετραία δὲ ἀγκάλη καὶ κοιλότης σε βαστάσει καὶ δέξεται: πολύ δὲ μῆκος χρόνου τελειώσας, ἄψορρον καὶ ὁπισθόρμητον ἥξεις εἰς φῶς. Α (contuli et W).

1-2 tān ádlien . . trinomía) naí trinomía tān kakān PPd. 3-4 thn transéan . . $\delta po 2$ hypon tó transé toű droug, htoí PPd. 4 ante droug add. V transé, ante säma add. PPd: σb_n 7 diesobruhton PPd.

1019a Mediceus: άγκάλη] Τὸ ἀπόρρηγμα καὶ κοίλωμα τῆς πέτοας.

Mediceus (in altero margine): Χάσματος γενομένου μετέωρος ἔση, κρεμάμενος τῶν χειρῶν.

BCP*VWXYa: πετραία δ' άγκάλη σε: 'Αγκάλη λέγεται τὸ ἀπόρρηγμα καὶ κοίλωμα τῆς πέτρας. τοῦτο γοῦν φησιν, ὅτι χάσματος γενομένου μετέωρος ἔση, κρεμάμενος τῶν χειρῶν.

= Mediceum 1019a + b.

1022α πτηνός κύων δαφοινός: Μυθεύεται ότι ὁ Ζεὺς εἰς όρος τὸ Καυκάσιον προσηλώσας τὸν Προμηθέα μέσον κίονος ἐποίησεν ἀετὸν κατέρχεσθαι καὶ ἐσθίειν καθ' ἡμέραν τὸ ἤπαρ αὐτοῦ, διὰ πάσης μὲν ἡμέρας βιβρωσκόμενον, νυκτὸς δὲ πάλιν ἀναπληρούμενον καὶ οἰον ἀνακαινιζόμενον· ἔως οὐ 5 ὁ 'Ἡρακλῆς τοξεύσας τὸν ἀετὸν ἀπέκτεινε, τὸν Προμηθέα δὲ κακῆς μερίμνης ἀπέλυσε, ταῦτα δὲ ἦν πάσχων ὁ Προμηθεύς διὰ διὸ αἰτίας: μίαν μὲν ότι τὸ πῦρ κεκρυμμένον δν παρὰ τοῦ Διὸς δολίως ἀποκλέψας οὖτος ἐν νάρθηκι κατήγαγε, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο τοῦτο, δί' οῦ αἰτίχναι πᾶσαι ἀνώνται· ἐπέραν δὲ ότι βοῦν μέγαν θύσαντες οἱ θεοὶ περὶ 10 Σικυῶνα τὴν πόλιν τὸν Προμηθέα μεριστὴν τῶν κρεάτων ἐποίησαν· οὐτος δ' όστᾶ μένα τῆ πιμελῆ δολίως συγκαλύψας εἰς μὲν τὰς τῶν ἐπέρων θεῶν μοίρας ἔγκατα καὶ σάρκας παρέθετο, τῷ δὲ Διὶ μόνα τὰ όστᾶ μώρησεν. Α (contuil et DW),

b (1022-1029) "ΑΛΛΩΣ· τοῦτό φησιν, ὅτι ὁ τοῦ Διὸς χύων ἀετὸς (τῷ Διὰ γὰρ ὁ ἀετὸς ἀνατίθεται ὡς ζῷον βασιλικόν) διαχόψει μέγα βάχος τοῦ σώματος (τουτέστι μέρος καὶ ἀπόκομμα), ἀκάλεστος ἐρχόμενος εδωχητής· ἐκθοινήσεται δέ, καὶ φάγη, τὸ ἤπαρ τὸ ἐκ τῆς βρώσεως μελανόμες νου. τοῦ τοιούτου δὲ δεσμοῦ, καὶ ἦτς τοιαύτης κακοπαθείας, μηβέν τι προσδόκα τέλος πρὶν ἄν τις τῶν θεῶν διάδοχος φανῆ τῶν σῶν πόνων, καὶ εἰς τὸν σκοτεινὸν "Λιδην θελήση παραγενέσθαι καὶ εἰς τὸν Τάρταρον· ὡς τοῦ βοηθοῦντος αὐτῷ ταῦτα πεισομένου: Α (contuli et DW).

I ἄλλως om. C. 3 ἀχάλεστος omnes nostri, verbum non aliunde notum; vide ad Mediceum 1024. 4 χέγη] χατέρχης C. 4 τό Ληπαρ... μελανικ; cf. Mediceum 1025α. 5 ἔσομοῦ omnes nostri (μόχθου textus poeticus. Prom. 1026). 7-8 ώς ... παισομένου = Mediceum 1027α. 8 post βοηθοῦντος add. PPd: δήθεν. 8 ταῦτα omnes nostri; cf. Mediceum 1027α, adn.

1023a PPdV*Wmarg: διαρταμήσει: Διακόψει. «ἀρταμός»
δὲ κυρίως ὁ δαιτρός· γίνεται δὲ ἀπό τοῦ «ἄρτιον»
τὸ ὁλόκληρον, καὶ τοῦ «τέμνω»· ὁ τὰ ἄρτια (ῆγουν τὰ
δλόκληρα καὶ ἀκέραια) τεμαχίζων.

Similia docet Eustathius ad II. 5.514. 1 ἀρταμός hoc accentu PVW; ἄρταμός Pd. 3 τάμνω] ετν P. Hic finis scholii in V. 3-4 δ... τεμαχίζων: sic PPd (nisi quod τεμμαχίζων scribunt; correxi); ἀπό τοῦ διά (?) ... καὶ τοῦ τέμνω W.

Mediceus et gll. in BCDPPdWY: βάχος] Τὸ δέρμα.
 σὸ om. BCDY.

1024 Mediceus: ἄχλητος] "Αχλειστος.

Vocabulum ἄχλειστος «non clausus» quid hic sibi velit, non liquet. Varia lectio fuisse potest, nam γρ. ἄχλειστος etiam invenitur in cod. I Dawei (vide Dawe, p. 99). Quod si explicatio est, corrupte sine dubio traditur: legendum fortasse aut ἄχλειστος (1022b3, cum adn.), aut ἀχλειστος (cf. Ag. 731 δαϊτ΄ ἀχλειστος ξετυζεν).

1025a Mediceus: κελαινόβρωτον] Τὸ μελαινόμενον ἐκ τῆς Βρώσεως.

> PPdWgl: κελαινόβρωτον: Το μελαινόμενον ύπο τῆς βρώσεως· διὰ το αξιμα δὲ τοῦτο λέγει.

Cf. Mediceum 1025a. Verba τὸ μελ. διὰ (sic) τῆς βρ. praebet et Cgl; verba ὑπὸ τῆς βρ. Dgl.

1027a Mediceus: 'Ως τοῦ βοηθοῦντος ταῦτα πεισομένου.

ταντα Mediceus et commentarius A in 1022b8; ταντά Paley, quam coniecturam nunc corroborare videtur 1027b. De re cf. et sch. 1029.

b gll. in PPd: 'Ως τοῦ βοηθοῦντός σοι ταῦτα πεισομένου

Cf. Mediceum 1027a, cum adn. Ι ταϋτα PPd, cum Mediceo et commentario A; sed qui hanc sententiam composuit, certe is ταὐτά... ễ τὐ dicere volebat.

Pgl: θεῶν τις] "Ηγουν ὁ 'Ηρακλῆς.

1029 DPgiVWmarg Ya: "Αιδην χνεφαΐα: Τοῦτο λέγει, ότι ὁ μέλλων βοηθήσαί σοι, καὶ ἀπολυτρῶσαι τοῦ πόνου τούτου, εἰς τὸν "Αιδην ήξει καὶ ταρταρωθήσεται

Cf. 1027a, b. Lemma om. PYa.

1830 (1030-1035) πρός ταύτα βούλευε: Πρός ταύτα βουλεύου καὶ σκόπει τὸ προσῆκον ότι ταύτα ἄ σοι λέγω οὐκ εἰσὶ πεπλασμένα καὶ ψευδῆ, ἀλλὰ καὶ λίων ἀληθῆ, τὸ γὰρ Δίον στόμα (ἤγοι τὸ τοῦ Διός) ούκ ἐπίσταται ψευδηγορεῦν, ἀλλὰ πᾶν δ εἴπη καὶ εἰς τέλος καὶ πλήρωμα ἄγει. σὐ δὲ 5 ἐπτήρει καὶ πρόσεχε, μηδὲ τὴν ἀναίδειαν ἡγήση ποτὲ κρείττονα τῆς εἰβουλίας. Α (οπ C; contuil et DW).

2-3 ἀλλὰ καὶ λίαν ἀληθή omnes nostri; cf. coniecturam ἐτήτυμος pro codicum lectione εἰρημένος in Prom. 1031 (Hartung, et post eum Blaydes et Headlam). Vide autem gill. ad 1031. 4 post δ inserunt edd.: ἀν; quod licet magis Attice sit dictum, a nostris codicibus abest.

1031a gll. in BCDWX: λίαν εἰρημένος] Τουτέστιν ἀληθής πάνυ.

Cf. sch. 1030. 2-3, cum adn. 2 πάνυ] om. BX.

gll. varia ad λίαν εἰρημένος] 'Αληθῶς P; Κεκυρωμένος P (alterum); Λίαν ἀληθῶς Pd; 'Αληθινός V (?) et Y.

Glossema in V exaratum est manu multo recentiore, sed, credo, supra reliquias paene evanidas eiusdem vocabuli prima manu scripti. Huic loco rettulit Dind. etiam glossema quod in C (eius λεγόμενος; sed perperam. λεγόμενος; sed perperam.

Mediceus et gll. in BCDPWXY: σοφῷ γὰρ κ.τ.λ.] Γνώμη.

In CD hoc in ipso textu poetico insertum est, ante σοφφ.

1041 Mediceus: πάσχειν δὲ κ.τ.λ.] Ση(μείωσαι). ώραῖον.

1043 (1043-1051) πρός ταῦτ' ἐπ' ἐμοί: «Πρός ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν ἐπ' ἐμοί ή ἐλικοειδής τοῦ πυρός καταφορά». ἀμφήκης δὲ ἐστιν ὁ όζύς. «ὁ αἰθηρ δὲ καὶ ὁ ἀὴρ ἐρεθιζέσθω καὶ κινείσθω ἐν βροντῆ σφακέλω τε ἀγρίων ἀνέμων» τουτέστι, συντόνω κινήσει · σφάκελος δὲ κυρίως ἡ σῆψις τοῦ ἔγκεφάλου.
5 «τὴν γῆν δὲ ἐκ τῶν πυθμένων, καὶ τῶν κατωτάτων τόπων, σὶν αὐτοίς τοῖς θεμελίοις κραδαίνοι καὶ κινοίη καὶ σαλεύοι ὁ ἄνεμος · τὸ κῦμα δὲ τῆς θαλάσσης ἐν τραχεῖ ρεύματι συγχώσειεν ἐμέ · τὸ δὲμας τε καὶ τὸ σῶμα τὸ ἐμὸν ἀναρρίψειεν εἰς τὰς διόδους τῶν οὐρανίων ἄστρων (ἤτοι εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου τὰ ἄστρα εἰσίν), ἢ εἰς τὸν μέλανα "Αιδην». Α (contuli et DW).

2 έλιχοειδής... δξός = Mediceum 1044a. 2 post δξός add. PPd: βόστρυχον δὲ είπε, διότι δίχην βοστρύχου πίπτει ὁ χερπυνός. 4 συντ. χιν.: = Mediceum 1045a.

1044a Mediceus: βόστρυχος] ή έλικοειδής τοῦ πυρός καταφορά. «ἀμφήκης» δὲ ὀξύς.

b Pgl: 'Αμφήκης, ὁ δυνάμενος ἀμφοτέρωθεν καῦσαί με. δίστομος· ὀξύς.

e Pgl: βόστρυχος] Έλιχοειδής και συνεστραμμένη τοῦ πυρὸς καταφορά· ήγουν κεραυνός.

Cf. Mediceum 1044a.

PglPdmargVWmargYa: Βόστρυχον λέγει τον χεραυνόν, διά το ἐλίγδην (ήτοι συνεστραμμένως) χατέρχεσθαι, ὡς ὁ βόστρυχος. αἰθέρα δὲ ἐνταῦθα τὸν ἀέρα λέγει.

2 συνεστραμμένως PPdYa; fortasse συνεχῶς in VW (uterque hic evanidus). 3 ἀς ὁ βοστρ.] om. VW. 3 ἐγταῦθα et 4 λέγει solus habet V.

1045a Mediceus: σφακέλφ] Σπασμῷ · συντόνφ κινήσει.

CDPPdVWYa: Σφάχελος νόσος καὶ σφακελίζω καὶ σφαχελισμός, ἡ παραπληξία, ἡ ἡ σῆψις τῶν μυελῶν, γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφαχελισμοῦ καὶ σπασμός. λέγεται δὲ ἀκαφάχελος» καὶ ὁ πάριφς τῆς Χειρός δάκτυλος. λέγεται δὲ ἀκαφάχελος» καὶ ὁ παλμός. «σφάχελος» δὶ ἔνιοι τῆν στέων, καὶ «σφαχελίσα» τὸ κατασαπῆναι καὶ ἀπονεκρωθῆναι. «φάχελος» καὶ ἡ συλλογή τῶν ξύλων, διαφέρει δὲ σφάχελος φακέλου, σφάχελος μὲν γὰρ ἐστιν ὁ σπασμός τῆς κεφαλῆς, φάτο κελοκο δὲ ὁ δεσμός - ἀφ' οῦ καὶ «φαχιδιίον», †φάχει γὰρ

1049a

b

Mediceus gl: συγχώσειεν] Συγκαλύψειεν.

b PglPdmargWgl: τῶν τ' οὐρανίων κ.τ.λ.] "Ητοι ὑψούσθω ἡ θάλασσα μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ἄστρων.

παρά 'Ρωμαίοις τὰ δεσμά.

1052

b

gll. in DPW supra verba ἀνάγχης στερραῖς δίναις] Τῆς Μοίρας ἐπικλωσάσης μοι τὸ μὴ θανεῖν.

Post žudy 1052 interpunxisse videtur is qui hoc glossema composuit, ita ut verba žv. στερρ. δίν. una cum v. 1053 coniungerentur. $2 \mu \eta$ W et (?) D; om. P.

1054a (1053-1057) τοιάδε μέντοι: 'Ακούσας ό 'Ερμῆς τοῦ Προμηθέως εἰπόντος δτι «εἴ τι βούλεται ὁ Ζεὺς ἐπ' ἐμοὶ ποιησάτω· ἐμὲ γὰρ οὺ θανατώσει», φησὶ πρὸς τὰς 'Ωκεανίδας· «τοιαῦτα μέντοι τῶν φρενοπλήκτων (καὶ τῶν εἰς νοῦν βεβλαμμένων καὶ παραφρονούντων) τὰ βουλεύματα καὶ λόγια 5 ὅττιν ἀκοῦσαι· τὶ γὰρ ἐὐλείπει πρὸς τὸ μὴ παραφρονεῖν αὐτόν, ὧ 'Ωκεανίδες; ἢ διὰ τὶ χαλὰ καὶ ἐνδίδωσι τῶν μανιῶν, εἰ τὰ τοῦδ' εὐτυχῶς ἔχουσιν;» Α (contuli et DW).

> 5 μὴ παραφρονεῖν = Mediceum 1056. 6-7 τί . . . ἔχουσιν: in PPd haec post 1057a scripta sunt, praefixo ἄλλως, et inverso ordine verborum (εί . . . ἔχουσι, τί . . . μανιῶν;).

gll. in BP: Πρός τον χορόν.

c V: Τῷ λέγειν τὸν Προμηθέα ὅτι μέλλει ὁ Ζεὺς ἐκπεσεῖν τῆς βασιλείας.

In V haec scripta sunt inter finem scholii 1043 et lemma scholii 1054a. Huc dubitanter rettuli.

1056

1054c-1063a

Mediceus: μὴ παραπαίειν Μὴ παραφορνεῖν.

1057a

DPPdV: εἰ τάδ' εὐτυχῆ, τἱ χαλῷ μανιῶν: "Ενι δὲ δ λόγος δλος τοῦ "Ερμοῦ. ἡ ἔννοια δὲ τοιαύτη: εἰ ταιῦτα εὐτυχῆ δοκιῶσι τῷ Προμηθεῖ, τἱ διαφέρει τοῦ μαινομένου;

Lemma soli exhibent PPd. 3 dox $\tilde{\omega}$ s: sic nostri (in P ou scriptum supra ω).

b

D (post 1054a) et P* (post 1057a): Γρ. εἰ τὰ τοῦδ΄ εὐτυχῆ, τί χαλᾶ μανιῶν;

2 in P είσι σοι supra εὐτυχῆ scriptum, et ἐλλείπει supra χαλῆ.

1058a (1058-1062): ἀλλ' οδν ὑμεῖς γε: Πρός τὰς 'Ωκεανίδας φησὶν ὁ 'Ερμῆς' ἀλλ' οδν ὑμεῖς, ὧ γυναῖκες συλλυπούμεναι καὶ συγκακοπαθοῦσαι ταῖς τοῦ Προμηθέως βλάβαις, ὑποχωρεῖτε ταχυτάτως ἐκ τῶν ἐνταῦθα τόπων, μὴ τὰς φρένας ὑμῶν ματαιώση, καὶ μωρὰς καὶ παραπλῆγας ποιήση, τὸ 5 ῆχημα τῆς τοῦ Διός βροντῆς τὸ ἀτέραμνον καὶ σκληρὸν καὶ μέγα. Α (contuil et DW).

2 ante συλλυπ. add. Β: αl. 3 ύποχωρεῖτε] μετα- BWXY. 3 ταχυτάτως] -α C. 4 ματαιώση ... ποιήση: cf. Mediceum 1061. 4 και μωράς] om. BXY.

b

Mediceus: ὑμεῖς] $^*\Omega$ 'Ωκεανίδες.

1061

Mediceus: ἡλιθιώση] Ματαιώση, παραπλήγας ποιήση.

1063α (1063-1066) άλλο τι φώνει: "Αλλο τι λέγε καὶ παραμυθοῦ καὶ παρακοίζου καὶ ἀπάτα ἐμὲ εἰς ὅπερ καὶ πείσεις καταλεϊψαι τὸν Προμηθέα οῦ γάρ τοῦτο τὸ ἔπος (δηλαδή τὸ αιμὴ ἡλιθικόση τὰς ορένας ὑμῶν τὸ τῆς βρουτῆς ἡχημα») τλητὸν καὶ καρτερητὸν παρέρριψας καὶ παρήγαγες εἰς 5 τὸ καταλεῖψαι τὸν Προμηθέα. Α (contuli et D /).

3 ὑμῶν DX; ἡμῶν cet. 4 post τλητὸν add. DPPdV: xai ὑπομονητὸν. 4 καρτερητὸν CPPdW; καρτερικὸν vel sim., cet. 4 ante παρέρρμὸς add. BPPd: παρέσυρας καί. 4-5 παρίγαγες ... Προμ. — Mediceum 1065a. 5 ante καταλεῖψαι add. PPd; πείσαι. DPPdW (in his continuatur cum 1063a) et VYa
 (in his separatim, quasi scholium ad 1066): Πῶς με
 κελεὐεις κακίαν ἀγαπᾶν καὶ μισεῖν τοῦτον;

1065a Mediceus: Παρήγαγες εἰς τὸ καταλεῖψαι τὸν Προμηθέα.

b gll. in PPdW: παρέσυρας] Παρά τὸ πρέπον εἶπας.

1067 Mediceus et gll. in DPPdW: μετὰ τοῦδ' κ.τ.λ.] Συμπάσχειν αὐτῷ οὐ παραιτοῦμαι.

1068a CDPPdVYa: τούς προδότας γάρ: Διά τινα 'Ιφικράτην στρατηγόν· λαβών γάρ δῶρα προὕδωκε τὸν οἰκεῖον στρατὸν τοῖς ἐναντίοις.

De huius scholii inscientia videas Dind., Philologus 20 (1863), p. 3 Lemma; sic D (om. γάρ) et PPd; μισεῖν, tantum, C; in VYa lemma nullum. 3 στρατ. τοῖς ἐν.] στρατηγὸν τοῖς πολεμίος C.

DPPdV (in his continuatur cum 1068a): "ΑΛΛΩΣτούς προδότας μισῶ· καὶ πῶς προδώσω τὸν ἔμοὶ φίλον, καὶ οὐ τούτφ συμπονήσω;

3 où omnes nostri (om. Dind.).

b

1071 (1071-1079) άλλ' οὖν μέμνησθ' ἄτ' ἐγώ: 'Αλλ' οὖν μέμνησθε ἄπερ προλέγω ὑμῦν- μηδὲ παρ' ἄτης θηραθεῖσαι, ἤγουν εἰς βλάβην ἐμπεσοῦσαι, μέμψησθε τὴν δυστυχίαν ἢν μέλλετε παθεῖν- μηδέ ποτε εἴπητε ὅτι ὁ Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀνέλπιστον καὶ αἰφνίδιον βλάβος εἰσέβαλε. μηδαμῶς είπητε ὅ τοῦτο- αὐταὶ δὲ ὑμᾶς αὐτας αἰπᾶσθε- εἰδιᾶια γάρ, καὶ ἐπιστάμεναι καὶ οῶν ἀγγοοῦσαι, οὐδὲ ἐξαίφνης καὶ λαθραίως, ἔμπλεχθήσεσθε εἰς τὸ δίκτυον τῆς βλάβης τὸ ἀπέραντον, οὕ τέλος οὐχ εὑρήσετε. Α (contuli et DW).

Lemma: $\dot{\alpha}\tau'$ tyώ omnes nostri praeter D, qui hacc verba om., et V, qui $\dot{\alpha}\tau\tau'$ tyώ praebet et hic et in textu poetico.
cf. Mediceum 1075a. 7 ἀπέραντον] ἀπέραντον PVW.

1075a Mediceus: αὐταὶ δ' ὑμᾶς αὐτάς (sic)] Λείπει τὸ «αὐτιᾶσθε».

b αὐταὶ δ' ὑμᾶς αὐτάς] Αἰτιᾶσθε. Glossema in A.
 Cf. Mediceum 1075a.

1080 (1080-1090) καὶ μὴν ἔργφ: Καὶ δή ἔν ἔργοις αὐτοῖς, καὶ οὐχ ἐν μύθφ (ὡς ἐμοῦ ἀπλῶς λέγοντος ὅτι μέλλει γενέσθαι τάδε) ἡ τῆ σεσάλενται· ἡ τῆς βροντῆς δὲ φιονή ἡ βρύχουσα παραμυκᾶται καὶ ἡχεὶ καὶ βοξεκλάμπουσι δὲ αἰ πολύπυροι ἔλικες τῆς στεροπῆς (ῆτοι αὶ ἐλικουδεῖς κατὰ τὰ νέφη τῶν ἀστραπῶν κινήσεις)· οἱ στρόμβοι δὲ καὶ αὶ ἐλίξεις τῶν ἀνέμων ἐλίσσυσι καὶ συστρέφουσι τὴν κόυν σκιρτὰ δὲ τῶν ἀνέμων πάντων τὰ πνεύματα, ἀποδεικνύντα πρὸς ἄλληλα στάσιν ἀντίπουν (ῆγουν τῆ ἐναντία ἀλλήλων πνοῆ πρὸς ἄλληλα ἀνθιστάμενα)· τετάρακται δὲ ὁ ἀὴρ σὐν τῆ θαλάσση. τοιαύτη ἐπ ἐμοὶ ἐπέρχεται καὶ κυνεῖται ἑπή. τοι καὶ κίνησις καὶ ζάλη καὶ τρικυμία, ἀπὸ τοῦ Διός, κατασκευάζουσά μοι φόβον. Α (contulie et DW).

1080-1092d

1 δλ] μὴν ΒΡΡΔ. 2 ἐμοῦ [s ἐν ἐμοῖ [s' ἐν ἐμοῖ [s' ἐμοῖ [s' ἐμοῖ [s' ἐμοῦ [s' ἐμοῦ [s' ἐμοῦ [crass retter]] τος ἐμοῦ coni. Anonymus apud Schütz, fortasse rette. 3 βρύχουσα omnes nostri. Dicere volebat scholiasta fortasse βρημένη, sed ne tunc quidem βρημία [Prom. 1082] rette interpretatus esset. 4-5 αἱ ἐλικοειδεῖς ... κινήσεις β. γ ἀποδευούντα = Mediceum 1087. 8 ἀνθιστάμι: Înic fimis scholi in CPΔ. 8 τετάρακται ξυντετάρακται ΡΡΔ. 10 τριουμία omnes nostri (τρίχουμα edd.).

1083 Mediceus: Ελικες] ΑΙ έλικοειδεῖς κατά τὰ νέφη τῶν ἀστραπῶν κινήσεις.

1087 Mediceus: ἀποδειχνύμενα] 'Αποδειχνύντα.

1088 Cgl: αἰθὴρ πόντω] Στοιχεῖον ἀντὶ στοιχείου.

1091a CDPPdVW: ὧ μητρός ἐμῆς: Περιφραστικῶς· αὧ μῆτερ ἐμὴ Γῆ, ὧ Θέμις».

Cf. Mediceum 1091b. Vestigium huius scholii conservare videtur et Bgl (περίφρασις· τουτέστιν, δ μήτερ). Fortasse opus est scholiastae A. 2 Θέμις omnes nostri; rectam formam praebet Mediceus.

Mediceus: « τΩ Γη», η «ὧ Θέμι».

1092a gll. inDPPd: αἰθὴρ] 'Αήρ.

b

gll. in PPd: αἰθὴρ] Οὐρανέ.

Pgl: κοινόν φάος] Τὸν ήλιον.

gll. in PPd (et fortasse W, sed paene evanidum): κοινὸν φάος έλισσων] 'Ο φωτίζων τὰ πάντα.

[238]

VERSUS AD FINEM FABULAE COLLOCATI

I. DE PROMETHEO

(a

Exstant hi versus in codicibus quos «A» nominamus, exceptis CPd et N (cuius pars antiqua hic deest). Contuli praeterea DNcWXa. Edidit Cougny, vol. III, Appendix iv, carmen 83 (vv. 1-q=a, vv. 10-17=b).

Τίτulus in BNc: Στίχοι εἰς τὸν Προμηθέα. Títulus in WXa: Στίχοι εἰς τὸν Προμηθέα αὐτοῦ (τοῦ Xa) Τζέτζου (sic certe Xa; quattuor ultimae litterae in W evanidae); hi codices ambo carmina a et b nostra quasi unum carmen continuum praebent, sed vide adn. ad b.

'Ανθ' ὤν τὸ πῶρ δέδωκας ἀνθρώπων γένει τρύχη βἰα φάκραγγι προσπεπηγιένος.
τὸ πῶρ, Πορικηθεῦ, ὁ βροτοῦς ἐχαρίσω
ὅλη πρὸς ἀκάματον εὐρέθη φλόγα,
ὁ ὁργῆς κατὰ σοῦ πρὸς θεῶν πυρσουμένης.
Αἰσχύλε, τὶ φῆς; τοὺς θεοὺς σου προσφέρεις
πάσχοντας αἰσχρῶς ἐκ θεῶν ὁμοτρόπων;
καὶ πῶς ἄρα λέληθας σαυτὸν εἰς τέλος
Θεοὺς σεράζουν τοὺς παθητοὺς τὴν φύσιν,
το καὶ κὴ δύναντοὺς ἐκαρντεῖν τιμοριίας:

4 ἀκάματον] ἀκάμαντον DPX. 5 totum versum om. P.

(b)

Hos versus novi e codicibus BDNcSjVWXaXcYaYd (notandum est quod absunt a CPPdXY, quamquam PXY carmen a continent). In omnibus praeter XcYd continuantur cum a, nullo relicto intervallo; in Xc sequuntur finem fabulae; in Yd sequuntur carmen e, verbo "Eτεροι (sc. $\sigma\tau(yo)$ in margine appicto. Carmen b alienum esse ab a demonstratur duabus rationibus: (i) in a vocales a vel v vel v octies quasi $\delta(ypovo)$ tractantur (e.g. $\delta(x)$ $\delta(yo)$ $\delta(x)$ $\delta($

VERSUS AD FINEM FABULAE COLLOCATI

summo apud antiquos deo Iovi non oboedierit; quae argumenta tam diversa vix in uno et eodem carmine possunt consistere. Edidit Cougny, loc. cit., vv. 10-17.

> Οδαί, Προμηθεϊ, κράζον, οδαί σοι μέγαχάριν βροτών γὰρ ἡπατήσας τὸν Δία. καὶ λάθρα τούτου πως τὸ πῦρ ἐκεκλόφεις, εἶτ' οδδ' ἐπείσθης ὧν περ ἐσταυρωμένος 5 τὸν ἐκβαλοῦντα τῶν θρόνων εἰπεῖν Δία. τῷ τοι κεραυνὸς ἐκ πόλου κατηγμένος ἔργον τίθησι συντριβῆς σε τὸν τάλαν. αἴαζε τοίνυν· τοῦτο γὰρ πάρεστί σοι.

3 πως coni. Cougny; πῶς omnes nostri. 5 ἐκβαλοῦντα DVXa; ἐκβαλόντα cet. 5 τῶν θρόνων XaXcYa; τὸν θρόνον cet. 7 συντριβῆς σε plerique; συντριβῆσε BD; V legi nequit.

(c)

Hos versus invenio in Y (ante carmen a), in Ya (post carmen b), in Yd (inter a et b), in Ξa (post carmen a), denique a Constantino Lascari scriptos in imo fol. 132v codicis N. In YaYd verba "Ετεροι παλαιοί adscripta sunt, in Ξa "Ετερον παλαιοί».

Κλέψας τὸ πῦρ παρέσχε τοῖς θνητοῖς γέρα καὶ κάμπτεται μάστιξι ταῖς Διὸς τάλας ψευδωνύμως ἔλαχε τὴν κλῆσιν μόνον προμηθίας δεῖται γὰρ ἡ προβουλία.

3-4] om. Ea. 3 ψευδωνύμως Y; -ov cet. 3 ελαχε Y; λέλογχε cet. (emendatio videtur esse, metri antiqui gratia). 3 μένον Y; μένος Ya Yd; quid Lascaris voluerit, incertum. 4 ἡ προβουλίας γεν. γ, quem dubitanter secutus sum; ἡ προβουλίας cet., quod etiam magis friget.

II. DE AETNA MONTE

Codicibus usus sum D (in quo hi versus sequuntur carmen b de Prometheo), Nc (ante carmen b), V (in imo folio post sch. rošo), Xa (post carmen b), Ya (inter scholia, post 369a). Praeterea exstat carmen in RcSjVaVbVkVn, quos contuli, sed parvo fructus Ediderunt Stanley (e Vb) et Cougny, vol. III, Appendix iii, carmen 218 (e Vn).

Titulum exhibet Ya: Στίχοι είς τὸ Αἰτναΐον πύρ.

VERSUS AD FINEM FABULAE COLLOCATI

Αίτνη τίς ἐστιν Ἰταλῶν ὅρος μέγα,
ἐξ ἢς καταρρεῖ παμφάγου πυρὸς νᾶμα
μέχρι πολίχνης Κατάνης λεγομένης -
ροιβεῖ δὲ δεινῶς ὡς ποταμὸς ἐκρέον -
πνεῦμα γὰρ ἐν γῆς ἐμπεσὸν ταῖς κοιλάσι
κισσήρεως νάφθης τε πεπληρωμένης,
χωροῦν σοβαρῶς ἐκπυροῦται τῆ βία -
εὐρὸν δὲ ταῖς σήραγζιν ὕδωρ ἐκρέον
τὸ πνεῦμα παντάπασιν ἡραιομένον
10 ἀναρλογωθὲν ἔξανάπτει πῦρ βέον.

1-4 cf. scholiastam A in 367a, init. 3 Κατάνης plerique; καὶ κτάνης V. 3 λεγομένης omnes nostri, contra metrum; λελεγμένης coni. Panayotakis. 6 κισσήρεως omnes nostri; melius κισήρεως. 10 post βέον add. VYa; ἐντεῦθεν δῆλον πῶς (ποίω V) ἔν τισι τῶν γαιῶν ἐκρέρεται πῦρ, καὶ πῶς αὐτομάτως τὰ θερμὰ καταφέρονται, καὶ ποίω τρόπω ψωριῶνται ἰδινται.

INDICES

I. AUCTORES

```
AESCHYLUS [ed. G. Murray, ed. 2, Oxford 1955; fragmenta ed. H. J. Mette.
        Berlin 1959]
    Aitnaiai fr. 25: Vita 9
    Elegia de mortuis apud Marathona; cf. Murray, p. 374 fr. 5: Vita 8
    Eumenides: Vita 9
    Myrmidones fr. 212a2 (v. dub.): 437a
    Niobe, titulus: Vita 19. fr. 243a: Vita 6
    Palamedes fr. 303a: M 457, 458a, 459b
    Persai: Vita 18
    Phryges vel Hektoros Lytra fr. 243; Vita 6. fr. 243d (dub.): A 436a.
     Prometheia, Fragmentum (dubium, sine numero): 189f.
     Prometheus Pyrphoros fr. 341: M 94a, 94b, 94c
     Prometheus Solutus fr. 320: M 511b. Fragmentum (sine numero): M 522
     Prometheus Vinctus, titulus: M 119, cf. 438e
         v. 2: A 2a, M 15
         v. 6: M15
          v. 524sq.: 536c
     ol Προμηθεῖς fr. 325 (fin.): Suppl. in Vitam d
 Anacreon [in Poetae Melici Graeci, ed. D. L. Page, Oxford 1962]
     fr. 67 (412): M128a
 ANAXAGORAS [in Die Fragmente der Vorsokratiker, ed. H. Diels et W. Kranz,
          ed. 6, Berlin 1951-2]
     fr. A86a: 88c
 Anon. (Comicus?)
     M 420a, 420b
 Anon. (epigramma de morte Aeschyli)
      Vita 17
  Anon. (epitaphium Aeschyli)
      Vita II
  Anon. (incert.)
      717b, 878c
  Anon. (Indiae descriptio)
      844b
  Anon. (inundationis Niliacae descriptio)
      A 813a
  Anon. (Musica Historia)
      Suppl. in Vitam d
  Anon. (oraculum apud Herodotum, 1.66)
      438d
  Anon. (oraculum de Aeschyli morte)
       Vita 10
   Ανον. (παλαιοί σχολιογράφοι)
       36c
   Anon. (philosophus)
       9049
   Anon. (poeta antiquus?)
       M 400d, cf. 400e
```

fr. 152: A 801a, M 803a

Anon. (proverbia) 323a, 323b; 1001c, 1001d
Anon. (proverbia?)
A 624b=M 624c; A 904b
ANON. (Pseudepicharmea) [in Comicorum Graecorum Fragmenta, ed. G. Kaibel
vol. I, Berlin 1899]
fr. 249: A439a, M447
Anon. ("Thessalonica"??)
717b
Anon. (trimetri Byzantini)
428b, Carmina de Prometheo (a) [fortasse a Tzetze], (b), (c): Carmen de
A cond
Anon. (trimetrus fortasse antiquus)
591
Ανον. (ὑπόμνημα Προμηθέως Δεσμώτου)
438e (= Et. Magn.)
Anon. (versus politicus)
90c
Apollonius Rhodius
Argonautica 4.327: M 837a
ARATUS
Phaenomena 125: 191b
Architocure led E. I.
Architochus [ed. F. Lasserre et A. Bonnard, Paris 1958]
11. 4. A 010D, M 010C
fr. 15: M 222, A 224
ARISTIDES [ed. G. Dindorf, Leipzig 1829]
07at. 40, init.: 34b
ARISTOPHANES
Ran. 814 sqq.: Vita 5
Ran. 1004-5: Vila 5
BIBLIA SACRA GRAECE (LXX):
PSalm, 122.2. A 086
Ecclesiastes 2.7(?): A986 app. crit.
CALLERON
Callimachus [ed. R. Pfeiffer, Oxford 1949-53] fr. 590; M 368
fr. 590: M 368
DICAPARCHUE Manager
DICAEARCHUS MESSENIUS [ed. F. Wehrli, Die Schule des Aristoteles, Hett 1, Basel 1944]
fr. 76: Vita 15
Dioxytesis
DIONYSIUS PERIEGETES [in Geographi Graeci Minores, ed. C. Müller, Paris
1882 Find Miller, Paris
14. A 782, M 790
EPICURUS [ed. H. Usener, Leipzig 1887] fr. 395: A624b M 6.
fr 305. Ac. Usener, Leipzig 1887]
fr. 395: A624b, M 624c
Eupolis [in Comicorum Atticorum Fragmenta ed. T. Kock, Leipzig 1880-1888] Inc. fab. fr. 378: M 451a
7m. Jab. ir. 378: M 451a ed. 1. Kock, Leipzig 1880-1888
HESIODUS (Fragment
Hesiodus [Fragmenta ed. R. Merkelbach et M. West, Oxford 1967] Op. 345: M. 135a Op. 38:30.1:485a
Op. 383sq.: 458a
Theor 337.70(2)
Theog. 337-70(?); 137
Theog. 507-522(?): A 347a

```
fr. 388 (spur.): A 351a, M 351d
HIPPOCRATES [ed. W. H. S. Jones, Hippocrates, vol. IV, Cambridge, Mass,
    Aphorismi I.22: A 379a, M 380
HOMERUS
    Ilias
        titulus: Vita 19
         I. 331sq.(?): 437a
        I. 479: 88c
        I. 511sq.: A 436a, M 436b
        II. 146: 88c
        II. 742: 592b
        IV. 281: 158c
        V. 374: M 578
        V. 440: M 309a
        VII. 302: 191b
        VII. 422: M 139a
        VIII. 463: M 185b
        IX. 212: M7c
        XIV. 201: M 393b
        XV. 393: M 377b
        XVI. 60 vel XVIII. 112: M 261
        XVII. 431: M 172
        XIX 313: M 726
        XX. 7: M 284b
        XXII. 38: M 237
    Odvssea
        I. 53: 425b
        I. 65: 41b
        I. 327: A 100a, M 100b
        III. 96sq.: A 683a, M 684
        V. 128 (etc.): 993b
        V. 490: M 110
        VI. 31: M 652a
        X. 169: 931
        XI. 100: A 590a, M 590b
        XVI. 427: 191b
        XVII. 189: M 35
        XXI. 405: M 888c
Lucianus [ed. C. Jacobitz, Leipzig 1866-67]
    Mentiones deae Adrasteae (e. g. Apologia 6): 936c, 936d
MENANDER [ed. A. Koerte, ed. 3, 1957-59]
    Inc. Fab. fr. 782: A 377a, M 377b
PINDARUS [ed. B. Snell, ed. 4, Leipzig 1964]
    Ol. 10.3: A 782, M 789
    Ol. 12.12: 710a
    Pyth. 1.5: A 402a, M 405a
    Pyth. 1.16-17: A 351a, M 351d
                                [247]
```

Pvth. 1.21-22: M 368 Pyth. 2.3480 .: M 890a Pvth. 8.95: 545a, M 549

PLATO COMICUS [ed. Kock; cf. EUPOLIS] Sophistae fr. 136: 120d

PLATO PHILOSOPHUS Phaedo 62b(?): 253c

PSEUDO-DEMOCRITUS [ed. Diels-Kranz; cf. ANAXAGORAS] fr. 302 (Sententia 163): 624d

Elegia de mortuis abud Marathona: Vita 8 SOPHOCLES [Fragmenta ed. A. C. Pearson, Cambridge 1917]

Ajax 362-3: 43 Antigone 201-2: 031 Colchoi (lege: Colchides) fr. 340 adn.: Prol. Prom. a Electra 19(?): 24c, 24f Inachos fr. 281: M 574a Philoctetes 2: 1f, A 2a, M 2b Phryges fr. dub. A 436a, M 436b Tyro II fr. 656: M 128a STRABO [ed. A. Meineke, Leipzig 1856]

1.3: M 420a, 420b 11.78: M 420a, 420b

Synesius [in Epistolographi Graeci ed. R. Hercher, Paris 1873] Ep. 4, 164a, p. 643: 717b

THALES [ed. Diels-Kranz; cf. ANAXAGORAS] fr. dub. (cf. B 4): 438d 8-10 TZETZES, JOHANNES [Historiae ed. P. A. M. Leone, Napoli 1968] XII 835-852: 730b TZETZES, JOHANNES (?)

Carmen de Prometheo (a): cf. Introd., p. 44, n. 3

II. NOMINA

"ABas: A 774b, 774c, M 869, 871 'Αγχινόη: Α 853a 'Αδοάστεια: 936a, 936b, 936c, 936d, 936e "Абоабтос: 936а, 936е Αθηνα: Μ 120 'Αθηναΐοι: Vita 8, Vita 12, M 120, 936e (?) 'Αθηναΐος: Vita I, Vita II (epitaphium) Αίγοχέρως: 730b Αἰνύπτιοι: Α 813a, 846c, Μ 851a Αἰγύπτιος: Α 813α Аўунтос (Rex): А 774b, А 853а, 857b, 864 Αίγυπτος (terra): Prol. Prom. a, A 807a, M 811a, A 813a, 813b, 813c, A 844a, 844b, 846d, A 853a "Αιδης: Α 152a, Α 219, Α 231a, A 425a, A 1022b, 1020, 1043 Αίδώς: Μ 120 Αίθίοπες: Α 807a, 851b Αίθιοπία: 411c, Α 793a, Μ 793d, 793e, A 801a, M 806b Alθιοψ (flumen): A 807a Alσχύλος: passim in Vita: tum: M 110, M 175, 253a, M 368, M 472b, 675. 721a, 723a, carmen de Prometheo a Αἰτναῖος: Α 367α Αἴτνη (urbs): Vita 9: (mons): A 351a, 358a, A 367a, 367c, carmen de Aetna 'Ακρίσιος: Α 774b, 774c 'Αλεξάνδρεια: 813b 'Αλευάδης: Α 567α, Μ 567c 'Αλεύας: Α 567α, Μ 567c 'Αληκτώ: Α 515a, 516a 'Αλκαῖος: Α 774b 'Αλκμήνη: Α 774b, 774c 'Αμαζόνες: Α 415, Μ 416, 723a, A 723b, M 723c, 723d, M 728a, 728b. Etymologia: 723e 'Αμαζονίδες: Α 723b 'Auervias: Vita 1 Αμφιτρύων: Α 774b 'Ανάγκη: 515b 'Αναίδεια: Μ 120

'Ανακρέων: cf. M 128a 437a

'Απόλλων: Α 640, Α 655, Α 660a "Αραβες: Μ 420a, 420b 'Αραβία: Α 415, Μ 420a, 420b, A 853a 'Αράξης: Μ 717d Αραξις: Α 717α "Apyos (custos Ius): A 561d, A 567a. 567b, A 568a, A 570a, 570b, A 640, A 677 "Apyoc (Cyclops): A 351a "Apyoc (urbs): 652b, A 669a, M 676a. A 853a (bis), 936e 'Apyeio: 6510 "Aonc: 850g 'Αριμασπός: Α 801a, 805c, Α 807a. Etymologia: 804b. 805a. 805b. 805d

'Αρκάδες: Α 436a, Μ 438a, 438b, 438c, 438d, 438e 'Αρκαδία: 438d 'Agía (Oceani filia): 137

'Aσία (terra): A 411a, M 411b, 411c, 411d. 411e. A 782, M 790 'Ασώπη: 18c "Ατλας: Α 347a, Α 402a, Α 425a, 425b, 425c, 425d, 428a, A 428b,

438d "Ατροπος: Α 515α 'Αττική: Μ 128a Αύλίς: 369a, 369b 'Αφροδίτη: Α 640, 859g, 864 'Αχιλλεύς: Vita 6, Α 436a, Μ 436b,

Вёдлос: 774c, A 853a, M 853b Bla: Prol. Prom. c, d, 1h, A 7a, M 12c, A 669a4-5 app. cr. Βόντιτζα: 8300 Βορράς: Α 3518 Вобторос: М 730а, А 730с, А 732 Βοιάρεως: Α 351a Βρόντης: Α 351a, 922 Βύβλινα όρη: Α 807α, 807b, Μ 811b Βύβλος: Α 807α

Γάγγης: 8090 Γαΐα, Γη: Prol. Prom. c, 137, A 209b,

A 351a, 427a, A 793a, 874b, 1091a, M 1001b Γέλα: Vita 11, app. cr. Γελώοι: Vita 10, Vita 11 Γπ: vide Γαῖα Γίναντες: 151b Γοργόνες: Α 793α Γραΐαι: Μ 794 Γύγης: A 351a

Γύποδες: Α 712a, 712c, 712d Δανάη: A 774b, 7740 Δαναός: Α 774b, 774c, Α 853a, M 853b, M 853c, 857b Δεινώ: Α 793a Δικαιοσύνη: Α 18a ∆bcn: 036a Δωδώνη (mons): A 829a, 830b Δωδώνη (urbs): A 655, 658b, 830b, 830d Έκατόγγειρες: Α 351a Έλευσίνιος: Vita I "Ελληνες: M 411b, 411d, 411e, 425b, A 428b, 936d Έλληνικός: 2530 Ένυώ: Α 703a "Επαφος: Prol. Prom. a, A 774b, 774c, A 844a, A 853a, M 853b *Εριν(ν)ύες: Vita 14, A 515a, 515b, 516a. Etymologia: 516b Έρμης: Vita 6, Prol. Prom. a, c, A 561d, 570b, A 677, 681a, A 937a. A 953a, A 966, A 971a, A 977a. A 997, A 1054a, 1057a, A 1058a "Epws: 850g Εύξεινος: 792b Εὐριπίδης: Prol. Prom. a Εύρυάλεια: Α 793α Εύρυβάτης: 437a Εύρυνόμη: Α 955, Μ 956, 957, 958 Εύρωπαΐος: Prol. Prom. b, A 1b, M id, ih Εύρώπη: Α 782, Μ 790 Eugopiwy: Vita I, Vita II (epitaphium) Εύφράτης: 7920

Zeic: Prol. Prom. a et passim. Vide praecipue: A 34a, M 35, A 49b, A 144a, 151b, A 167, A 351a, 425b, A 439a, M 440, 461b, A 515a, A 561d, A 907, 922, A 955, 958, A 1022a Ζέφυρος: Α 351a

"Нхюс: А 393а "Hox: A 561d, 561e, 570b, A 504 A 599a, M 601a, 601b, A 765a. M 768a, 768b, 859g, 958 'Hoaxλης: Prol. Prom. c, M 27a, 27b 561b, 772a, 772b, 772c, 774a. A 774b, 774c (bis), A 872, A 1022a. 'Hotóvn; A 555a, 559a, 560b "Hogistog: Prol. Prom. c, et passim.

Vide praecipue: A 45a

Ήλεκτρύων: Α 774b, 774c

Θαλης: 438d Θέμις: Α 18a, Μ 18b, 18c, 18d, 18of A 200b, 1091a, M 1091b Θεμίσκυρα: 723a, A 723b Θερμώδων: 723a, Α 723b Θέσπις: Vita 16 Θεσπρωτίς: 658b Θεσπρωτός: Α 829a Θεσσαλικός: 829b Θέτις: Α 167, Μ 170a, 189f? (coni.),

A 436a, M 436b, M 518a, 518b, A 519, M 762b, A 764a, A 907, 922

Θηβαΐοι: 936e (coni.)

'Ιαπετός: 18c, Α 347a, Α 402a, 425b 'Ιέρων: Vita 8, Vita 9, Vita 10, Vita 18, A 367a, 367c, M 368 Ίναχεῖος: Α 590α

"Ivayoc: A 561d, A 590a, A 636a, 636b, 636c, 651c, 652b, A655, A 660a 'Ινδία: 844b

'Iνώ: 561e etc. Falsa lectio pro 'Iώ, Ίόνιον πέλαγος: Α 829a

'Ιόνιος (κόλπος): M 837a, M 837b, 837c, M 839a Ίταλία: A 351b, M 364a, 364b, 730b

'Ιταλός: Carmen de Aetna 'Ιφικράτης: 1068a

'I'd: Prol. Prom. a, b, c, et passim. Vide praecipue: 518b, A 561a, M 561c, A 561d, A 568a, A 590a, A 636a, 636c, A 640, A 677, A 774b, 774c, 83od, A 887a, 887b, 887c

Καλυψώ: 137 Κάνωβος: Α 844α Καταβασμός: Α 807α, Μ 811α, Α 813α Κασπία: Μ 420α, 420b Κατάνη: Carmen de Aetna Καυκάσιον ὄρος: Prol. Prom. a, A 347a, A 402a, A 1022a Καύκασος: Prol. Prom. b, A 1b, M 1c. M rd, 1h, A 2a, A 117a, M 117b, 117c, A 167, A 278a, M 281a. A 415, M 420a, 420b, A 561d, 561e, 616a, A 717a, M 722, A 1014 Κέγγρη: Α 669a, 676b Κέρχνη: Μ 676a (bis) Κητώ: Α 793a Κιλικία: A 351a, M 351d Κιλίχιος: A 351a, A 351b, M 351d Κιμμερικός: Α 729a, Μ 730a, Α 730c Κιμμέριοι: 730b Kισθήνη: A 793a, M 793d, 793e Κλέανδρος: Vita 15 Kanuévn: M 18b, 18c, A 347a Κλωθώ: Α 515α Κολχίς: Α 415 Κόλγοι: Α 415, Μ 422 **Коттос**: A 351а Κράτος: Prol. Prom. c, d, et passim usque ad 82b. Vide praecipue: A 42a (cf. M 42b), A 77a Κοιτίας: Μ 128a Κρόνος: Α 144a, Α 199a, Α 219, A 347a, A 402a, A 907, 922, A 955. M 956, 957, 958 Κύκλωπες: Α 351a, 922 Κυναίγειρος (Κυνέγειρος): Vita 1, Vita 4

Κυνοχέφαλοι: 8040 Λάρισσα: 860a Λατίνοι: 2062 Λάχεσις: Α 515α Λέρνη: Α 640, 652b, Α 669a Λιβύη (dea): 774c, A 853a, M 853b Λιβύη (terra): A 428b, A 793a, M 793d, 793e, A 807a, M 811a,

A 853a Λίβυς: 425c, 425d, 438d Λυγκεύς (Λυγγεύς): Α 774b, 866a

Μαῖα: 944a Μαιωτικός: Α 7300 Μαιώτις: A 415, M 420a, 420b, A 729a, M 730a, 730b Μαραθών: Vita 4, Vita 8

Μαραθώνιον άλσος: Vita II (epitaphium)

Μέγαιρα: A 515a, 516a Μέδουσα: Α 703α Μελάμποδες: Α 853α Μενοίτιος: Α 347α, Α 402α Mñδος: Vita II (epitaphium) Μήτις: 137 Μνημοσύνη: 461b

Mοῖοα (-αι): A 49b, M 49d, 49e, 49f, 49g, 189c, A 511a, M 511b, A 515a 515b, 516a, A 550c, A 894a, 894b.

Μολοσσοί (-ός): A 829a, 829b, Etymologia: 829c Μοῦσα (-αι): 461b

Μυώνισκος (Μύννισκος) Χαλκιδεύς: Vita 15

Nethor: 806a, 806d, A 807a, M 809b, A 813a, A 844a (bis), 844b, 851b Νειλώτις: Α 813α Νέμεσις: 936b, 936e Nnonidec: 636b Nιόβη: Vita 6, Vita 19, A 436a, M 436b, 437a

"Ολυμπος; Α 955 'Ομηρικός: 659 Ούρανός: 137, Μ 164, Α 351a, 427a, 874b 'Οφίων: Α 955, Μ 956, 957, 958

Πακτωλός: 806c, 806d, 806e Παλαμήδης: M 457, 458a, 459b Πελάσγιος: 658b Περσεύς: Α 774b, 774c Περσεφόνη: Α 152a Πεοσηίς: 137

Πεφριδώ: Α 793α Піхос: 651d Πίνδαρος: Vita 3 Πιττακός: 887b, 888a Πλειάδες: 458a Πλουτώ: 137

Πλούτων (deus): A 1523 Πλούτων (flumen): A So1a, So6b Πόντος: A 793a Ποσειδών: Α 853a, 922

Προῖτος: Α 774b, 774c Προμηθεύς: Prol. Prom. a, et passim. Vide praecipue: A 5a, A 7a, M 18b, 18d, 27b, A 88a, A 120a, M 120b,

120c, 120d, A 167, M 175, M 345b, A 347a, A 439a, M 440, A 717a, A 1022a, Carmen de Prometheo a, b, c. Etymologia: A 82a, M 85a, 85b, 85c, cf. 477 Πυθώ: 438d, A 640, A 655

'Ρέα: 957, 958 'Ρέας κόλπος: Α 829a, Μ 837b, 837c 'Ρωμαΐοι: 1045b

Σαλαμίς: Vita 4 Σαρακηγοί: 808 Σεληναΐα δοη: 8110 Σθενώ: Α 793α Σιάγα: 730b Sussila: Vita 8. Vita 9. Vita 18. A 351a, A 351b, M 351d, M 364a, 364b, A 367a, M 368, 369a Σικελία έτέρα sive μικρά: 369a, 369b Σικελικός: Α 351b, Μ 364a, 364b Σικυών: Α 1022a Σιμωνίδης: Vita 8 Σκύθαι: Α 2a, Α 709b, Α 712a, 730b. 804b Σχυθία: Prol. Prom. a (bis), A 298a. M 301a, M 723c, 723d Σκυθικός: 1h, A 2a, A 298a, M 301a, A 415, 804a Σοφοκλής: Vita 8, Vita 15, Vita 16 (bis) Στερόπης: Α 351a, 922 Στύξ: 137

Ταλθύβιος: 437a
Τάρταρος: Α 7δ2, Μ 790
Τάρταρος: Α 152a, Α 351a, 922,
Α 1022b
Ταϊρος: 730b
Τειροπίας: Α 590a, Μ 590b
Τέρτης: Carmen de Prometheo a,
titulus

Τηθός: Α 136a, 137. 559a, M 560a, 560b, Α 636a
Τισιφόνη: Α 515a, 516a
Τισιφόνη: Α 515a, 516a
Τιτάν, Τιτάνις: Μ 151a, 151c, Α 21g, Α 351a, Α 425a, 447a, 447b, Α 439a, Μ 440, 874a, 874b, Μ 976
Τιτανικός: Μ 164
Τόλμη: Μ 12c
Τρωγλοδύτα: Α 415, Μ 420a, 420b
Τυφών: Α 351a, Α 351b, Α 367a, 427b
Τυφώς: Α 351a, Α 367a

Υπερμήστρα: Α 774b, 774c

Φιλοχτήτης: 1f, A2a, M 2b Φοΐβος: 835a Φορχίδες: Α 793a Φόρχυς: Α 793a Φούνιγος: Vita 16

Χαλκίς: 369a, 369b Χαλυβικός: Α 132a Χάλυψ (Χάλυβες): 133c, Α 298a, Μ 301a, Α 714 Χοίριλος: *Vita* 16

'Ωκεάνειον ῥεῦμα: Α 298a
'Ωκεανίδες: Prol. Prom. a, c, A 115a, M 115b, A 124a, A 193a, A 226a, A 397a, A 636a, M 821a, 821b, A 1054a, A 1058b
'Ωκεανός: Prol. Prom. b, c, et passim. Vide praecipue: A 1b, M 1d, 117c, A 132a, M 133b, A 136a, 137, M 193b, A 284a, M 284b, A 288a, A 347a, 559a, M 550a, 560b, A 636a, 636b, 809a. Etymologia: 309b
'Ωρίων: A 439a, 458a, M 458b

III. GRAMMATICA ET RHETORICA

άδοόν (πλάσμα): Vita 5 'Αθηναΐοι: Μ 3a, Μ 23a Αίγυπτιακώς: 805d Αἰολικόν: 645α αίσθησις άντ' αίσθήσεως: 695, 802b αίτιατική (πτῶσις): 117d, 711b. A 712a, 712c, 741c, 934 αίτιολογικός: 202b άλληγορέω: 309b άλληγορία: 309b άλληγορικώς: 925α άλληγορικώτερον: 425b, 438d άλληγόρως: Α 428b άναδιπλασμός: 437b άντίπτωσις: Α 712a, 712c άντίφρασις: 4990 άντιχρονισμός: 674α άντωνυμία: Μ 237 άπαγγελτικός: Vita 19 ἀπάτη: Vita 7 άπλοῦς: Vita 16, 761 άποβολή: 1580 άπόθεσις: 36c. 469b. 801b άποστρέφω (τὸν λόγον): Α 18a, M 705a, 705b ἀποστροφή: M 18b, 18f, 683b, 705c ἄρθρον: Q2IC 'Αττικισμός: 909 'ATTIXOL: A 22a, M 22b, 118, 288b 'Αττικός: 22c, 36a, 114a, 118, Α 209b, 592b, A 752, 921a 'Αττικών, τών: 764b

βάρος: Vita 5 (bis) βαρύτης (σχῆμα): 221 βεβαίωσις: 2020

Υενική (πτῶσις): 117d, 711b, A 712a, 712c, 712d Υνώμη: Vita 7, M 1039 Υνωμικῶς: M 318b Υνωμολογικός: Vita, 5

διάθεσις: Vita 2, Vita 5 διεξοδικός: Vita 19 διηγηματικός: Vita 19, 199c, 846c δίφθογγος: 615c δραματικός: Vita 19 (bis) Δωριεῖς: Α 567a, Μ 567c Δωρικός: 645b, 710a, 843c Δωρικώς: Α 567a, 620b

είρωνεία: 63b, 82b, Α 937a, Α 953a, M 985a, 985b, 985c έκβολή: 628b έχπληκτικός: 1142 ἔκπληξις: Vita 7, 114b, Μ 114c ἐκπλήσσω: Vita o έλλειπτικώς: A 209b (bis) ἐνεστώς: 615a, Α 752 έξωθεν λαμβάνεται: Α 626α ἐπιγραφή: 36α ἐπίθετον: Vita 5 έπίρρημα: 114a, 114b, Μ 114c, 136b, 266, 566b, 615c ἐπίτασις: Α 136α ἐπίοθεγμα: Μ 877α ἐπιφώνημα: 579 έρωτηματικώς: Μ 247b έρώτησις: 41b, Α 226a, 254, Α 745. M 928b έτυμολογέω: 85b, 151b, 309b, 654 έπυμολογία: 462 εύθεῖα (πτῶσις): Μ 432c, Α 567a, 934 εύχτικός: 136b, Α 752 εδρεσις: Vita 16

твос: A 28a, M 28b, M 235a

θετικός: 417, 754 θηλυκός: 592b θρηγητικός: M 128a, 136b, 877b θρηγώδης: M 877a

ίδίωμα: 592b 'Ιωνικός: 551d 'Ιωνικώς: 229

καινοπρεπές (σχῆμα): 118, 406 κανονίζω: 916α καταβιβάζω (τὸν τόνον): Α 712α καταπλήσσου: Vita 14 κατασκευή: Vita 7 κατασκευή: Α 394α κλητικός: 566b

INDICES

κλίνω: 934 κοινοί, οἱ: 22c κοινόν: ἀπὸ κοινοῦ: Μ 690α κτετικός: 417, 761

λεπτότης: Vita 8 λέξις: Α 88a, 329a

μέλλου: 615α μεστιμβόλημα: 921c μεταφορά: Vita 5, A 90α, 102b, A 178 (bis), M 183α, 189α, A 231α, M 241, M 278b, 320b, 365α, 450b, 536b, 615α, 615b, A 723b, 816b, 866b μεταφοροικός: 329α μεταφοροικός: 615b, 721b μεταγό, Vita 19 μίμησις: suppl. in Vitam f μιμητικός: Vita 19 μόριου: A 599α μεθοποίτα: Prof. Prom. a μέθος: Vita 7

δγκος: Vila 5 οδκονομέω: suppl. in Vilam d όνομα: 266, 764b όνοματοποιτα: Vila 5 οδδέτερος: 754 οδδετέρως: Α 42a, M 42b, 183d

πάθος: Vita 14 παράγω: 158c παραγωγός: 394b παραπληρωματικός: 36c παρατατικός: 824 παράχρησις: 504 παρέκβασις: Prol. Prom. a παρέλχω: 288b παρεπιγραφή: 663 πατρωνυμικός: Α 567α πατρωνυμικώς: Μ 5670 περιπέτεια: Vita 5 περισπάω: 136b περιφραστικώς: 1091a πλάσμα (άδρόν): Vita 5 πλεονασμός: 437b, 579 πληθυντικώς: Μ 55 πλοχή: Vita 5 ποίησις: Vita 2, Vita 5, Vita 19 πρόθεσις: 102d, 921c πρόσθεσις: 3b

προσφωνηματικός: 566b προσφώνησις: 566b πρόσωπον πρός πρόσωπον: 705c πρωτότυπος: 158c πτώσις: 741c

ρήμα: 764b ρήτορες: 36a, 221, M 307b ρήτορεκός: 36a, 199c ρυθμός 'Ανακρεόντειος κεκλασμένος: Μ 128a

σημαινόμενον (πρός τό): 118 σιωπώμενον (σχήμα): 663 στερητικός: Α 500a στικτέον: 144b, 275a, 637 app. crit. (PYa) συγκοπή: М 451с, 618а, А 712а, 712с συλλαβή: 41a συμβουλευτικός: 81a συμπάθεια: Vita 7. M 237 συμπαθές, τό: Vita 8 συναφές, τό: Α 561α, Μ 561c σύνδεσμος: 360 συνεκτικόν (πρόσωπον); Μ 88b σύνθεσις: Vita 5 σύνταξις: 144b, Α 637 συντάσσω: 183d, 741c, 1003 σχήμα: 18f, 36a, 82b, 118, 1990, 221, 406, 630, 663, 723a, 801b, 846c

τομή: M 612 τόνος: Α 712α τοπικός: 615b τροπή: M 85a, 85b, 628b, 843c τροπικός: 145, A 893a τροπικός: M 149, M 691b, A 723b

ύπέρβατον: 762a
ὑπέρβατον κατὰ λέξιν: 921b
ὑπέρβατον κατὰ παρέθεσιν: 921c
ὑπέρβατον κατὰ παρέθεσιν: 921c
ὑπέρβατον κατὶ ὑπέρθεσιν: 921c
ὑπερβολή: M 284b, A 288a
ὑπερβολικῶ: 721c
ὑπογραή: 36a
ὑπόθεσις: 36a, A 193a, M 193b,
A 640, A 778a

φράσις: Vita 5, 36c, M 91 Χ, τ6: M 9a χρονικός: 615b

IV. SCAENICA

άμοιβαῖα: Vita 6 ἀναγνωρισμός: Α 844a, 846d ἀναδιδάσχω (δρᾶμα): Vita 18

γραφή (pictura scaenica): Vita 14

διδάσκω (δρᾶμα): Vita 12 δρᾶμα: saepe; vide praecipue suppl. in Vitam f δραματοποιτα: Vita 16

εΙσάγω (inducere in scaenam): Μ 574α ἐπεισόδιον: Μ 561c

θέατρον: suppl. in Vitam f

χόθορνος: Vita 14

μηχανή: Vita 14, M 128a, M 284b μονφδέω: M 88b (coni.), A 561a, M 561c μονφδία: M 33 δρχήστρα: suppl. in Vitam d δψις: Vita 1, Vita 14 παραχορήγημα: M 12c προλογίζω: Prol. Prom. d πρόσοπου: Vita 5, suppl. in Vitam d (bis), Vita 19, A 77a, M 78a, 88b, 397d, A 561a, 664b, 705c

σατυρικὰ (δράματα): Vita 13 σκηνή: Vita 2, Vita 14, suppl. in Vitam d, Prol. Prom. a στάσιμον: M 272a, 272b, A 397a, M 397b σύρωχ: Vita 14

τραγωδία: saepe; vide praecipue Vita 2, Vita 14, Vita 16, suppl. in Vitam d

ύποχριτής: Vita 2, Vita 14, Vita 15, M 472b

χορηγία: Vita 2 χορόν λαμβάνειν: Vita 12 χορός: passim; vide praecipue Vita 2, Vita 9, Prol. Prom. a, 397d

V. SCHOLIASTARUM DICTIO ET SYNTAXIS

Adverbia: άρμοζόντως Α 88α εὐκότως 636b introducios 675 εύρυῶς M 85a, 85b, (cf. 450 b, ròmuéc) хады; 18d, A 90a, М 156a, 461c, 477, 654 μεγαλοφυώς M 88b, (cf. M 175 μεrakoputac) μισοπονήρως Μ 231b πουμπθικώς Μ 345b τραγικώς Α 550c, Μ 551b ύψηλώς A 550c, M 551b φιλανθρώπως M 231b, M 821a, Sarb

έληθής (opp. μυθώδης vel sim.): 120c. 120d. 636b. A 853a Ev cum coniunctivo, sensu potentiali: 253c, 330d, A 472a, A 515a,

A 519 άναχρονίζω: Μ 669b

ἀναγρονισμός: 367b, M 411b, 411d 411e, 723a, 839b, M 846b, 888b âvri vou: 10, 18e, 21, M 71, M 74C. A 88a, A 100a, M 100b, M 100c. M 152b, A 178, 189d, 191b, 228b, 266, A 307a, et deinceps

Aoristus coniunctivus pro futuro indicativo: A 186a (bis), 253c, A 307a, 313, A 609, A 655, A 723b, A 732, A 745, A 782 (ter), A 807a, A 844a, 866d, A 947, A 955, A 1022b, A 1043

άπηνής (-ως): Α 152α, Α 231α, A 677, A 1001a

βλάβη: Α 101, Α 144α, Α 231α, M272a, 275b (bis), A298a, A307a, A 345a (bis), A 381a, A 411a, A 425a, A 439a, A 469a, A 472a, A 476, A 688, A 745, A 964, 974. A 1058a, A 1071 (bis) βλαβερός: Α 745 βλάβος (τό): Α 472α, Α 1071

үрээретга: 189b, 189d, 191b, М 272а, A 351b, 363b, 365a, 365b, 365c, A 394a, 394c, 400b, 451b, 452b. 452c, A 459a, M 567c, A 599a M 642a, 642b, 650b, 658a, 743d. 761, 793e, 857d, 859d, 866c, 899b 945b, 945c, M 992b, 993c, 1003 M 1007b, 1057b.

δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ: 144b, M 540b Stov (accus. absol.): 254 tantum ἐάν (ἥν, ἄν) cum indicativo: A 200b. 624d, A 765a, 887b, 887c, A 977a.

έαυτὸν (αύτὸν) pro σεαυτὸν vel σέ vel έμαυτόν: Α 278a, 521a, Α 626. 887b

ele cum accusativo pro èv cum dativo: 272c, 797b, A 807a7, 809a èv pro dativo instrumentali, vel pro цета́ (= cum): А 124a, А 136a, A 278a. A 284a (?). A 393a, A 436a. A 461a (?), A 540a, 559a, A 640, A 677, A 688, 774c, A 829a, A 964, A 992a, A 1001a, A 1043. A 1080

¿Eñc. 76: 144b, M 235a, 275a ἐπί cum accusativo pro ἐπί cum genetivo vel dativo: 279a, 279b έρμηνευτέον: Α 226α

ήγουν: A 5a, 10, 16, 22c, 24e, A 77a, A 88a, A 101 (bis), 102d, 116b, A 132a (bis), A 134a, A 144a, A 152a, A 160 (bis), A 167 (bis), A 178, 189a, 189e, A 226a, A 228a (ter), 248b, A 268 (bis), 269a, 270, A 284a, A 307a et deinceps; nusquam in Mediceis

йтог: А 5а, А 12а, А 45а, А 49b, 54°. 64d, A 69, A 76a, A 88a (bis), 88b, A 101, A 136a, 253c (ter), 272c, A 278a, A 284a, A 298a, et deinceps; nusquam in Mediceis

Ίστέον ὅτι: Prol. Prom. b, A 1b, M 1d, A 351a, 369a, A 476, 844b. 878b Ιστορεῖται: Α 853α Ιστορία: A 561d, A 853a

χαχοπάθεια: A 255 (bis), A 288a. A 511a, A 631a, 694, A 745, A 752 (bis), A 907, A 1022b ναχοπαθέω: A 88a, A 561f, A 747.

zuolos: M 54a, 54b, 54c, 54d, 83,

183b, 184b, 206b, 362c (bis), A 394a, M 429a, 462, 504, 526b, 615b, 893b, 1023a

λείπει: Μ 68, 125, Μ 291, Μ 320. M 397c, M 421, M 429b, M 545c. M 550b, M 601c, M 647, 792c. M 899a, M 1075a

μέσος: διὰ μέσου: 9210; τῶν μέσων: M 241 μυθεύεται ότι et sim.: A 5a, 12od, A 351a, 425d, A 568a, A 1022a μυθιχώς: 636b μυθολογεῖται: Α 351a

μυθώδες: 1200

vá: 979a, 979b, tantum neut. plur. cum verbo plurali: A 28a, 36b, 36c, A 49b (bis), 49c, 53d, 253c, 260, 313, 317, 349a (bis), 425c (bis), A 436a = M 436b, A 476, 482, A 500, A 511a, A 555a. 615c, A 683a, 691a, A 741b (bis), 807b, A 813a, A 842, 881c, A 997. A 1030, A 1043, A 1054a, 1057a νούς: νούς τοιούτος 1h, δ νούς Μ 983b

δ ἐστι: 1g, 158c, A 511a, M 511b. 887b, 904f, M 950a δ καὶ κρεῖττον: 49c, tantum olovel: A 5a, A 16o, 253c, 400e, A 526a, 654, A 683a, 803b, A 844a (bis), 846d, 847c, 878b

Optativus, sensu potentiali, sine žv: A 459a, A 500 (bis), A 609, 616a. 774c, A 894a, 932, 934

δταν cum indicativo: 102a, 309b. 437a, 550a, 550b, 814 or initio scholii: M 222, 643b.

M 837b, 837c, 837d ούδαμινός: 10. Α 255. Α 10078

παρό: 212, Α 288α, Α 335, Α 624α, A 626, A 747, A 971a. πληρόω: 1h, A 12a, 36a, A 511a. M 511b, A 526a, A 735a, M 741a. A 782, 819a, A 907 πλήρωμα: Α 622, Α 729a, Μ 730a, A 823, A 1030 πληρωτικός: Α 5113

σημείωσαι (ότι): 10, 413, Μ 1392 app. crit., 253c, 288b, A 351b, 615c, M 733, 847c, 856b, 921c, M 961, M 1041 σχόπησον: Μ 307b

συναπτέον: M 199b, 275a συνήθεια: A 200b συνήθης: M 256 συνήθως: Μ 7072

τεγνικόν: M 88b

τληπάθεια: 772a τληπάθημα: Α 688 τληπαθής: Α 231a τουτέστι: 1g, Α 64d, 81a, 364b, A 392a, A 526a, A 555a (bis), A 575a, 859b, M 885a, 904e, A 1022b, 1031a, A 1043

ώραῖον: Μ 1041 ώσανεί: A 60a, A 90a, A 101, A 152a. A 086

VI. VOCABULA NOTABILIORA, GLOSSAE

& &: 114a, 114b, M 114c, 566b άγαθύνω: M 379b άγγελιαφόρος: Α 971α άγείτων: 270 άγνόρυτοι: Μ 434 ἄγρυπνος: 358a, M 358b άδαμαντόδετος: Μ 148 άδελφιδής: 856b άεροδονέομαι: Μ 128a άήσυρος: Μ 452a, 452b, 452c αίθεροῦσσα: Μ 992b αίθυγμα: 158c αίμύλος: 206a, 206b. Μ 206c αλολόστομος: 661 αίπυμήτης: 18e. 18f αλπύνωτος: Μ 830a ἀκάλεστος: Α 1022b, Μ 1024 (coni.) άκαμαντόδετος: Α 425α άκαταληψία: οολα άκαταμάχητος: Α 101, Μ 904a, 904f άκίχητος: 184α, 184b ἄκλειστος: Μ 1024 ἀκοίμητος: Α 136a, M 139a, M 139b άκραγής: A 801a, 803b άκραναεῖς (?): 803b ἄχρατος: 678 άκροατής: Μ 88b άληθης (opp. μυθώδης vel sim.): 120c, 120d, 636b, A 853a άλίβας: 3016 άλλεπάλληλος: Α goa άλληλένδετος: 36a άμέγαρτος: Α 402α άμφήκης: M 691b άναιρέτης: Α 712α άνακάχλασις: Α 367a άνακεφαλαίωσις: 970 άναμυγθίζομαι: M 743c, 743d άναπνευστικός: 881c, 881d άνασκολοπίζω: 1h, A12a δνασκολόπισις: Α 7α άνατινάσσω: Α 476 άνατολή: 707b, 707c άναχωματισμός: Α 844α, 8470 άνήροτος: 708 ἄνποτε: 136b ἀντέκτισις: Α 167 άντιδιαστολή: 369b, 945b, 945d

άντιμηχανάομαι (?): Μ 110 άξυμφανώς: Α 765α ἄξων: 349a, 349b, 425c, M 429a άπάνθρωπος: 20 άποικία: 814 άπόκειται: Α 519, 7720, Α 992α άπολυτρόω: 1020 άπορητικός: ob άπόρρηγμα: Μ 1019a, 1019c апирос: M 880a, 880b, 880c άργής (χεραυνός): 359, 993b ἄρδις: M 879a, 879b, 879c άρί vel άρι: 804b, 805a, 805d άρμοῖ: 615a, 615b, 615c άρταμός: 1023a άρχαῖος (= μωρός): 317 ἀσθενέω: 856c, 856d άστεργάνωρ: Α 894a, Μ 898a, 898b άτερπής: Μ 31b, 31c αὐτόκτιστος: Α 208a άφοβοποιός: Μ 840 άφυβρίζω: 717b, 717c

βαλανηφόρος: 438d βιαστικώς: 166b βλέπος: 400e βούκρανος: 721a βουπλήξ, βούπληξ: 681b

Υέλασμα: A 90a, M 90b, 90e 'Ñ: Þassim: gen. pl. γαίῶν, A 782 et Carmen de Aetna, app. crit; dat. pl. γαῖς, A 81;3a γνάθος: M 6qc, A 6qd γρεγότης (?): 630 γμινόπους: A 712a, 712d

δᾶ: Α 567α, Μ 567c δεκκετῶς: Α 351α δέμας: Α 351b δῆ: Μ 567c διακονικόν (πῦρ): 253α, 253b διακονικόν (πῦρ): 253α, 253b διακρόξος: Μ 555b, 555c διατόρος (διάτορος): Α 76α, Μ 76b, Μ 181 διήγησις: Α 199α δουλεύτρια: 515b, 516α δυσμεταχείριστος: Α 347α, Μ 350 δυσπλάγχνος: Α 894α δυτικός: Α 347α δωρεά: Α 616b, Μ 616c

ἔα ἔα: 114a, 114b, M 114c ἔαρ (= sanguis vel spiritus): 437c έγχονέω: 962 έγχυμονέω: 888d έδνα: A 555a, 559c έδοάζω: Α 760 έδοαιόω: 1890, Α 228α είδωλοποιέω: Μ 120 elev: 36a, 36b, 36c είκαστικόν (είδος μαντικής): Μ 484α εἰσέλευσις: Α 575α εἰσοιχνέω: 122 έχχρεμής: 536c, 856c έκπληκτικός: 355a έκτράπελος: Μ 78α έλιχίας (χεραυνός): 350 έλιχοειδής: Α 1043, Μ 1044α, 1044¢, A 1080, M 1083 έλιν(ν)ύω: 53a, Μ 53b, Μ 529 έλλιμενίζω: 1830 ἐμβρόντητος: M 362d, 362e έμφαίνω: Μ 74α, Μ 511b, 521a, A 590a, M 500b έμφωνος: Μ 832 ένδότατος: Α 439α Evi: 461c, 757c, 771, 1057a ἔνστασις: Α 1007α ἐξάδελφος: Α 853a, Α 856a, 856b έξαίσιος: 10 έξαρτάομαι: 711b, 711c, 711d έξασθενέω: M 362d, 362e έξογκόω: Vita 14 έξοκέλλω: 183b, 183c έξονομαστικώς: 439b έξοριάζομαι (??): 1830 έξουσιαστής: Α 515α, Α 735α έξωριάζω: Α 12a, 16, Μ 17 ἐπάργεμος: M 499b, 499c, M 499d ἐπήβολος: Μ 444b ἐπήρωτος (ἐπήροτος ?); 708 έπιγαμβρεύω: 887b έπιγλωσσάομαι: Α 928a, Μ 928c ἐπιπνευστικόν (εἶδος μαντικῆς):

ἐπίσκηψις: 664b

έπιστολή: Μ 3a, 3b

ἐπιτέλλω: Α 100a, M 100b, M 100c,

ἐπιτιμητής: M 77b, 77c έπιτολή: 7070 ἔοα: 516b έρεθίζω: Μ 7b έρεθισμός: Α 7α, Μ 88b Forc: A 813a ἔρως (etymologia): 654 έρωτοληψία: 904d εύδιεινός: Α 124α εύθεσία: 495b εύλόφως: 931 εύμάλακτος: 309b εύπρόσδεκτος: Μ 494 εὐτράπελος: Α 77α εύφραντός: Α 536a, Α 626, 698 εύγαριστήριος: 844b (bis) έφήμερος: 83 έφυβρίστως: Α 955 έχεμα: 618a, Μ 618b έγμα: 618a, Μ 618b έωφανής (?): 411f

ήπατικόν (εΐδος μαντικής): Α 476, 484b ήπιος (etymologia): 482

θελητός: 936c θεοπρόπος: Α 655, 659 θέορτος: Α 765a, 765c θεραπευτικός: 881c θερμερῶπις (θεμερῶπις): Α 134a, Μ 134c θολερός: 885b θρεπεικός: 881d θυτικόν (είδος μαντικῆς): Α 476, 484b

ίδιοποιέω: 114a ΐνα: 21 ἰότης: Α 555a, Μ 558a, 558b πνώς: 365c ἰπνώο: 365b, 365c ἴπο: 365b ἴπτω: 365b ἴπτω: 365b ἰσιμός: 720b ἰσιμοποιέω: Α 402a

καταιβάτης (κεραυνός): 359 καταλοφάδια: 931 καταμήνια: Α 134α (bis) καταπληκτικός: Α 351α, Α 351b, 355α, 359, 993c κατασδούο: Α 813α χατασπουδείζω: Vila 8 καταττροταρόω: Α 351α κατατροταρόω: Α 351α καταγβόνος: 427ο κατισς (ν)ανόω: Α 268, 269α κάρι (ε)ανόω: Α 268, 269α κάρι (ε)ανόω[κα]: 437ο καρθόλαστος: 574ο κόνθημα: Μ 124ο κόνημα: Α 152α, Μ 158α, Μ 158b, 158c ελάπος: Μ 400d, 400e (?) ελόνη (ε) Αφόσα, Μ 497 ελόνη (ε) Αφόσα

κλών (?): 496c κνώδαλον: Α 461a, 462 κνωμόπρεπής: Vita 5 κουτάριον: Α 415 κραιπνός: 132b. 279b κράσις: Μ 368 κυλένδω: 87a κώλον: 81c, Α 496a, 496c

λεμπρότης: Vita 2, Vita 14
λεπτολογόμα:: M 355b
λείκκωμπ: 499c
λεωργός: A 5a, M 5b
λεβαδικίος: 653
λεθακόρθος: A 160
λεπαρώ: 1004
λέπτω: 857d
λοβός: 495a
λόφος: 931
λοποδέλγετος: 567b
λοπρόδιομπ: A 231a

μαντική: Α 476, M 484a, 484b, A 624b, M 624c μάρανσις: 885b μασπόν vel μασπον (?); 804b, 805a μασπός (?): 805d μασπῶ (?): 805b µассом: 629a, 629b μασχαλιστήρ: Α 69, Μ 71 ματάω: M 57b μεγαλορρημονέω: A 318a (bis) μεμετρημένως: Α 393a, Μ 393b μερίμνη: Α 10222 μεριστής: Α 1022a μεσολαβέω: M 472b μετάμειψις: Α 6692 μετάφρενα: 881c, 881d μήδω (-ομαι): 477 μυδροκτυπέω: Μ 366a, 366b

μύδρος: Μ 366α, 366c

νεαροποιέω: M 631b, 635 νεοχμάς: M 150 νεοχμάς: M 35, A 101 (sensu "mox"), A 167, M 170b, 615a, 615b, νήστις (-ης): A 599a, M 599b νιν: M 55 νόσφισμα: A 459a νύγμα: 158c νυχτιρούρητος: M 861a

ξύσμα: 158c ξυσμή: 158c

οίακονόμος: Μ 140 οίον τε: 41a οίστροπλήξ, οίστρόπληξ: 681b οἴστρος (etymologia): 566e οἰωνιστικόν (είδος μαντικής): Α 476 οίωνοσκοπητικόν (είδος μαντικής): όλόφωτος: 730b (Tzetzes) όμευνέτις: Α 894a όνειροκριτικόν (είδος μαντικής): Α 476, 484b ονομακλήδην: 439b όπισθόρμητον: Α 1014 őπως: A 228a, 228b δοθόβουλος: A 18a, 18c δρω: 765C όσφῦς: Α 496a, Μ 497 ότοβέω: Μ 5740 oùai: 136b, Carmen de Prometheo b ούρανός: 3490 δγμή: 618a

πάγος: A 268 παλμός: 878d, 1045b πανάωρος: A 351b παραιτέσμαι: 34b παράωρος: M 363a, 363b παρεμφαίνω: 248b παρειτγραφή: 663 παρέτγος: A 351b, 363b παράσος: A 351b, 363b παράσος: 675 παροιμία: 1001b παροιμιώδης: M 447 παδάρσιος: A 268, 269b

παγιόω: Α 439a

πελώριος: 151b, 151c πένησσα: Α 887α πεντηχόντορος: Α 853α πέπρωται: 512 περίπυστος: Α 907 πιστός: Α 476, Μ 480 πλινθυφής: 4500 ποικιλείμων: M 24a, 24b, 24c, 24d, 24e, 24f ποιχιλολείμων: 24d πολλοστός: 10 πόλος: 349a, 425b, 425c, A 428b, M 429a, Carmen de Prometheo b πολυήσυχος: Α 136α πολυπόλεμος: 904e πολύπυρος: Μ 880a, 880b πολύστροφος: Α 782 ποταίνιος: Μ 102c, 102d ποταμηδόν: Α 367α ποταπός: Α 1014 ποηστήρ (χεραυνός); 359 προαναφωνέω: Μ 33, Μ 518a, Α 519 προμήθεια: 253c, 309b προοίμιον: Α 610, Α 735α, Μ 741α, A 741b προοίμιος (sic): 74IC πρόπους: 432b πρόσειλος: Α 439a, Μ 451a, 451b προσέληνος: M 438a, 438d προσελέω (= προυσελέω?): Α 436a, M 438a, 438b, 438c, 438d πρόσελος: A 436a, 438b, 438c, 438d προσχέλλω: 1830 προσμαρτύρομαι (?): Α 88a προσ(σ)αίνω: M 835b, 835c, 835d, 835e. 835f προστρίβω: 329a, 329b προσυπόχειμαι: Α 561a προσχηματισμός: 1440 πρόσχωμα: Α 844a, Μ 847a, 847c προυσελέω: vide προσελέω προφερέστερος: 4110 πρωτόπλασις: 1200 πταῖσμα: Α 193a, Α 255 πτερυγωχής: Μ 286 πτυγμή: 1580 πυρακτόω: 366c πυρεΐα, τά: Μ 368 πυρόεις (χεραυνός): 359 πυστός: Α 907 ραδινός: 400a, 400b, 400c ρέος: M 400d, 400e ρίπτω (λόγους): Α 307α, 312

δυθμίζω: A 231a, M 241 σχεθρώς: M 102a, 102b σχηπτός (χεραυνός); 359 σχληρόψυχος: Α 242 σμερδνός: 355α σομφώδης: 6 σταθευτός: A 22a, M 22b, 22c, 22d σταυρόω (de Promethei supplicio dictum): A 231a, M 241, 707b, A 717a, A 747, Carmen de Prometheo b στενοχωρέω: 877b στοιά: Μ 23a στοιγειακόν (πῦρ): 253a, 253b отогуєїоу: A 88a, M 88b, 253a, 437c, 922, 1088 στοόμβη: 887b (bis) συγκακοπαθέω: Α 1058a σύμβαμα: 2530 συναράσσω (πόλεμον): Α 351a συνειδός, τό: Α 536a, Μ 536b συνέλευσις: Α 476, Α 555α σφάκελος: Μ 878a, 878b, 878c, 878d, M 1045a, 1045b σφήν: A 64a (cf. M 64b) σουγμός: 878d, 1045b σφύζω: 881b σγηματογραφέω: Α 813a σωρηδόν: 8470 ταυτολογέω: Μ 621 ταγινώς: Α 278a тератебона: М 793с, А 801а, М 803а τερατώδης: Vita 7 τετραγώς: 397d τήχομαι: 526b τηλουρός: A 1a, 1e, 1f, 1g тเมกัด: M 235a τολμής (τόλμης): Α 231a, Μ 235a, 235b, 2350 τραγικοί, οί: M 307b, 588 τραγωδέω (sensu "cano"): A 555a (ter) τρίαινα: 922, 925a, 925b τρισώνυμος: 5160 τρογαιστικός (?): 630 τρόχις: Μ 941a, 941b τρογοδινέομαι: 882 τύραννος: Vita 8, Vita 10, 10, M 222, (cf. A 224) ύπεύθυνος: Α 318a

ύπόδειγμα: Α 842

ύψηλόνωτος: Μ 830a

INDICES

passisisov: 1045b pm8úc: 859e φεψέλλω: 362c φέψαλος: M 362a, 362b, 362c φλογωπός: 2532, 253b, M 253d okā okā: 504 φλύω: 504 φοιταλέος: Α 594, Μ 597 909±4: 723e φρήν: 881c, 881d φύρω: 450b

γαλάω: Μ 256 χάληβος: 301b χαροπός: 309b χάρτη: 807b γειρώναξ: 45b χειρωναξία: 45b, M 45c γερνήτης: A 887a, 887c, A 893a, Octobrius: 458a 893b, 893c, 893d χρεωστέω: 9850

χρηματίζω: Α 351a (bis) χοησιμεύω: 253a χροιά: M 23a Yogaros: 10 γωράφιον: Α 844b

ψαίρω: A 394a, 394b, 394c ψάλια: M 54a, 54b, 54c, 54d ψολόεις (χεραυνός): 359

ώμός: 10

VOCABULA LATINA carbo: 253c fasciae (vel fasces?): 1045b furnus: 365c Maius: 458a Novembrius: 458a pellax: 206a